

مۇستافا ئىسلام ئوغلى

ههچ رسالسى

چوشەن نەشرىياتى

ئاپتۇرى: مۇستاپا ئىسلام ئوغلى
تەرجىمان: ئەلنۇر 024 (ئابدۇلئەزىز ئابدۇغېنى بەشتوغراق)
مۇھەررىر: م.نىيازقىزى & قۇيرۇق

مۇندەرىجە

5..... مۇقەددىمە

7..... چۈشەنچە ۋە ئىبادەت

15..... ھەج

19..... ھەج سەپىرىگە ئاتلىنىش

26..... مىقات

29..... ئېھرام

36..... ھەرەم

43..... تەلپىيەھ

47..... ئۈممەتنىڭ تۇنجى جەملىنىشى

51..... تونۇش، تونۇشۇش يولىدىكى بىر ئىستىراھەت: مىنا

54..... ئاراپاتتا مەرىپەتكە - ئاللاھنى تونۇشقا يۈزلىنىش

59..... دۇئا

67..... مەشئارىل مۇزدەلغە مەشئارىل ھەرەم

74..... مىنا

80..... قۇربانلىق

89..... تاۋاپ

91..... دۇنيا

94..... ماكان چۈشەنچىسى

97.....	شەھەرلەرنىڭ ئانىسى
105.....	كەئبە - ئىشەنچ ۋە ئەركىنلىكنىڭ ئىبادەت يېرى
116.....	ھەجەرۇل ئەسۋەد
120.....	تاۋاف
127.....	سەئى
135.....	مەككە
142.....	مەدىنە
152.....	ئاللاننىڭ روسۇلىنىڭ ھەجى

مۇقەددىمە

هەج: بىر ئېغىز سۆز بىلەن ئېيتقاندا ئىنتايىن كاتتا ئىبادەتتۇر. ھەجنىڭ ھەج بولۇشتىكى كاتتىلىقى ئۇنىڭ ھەجدىن ئىبارەت ئىپادىلىنىشتىكى شەكلىدە ئەمەس، بەلكى ھەجنىڭ ئۆزىگە مۇجەسسەملەنگەن يەنى ھەج دەپ ئېلىپ بېرىلىدىغان ئالاھىدىلىكلىرىدە ئىپادىلىنىدۇ. ھەج ھەقىقىي ماھىيىتى بىلەن ئۆلۈمدىن كېيىنكى تىرىلىشنىڭ بىر ئىپادىلىنىشىدۇر. ھەج، قۇرئاندا بايان قىلىنغان بويىچە «ئاللانىڭ سىماسىدىن، ئاللانىڭ ئالامەتلىرىدىن شەكىللەنگەن بىر ئىبادەتتۇر». (دەلىل بەقەرە سۈرىسىنىڭ 158 - ئايىتى)

ھەممە ئادەمگە مەلۇم بولغىنىدەك، ھەر بىر ئىپادە قىلغۇچى ئوبرازنىڭ ۋەكىللىك قىلىدىغان بىر ھەقىقىتى بولىدۇ. ھەر بىر نەرسىنىڭ ئۆزىدە بار بولغان ھەقىقەتنى بىر تەرەپكە قايىپ قىلىپ قەت ۋەكىللىك قىلغان ئوبرازغىلا ئېسىلىۋېلىشى، ئالدى بىلەن ئىنساننى ئۆلتۈرۈپ ئاندىن ئۇنىڭ جەستىگە ئېسىلىۋېلىپ يىغلىغانغا ئوخشايدۇ. مانا بۇ ھەج ئىبادىتىنى كاتتىلاشتۇرغان روھى ۋە يۇشۇرۇن كۈچىنى تىلغا ئېلىشىمىزنىڭ مەقسىتىدۇر.

يېقىنقى زامانغىچە تۆگە، ئات بىلەن ھەجگە بېرىلاتتى. ھازىر بولسا ماشىنىلار بىلەن بېرىلىدۇ. ئەرافاتقا، مۇزدەلفەگە، مىناغا تۆگە بىلەن بېرىلاتتى. بۇ يەرلەرگە ماشىنا ياكى تۆگە بىلەن كېتىۋاتقان ئىنسانلار بىلەن مىنۋالغان قاتناش ۋاسىتىسىنىڭ ئارىسىدىكى پەرق پەقەت ئاڭ ياكى چۈشەنچە پەرقىدىن ئىبارەتتۇر. ھەج قىلىدىغان ماشىنا ياكى تۆگە ئەمەس، بەلكى نىمىشقا؟ نىمە ئۈچۈن؟ قىلغانلىقىنى بىلىپ قىلىدىغان ئىنسان

هاجى بۇلىدۇ.

هەج جەرياندا، مۇبارەك زېمىندا يېزىلغان بۇ كىتابنىڭ مەقسىتى بولسا، دەل هەج جەريانىدىكى بۇ ئاجايىپ تۇيغۇنى ئوتتۇرىغا قويۇش ۋە هەجنىڭ ئەسلى مەنىسى بويىچە ئادا قىلىنىشى ئۈچۈن ئازراق بولسىمۇ تۆھپە قوشۇش ئۈچۈندۇر. بۇ ئاددىي ئابزاسلار يېزىلغان بەتلەر ئىچىدە كېتىۋاتقىنىمىزدا، يۈرىكى بەدىنىدىن بۇرۇن ھەرىكەتلىنىپ، ھەقىقىي ئاشىقلىق، ھۆرلۈك ۋە خاتىرجەملىك يۇرتىغا يەنى نۇرنىڭ مەركىزى نۇقتىسىغا قاراپ قاناتلىرىنى ئاچقان ئى روھلار! ئاللاھ بىلەن بولغان ئەھدىڭىز ئۈچۈن ھازىردىن باشلاپ مۇبارەك بولسۇن!

1998 - يىلى 4 - ئاينىڭ 10 - كۈنى: مەككە مۇكەررەمە

1. چۈشەنچە ۋە ئىبادەت

ئىنسانىيەتنىڭ، ئىنسانلىقنى ۋە تەبىئەتنىڭ تەبىئىيلىكىنى بۇزۇۋاتقان مەدەنىي تەلۋىلىككە قارىتا ئىماننى مەركەز قىلغان يېڭى بىر ھاياتنىڭ بەرپا قىلىنىشى زۆرۈردۇر. بۇ زۆرۈرىيەت يالغۇزلا مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۈمىتىنىڭ قۇتۇلۇشى ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى ئىنسانىيەتنىڭ ۋە ھەتتا تەبىئەتنىڭ شۇنداقلا ئېكولوگىيىلىك سىستېمىنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن زۆرۈردۇر.

ھەقىقىي ئىنسان قىياپىتىدىكى بىر ھاياتنىڭ بەرپا قىلىنىشى ئۈچۈن يېڭى بىر جامائەتنىڭ بەرپا قىلىنىشى شەرتتۇر. بەرپا قىلىنىدىغان بۇ جامائەتنىڭ ۋەزىپىسى يەر يۈزىدە تەۋھىد ۋە ئادالەتنى باشقىدىن بەرپا قىلىشتىن ئىبارەت بولۇشى كېرەك. بۇ تەلەپ بويىچە بولغاندا بۇ جامائەتنىڭ ئەڭ ئۇلۇغۋار سۈپىتى ئۆزىدىن باشقا جامائەتلەرگە ئانا ئورنىدا ئانا بولالغۇدەك لايىقەتتە بولۇشى زۆرۈردۇر. بۇنىڭ ئۈچۈن قۇرئان بۇ جامائەتنى «ئۈمىت» ئىسمى بىلەن تىلغا ئالغاندۇر. «ئۈمىت» دېگەنلىك سۆز مەنىسى بويىچە بولغاندا «ئانا جامائەت» دېگەنلىكتۇر. ئىنسانىيەت ئۈچۈن ئانىغا ئوخشاش بولالغان، ئۇلارنى رەھىم ۋە شەپقەت بىلەن باغرىغا بېسىپ، بەخت-سائادەت يولغا باشلايدىغان، خۇددى بەخت تارقاتقۇچى بۇلاقتەك ئىنسانلارنىڭ قەلبلىرىگە ھۇزۇر ئاتا قىلىدىغان، ئۇلارغا ھۆرلۈكنىڭ ۋە ئادالەتنىڭ ھەقىقىي يولىنى كۆرسىتىدىغان بىر جامائەت دېگەنلىكتۇر. بەندىگە قۇل بولۇشتىن ۋاز كەچتۈرۈپ، ھەقىقىي رەببىگە (ئىگىسىگە) قۇل بولۇشقا چاقىرىدىغان، ئىنسانىيەتنىڭ ئۆزگەرمەس قىممەتلىرىنىڭ يەنە بىر ئىسمى بولغان ئىسلام بىلەن، مەخلۇقاتنىڭ ھۆرمەت بىلەن يېزىلغان تىزىملىكىدىكى

تۇنجى رەتكە يېزىلغان ئىنساننى ئۇچراشتۇرغان بىر جامائەت.

يېڭى بىر جامائەتنىڭ بارلىققا كېلىشى ئۈچۈن، يېڭى بىر ئىنساننىڭ بارلىققا كېلىشى زۆرۈردۇر. يېڭىدىن بارلىققا كەلگەن ئىنسان، ئاللاھقا، ئۆزىگە، جەمئىيەتكە ۋە بارلىق مەۋجۇداتقا قارىتا مەسئۇلىيىتىنى ھېس قىلىپ يەتكەن، ئۆزى بىلەن روھىي دۇنياسى ئارىسىدا ھېچقانداق قارمۇ-قارشىلىق بولماستىن ماسلىشالغان، تېخىمۇ ئېنىقراق قىلىپ ئېيتقاندا ئۆزىنى ۋە رەببىنى (ئىگىسىنى، خۇجايىنىنى) ئوبدان تۇنىغان بىر ئىنساندۇر. يەككىلا ئادەم بولۇشتىن ئېشىپ، ھەقىقىي ئىنسان بولۇش شەرىپىگە ئېرىشكەن، ئۆزىنىڭ بەخت-سائادەتنى، بىر ئەزاسى بولغان ئىنسانىيەت ئائىلىسىنىڭ سائادىتىدە كۆرگەن، ئۆزى بىلەن ئۆزى ياتلاشمىغان، بۇنىڭ بىلەن ھەقىقەتكە قارىتا ياتسراش تۇيغۇسىدا بولمىغان، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئەپتى-بەشىرىسىنى ئۆزىنىڭ ۋىجدان ئەينىكىدە كۆرۈشتىن قاچمىغۇدەك دەرىجىدە ئەمەلىيەتچان بولغان ئىنساندۇر.

بىلىش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، ھەتتا ھەقىقىي ماھىيىتى بىلەن تونۇشۇش مەرتىۋىسىگە كۆتۈرۈلگەن، ھېس قىلىش بىلەنلا توختاپ قالماي تۇيغۇسىنى پەرقلەندۈرەلگەن، قاراش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي ھەقىقىي ماھىيىتىنى كۆرگەن، ئاڭلاش بىلەنلا چەكلىنىپ قالماي، ئۇنىڭ ماھىيىتىنى بىلىپ يەتكەن، ئاددى ئەقىدە بىلەنلا قالماي ئەقىدىسىنى ھاياتىدا ئەمەللەشتۈرگەن، شېرىكتىن يىراق تۇرۇش بىلەنلا قالماستىن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامدەك بۇتلارنى چېقىپ تاشلىيالىغان، تەۋبە قىلىش بىلەنلا قالماي، ئادەم ئەلەيھىسسالامدەك ئۆزىنىڭ جەننىتىنى ئىزدىگەن. شەيتانغا ئەگەشمەيلا قالماستىن شەيتانغا تاش ئاتالغان، جىسمىنى پىدا قىلىپلا قالماي، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامدەك ئۆزىنىڭ نەپسىنى قۇربان قىلالايدىغان ئىنساندۇر.

ھۆرلۈك ۋە بىخەتەرلىكنى ئىمان بىلەن قوغدىغان ئىنسان، كىملىك ۋە شەخسىيىتىنى بەدەل تۈلەش ئارقىلىق تاپقان، ئىززەت ۋە ئابرويىنى ھەرگىزمۇ ۋاز

كېچىشكە بولمايدىغان قىممەتلىك نەرسىلەر قاتارىدا دەپ بىلگەن، ھەر ئىشتا تەجرىبىسىزلىكتىن، بارا-بارا تەجرىبىگە ئېرىشىپ پىشىپ يېتىلگەن بىر ئىنساندۇر. يېڭى بىر ئىنساننىڭ مەيدانغا كېلىشى يېڭى بىر چۈشەنچىنىڭ مەيدانغا كېلىشى ئارقىلىقلا مۇمكىن بولىدۇ. چۈشەنچە دېگىنىمىز كونىراپ قالمايدىغان مەنىسى بىلەن ئېيتقاندا ھېس-تۇيغۇدۇر.

بۇ شۇنداق بىر تۇيغۇكى، يېڭى زاماندىكى بىر كىشىنىڭ ئاستىن-ئۈستۈن بۇلۇپ كەتكەن قىممەت قارىشىنى قايتىدىن ئەسلى جايغا ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ شۇنداق تۇيغۇكى ئۆزىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى تونۇپ يەتكەن ھەم باشقىلار تەرىپىدىن تونۇلۇشقا ۋاسىتە بولغان تۇيغۇ.

ئىگىسىنى ھايۋان بۇلۇشتىن ئادەم بۇلۇشقا باشلايدىغان بىر تۇيغۇ. ئويلاپ باقايلى: تۆگە مەككىگە كېلىدۇ. تۆگىگە مىنگەن ئىنسانمۇ ئۇنىڭ ئۈستىدە مەككىگە يېتىپ كېلىدۇ. تۆگە بىلەن ئاراپاتقا، مىناغا، مەشئارىل ھەرامغا ناۋادا ئۆزىنى بولسا ھەتتا كەبىنى تاۋاپ قىلىشقا ۋە سەئى قىلىشقا بارسا بولىدۇ. سىز تۈگىنىڭ ئورنىغا ماشىنىدا ئولتۇرۇشنى تاللىسىڭىز بولىدۇ. بۇنىڭ ھېچقانداق پەرقى يوق. بىراق يا تۆگە، يا ماشىنا ھاجى بولالمايدۇ. ئەمما، ئىنسان ھاجى بولىدۇ. بۇ ئىككىسىنىڭ ئارىسىدىكى پەرق بولسا ھېس-تۇيغۇ مەسىلىسىدۇر. تۆگە ئۆزىنىڭ بۇ يەرلەرگە نېمە ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەيدۇ بىراق، ئىنسان بىلىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن چۈشىنىش، بىر ئىشنى ئىبادەتكە ئايلاندۇرغان بىردىن - بىر ئالامەتتۇر.

يېڭى بىر چۈشەنچىنىڭ ۋۇجۇدقا كېلىشى نېمە ئۈچۈن بۇنچىلىك مۇھىم؟ چۈنكى، ھەربىرى شەخسى ۋە ياكى جەمئىيەتتە بولغان كېسەللىكلەرىمىزگە مەلھەم، مۈشكۈلچىلىكلەرىمىزگە چارە بولغان ئىبادەتلەرنىڭ قايتىدىن قولغا كېلىشى پەقەت ۋە

پەقەت يېڭى بىر چۈشەنچە بىلەن مۇمكىندۇر.

ئىبادەتلەرنىڭ قايتىدىن قولغا كەلتۈرۈلۈشى ھەققىدە توختالدىم. ھەقىقەتەن توغرا! چۈنكى بىز ئىبادەتلەرنى يوقىتىپ قويدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەينى زاماندا «نامازنى يوقىتىپ قويدۇ» (ئەھمەد بىن ھەنبەل 3-28) دەپ مۆجىزىۋىي خەۋەر بەرگەندەك نامازنى يوقىتىپ قويدۇق. روزىنى يوقىتىپ قويدۇق. زاكاتنى يوقىتىپ قويدۇق. ھەجنى يوقىتىپ قويدۇق. ھېيتلارنى يوقىتىپ قويدۇق. قۇربانلىقنى يوقىتىپ قويدۇق. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىلى بىلەن ئېيتقاندا بىزگە پەقەت ھارغىلىقىمىز ۋە ئاچلىقىمىزلا قېلىپ قالدى. ئەسلىدە ئىبادەتلەر مەيلى جەمئىيەتنىڭ بولسۇن، مەيلى شەخسنىڭ بولسۇن بىرمۇنچە كېسەللىكلەرگە دەرمان بولاتتى. مەسلەن: قۇرئاندا نامازنىڭ بىرمۇنچە ئىنساننى نۇرغۇنلىغان يامانلىقلاردىن، ھەدىدىن ئېشىشلاردىن توسۇپ قالالايدىغانلىقىنى بايان قىلغان. (سۈرە 45- ئايەت) روزا ئىنساننىڭ ئاللاھقا قارىتا مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنى پەيدا قىلىدىغانلىقى بايان قىلىنغان (2- سۈرە 183- ئايەت) زاكات ئىنساننى ۋە جەمئىيەتنى يامانلىقلاردىن پاكىزلايدىغانلىقىنى بايان قىلغان. ھەجنىڭ بولسا ئىنساننى چىداملىق بولۇشنى، ئاللاھ ئۈچۈن بىقارار تۇرۇشنى، چىدام - غەيرەتتە ھەقىقىي جۈرئەتلىك بولۇشنى ئۆگىتىدىغانلىقىنى بايان قىلغان (5- سۈرە 97- ئايەت) بۇلارنىڭ ھەممىسى، جىنايەت، گۇناھ، تېڭىرقاش، ھۇرۇنلۇق، نادانلىق، بەختسىزلىك، بويۇنتاۋلىق، ئۈمىدسىزلىك ۋە بۇنىڭدىن باشقا بىرمۇنچە ئىللەتلەرنىڭ دورىسى ئىدى.

بىزدە يوق بولۇپ كېتىۋاتقان ھەربىر ئىبادەت بىزنى بەختتىن يىراقلاشتۇرۇپ، بالايى - قازاغا يېقىنلاشتۇرماقتا. روھىنى ۋە ھېس - تۇيغۇسىنى يوقىتىپ قويغان ئىبادەتلىرىمىز ئۆزىنىڭ قۇربانلىقىنى مۇرىسىدە كۆتۈرۈپ يۈرگەن قابىلدەك مۇرىمىزدە كۆتۈرۈپ، بۇ ئىبادەتلەرگە بىرئاز بولسىمۇ بۇرۇنراق يەرلىككە قويۇۋېتىشىمىز كېرەك

بولغان ئۆلۈكنىڭ مۇئامىلىسىنى قىلىپ كېلىۋاتىمىز. ئەسلىدە بولسا ھەر بىر ئىبادەت بىزنى مەڭگۈلۈك بەختكە ئېلىپ بارىدىغان «دۇلدۇل» بولۇشى كېرەك ئىدى. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ بىز بۇ «دۇلدۇل» لار بىلەن ئۇچۇشىمىز مۇمكىن ئىدىغۇ؟! بىز روھىنى يۇتتۇرۇپ قويغان ئىبادەتلەر بىزنى جەننەتكە ئەمەس، بەلكى بىزنىڭ پەرۋاسزلىقلىرىمىز بىلەن ھاسىل بولغان بوشلۇقتىكى ھاڭلارغا تاشلىماقتا.

سىز ھەر بىر ئىبادەتنى ئاللاھقا ئەۋەتىلگەن بىر خەتكە ئوخشاشسىڭىز بولىدۇ، روھىسىز ۋە ھېس-تۇيغۇسىز ئىبادەتلىرىمىز ئىچى قورۇق بولغان خەتكە ئايلىنىپ قالدى. ئوتتۇرىدا بىر كۈنۈپت بار. بۇ كۈنۈپت ھەتتا ناھايىتى چىرايلىق، زىننەتلىك بىر كۈنۈپت. لېكىن، ئىچى قۇرۇق بىر كۈنۈپت. ئەسلىدە كۈنۈپتنىڭ قىممىتى ئىچىدىكى خەتتە ئىدى. ئىچىدە خەت بولمىغان كۈنۈپت قۇرۇق كۈنۈپت بولۇپلا قالماي، كۈنۈپت ئەۋەتكۈچىگە قىلىنغان بىر ھاقارەت مەنىسىدە كېلىدۇ. ناۋادا ئىچى بوش ئەۋەتىلگەن كۈنۈپتنىڭ بىر مەنىسى بار دېگەندىمۇ، بۇ بىر ھېچ مەنىسى بولمىغان، ئەۋەتكۈچىنى ئوڭايسىز بىر ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدىغان مەنىدۇر. دېمەك، ئىچىدە ھېچقانداق ھېس-تۇيغۇ بولمىغان بىر ئىبادەتمۇ، ئىچى بوش بىر كۈنۈپتقا ئوخشايدۇ. نەتىجە شۇكى بەرمەكچى بولغان ئۇچۇر بېرىلمىدى. ئىبادەتتىن كۈتۈلگەن نەتىجە قولغا كەلتۈرۈلمىدى. بۇلارنىڭ نەتىجىسىدە ئىبادەتلەرنى يۇتتۇرۇپ قويغان بولدۇق.

نامازنى قايتىدىن قايتۇرۇپ كېلەيلى.

روزنى، زاكاتنى قايتىدىن قايتۇرۇپ كېلەيلى.

بولۇپمۇ ھەجنى قايتىدىن قايتۇرۇپ كېلەيلى.

ئۇلارنى پۇراش، تەمىنى تېتىش، ئاڭلاش، كىيىش ۋە ياشاش لازىم. مانا مۇشۇ چاغدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ: «دۇنيالىقتىن ماڭا ئۈچ نەرسە ياخشى كۆرسىتىلدى، بىرىنچىسى كۆزۈمنىڭ نۇرى بولغان ناماز» (ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل 12315: نەسەئى

5911) دېگەن سۆزنىڭ مەنىسىنىڭ قەدرىگە يېتەلەيمىز.

خوش! ئۇنداق بولسا قىبلىنىڭ ئېڭى بولماستىن نامازنىڭ ئېڭى قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن! ئەلۋەتتە بۇ مۇمكىن ئەمەس. قىبلىدىن ئىبارەت يەنى جۇغراپىيىلىك ئۇقۇمنى ئەڭ چىرايلىق شەكىلدە يەنىلا ھەج ئوتتۇرىغا قويدۇ.

ھەجنىڭ ئىبادەتلەر ئارىسىدىكى ئورنىنى، پەيغەمبەرلەر ئىچىدىكى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئورنىغا، ئەرشىئەلادىن يوللانغان ئۇچۇرلار ئىچىدىن قۇرئانغا ئوخشاشتالايمىز.

چۈنكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ كىشىلىكى، پۈتۈن پەيغەمبەرلەرنىڭ ئەڭ گۈزەل ئالاھىدىلىكلىرىنى ئۆزىدە جەم قىلغان بىر كىشىلىكتۇر. قۇرئان بولسا، بارلىق ۋەھىيلەرنىڭ مەزمۇنىنى ئۆزىدە ئەكس ئەتتۈرگەن بىر خىتابتۇر. ھەج بولسا پۈتۈن ئىبادەتلەرنىڭ مەزمۇنىنى ئۆز ۋۇجۇدىدا بىرلەشتۈرگەن ئالاھىدە سىمۋوللۇق خاراكتېردىكى ئىبادەتتۇر.

ھەج خۇددى نامازغا ئوخشاش، مۇئەييەن بىر ۋاقىت ئىچىدە ۋە مۇئەييەن بىر يەردە قىلىنىدىغان قائىدىلىرى بىلەن ۋاقىت تۇيغۇسى ۋە ماكان تۇيغۇسى ھېس قىلدۇرىدۇ. ھەج، خۇددى ناماز ۋە روزىغا ئوخشاش بەدىنى، ھەم زاكاتتەك ئىقتىسادى، ھەم جۈمە ۋە جىھادتەك ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي بىر ئىبادەتتۇر. ھەج بولسا مۇشۇنداق ئۈچ ئىبادەتنىڭ ماھىيىتىنى ئالاھىدە گەۋدىلىك بىر ھالەتتە ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن بىردىن بىر ئىبادەتتۇر. بۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك، ھەج ھەققىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام باشقا ئىبادەت ئۈچۈن بېرىلمىگەن خۇش بېشارەتلىرىنى ئالاھىدە تەكىتلەپ بايان قىلغان. ئەمما، بۇ خۇش بېشارەتلەرنى ئېنىق قىلىپ تۆۋەندىكى شەرتلەر بىلەن بىرلەشتۈرگەن، يەنى ھەجنىڭ قوبۇل بولۇشىنى، ئىنسان ھاياتى ئۈچۈن بىر سۆيۈنچە بولۇشىنى «ئاللاھ دەرگاھىدا قوبۇل بولۇنغان ھەجنىڭ ساۋابى چوقۇم جەننەتتۇر»

(بۇخارى 1683؛ مۇسلىم، ئەبۇداۋۇد، ترمىزى) دېيىش ئارقىلىق ئىپادىلىگەن.

كۆرۈنۈپ تۇرۇپتىكى، ھەجنىڭ قوبۇل بولغىنى ۋە بولمىغىنى باردۇر. قوبۇل بولمىغان ھەج بولسا جاپا-مۇشەققەتلىك بىر ساياھەت سەپىرىدىن باشقا نەرسە ئەمەس. قوبۇل قىلىنغان ھەج بولسا باشقا بارلىق ئىبادەتلەرنى تىرىلدۈرگەن جانلاندىرغۇچىدۇر. ھەربىر كىشىگە شۇنداق دېيەلەيمەنكى، ھەجنى ھەقىقىي ئورۇنلىيالىغان بىر ئىنسان - نامىزىنى، روزىسىنى، زاكاتىنى، جىھادىنى، دىن يولىدىكى داۋاسىنى، پاراستىنى، فىتىرىنى شۇنداقلا، كىشىلىكىنى تىرىلدۈرىدۇ. بۇ ئاڭ بىلەن قىلىنغان ھەج بولسا ئادەتتە يىغىپ ئېيتقاندا قايتىدىن تىرىلىشتىن ئىبارەتتۇر. ئىبادەتلەرنىڭ ھەممىسىنى تىرىلدۈرۈشنىڭ ۋە قايتىدىن ئېرىشىشنىڭ ئەڭ قىسقا بىردىن بىر يولى بولسا ھەجنى تىرىلدۈرۈشتىن باشلىنىدۇ. ھەجنى تىرىلدۈرگەن بىرەيلەن، ئۆزىنىڭ كىشىلىكىنى تىرىلدۈرگەن بولىدۇ. ھەجنى تىرىلدۈرگەن بىر ئۆممەت بولسا، يوقىتىپ قويغان غۇرۇر ۋە شەخسىيەتكە قايتا قايتقۇچىدۇر.

ھەج «يەر شارى خاراكتېرلىك قايتىدىغان ئەھيا بولغانلىق» نىڭ سىمۋولىدۇر. ھەج قىلغۇچى ئاللاھ بىلەن بولغان ئەھدىسىنى يېڭىلىغۇچى ئىنسان دېمەكتۇر. مەككە بولسا ئۆزىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ دىنىغا تەۋە دەپ قارىغان ھەر بىر كىشىنىڭ ئورتاق مەركىزىدۇر. ئۆزىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا تەۋە دەپ قارىغان ھەربىر ئىنسان ئۇنىڭ ئەقىدە نېگىزىگە تەۋەدۇر. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالامنىڭ دۇئاسى مىلادى 7 - ئەسىردىكى جاھالەت دەۋرىدە ئىجابەت بولغىنىدەك، ھەج قايتا تىرىلگەن ۋاقىتتا، 21 - يۈز يىلنىڭ جاھالەت دەۋرى ئۈچۈنمۇ ئوخشاشلا لازىمدۇر. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام بىرلىكتە كەبىنىڭ ئۇلىنى ئېگىزلىتىۋاتقاندا مۇنداق دەيدۇ:

«ئى پەرۋەردىگارىمىز! بىزنىڭ (خىزمىتىمىزنى) قوبۇل قىلغىن، سەن ھەقىقەتەن

(داۋايىمىز) نى ئاڭلاپ تۇرغۇچى، (كوڭۇلدىكىلەر) نى بىلىپ تۇرغۇچىسى. ئى
پەرۋەردىگارىمىز! ئىككىمىزنى ئۆزۈڭگە ئىتائەتمەن قىلغىن. بىزنىڭ ئەۋلادىمىزدىنمۇ ئۆزۈڭگە
ئىتائەتمەن بەندە چىقارغىن. بىزگە ھەجىمىزنىڭ قائىدىلىرىنى بىلدۈرگىن. بىزگە
ھەجىمىزنىڭ قائىدىلىرىنى ئۆگەتكىن! تەۋبىلىرىمىزنى قوبۇل قىلغىن، چۈنكى، سەن
تەۋبىنى بەك قوبۇل قىلغۇچىدۇرسەن. ناھايىتى مېھرىبانسەن.» (سۈرە بەقەرە 127،
128 - ئايەتلەر)

2. ھەج

ھەج ئىبادىتىنى تىرىلدۈرۈش ئۈچۈن ھەجنىڭ ئەنئەنىۋى ئۇقۇمىدىن باشلاش لازىم بولىدۇ.

ھەجنىڭ ئەنئەنىۋى ئۇقۇملىرىدا «بارالايدىغان ئىمكانىيەتكە» ئەھمىيەت بەرىدۇ، بۇ يەردىكى ئىمكانىيەتنىڭ ماددىي ئىمكانىيەت ئىكەنلىكىنى بايان قىلىدۇ. ئۇ بولسىمۇ ھەجنى چۈشەندۈرگەندە ئال ئىمران سۈرىسىنىڭ 97-ئايىتىدە ھەجدىن ئىبارەت بۇ ئىبادەتنىڭ ئاممىباب بولۇشىغا ئالدى بىلەن دىققەتنى تارتىدۇ. ئايەتتىكى «ئۇنىڭغا يول تاپالغان» ياكى «ئۇنىڭغا بېرىشقا يول تېپىشقا كۈچى يەتكەن» ئىبارىسىدىكى «سەبىل» (يول) دا پەقەتلا ماددىي ئىمكان كۆزدە تۇتۇلماسلىقى كېرەكتۇر. شۇنچىلىك دەرىجىدە نامرات ئىنسانلار باركى، ھېچقانداق پۇلى يوق تۇرۇقلۇق، ئۇلارغا ھەج قىلىش ئىمكانىيەتلىرى يارىتىلماقتا. شۇنداقلا، ھەج قىلىشنى ئارزۇ قىلغانلىقى ئۈچۈن بۇ ئىبادەتنى ئادا قىلىشتا ئىنتايىن قۇلايلىق پۇرسەتلەر بولماقتا. ھەجنىڭ ئەنئەنىۋى ئۇقۇملىرىدا بولسا ئىمكانىيەت دېگەندە، پەقەتلا بۇ تۈردىكى پۇرسەتلەرنى نەزەرگە ئالماستىن، ئىقتىسادىي جەھەتتىن باي سانالغان ئىنسانلارغا خىتاب قىلىنغان بىر ئۇقۇمدىن ئىبارەتتۇر. ماددىي ئىمكانىيەتلەرنى ئالدىنقى ئورۇنغا قويغان بۇ ئۇقۇملارغا قارىماي مۇسۇلمان دۆلەتلەردىن بۇ پەرزنى ئادا قىلىش ئۈچۈن تۈركۈم - تۈركۈم ئىنسانلار ماددىي ئىمكانىي بار تۇرۇپمۇ ھەجگە بارالماي قېلىۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە، ھەج قىلىش ئۈچۈن ھېچقانداق بىر پۇرسەت تاپالمىغانلارنىڭ زىمىسىدىن ئاللاھ بۇ ۋەزىپىنى

كۆتۈرۈۋېتىدۇ.

بۇنىڭغا قارىتا ئېيتقاندا، ھەج ھەربىر مۆتىمىنىڭ ئاللاھ بىلەن بولغان ئەھدىسىنى يېڭىلىشى ئۈچۈن پۇرسەت تېپىپ ھەجنى بەلگىلەنگەن مۇئەييەن زاماندا ۋە بەلگىلەنگەن ماكانلاردا ئادا قىلىشى دېمەكتۇر. ھەجنىڭ پەرز قىلىنغانلىقىنى بىلدۈرگەن ئال ئىمران سۈرىسىنىڭ 97- ئايىتى بولسا يۇقىرىقى ئەنئەنىۋى ئۇقۇملارنى يوققا چىقىرىدۇ. ئاللاھ بۇ ئايەتتە: «قادر بولالغان كىشىلەرنىڭ ئاللاھ ئۈچۈن كەبىنى زىيارەت قىلىشى ئۇلارغا پەرز قىلىندى» دەيدۇ.

بۇ ئايەتنى ئاساس قىلغاندا ھەج قىلىشنىڭ ئىمكاندىن بەكرەك ئىمانغا باغلىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ. ئايەتتىكى «قادر بولالغان» دېگەن ئىپادىدىكى سۆز تەپسىر قىلىشقا ئېھتىياجى چۈشمىگۈدەك دەرىجىدە ئېنىقتۇر. «قادر بولالغان» سۆزىدىن «مىڭلارچە دوللىرى بولۇشى كېرەك» دېگەن مەنە چىقامدۇ؟ ياكى «شەرىئەتتە توغرا بولغان بارلىق يوللارنى سىناپ، ھەج قىلىش» دېگەن مەنىنىمۇ بىلدۈرمەدۇ؟ ئۇنتۇماڭكى ئەڭ چوڭ ئىمكان ئىماندۇر. مۆتىمىنىڭ ئىمانى ماشىنا توسۇپ دۇنيانى ئايلىنىپ چىقىدىغان دۇنيا ساياھەتچىلىرىنىڭ ئىمكانىيىتىدىنمۇ كۆپرەك ئىمكانىيەت مەيدانغا كەلتۈرىدۇ.

شۇنى ئۇنتۇماڭكى، زىرائىتى ۋە سۈيى بولمىغان بىر قاقاسلىقتا ھاجەرنى، تېخىچە سۈت ئېمىۋاتقان بالىسى ئىسمائىلىنى، قولىدا بار بولغان ئازراق ئوزۇقلۇق ۋە بىر تۆلۈم سۇ بىلەن تاشلاپ قويغان ئىدى. بۇنىڭغا قارىماي ھاجەرنىڭ «بىزنى كىمگە ئامانەت قىلىسەن؟» دېگەن سوئالىغا «ئاللاھقا ئامانەت قىلىمەن» دېگەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا، ھاجەر: «ئاللاھقا ئامانەت قىلىدىڭمۇ؟ ئۇنداقتا مەن رازى» دەپ جاۋاب بەرگەندى.

ھەجنىڭ ناھايىتى باي كىشىلەرگە خاس بولغان بىر ئىبادەت دەپ چۈشىنىلىپ

قېلىنىدىغان كۈنلەرنىڭ كېلىدىغانلىقىنى ئالدىن مۆلچەرلىگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئەسلىدە ھەجگە ئېھتىياجلىق بولغانلارنىڭ كەمبەغەللەر ئىكەنلىكىنى قانداق بايان قىلغانلىقىنى تۆۋەندىكى ھەدىسىدىن قاراپ باقايلى: «ھەج ۋە ئۆمرە، تاۋلاش ئوتىنىڭ تۆمۈرنىڭ داتلىرىنى كۆيدۈرۈپ يوق قىلغىنىدەك، پېقىرلىق ۋە گۇناھلارنى يوق قىلىدۇ» (ئەزراقى ئەھبارۇ مەككە 1/55 مەككە مۇكەررەمە 1416)

ھەج ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇراسىمىدۇر. ئاللاھ قۇرئان كەرىمىدىكى

«(بۇ) ئاتاڭلار ئىبراھىمنىڭ دىنىدۇر.» (22 - سۈرە ھەج 78 - ئايەت)

دېگەن ئايىتى ئارقىلىق بىزنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇراسىمى قالدۇرغان يولىنى تۇتۇشقا بۇيرۇيدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ھەقتە مۇنداق دەيدۇ: «ھەج ئىبادىتىنى ئادا قىلىدىغان يەر، ۋاقىت، مەشائىر ئۈستىدە تۇرۇڭلار. چۈنكى، سىلەر ئاتاڭلار ئىبراھىمنىڭ قالدۇرغان مۇراسىمىغا ۋارىسلىق قىلغۇچىلارسىلەر» (ئەبۇ داۋۇد مەناسىك 63) ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئۆزىدىن كېيىنكى بارلىق تەۋھىد ئۈستىدە ماڭغانلارنىڭ ئاتىسىدۇ. ئىنسانلار ئەقىدىدە ئۇنىڭ نەسلىلىرى ھۆكۈمىدۇر. ھەج يەنە بىر تەرەپتىن ئىنسانىيەتنىڭ ئىمان جەھەتتىكى ئاتىسىغا بىر ھۆرمەت بىلدۈرۈشتۇر.

ھەج ئىنسانغا «بىر مۇساپىر» ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىدىغان ئەسلى تىمىدۇر. ئىنسان پەقەتلا بىر مۇساپىر ئەمەس بەلكى، يولنىڭ ئۆزى ئىكەنلىكىنىمۇ ئەسلىتىدىغان ئەمەلدۇر. چۈنكى، بۇ دۇنيا ۋە ئاخىرەت دۇنياسىدا، روھنىڭ ئۆتمۈشى ۋە كېلەچىكى بىلەن ھەقىقەتەن ھايات بىر سەپەردىن باشقا بىر نەرسە ئەمەس. يەنى ھەج «قىلدىن ئىنچىكە، قىلىچتىن ئۆتكۈر» بولغان پۇلسىرات كۆۋرۈكىدىن ئىبارەت بولغان ھايات يولىدا، ئىنسان بالىسىغا مېڭىشنى ئۆگەتكەن ئۆگىتىدىغان بىر ئىبادەتتۇر.

ھەج، ئىنسانىيەتنىڭ ئاللاھ تەرەپكە يۈزلىنىشىنى، ھەر بىر مۆمىن ئۆزى قايتا بېشىدىن ئۆتكۈزۈشتۇر. ھەج، ئادەم رولىنى ئوينىغان ھەر بىر ئىنساننىڭ، يوقىتىپ

قويغان جەننىتنى ئىزدەپ چىققان سەپىرىدۇر. ھەج، ئىنسان ئەۋلادىنىڭ يىراقلىشىپ كەتكەن پىتىرىتىگە قايتىپ كېلىشىنىڭ نەمۇنىلىك بىر تەلىماتىدۇر. ھەج، ئۆز-ئۆزىگە ياتلاشقان كىشىلىكىنى، كىملىكىنى، شەخسىيىتىنى تېپىپ، ئۆز-ئۆزى بىلەن تونۇشۇپ ۋە چىقىشىپ ياشىشى ئۈچۈن باشلىغان ئالىيجاناب سەپىرىنىڭ ئىسمىدۇر. قىسقىسى ھەج، مەھشەرنىڭ مانېۋىرىدۇر.

3. ھەج سەپىرىگە ئاتلىنىش

ئادەم بولدىڭىز، يۈتتۈرۈپ قويغان جەننىتىڭىزنى تېپىش ئۈچۈن چىقىسىز. غايىب بولغان جەننىتىڭىزنى، يەنى يۈتتۈرۈپ قويغان ئۆزىڭىزنى، يىراقلىشىپ كەتكەن تەبىئىتىڭىزنى، گۇناھ ۋە ئىسيان بىلەن بۇلغانغان ۋىجدانىڭىزنى، خارابىلىككە ئايلانغان يۈرىكىڭىزنى، قەدىمى ۋە زامانىۋى خۇراپىيلىقنىڭ ئەخلىتى بولغان - ئەخلەتخانغا ئايلانغان ئەقلىڭىزنى، يەنى دەل پوسكاللىسىنى ئېيتقاندا ئۆزىڭىزنى ئىزدەشكە چىقىسىز.

بىر تەرەپتىن بالا ۋاقتىڭىزدىكى غۇبارسىزلىقىڭىزنى ئىزدەيسىز، تاقىۋالغان ماسكىلىرىڭىز تۈپەيلى، كۆرۈنمەس ۋە ئايرىغىلى بولمايدىغان ھالغا كەپ قالغان ھەقىقىي يۈزىڭىزنى بايقاپ، ھايات مۇساپىڭىزدىكى ئىلاھى بىر سېنارىيىدىن ئۆتۈش ئۈچۈن چىقىسىز.

سەن ئۇزۇن يولغا چىقىشقا ھۆكۈم قىلىنغان بىر قۇلسەن. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ رولىنى، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ رولىنى، ھاجەر ئانىمىزنىڭ رولىنى ياخشى ئېلىش ئۈچۈن ئالدى بىلەن تەرك ئېتىشىنى ئۆگىنىسەن. بۇنىڭ بىلەن بۇلارنى تەرك ئەتمەي تۇرۇپ تاپالمايدىغانلىقىڭنى ئىسىڭدىن چىقارمايسەن.

ھەرەمنى، شەھرىڭنى، ئۆيۈڭنى تەرك ئېتىسەن. شۇنىڭ بىلەن ھىجاز تۇپرىقىدا بولغان يۇرتۇڭ، مەككە شەھرىڭ، كەئبە ئۆيۈڭ بولىدۇ. ياخشى كۆرگەن ئادەملىرىڭنى،

يېقىنلىرىڭنى، دوستلىرىڭنى تاشلاپ كېلسەن.

ئادەم، ھەۋۋا، ئىبراھىم، ئىسمائىل ئەلەيھىسسالاملار ۋە ھاجەردەك يېڭى دوستلار بىلەن تونۇشسەن. ئەتراپىڭدىكىلەرنى بولسا تەرك ئېتسەن. ھەممەيلەن ساڭا ئوخشاش مۇساپىر بولغان يېپ - يېڭى بىر مۇھىت ئىچىگە كىرسەن. سېنىڭ ئالغان ئۇنۋانلىرىڭ، نام - شەرىپىڭ، شانىڭنى، سېنىڭ بەلگەڭنى، دەرىجەڭنى، مەۋقەيىڭنى تاشلايسەن. ئۈستۈڭگە كىيگەن ئېھراملىق بولسا سېنى ئىنسانىيەتكە مەنسۇپ قىلىدۇ. يەنى پەقەتلا ئىنسانىيەتكە - يەنى ھەقىقىي ئىنسانىيەتكە.

غۇربەتچىلىك بولمىغان يەردە ئېرىشىشىڭنىڭ بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ يېتسەن. سەن نامازغا تۇرغاندا ئىككى قولۇڭنى تەكبىرگە كۆتۈرۈپ بۇ دۇنيانى ئارقاڭغا قانداق تاشلىغان بولساڭ، ھەجدىن ئىبارەت بۇ قۇتلۇق سەپەرگە ئاتلانغىنىڭدۇمۇ شۇنداق قىلسەن. ھەمدە شۇنداق نىيەت قىلىشىڭ كېرەك.

نىيەت يەنى مەقسەت قىلىش، نېمىنى نېمە ئۈچۈن قىلىشنى بىلىشتىن ئىبارەتتۇر. قايسى بىر ئىشنى نېمە ئۈچۈن قىلىدىغانلىقىنى بىلمىگەنلەرنىڭ ئۇ ئىشنى قانداق ھالدا قىلغانلىقىنىڭ ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوقتۇر. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ناۋادا بىرى بىر ئىشنىڭ نېمە ئۈچۈن قىلىنىدىغانلىقىنى بىلمىسە ئۇنى قىلغان بىلەنمۇ بەربىر مەنسى بولمايدۇ. بىر ئىشنى قىممەتكە ئىگە قىلغىنى بولسا چۈشەنچىدۇر. ئىنسانلارنىڭ ھەرىكەتلىرىنى ئادەتتىكى بىر جانلىقنىڭ ھەرىكەتتىن پەرقلىنىدىغان نەرسىمۇ چۈشەنچىدۇر. چۈشەنچە ئاستىدا ئېلىپ بارغان ھەرقانداق ئەمەل ئىنساننى ئىنسانلاشتۇرىدۇ. بۇ ھەرىكەت ئىنساندىن سادىر بولغانلىقى ئۈچۈنلا ئەمەل ھېسابلانمايدۇ. بەلكى، چۈشەنچە تەسىرىدە ئىنسانلاشقىنى ئۈچۈن ئەمەل بولىدۇ. ئۇ ئەمەلنىڭ سالھى بىر ئەمەل بولۇشى، پاسىق بىر ئەمەل بولماسلىقى، پاست بولغان بىر ئەمەل بولماسلىقى بولسا ئۇنىڭ ئارقىدىن كېلىدۇ. چۈنكى ئىبادەتنى ئىبادەت قىلغىنى

بولسا نىيەتتۇر.

تىل بىلەن دېيىشنىڭ بىر مەنىسى يوق. تىل بىلەن سۆزلەش پەقەتلا دىلنىڭ مەقسىتىدۇر. ئەقىلنىڭ نىيىتى چۈشەنمەك. قەلبنىڭ نىيىتى مەرىپەت، بەدەننىڭ نىيىتى ئەمەلدۇر. قەلبنى ئىشقا سالماستىن قىلىنغان نىيەت شاتۇتنىڭ دورىشىدىن باشقا بىر نەرسە ئەمەستۇر.

نىيەت چۈشەنچىنىڭ بىر ھالىتىدۇر..

نىيەت-ئىبادەتنى ئادەتتىن ئايرىغان نەرسىدۇر.

مەقسىتىڭنىڭ نېمىلىكىنى بىلگەن بولساڭ يولغا چىقساڭ بولىدۇ. «نېمە سەۋەبتىن ۋە نېمە ئۈچۈن؟» سوئاللىرىغا توغرا شەكىلدە جاۋابىنى بېرەلگەن بولساڭ، ھېچقانداق چاتاق يوق.

ئۆزۈڭنىڭ مەككىسىنى فەتھ قىلىش ئۈچۈن مەدىنىنىڭ قىبلىسىگە يۈرۈش قىلسەن. ئۆزۈڭنىڭ مەنتىقىسىنى ياشاش ئۈچۈن يولغا چىقىسىز. مەنتىقىڭنى ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ رولىنى ئېلىش ئارقىلىق ئادەم بولۇش ئۈچۈن يولغا چىقىسىز. ھەر كۈنى يۈز كەلتۈرگەن قىبلىڭىزگە، ۋەدىنىڭىزنى يېڭىلاش ئۈچۈن غايىۋى نەرسىنى تونۇش بولغان ۋىجاھىيەگە ئۆزگەرتىش ئۈچۈن، يولغا چىقىسىز. شۇنداق بىر ئويلاپ باققىنكى، ھاجەر ئانىمىز مۇ سەندەك مۇھاجىر شۇڭلاشقا شۇنداق ئاتالمىغانمىدى؟ ئۇمۇ تەقدىرىگە، ئاشىق بولغان ۋە خۇشاللىقلارغا تېگىشىمگەن دەردىگە قاراپ يۈرۈش قىلمىغانمىدى؟

غۇربەت نېمە؟ سىلە - رەھىمچۇ؟

ۋەتەن نېمە؟، پايتەختىچۇ؟

مەككە نېمىدۇر، مەدىنىچۇ؟
مەركەز قەيەردە؟، ئەتراپچۇ؟
دوست قەيەردە؟، ئەتراپتىكى دۈشمەنچۇ؟

يېڭىدىن ئويلىنىپ يۈرىكىڭىدىكى تۇتامسىز ۋەتەن ئۇقۇمىنى توغرىسى بىلەن ئالماشتۇرغىلى چىقسەن.

يۈرىكىڭىدىكى نىلون چېگرالارنى، سىنتاكسىسلىق كىملىكلەرنى، ئارىلىق رايونلارنى، يەر ئاستىغا كۆمۈلگەن مىنالارنى ۋە تىكەنلىك سىملارنى، كۆڭۈل خەرىتەڭنى باشتىن-ئاياغ ئۆچۈرۈپ يېڭىدىن سىزىپ چىقىش ئۈچۈن يولغا چىقسەن.

مېڭىش بىلەن بارغىلى بولمايدىغانلىقىنى، لېكىن بېرىش ئۈچۈن مۇتلەق مېڭىشىمىز كېرەك ئىكەنلىكىنى ئەقلىمىزدىن چىقارماستىن يولغا چىقىمىز.

«بۇ دۇنيادا بىر غېرىب يولۇچى بول» دېگەن سۆيۈملۈكلەرنىڭ سۆيۈملۈكىگە قۇلاق سېلىش ئۈچۈن، مەھشەرنى دۇنيادا كۆرۈش ئۈچۈن ئاتلىنىسەن. يۈكۈڭ ھاجەر ئانىمىزنىڭ يۈكىدىن يەڭگىل ۋە ھەرگىزمۇ ئۇنتۇپ قالمىغىنىكى، شىر نەگە بارسا ئولجىسىمۇ شۇ يەرگە بارىدۇ.

سېنى ھەجگە چاقىرغان زات، سېنىڭ قەلبىڭنىڭ پاكىز بولۇشىنى خالايدۇ. سەن رەببىڭدىن ئىبارەت بۇ مۇبارەك مېھمىنىڭنى پاك قەلبىڭگە دەۋەت قىلىشقا ھازىرلىنىسەن. خۇددى يۇنۇس ئەمرەنىڭ:

قەلبىڭنى، دىل ئۆيۈڭنى پاكىزلا،
يار كېلىدۇ. مېھمان بولۇپ

دېگىندەك ۋە شەيخ غالىپنىڭ؛

دۈشمەننى ھەيدە چىقارغىن
تەجەللى ئەتسۇن ھەق تىلىمىزدا
پادىشاھ چۈشمەس ساراىغا
خانە باياشات بولمىسا

دېگىندەك يۈرىكىڭنى، خارابىلىكتىن پاكىزلايسەن. قىستاڭچىلىقلارنى، كۆپۈك ۋە داشقاللارنى، پەسكەش سەۋدالارنى، بۇزۇق ھاياجانلارنى، قارا سەۋدالارنى، قۇرۇق خىياللارنى، بىر سىنىقتا ئەرزىمەس ھاۋايى - ھەۋەسلەرنى كەلگەن يېرىڭگە قويۇپ قويسەن.

كۆكسۈڭگە ئاللاھ سۇبھانەھۇ تائالانىڭ ئېسىپ قويغان ئەڭ تەسىرلىك تىلتۇمارنىڭ بولغان يۈرىكىڭ، سېنىڭ كەئبەڭدۇر. كەئبەڭنى بۇتلاردىن تازىلاش ئارقىلىق چىقسەن. ئۇنۇتمىغىنكى، دۇنيا ۋە دۇنيا ئىشلىرى بىر ئوكياندۇر، يۈرەك بولسا پاراخوتتۇر. ئەگەر سۇ پاراخوتنىڭ ئىچىگە كىرسە چۆكىدۇ. سۇغا چۆكمەسلىك ئۈچۈن يۈرىكىڭگە ھاكىم بولۇشۇڭ كېرەككى، سۇ كىرمەيدىغان ھالدا بولسۇن. ئۇنۇتمىغىنكى، سۇ كېرىپ كېتىدىغان پاراخوت دېڭىز سەپىرىگە چىقمايدۇ.

ئامانەتلەرنى ئامانەت قىلىشنى ئۆگىنىسەن. ئاللاھنىڭ ساڭا ئامانەت قىلغانلىرىنى، سىنىڭ ئاللاھقا ئامانەت قىلىشتىن قېچىشىڭنىز نىمە دېگەن خەتەرلىك. چۈنكى، ئىشىڭنى، جۆرەڭنى، ئېشىڭنى، يولدىشىڭنى، كۈرەشلىرىڭنى ئاللاھقا ئامانەت قىلسەن. ئۇنۇتما، ئاللاھ ئامانەتلەرگە خىيانەت قىلمايدۇ. سەن خىيانەت قىلساڭمۇ ئۇ قىلمايدۇ.

چىقىدىغان مەھشەر مايدانىدا ئۇنىڭدىن باشقا ئامانەتچى ئىزدىمەيسەن. چۈنكى

سەن ئەسلىدىنلا ئۇنىڭغا تەۋە - سەن. ئۇنىڭ تەرىپىدىن كەلدىڭ يەنە ئۇنىڭ تەرىپىگە قايتىسەن. ئۇنۇتمىغىنىكى، ھەج دەل بۇ كىلىپ كېتىشى دۇنيا ھاياتىدا ئەمەلى باشتىن كەچۈرۈشتۇر.

خۇددى قەلبىڭگە ئوخشاش زېھنىڭدىكى بېسىملارنىمۇ قالدۇرۇپ قويسەن. بۇ ئىشلارنى بۇ ئاشقنىڭ سەپىرىدە يۈك قىلماسلىق كېرەك. كېرەكسىز يۈك سەپەرنى تەسەلەشتۈرىدۇ. مۇساپىرنى سەپىرىدىن توسۇپ قويغان يۈك، ئىگىسىگە رەھمەت ئەمەستۇر.

تەسەۋۋۇرۇڭنى ئۆچۈرۈپ، يىڭىدىن قىلىشنىڭ. چۈشەنچىلىرىڭنى يوق قىلىپ، ھەج دە يىڭىدىن تۇرغۇزىشنىڭ كېرەك. ئەقلىڭدىكى، «بىلىمەن، چۈشىنىمەن» دېگەندەكلەرنى بىرمۇ - بىر كونترول ئاستىغا ئېلىشنىڭ كېرەك. بىلگەنلىرىڭنى قانچىلىك بىلىسەن؟ زېھنى ئۇچۇقمۇ؟ ئەقلىڭ، ھەقىقەت بىلەن سىنىڭ ئوتتۇرۇڭدا بىرەر باغلىنىشلىق كۆرۈۋاتامدۇ؟ ياكى بولمىسا ئەقلىڭنى ھەقىقەتنىڭ مەۋقەسىگە قويۇپ ئەقلىڭگىمۇ، ھەقىقەتكىمۇ زۇلۇم قىلىۋاتامسەن؟ يەنە باشقا ئىپادە بىلەن؛ ئەقلىڭنى ئاتنىڭ ئورنىغا قويۇپمۇ ياكى ماشىنىنىڭ ئورنىغا قويۇپ ماڭدىڭ؟ ياكى ھارۋىچى مەۋقەسىگە قويدۇڭمۇ؟

يول بويى ھەر بىر قەدەمدە قالدۇقلارنى تاشلاپ مېڭىشنىڭ كېرەك. خۇددى تەرلەپ توكسۇنلارنى چىقىرۋەتكەن بەدەنگە ئوخشاش. يۈرەك تەرى، پىشانە تەرى، زېھنىدىن تەرلەر تۆكۈشۈك كېرەك. يۈرىكىڭ سىقىلىشى، پىشانەڭدىن تەر چىقىشى، كۆزلىرىڭ يىغلىشى كېرەك. يىغلىيالمىساڭ، پەقەتلا يىغلىيالمىسەن. جەننەتنى قوغلانغان ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، چاقىرىلغان جايغا قۇبۇل قىلنارمەنمۇ؟ ياكى ئىشىك تۈۋىدىن قايتۇرۇلارمەنمۇ؟ ئەندىشىسى ئىچىدە يول ئېلىشنىڭ كېرەك. يۈرىكىڭنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىن بىر ئاشق ئازابى تارتىشنىڭ كېرەك.

سەن تېخى خام، پىششىك كېرەك. پىشىپ يىتىلىشكە كېرەك، پىشىپ يېتىلىش يۇقۇرى سەۋىيەدۇر.

يۇقۇرى سەۋىيەنى كۆزلەيدىغانلارنىڭ ئىشى «قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بىرىشتۇر» ئاشىقنىڭ ھەسرەتتىن يەكۈنلەنگەن ئىمىزگىلەردىن ئىمتىشكە كېرەك. ھەسرەتنىڭ يۈرىكىنى چۆلگە، كۆزلىرىنى كۆلگە بۇرىشكە كېرەك. ئۇ يەرگە سەن بارماستا، يۈرىكىڭنى يوللىشىشكە كېرەك. سەنى ئېلىپ بارغان پۇتلىرىڭ ئەمەس، يۈرىكىڭ بۇلىشى كېرەك. يۈرىكىڭ توختاپ قالسا، پۇتلىرىڭغا يۈك بۇلۇپ قالماسلىقىڭ كېرەك. يۈرىكىڭنى قۇش كەبى ئۇچۇرغانلارنى، پۇتلار تاش كەبى كۆتۈرىدۇ.

4. مىقات

توختا، مۇنداقلا قولۇڭنى ئىككى يانغا سېلىپلا ھەرەم رايونىغا كىرسەڭ بولمايدۇ. تېخى ئادەم بولمىدىڭ، چۈنكى ئادەم بولۇشۇڭ ئادەم ئەلەيھىسسالام بولۇشۇڭ ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشدۇ. ھۆرمەتكە سازاۋەر قىلىنغان بىر تۇپراقنىڭ چېگراسىدا-سەن. بۇ چېگرالارغا "مىقات" دەپ نام بېرىلگەن. ئۇنۇتمىغىنىكى، بۇ چېگرالارنى جەبىرائىل ئەلەيھىسسالام ئارقىلىق ئاللاھ بەلگىلىگەن. مىقاتنى مەھشەرگاھنىڭ چېگراسى دەپ بىلسەڭمۇ بولىدۇ. يولغا قايسى خىل ۋاستە بىلەن چېقىشىڭدىن قەتئىي نەزەر، مەھشەر كىيىمىڭنى چوقۇم ساڭا ئەڭ يېقىن مىقاتتا كىيىشكە كېرەك.

ئايال بولساڭ، ھەرەم رايونىغا ئەركەكلەرگە قارىغاندا تېخىمۇ يارىشىپ كېتىسەن. چۈنكى ئاياللارمۇ خۇددى مۇشۇ رايونغا ئوخشاشلا «ھەرەم» دۇر، «مەھرەمدۇر». قۇلۇڭنى ۋە يۈزۈڭنى مۇتلەق ئوچۇق قويۇشۇڭ كېرەك، ئۆزۈڭنى تۇنۇتۇشۇڭ كېرەك. يۈزنىڭ قانچىلىك قىممىتى بار، ماسكىلار ئېلىۋېتىلىدىغان مەھشەرگە قاراپ كېتىۋاتسەن.

كىيىملىرىڭ ئاددىي بولۇشى ۋە كىيىملىكىنى ئەسلىتىدىغان بولۇشى كېرەك. گىرىم ۋە زىننەتلەردىن ئۇزاق تۇرۇشۇڭ كېرەك. بەدەننىڭ كەينىگە، روھنىڭ ئالدىغا چىقىرىلىدىغان بىر مەھشەردىسەن، بۇنى ئۇنتۇما ۋە يەنە ئېسىڭگە ئالغىنىكى، روھنىڭ جىنسىيىتى يوقتۇر.

ئەر كىشى بولساڭ، ئالدى بىلەن جىنسىيەت جەھەتتىن، ئەرلىكىڭنى ئىپادىلەپ

قۇيىدىغان بارلىق سىمۋوللارنى تەرك ئېتىشىڭ كېرەك. باي بىلەن يوقسۇلنىڭ، خوجايىن بىلەن خىزمەتچىنىڭ، گېنېرال بىلەن ئەسكەرنىڭ، ئامىر بىلەن مەمۇرنىڭ، كاتتىۋاش بىلەن نورمال پۇقرانىڭ ئوپ ئوخشاش ھالغا كەلگەن بىر مەھشەر، مانىۋېرىدىسەن. رۇتبە، ماقام، مەۋقى، جەمئىيەتتىكى ئورنىڭ، مال-دۇنيانىڭ، شۆھرىتنىڭ ۋە بىلىمىڭنى ئىپادىلەيدىغان كىيىملەرنىڭ ھېچقايسىسىنى كىيەلمەيسەن. مەھشەر مەيدانى، دىنى، ئەسكىرى، سىياسىي، ئىلمى، ئىقتىسادى ئورنىڭنى كۆز-كۆز قىلىپ، داۋراڭ سالىدىغان بىر يەر ئەمەستۇر. ئۇ يەردىكى بىردىنبىر دەرىجە پەرقى، مەڭگۈلۈك گۈزەللىكتۇر.

ئادەم سەن، ئادەم ئاتىمىزغا ئوخشاش، ئىرقىلاردىن ئۈستۈن، مىللەتتىن ھالقىپ ئۆتكەن، ئادەم ئاتىمىزدەك رەڭلەردىن ئۈستۈن، ئادەم ئاتىمىزدەك مىللەتلەر چېگراسىدىن ھالقىغان بولۇشۇڭ كېرەك.

ئىرقىڭنى، قەبىلەڭنى، قەۋمىڭنى، مىللىتىڭنى، تەۋە بولغان ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي تەرەپلىرىڭنى بىر تەرەپكە قايرىپ قۇيۇشۇڭ كېرەكتۇر. بايراقلىرىنى، دۆلەتلەرنى، چېگىرالارنى، تۇغلارنى ئارقاڭغا تاشلاپ قويۇشۇڭ كېرەك. سەن ھەجىدە پەقەت ۋە پەقەت ئۆزۈڭلا بولۇشۇڭ كېرەك. پۈتۈن بۇلار سېنى ئۆزۈڭ بولۇشقا توسقۇنلۇق قىلغان نەرسىلەردۇر.

ئادەم ئاتىمىزدەك يەر يۈزى ۋەتىنىڭ، شەيتان دۈشمىنىڭ، ئىنسانىيەت مىللىتىڭ، ئادالەت دۆلىتىڭ، جەننەت غايەڭ، دۇنيا ئۆلكەڭ، مەككە پايىتەختىڭ، تەۋبە ۋە دۇئا تىلىڭ، ئاشىق يۈكۈڭ، ئىمان دەرىجەڭ، ئاللاھ دوستۇڭ بولۇشى لازىم.

ئادەم ئاتىمىزدەك جەننەتتىن دۇنياغا قوغلانغان سۈرگۈنسەن. غۇربەتتە، غېرىپسەن. بىر قېتىم قوغلاندى بولدىڭ. يەر يۈزىگە بىر ئايەت كەبى نازىل بولدىڭ (چۈشۈرۈلدىڭ). يىڭىدىن بىخ سۈرئەتقان بىر ئۇرۇق، مىڭ مئۈ بەرگەندەك، ئەسلى ماكانىڭنى ئىزدەپ،

باشقىلار ئىگە چىقمايدىغان يېگانە يېرىك بولغان روھىڭنىڭ قوللىرىدا يېتىشىپ ئادەم بولسەن .

ساڭا ئوخشاش يەر يۈزىنىڭ ھەر تەرىپىدىن ئادەم بولۇش ئۈچۈن كەلگەن ، ئادەم بولىدىغانغا كەلگەن يۈزمىڭلارچە ، مىليونلارچە كىشىلەر بىلەن يۈز كۆرۈشۈشكە ، بىلىشىشكە ، تونۇشۇشقا ، قۇچاقلىشىشقا توسالغۇ بولىدىغان ھەر تۈرلۈك ئىپادىلەرنى ھەم ئۈستى بېشىڭدىن ھەمدە زېھنىڭدىن ۋە يۈرىكىڭدىن يۇلۇپ تاشلىشىڭ كېرەك .

پەقەت ئۈستۈڭدىكى كىيىم - كېچەكلىرىڭنىلا ئەمەس ، ئىچىڭدىكى سېپى ئالاھىدىلەشتۈرىدىغان تۇيغۇ ۋە چۈشەنچىلىرىڭنىمۇ ماقالتا تاشلىۋېتىسەن ، ھارام تۇيغۇ ۋە چۈشەنچىلىرىڭ بىلەن ھەرگەمگە كىرىپ ، ئىلاھى چەكلىمىلەرگە مەنئى تاجاۋۇز قىلىدىغان ئىشنى قىلىپ سالماسلىقىڭ كېرەك .

ئاناڭدىن تۇغۇلغان پېتىڭ ، يەنى «ئۈمى (ئوقۇش يېزىشنى بىلمەيدىغان ، پاك)» بولۇپ ئاللاھنىڭ ھۇزۇرىغا كېلىشىڭ كېرەك . ئاناڭدىن تۇغۇلغاندەك گۇناھدىن پاكلىنىپ ، پاك - پاكىز قايتىشنى ئويلىساڭ ، بۇنى چوقۇم ئورۇنلىشىڭ كېرەك . شۇنى ئوبدان بىلىۋالكى ، بېرىشكە قايتىشىڭنىڭ قانداق بولۇشىنى بەلگىلەيدۇ . ئۈستى بېشىڭدا دۇنيالىق مەرتىۋە ۋە دەرىجىلەردىن ھەرقانداق بىرنى ئېلىپ يۈرۈشۈڭ ، ئالاھىدە مۇئامىلە ئىستىگەنلىكىڭگە يەنى ئايرىمچىلىق قىلغانلىقىڭغا دەلىل قىلىنىپ ، مەنپىي خانەڭگە يېزىلىدۇ .

5. ئېھرام

ئالدى بىلەن "لا" دېدىڭ بۇ «يوق»، «ياق» دېيشتۇر. ھەر"لا" بىر رەت قىلىشتۇر، بىر يالىڭاچلىنىشتۇر، بىر ئېتىرازدۇر. بۇنى دېگىنىڭدەك يېشىنىسەن. ئاندىن تۇغۇلما ھالەتكە كەلگەندىن كېيىن، گويىكى قەبرەڭدىن قوپۇپ مەھشەرگە كەلگەن كىشىدەك كېپەنلىكىڭنى ئۈستۈڭگە ئارتىۋالسەن. كىيىمىڭ پەقەت بۇ ئىككى پارچە تىكىلمىگەن، بويالمىغان، زىننەتسىز، ئاددىي ۋە ئاق رەڭلىك پاختا رەختتىن تەشكىل تاپقان بۇلىشى كېرەك.

نامازغا نىسبەتەن تەكبىر ئېيتىش قانداق ئورۇندا بولسا، ھەجگە نىسبەتەنمۇ ئېھرام ئەنە شۇدۇر. تەكبىر ئېيتقان كىشى، دۇنياسىنى قۇلىنىڭ كەينى بىلەن ئارقىغا ئىتتىرىدۇ. ئېھرام باغلىغان كىشىمۇ، دۇنياسىنى ئۈستىدىن تاشلاپ مەقسەتسىز، مەرتىۋەسىز، تەبىئىي بىر ھالەتتە كېلىدۇ. پەقەت بىرلا دەرىجىسى باركى ئۇ بولسىمۇ: قۇللۇق (بەندىلىك).

دۇنيانىڭ مەركىزىگە، ئاشىقنىڭ مەركىزىگە، ئاق كەپتەرلەردەك تىنچلىققا سىمۋول ھالدا مېڭىش كېرەك. ئاشىقلارنىڭ ئاشىقنى ئەبەدىلەشتۈرگەن نەزم ۋە نەسرلىرىنىڭ باش مەزمۇنلىرىدىن بىرى «بېشى ئوچۇق، يالاڭئاياق» دۇر. سەنمۇ رەبىنىڭ ھۇزۇرىغا مۇشۇنداق كېلىشىڭ كېرەك. بېشىڭدا يا تۇمىقىڭ، يا سەللەڭ، يا دوپپاڭ، يا ئاق بۆكۈڭ ۋە يا قالىپىڭ، ياكى ئەرەنچە ياغلىق بولمىسۇن.

بېشى ئوچۇقلۇق كەمتەرلىكىنى، خىجالەتنى، كۆڭلى ياخشىلىقنى، موھتاجلىقنى

ئىپادىلەيدۇ. يالاڭئاياقلىقمۇ ھەم شۇنداق.

شۇنى ئۇنۇتمىغىنىكى، سەن مۇسا ئەلەيھىسسالام ئاللاننىڭ بۇيرۇقى بىلەن كىرگەن تۇۋا جىلغىسىدىنمۇ مۇقەددەس بىر جىلغىغا، ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغىچە كىرگەن جىلغىغا، سېنىڭ ئاللاھقا بەرگەن ۋەدەڭنى يېڭىلاش ئۈچۈن كىرىپ كېلىۋاتىسەن. مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئاللاھ تۇر جىلغىسىغا كىرگەندە «ئايىغلىرىڭنى سېلىۋەتكەن» (20-سۈرە تاھا 12- ئايەت) دېگەن. ئەمىرگە سەنمۇ بويسۇنۇپ، ئايىغلىرىڭنى چىقىرىسەن. پۈتۈڭنىڭ يۈكۈڭنى ئۇزۇن مۇددەت توشۇشقا بەرداشلىق بېرەلمەسلىكىدىن قورقساڭ، پەقەت ئالدى ۋە كەينى ئوچۇق بولغان سەندەل (ئايىغ كىيىمى) ئوخشاش يالاڭ ئايىغلىق سىمۋولنىڭ بۇزۇۋەتمەيدىغان بىر نەرسە كىيىشىڭگە رۇخسەت باردۇر. پايپاق كىيىش قەتئىي چەكلەنگەندۇر. ئۇ تۇپراقلارنىڭ بەدىنىنىڭ بىلەن تونۇشۇۋېلىشنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە توسمايسەن.

ئۆزۈڭنىڭ ئادەم ئىكەنلىكىڭنى ئۇنتۇپ قالما، ۋۇجۇد تۇپرىقنىڭ بىلەن ھەرەم تۇپراقلارنى ئوتتۇرىسىدا بىۋاسىتە ئالاقە قۇرۇلۇشى كېرەك. پۈتۈڭدا ئوخشاش بىر تۇپراق ئۈستىگە دەسسەگەندەك دەسسەشنىڭ كېرەك. ھەرەم تۇپراقلاردىن، روھ ئېقىمىڭمۇ پايدىلانسۇن. مۇبارەك زېمىننىڭ رەھمەت بۇلاقلاردىن يۈرىكىڭنى تولدۇرۇش ئۈچۈن پۈتۈڭ بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىغا ئېقىم ئۆتكۈزمەيدىغان نەرسىلەرنى قويماسلىققا دىققەت قىلىشنىڭ كېرەك. سېنىڭ بىلەن ھەرەم ئارىسىدا بىر بىلىشىش، بىر ئۆتكۈزۈش بولۇشى كېرەك. ئۇنتۇماسلىقنىڭ كېرەككى، جۇغراپىيەنىڭمۇ بىر تىلى، بىر قەلبى ۋە بىر ئەستە ساقلىغۇچىسى بار.

ئۆزۈڭنىڭ لېيىنى مۇبارەك زېمىننىڭ لېيى بىلەن، خېمىرنى خېمىرى بىلەن، روھنى روھۇڭ بىلەن، قەلبىنى قەلبىڭ بىلەن، ئېشىنى ئېشىڭ بىلەن، ئۆتمۈشى ۋە

كەلگۈسىنى ئۆتمۈشۈڭ ۋە كەلگۈسىڭ بىلەن بىرلىككە كەلتۈرۈشۈڭ كېرەك. بەدەنگە بەدەننىڭ ھەققىنى، روھقا روھنىڭ ھەققىنى، يۈرەك ۋە ئەقىلگىمۇ ئۇلارنىڭ تېگىشلىك ھەققىنىڭ ھەممىسىنى بېرىشكە كېرەك.

ئېھرامنى باغلىدىڭ ۋە دۇنيا كەينىڭدە قالدى، ھەرگىزمۇ گىرىم بۇيۇملىرى ئىشلىتىپ قالما. بۇ كۈن جەسەتنى قوغداش كۈنى ئەمەستۇر. بۇ كۈن ماسكىلار ئېلىپ تاشلىنىپ، ئىچىمىزنىڭ تېشىغا چىقىرىلىدىغان كۈندۇر. تاغاق يوق، ئەينەك يوق، ئەتىر يوق، قايچا يوق، ۋۇجۇدۇڭغا ئارتۇقچە كۆڭۈل بۆلۈپ كېتىشلىرىڭ ئەمدى يېتەر.

ھازىر، ئىچىڭگە يۈزلەن، روھىڭنى بېزە، ئۇنى گۈزەللەشتۈر. بۇ يەر، كۈنۈپىرتقا ئەمەس، ئىچىدىكى خەتكە، پوستىغا ئەمەس مېغىزىغا، نىقابقا ئەمەس، يۈزىگە قارىلىدىغان جايدۇر.

مەھشەردە تاشقى زىننەتلەرگە قارالمايدۇ. «خەق نېمە دەپ قالالا؟» دېگەن قايغۇنىڭ ئورنىنى «ئاللاھ نېمە دەيدىغاندۇ؟» دېگەن قايغۇ ئالدىدىغان ماقامدۇر. «كۆڭلىمىزدىكى بىلىدىغان» زاتنىڭ ھۇزۇرغا چىققاندا، ئېتىبار بېرىشكە تېگىشلىك بولغىنى، ۋۇجۇدى ئەمەس روھىدۇر.

شۇنىڭ ئۈچۈن چېچىڭ ۋە ساقلىق بىلەن بۆلۈپ قالما، چاچ، ساقال ئېلىشقا بولمايدۇ. دانە-دانە چاچلىرىڭغا، ۋۇجۇدۇڭنىڭ تۈكلىرىگە، ھەتتا تىرناقلىرىڭدىن تارتىپ، بەدىنىڭنىڭ ھەرقانداق بىر يېرىگە چېقىلىشقا بولمايدۇ. ئۇ دەپتەر ھازىرچە يېپىپ قويۇلدى. ئەتىر سويۇن ۋە چاچ سويۇنمۇ ئىشلىتىشكە بولمايدۇ. بولمىسا تەبىئىيەتنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىدۇ.

قېنى ئاناڭدىن تۇغۇلغاندەك گۇناھلاردىن پاك ھالەتكە قايتىشنى ئويلايتتىڭمۇ؟ بۇ يەرگە شۇڭلاشقا كەلمىگەنمىدىڭ؟ ئۇنداقتا بۇ ئارزۇيۇڭنى يالغانغا چىقىرىدىغان بارلىق شەيئىلەرنى تاشلىۋەت. ھەرىكىتىڭ نىيىتىڭنى يالغانغا چىقارمىسۇن. چىرايلىق كۆرۈنۈش

ئۈچۈن بەدىنىڭگە قىلىنغان ئۆزگەرتىشلەر، ھەربىر ئازايتىشى ۋە قوشۇش، تەبىئىيلىشىش نىيىتىگە ئۇرۇلغان بىر زەربىدۇر. ئۆز تەبىئىتىنى ئىزدەپ تېپىش ئۈچۈن ئاتلانغان يولدا، سېنى سۈنئىيلەشتۈرگەن، تەبىئىتىڭدىن يىراقلاشتۇرىدىغان ئىشلاردىن يىراق تۇرۇشۇڭ كېرەك. بۇ يېقىن كەلگىلى بولمايدىغان ھالىتىڭگە بېرىلگەن بىر بۇزغۇنچىلىقتۇر..

ھەر بۇزغۇنچىلىقنىڭ بىر جازاسى باردۇر ۋە بۇلىشى كېرەك. قۇربانلىق قىلىشتىن ئىقتىسادىي جازاغىچە بولغان ھەرخىل جازالارنى چوقۇم ئورنىدا ۋە ۋاقتىدا ئورۇنلىشىڭ شەرت. ئەگەر ئۇنداق ياكى مۇنداقلا قىلىپ قويساڭ، قىسقا مۇددەت ئىچىدە بولسىمۇ ئىنتىزامچان ياشاش توغرىلۇق قانچىلىك يېتەرسىز ۋە ئاجىز ئىكەنلىكىڭنى ھېس قىلىپ قالسىەن. ئەسلىدىمۇ ئېھرام چەكلىمىلىرىنىڭ مەقسىتىمۇ ساڭا ئاللاھ ئالدىدىكى ئاجىزلىقىڭنى ۋە يېتەرسىزلىكىڭنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈندۇر.

قارا ئەي ئادەم ئەۋلادى! شۇ بىرقانچە كۈن بولسىمۇ كەمچىلىكى يوق ۋە گۇناھ ئۆتكۈزمەستىن ياشىيالماسەن؟ مانا قارا سەن شۇنچىلىك. شۇنداق تۇرۇقلۇق ئاللاھقا قىلغان تەكەببۇر مۇئامىلەڭگە نېمە دېگۈلۈك ئەمدى؟

ئۇنداقتا كەل، ئاجىزلىقىڭنى ئېتىراپ قىل ۋە ئۆزۈڭنى بىلىۋال. بوينۇڭنى پۈك، قۇلۇڭنى ئاچ ۋە ئاللاھقا يالۋۇر!.

شەخسى مەھشەرىڭنى باشتىن كەچۈرۈش ئۈچۈن كېپەنلىكىڭگە سىمۋول قىلغان ئېھرامغا كىرگىنىڭدە جىنسى ھېسسىيات ۋە شەھۋىتىڭنى قوزغايدىغان بارلىق ھېس-تۇيغۇلىرىڭنى قۇلۇڭنى ئارقىسى بىلەن ئىتتىرىۋېتىشىڭ كېرەك. سەن ئادەم ئەۋلادى، ئاتاڭ ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ جەننەتتىن قوغلانغاندا تۇنجى بولۇپ پەرقلەندۈرىۋالغان نەرسىنىڭ جىنسىيەت ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇما. مەھشەردە ئەر-خوتۇنلار ئوينىشىدىغان ئىش يوق. روھنىڭ سۆيگۈنىگە ئۇچرىشىشى ئۈچۈن ئاتلانغان يولدا، بەدىنى سۆيۈشمە

ۋە تەن لەززىتىگە ئورن يوقتۇر. سەن ئالەمنىڭ سىرلىرىغا ئېرىشىشى ئۈچۈن تەن لەززىتىدىن ئېشىپ چۈشكەن اللەنىڭ ھۇزۇرىغا قاراپ ماڭغان يولۇچى - سەن، روھنىڭ مۇھەببىتى بىلەن ھاياتلىقنىڭ باشقا تەرەپلىرىگە بەرداشلىق بەرگەن، بەدەننىڭ ئىشقى مۇھەببىتى بىلەن ئاۋارە بولمىغىن.

ناچار ئادەتلىرىڭنى تاشلاپ كۆيدۈرۈكى ئالەمنىڭ سىرلىرىغا ئېرىشىسەن. جىسمىڭدىن ئېشىپ ئۆزۈڭنى تېپىۋال. مەشۇقغا يېتىشى ئۈچۈن ئىنتىلىۋاتقان روھنىڭ قاناتلىرىدىن تۇتۇۋالغىنىكى يولۇڭ راۋان بولسۇن.

بەدەن تۇپراققا ئوخشايدۇ. تۇپراق زىچتۇر، قاتتىق ۋە يېپىشقاق تۇر. تۇرغۇنلۇقنى ۋە قويۇقلۇقنى تەمسىل قىلىدۇ. روھ نۇر كەبىدۇر. نۇر تۇپراقنىڭ ئەكسىچە، لەتىق، سىڭىپ كەتكۈچى، يورۇتقۇچىدۇر. ھەرىكەتنى ۋە سۈزۈكلۈكنى تەمسىل قىلىدۇ. بەدەننىڭگە بېرىلىپ كەتسەڭ بۇ ئاشىقلىقنىڭ تېزلىكىگە يېتىشەلمەيسەن. روھ تېزلىكىنىڭ يېنىدا نۇر تېزلىكى خۇددى تاشپاقا سۈرئەتچىلىكتۇر.

يولغا چىقىشتىن بۇرۇن ھاراملارنى تاشلىيالىغان ئىدىڭ. قۇتلۇق بىر يولغا چىقىشنىڭ، ئەمدى يەنە بىر غەيرەت قىلىپ مۇباھ ئۆتكەللىرىنىمۇ بۆسۈپ ئۆتۈپ، ئاللاھقا بولغان مۇھەببىتىڭنىڭ كۈچلۈك ئىكەنلىكىنى ۋە تەسلىمىيىتىڭنى سىناپ بېقىشنىڭ كېرەك. خۇددى ئېلى رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنىڭ: ئاللاھ بىزگە ھاراملارنى چەكلىدى، بىز ئۇنىڭ مۇباھ قىلغانلىرىدىنمۇ ئېشىپ كېتىۋاتىمىز»، دېگەندەك.

ئاللاھ تەئالا 2-سۈرە بەقەرەنىڭ 197- ئايىتىدە: «ھەج قىلىشنى نىيەت قىلغان ئادەم (يەنى ئېھرام باغلىغان) ئادەمنىڭ جىنسى ئالاقە قىلىشى، گۇناھ قىلىشى ۋە جاڭجال قىلىشى مەنئى قىلىنىدۇ.» دەپ ئەمىر قىلغان ئايەتتە تىلغا ئالغان ئەرەبچە ئوقۇلۇشىدىكى «رَفَتْ» يەنى يېقىنلىشىش شەھۋەت كۈچىگە، «فُسُوق» بارلىق يامان ئىشلارغا «جِدَالَ» ماجرا ۋە تالاش - تارتىشقا ئىشارەت قىلىنىدۇ. بۇ ئۈچى دەل روھى

ئىنتىزامغا بۇيرۇيدۇ. بۇ ئىنتىزامچانلىقنىڭ مەقسىتى ئىنساننى ئەركىنلىكنىڭ يۈكسەك پەللىسىگە چىقىرىش-تۇر. ئۇنى شەھۋەتنىڭ، تۇيغۇلىرىنىڭ، ئازدۇرغۇچى شەخسىيەتچىلىكنىڭ زەنجىر - كېشەنلىرىدىن قۇتۇلدۇرۇپ شەھەرلىرى يوق بولغان ماكانغا ۋە ۋاقتى تۈگىگەن زامانلارغا (ئاخىرەت-مەھشەر مەيدانى-ت) ئۇچراشتۇرماقتۇر. بۇ ئۈچ ئاگاھلاندىرۇش لەۋھەسى، ئىرادىنىڭ ئىمتىھاندىر. ئىنساننى، ئەھسەنۇ تەقۋىم (ئەڭ گۈزەل) قىلغان، پەرىشتىلەرنى ئادەم ئاتىمىزنىڭ ئالدىدا يەرلەرگە ئەگدۈرگەن ئىرادىدۇر. بىر شەيئى قانچىلىك قىممەتلىك بولسا، بەدىلىمۇ شۇنچىلىك ئېغىر بولىدۇ.

ئىرادىنىڭ ئىمتىھانىدا، شەھۋەت بىرىنچى، چەكلىمىلەرگە رىئايە قىلىش ئىككىنچى، تالاش-تارتىش ۋە جىدەل - ماجرا ئۈچىنچى بېكەتتۇر. بۇ ئۈچىنچى بېكەت تولىمۇ مۇھىمدۇر. جىدەل كۆپىنچە ناھەق ئەمەس سىز ھەقلىق بولغان ئەھۋاللاردا باشقىلار بىلەن قىلغان تالاش-تارتىش، جىدەل - ماجرا، دە - تالاش، توقۇنۇشتۇر.

هەج، كىشىنىڭ ئۆزى بىلەن يارىشىش ھەرىكىتىدۇر. ئۆزى بىلەن يارىشىۋالغان كىشىنىڭ ئەتراپتىكىلىرى بىلەن ئۇرۇشىشى ۋە جىدەل قىلىشى قانداقمۇ قوبۇل قىلىنىدۇ؟ ئۆزى بىلەن كېلىشەلمەيدىغانلار، ئەتراپتىكىلىرى بىلەن جىدەللىشىدۇ. چۈنكى، ئىچىدىكى جىدەل تۇيغۇسى، نىقابلارنىڭ ئېلىۋېتىلىدىغان بۇ مەھشەر مانېۋىرىدا تاشقىرى دۇنيادا نامايەن بۇلىشىدۇ. ئۇنى ھەركىمگە ۋە ھەرنېمىگە ئاچچىقلىغان، دائىم باشقىلار بىلەن ئاۋارە بولۇپ يۈرگەن ھالدا كۆرسەن. ئەسلىدە ئۇ ئىچىدىكى جىدەل - ماجرانى تېشىغا ئېلىپ چىقماقتا ۋە نىقابىنىڭ ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇۋېلىپ ئۆز - ئۆزى بىلەن يۈزلىشىشنى خالىماي قېچىپ يۈرمەكتە. بۇ سەۋەبتىنمۇ كۆزى دائىم باشقىلاردا. كۆزىنى كۆڭلىگە بىر قېتىم ئالماشتۇرسا، ئاچچىق

ھەقىقەتنى بىلىۋالاتتى، بەلكى بۇ بىلىش بىر پاكلىنىشقا سەۋەپ بولغان بولاتتى، ئەمما!.....

جېدەل يوق، قىيام بار:

ئاللاھ سۇبھاننا ۋەتەئەلا : 5-سۈرە مائىدەنىڭ 97- ئايتىدە

«جَعَلَ اللهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ»

«ئاللاھ ھارام قىلىنغان (يەنى ئاللاھ قىلىشنى ھارام قىلغان ئىشلارنى قىلىش ھارام

قىلىنغان) ھەرەمدىن ئىبارەت بۇ مۇقەددەس ئۆيىنى ئىنسانلار ئۈچۈن بىر قىيام (تۇرۇش)

يېرى يەنى بۇ يەردە ئاللاھ ئۈچۈن تۇرىدىغان، ئۇلۇغلىنىدىغان يەر قىلدى»

قىيامغا تۇرغانلار، جېدەلگە ۋاقىت تاپالارمۇ؟

دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلغانلار دوستلىرى بىلەن تالىشىپ يۈرەرمۇ؟

دوستلىرى بىلەن تالىشىپ يۈرگەنلەر دۈشمەنلىرى بىلەن ئۇرۇش قىلالارمۇ؟

جېدەل دوستلار بىلەن تالاش، قىيام دۈشمەن بىلەن ئۇرۇشتۇر.

6. ھەرەم

«ئۆز ۋاقتىدا بىز كەبىنى كىشىلەر ئۈچۈن جەم بولىدىغان جاي ۋە ئامان جاي قىلىپ بەردۇق. (كىشىلەرگە) ماقامى ئىبراھىمنى نامازگاھ قىلىڭلار (يەنى شۇ يەردە ناماز ئوقۇڭلار دېدۇق). ئىبراھىم بىلەن ئىسمائىلغا ئۆيۈمنى (يەنى كەبەمنى) تاۋاپ قىلغۇچىلار، ئېتىكاپتا ئولتۇرغۇچىلار، رۇكۇ قىلغۇچىلار، سەجدە قىلغۇچىلار ئۈچۈن پاك تۇتۇشنى بۇيرۇدۇق (125) ئۆز ۋاقتىدا ئىبراھىم: «پەرۋەردىگارم! بۇ يەرنى (يەنى مەككىنى) تېنچ شەھەر قىلىپ بەرگىن، ئاھالىسىدىن ئاللاھقا ۋە ئاخىرەت كۈنىگە ئىمان ئېيتقانلارنى تۈرلۈك مېۋىلەر بىلەن رىزىقلاندۇرغىن» دېدى. ئاللاھ: «كاپىر بولغان ئادەمنىمۇ (رىزىقتىن) ئازغىنا مۇددەت (يەنى ھاياتلىقىدا) بەھرىمەن قىلىمەن، ئاندىن كېيىن ئۇنى (ئاخىرەتتە) دوزاخقا ھەيدەيمەن» دېدى. (بۇ) نېمىدېگەن يامان ئاقىۋەت!

(126) «(2- سۈرە بەقەرە 125-126- ئايەت)

ھەرەم شىمال تەرىپى تەننىم، جەنۇب تەرىپىدە ئۇداتۇل ئىبىن، شەرقىدە جىرانە، غەربىدە ھۇدەيبىيەھ بىلەن قورشالغان يۈز ئۆلچىمى 25 كۋادرات كىلومېتىر كېلىدىغان رايوندۇر. بىر رايوننىڭ سۈنئىي ھەمرادىن بىر پارچە رەسمى تارتىلسا، ھەرەم رايونىنىڭ دەشتى چۆلىنىڭ ساپ-سېرىق بىر چۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىدا، قاپ-قارا بىر ۋولقانلىق لاۋا ئورمىنى بارلىقى كۆز ئالدىمىزدا نامايان بولىدۇ. بۇ رايوننىڭ چېگرالىرى ئىبىن ئابباسنىڭ رىۋايەت قىلىشىچە، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام

تەرىپىدىن كۆرسىتىلگەن ئىكەن، ئۇندىن كېيىن بۇ چېگرالار پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن قايتىدىن بەلگىلەنگەن ئىكەن. ئاڭلانغان باشقا بىر رىۋايەتتە دېيىلىشىچە، گۇناھغا تەۋبە قىلغان ئادەم ئەلەيھىسسالام شەيتاننىڭ ئۆزىنى قايتىدىن ئازدۇرۇپ كېتىشىدىن قورققانىكەن، ئاللاھ مۇھەرەم چېگرالىرى ئەتراپىغا قويۇلغان مۇھاپىزەت قىلغۇچى پەرىشتىلىرى بىلەن بۇ يەرنى ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۈچۈن بىخەتەر رايون قىلىپ بەرگەن ئىكەن. ئەرەبىستان يېرىم ئارىلىنىڭ دېڭىزغا يېقىن ئورتا قىسمىدا يەر ئالغان بۇ كىچىك بىر زېمىن، مۇسۇلمان تەسەۋۋۇرىدا، ئىنسانىيەت داستانىنىڭ يېزىلىشى باشلانغان تۇنجى يېتىدىن ئىبارەت ئىدى. ئوخشاش بىر بايانغا ئاساسەن كەئبە قۇرۇلغان بۇ يەر، بىر ئوت شارى بولغان يەر يۈزىنىڭ تۇنجى شەكىللىنىش قاتارىدا بىرىنچى قېتىم سۇۋىغان پارچىسىدۇر. يەنى توپان بالاسىدىن كېيىن تۇنجى قۇرۇلغان يەردۇر. مىلادىدىن 8000 يىل بۇرۇن ئاخىرلاشقان مۇز ئېرىشىدە، ئىنسانلارنىڭ ھايات كەچۈرۈشى ئۈچۈن ئەڭ مۇۋاپىق بولغان، ياپ- يېشىل بىر رايون ئىدى. يەنى بۇ يەر يەرشارىنىڭ كىندىكىدۇر. ئاللانىڭ ئىنسانلارغا مېھمانخانا قىلىپ ھازىرلىغان، ھەشەمەتلىك بېزىگەن يەر يۈزى تۇنجى بولۇپ ئىنسان مېھمىنىنى بۇ يەردە قارشى ئېلىپ كۈتۈۋالغان ئىدى. شۇڭلاشقا، ئىنسان نەسلىنىڭ بۇ ماكانغا تەشەككۈر قەرزى باردۇر. ئەسلىدە ھەج قىلىشنى بۇيرۇغان ئالىي ئىمران سۈرىسىنىڭ 97-ئايىتىدە ھەج «ئاللانىڭ ئىنسانلار/ئىنسانىيەت ئۈستىدىكى ھەققىدۇر» دېيىلگەن.

ئايەتتە تىلغا ئېلىنغان «ئىنسانلار/ئىنسانىيەت» (ئەنناس) كەلىمىسى بەك دىققەتتىمىزنى تارتىدۇ. چۈنكى، ئىبادەتلەرگە ئالاقىدار باشقا قۇرئان ئايەتلىرىدە «ئەي ئىمان ئېيتقانلار»، «مۆمىنلەر ئۈچۈن» (روزا ئۈچۈن 2-سۈرە 183-ئايەتكە، ناماز ئۈچۈن 4-سۈرە 103-ئايەتكە قارالسۇن) دېگەندەك ئىبارىلەر قوللىنىلىدۇ. ئەمما، پەقەت ھەجگە كەلگەندە بۇ ئەھۋال ئۆزگىرىدۇ ۋە خىتاب قىلىنىدىغان كىشىلەر

«ئىنسانلار» غا بەكرەك قارىتىلىدۇ. ھالبۇكى، ئىبادەت، ئىمان زېمىنى ئۈستىدە ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. ئىبادەتكە ئالاقىدار بارلىق ئىلاھى تەلىماتلار تەبىئىي ۋە مەجبۇرى ھالدا مۆمىنلەرنى نىشان قىلىدۇ. بۇ ئاساس ھەج ھەققىدىمۇ كۈچكە ئىگىدۇر. ئۇنداقتا، ئۇ ھالدا ئايەتتە «مۆمىنلەر»، «ئىمان ئېيتقانلار» نىڭ ئورنىغا «ئەي ئىنسانلار» خىتابىنى ئىشلىتىشنىڭ ھېكمىتى نېمە؟

بىزچە بۇ ھېكمەت، ئەينى ۋاقىتتا ھەج ئىبادىتىنى باشقىلىرىدىن پەرقلىق قىلغان تەرەپكە يۈزلەندۈرگەنمۇ بۇدۇر. ئۇ بولسىمۇ، ھەج ئىبادىتىنىڭ مۆمىننىڭ «ئىنسانلىقىغا» قارىتىلغان تەلىماتتىن ئىبارەت بولۇشىدۇر. مۆمىنگە ۋاپا بۇرچى ئەسلىتىلمەكتە، تەشەككۈر ۋە شۈكۈر ئېيتىشى ئۆگۈتىلمەكتە. ئەسلىدە، ھەر بىر مۆمىن ئۆزى تەۋە بولغان ئىنسانىيەت ئائىلىسىنىڭ مەسئۇلىيەت تۇيغۇسى ئەڭ كۈچلۈك بولغان بىر ئەزاسى بۇلىشى كېرەك ئەمەسمىدى؟ ئەسلىدە، ھەر مۆمىننىڭ شاھىتلىق مەسئۇلىيىتى بار ۋە يەر يۈزى بىلەن، ماكان بىلەن ۋە زامان بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنىمۇ مۇشۇ «شاھىتلىق» مەسئۇلىيىتى دائىرىسىدە بەلگىلىشى ۋە بىلىپ يېتىشى كېرەك ئەمەسمىدى؟

ئىنسانىيەتنىڭ تونۇغان ئەڭ بۈيۈك ئىمان مۇساپىسى مۇشۇ تۇپراقلاردا باشلانغانىدى. ئادەم ئاتىمىز، ھاۋۋا ئانىمىزغا ۋە يۈتتۈرۈپ قويغان جەننىتكە مۇشۇ رايوندا ئۇچراشقانىدى. شۇندىن بېرى تارىختا يۈز بەرگەن ھەقىقەت شۇكى، ئۈچ ساماۋى شەرىئەتنىڭ ئورتاق ئاتىسى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام، ئۇنىڭ ئەزىزلىرىدىن ھاجەر ۋە ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام بۇ رايوندا ئۆز رولىنى ئوينىغان ئىدى. ھەممىدىن بەكرەك ئەڭ ئاخىرقى پەيغەمبەر ئىنسانىيەتنىڭ قاراڭغۇلاشقان ئالىمىنى يېڭىدىن يورۇتقان مەڭگۈلۈك چاقىرىقنى مانا بۇ رايوندا ئېلىشقا ۋە تارقىتىشقا باشلىغان ئىدى.

ھەرەم، ئېھراملىق بىر ھەج يولۇچىسىنىڭ بەدىنىگە ئوخشاشلا ھۆرمەتكە سازاۋەر ۋە

ھۆرمىتى ساقلىنىشى كېرەك بولغان ھالدىدۇر. ھەرەم ھەر تۈرلۈك يامانلىققا ۋە ھەق-ھوقۇق تاجاۋۇزى ھارام قىلىنغان رايونىدۇر. دادىڭىزنى ئۆلتۈرگەن قاتىل بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇ يەردە ياشىغان ۋە مېھمان بولغان بىرىنىڭ تۈگىمۇ چىقىلالمايسىز. ئۇ يەر بولسا ئىلاھىي بىخەتەر رايونىدۇر. ھەرەمنىڭ بىخەتەرلىكىنىڭ كاپالەتچىسى ئاللاھدۇر. ئۇ يەردە پاناھلانغان ھەر بىر ئىنسان ئاللاننىڭ مېھمىنىدۇر. مۇساپىرغا قىلىنغان ھاقارەت ساھىپىخانىغا قىلىنغان ھاقارەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

ھەرەمدە يۈرگەن ھەر بىر ئېھراملىق كىشى، ئۆزىنى ھەرەم بىلەن بىرلەشتۈرىدۇ. تەۋھىد دىنىنىڭ ئۆزىگە بەرمەكچى بولغان بىرلىك ئېڭىنى تۇنۇپ يىتىدۇ ۋە ھەر مۆھتەرەمنىڭ ئېھتىرامىغا ھۆرمەت قىلىدۇ. ھەرەمنىڭ تاش-تۇپرىقى، ئۇنىڭغا بېرىلگەن ئېھتىرامدىن ئۆز نېسىۋىسىنى ئالغاندۇر. شۇڭلاشقا ھەرەمنىڭ تاش-تۇپرىقىنى ھەرەم سىرتىغا توشۇش، سىرتىنىڭ تاش-تۇپرىقىنى ھەرەمگە توشۇش چەكلەنگەندۇر. (ئەزراكى 2/150)

ھەرەمنىڭ، پەقەت ئىنسانلىرىلا ئەمەس، باشقا جانلىقلىرىمۇ ئېھراملىقلاردىن خاتىرجەم بولۇشى كېرەك. ھەرەمنىڭ ۋەھشىي ھايۋانلىرى دۇنيانىڭ ئەڭ خاتىرجەم ھايۋانلىرىدۇر. شۇنىڭ بىلەن بىرگە دۇنيانىڭ بەدىلى ئەڭ قىممەتلىك بولغان ھايۋانلىرىدۇر. بۇلاردىن بىرىنىڭ، مەسىلەن: بىر ھەرەم كەپتىرىنىڭ ئەمىن رايونىدا ئوۋلىنىشىنىڭ بەدىلى بىر قوينى قۇربان قىلىش دېمەكتۇر.

ھەرەمنىڭ پەقەت جانلىقلىرىلا ئەمەس جانسىزلىرىمۇ ھۆرمەتكە سازاۋەردۇر. ھەرەمنىڭ يېشىل ئوتلىرى، تەبىئىي يېشىل ئۆسۈملۈكلەرنىڭ بىر شېخىنى ئۈزۈشمۇ جىنايەت بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. بۇ چەكلىمىلەر بىلەن ھەرەم دۇنيانىڭ ئەڭ ياخشى قوغدىلغان «تەبىئىي تور رايونى» دەپ ئېلان قىلىنغاندۇر. ئېھرامغا كىرىپ ئۆز مەھشىرىنى كۆرۈش ئۈچۈن كەلگەن ھەر ھاجى بولغۇسى كىشىلەرنىڭ قۇلىدىن

ئىنسانلار، ھايۋانلار ۋە ئۆسۈملۈكلەر خاتىرجەم بولۇشى كېرەك.

ھەرەمنىڭ ئوتىنى ۋە يەر بېغىرلىغۇچى ھايۋانلىرىنى ھۆرمەتكە سازاۋەردۇر دەپ بىلگەن بىر مۆتىمىنىڭ ھەرەمنىڭ ھاۋاسىنى بۇلغىشى، يوللىرىغا تۈكۈرۈشى، ئىچكەن ئىچىملىكلىرىنىڭ قۇتسىنى، يېگەن مېۋىسىنىڭ ئەخلىتىنى، ئىشلەتكەن تازىلىق قەغىزىنى يولنىڭ ئوتتۇرىسىغا ئېتىشى پەقەت قوبۇل قىلغىلى بولمايدىغان بىر ئىشتۇر. بۇ خىل قىلىقلار ھەرەمنىڭ «ھەرەمى شەرىفى» دېگەن نامغا قىلىنغان تاجاۋۇزدۇر. بولۇپمۇ، ھەرەمنىڭ ئىگىسى ئاللاھقا قىلىنغان ئەدەپسىزلىكتۇر.

ئىنسان ئۆز ئۆيىدىمۇ قىلالمايدىغان ئەدەپسىزلىكنى ئاللاننىڭ ئۆيىگە، يەنە كېلىپ ئاللاننىڭ مېھمىنى ئىكەنسىن قانداقمۇ قىلالايسىن؟ ھەر قانچە ئۆي ئىگىلىرى ۋە مېھمانلارنىڭ خىيالىغا كىرىپ چىقىمىغان تەقدىردىمۇ، ھەرەمنىڭ ھاۋاسى، سۈيى ۋە جىمجىتلىقى ھېچ بولمىسا ھەرەمنىڭ ۋەھشى ھايۋانلىرى ۋە ئوتلىرىچىلىك ھۆرمەتلىكتۇر. ئۇ ھاۋانى بۇلغىغانلار، ئۇنىڭ جىمجىتلىقىنى قوپاللىق بىلەن بۇزۇپ شاۋقۇن-سۈرەن پەيدا قىلىپ مۇھىتنى بۇلغاشقا سەۋەب بولغانلار، ئۇنىڭ يوللىرىنى، كوچىلىرىنى، تېغىنى، تېشىنى ئەخلەتخانىغا ئايلاندۇرغانلار ئەڭ ئاددىي مېھمان ئەدەپلىرىدىنمۇ پەقەت خەۋىرى يوق كىشىلەردۇر. بۇ خىل كىشىلەر كۆڭلىدىكى ئىللىتىنى تېشىغا چىقارغانلاردۇر. ھەرەمگە ئالاقىدار بۇ پۈتۈن چەكلىمىلەر، پەقەت ئېھراملىقلار ئۈچۈنلا ئەمەس، ئېھرامسىز كىشىلەر ئۈچۈنمۇ ئىناۋەتلىكتۇر.

مۆتىمىن، پۈتۈن دۇنيانىڭ ھەرەم بولۇشى ئۈچۈن تىرىشىشى كېرەك. ھەجگە بارغان ھەر بىر مۆتىمىن ئۇرۇش مەيدانىغا ئايلىنىپ قالغان بۈگۈنكى دۇنيادا، مۇشۇنداق بىخەتەر، بۇ قەدەر بىخەتەر، تىنچلىق ئارىلى بولغان ھەرەم رايونىنى، كەلگەن يېرىگە يۈرىكىدە كۆچۈرۈپ بېرىشى كېرەك. ھەر ئىنسان، تۇرۇۋاتقان يېرىنى جېنىنىڭ، مېلىنىڭ، ئىپتىتىنىڭ، نەسلىنىڭ ۋە ئىمانىنىڭ قوغدىغان، ئىنسانغا ئىنسانىي مۇئامىلە

قىلىنىدىغان، تەبىئەتكە تاجاۋۇز قىلىنىمىغان، ئەكسىچە قۇشلارنىڭ ۋە ئىنسانلارنىڭ ناھايىتى ھۆر، تاش - تۇپراقلارمۇ ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغان بىر ھەرەم قىلىشنىڭ كۈرىشىنى ئېلىپ بېرىشى كېرەك.

ئوسمانلى ئىستانبۇل ئانادولۇ قىرغىقىدىكى ئۈسكۈدارنى «ھەرەم» دەپ ئېلان قىلغانىدى. ئۈسكۈدار، ھەرەم دەپ ئېلان قىلىنغاندىن كېيىن كەئبە تۇپراقلىرىنىڭ بىر تارمىقى بولۇپ ھېسابلانغانىدى. بىر يەرنى ھەرەم دەپ ئېلان قىلغانلىق، ئۇ يەرنىڭ مەككىنىڭ قېرىندىشى ئىكەنلىكىنى ئېلان قىلغانلىق ئىدى. بىر يەرنى ھەرەم دەپ ئېلان قىلىش، ئۇ يەرگە ھۆرمەت، ئەمىنلىك ۋە ھۆرىيەت ئېلىپ كەلگەنلىك دېمەكتۇر. ھۆرمەت، ئەمىنلىك ۋە ھۆرىيەت بىر تۇپراقنىڭ ئالاھىدىلىكى ھالىغا كەلگەن بولسا، ئۇ يەر ئارتۇق «بەلەدى تەيبىبەھ» (گۈزەل زېمىن) ھېسابلىنىدۇ. ھەزرىتى پەيغەمبەرمۇ ھىجرەتتىن كېيىن مەدىنىنى ھەرەم دەپ ئېلان قىلدى، ئىجتىمائىي، سىياسىي ۋە ئەخلاقى بىر يىمىرىلىشنىڭ چوققا نۇقتىسىدا بولغان مىلادى 7-ئەسىر دۇنياسىغا، بىر ھۇزۇر ۋە تىنچلىق ئارىلىنى بەرپا قىلغان ئىدى. بۇنىڭ سايسىدە مەدىنىنىڭ يېشىل ئۆسۈملۈكلىرى ۋە ھەتتا ۋەھشىي ھايۋانلىرىنىمۇ قوغداش دائىرىسىگە كىرگۈزگەن ئىدى. ئەرەب يېرىم ئارىلىدىكى بۇتپەرەس قارشىلىق كۆرسەتكۈچىلەرنىڭ كۈچىنىڭ يوقىلىپ، پۈتۈن رايوندىكى خەلقلەرنىڭ ئىسلامغا كىرگەنلىكىنى ئىپادىلىگەن ۋاقىتلاردا رايوننىڭ ئەڭ يېشىل ۋە گۈزەل مەركىزى ھالدا بولغان ۋە ئورتا ئەرەبىستاننىڭ يازلىقى ھېسابلىنىدىغان تائىفمۇ ئىسلامغا دەۋەت قىلىنغان ئىدى. تائىفىلىقلار ئىسلامغا كىرىش ئۈچۈن 8 ماددىلىق بىر شەرتنامە بىلەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھۇزۇرىغا كەلگەن ئىدى. روسۇلىللا بۇلاردىن ئۈچىنى قوبۇل قىلدى. ئۇ قوبۇل قىلىنغان ماددىلاردىن بىرى، تائىفىنىڭمۇ مەككىگە ئوخشاش ھەرەم دەپ ئېلان قىلىنىشى ئىدى. (ئەبۇ داۋۇد 19/26) بۇ ئىسلامغا قارشى بىر نەرسە ئەمەس ئىدى، ئەكسىچە ئەشياغا ئامانەت كۆزى

بىلەن قارىغان دىننىڭ روھىغا ئۇيغۇن ئىدى. شۇنداق قىلىپ تائىق، دۆلەت باغچىسى ھالىغا كېلىپ، ئىنسانلار ھۆرلۈك ۋە خاتىرجەملىك ئىچىدە ياشايتتى.

ھەجدىكى ھەرەم رايونىدىكى قائىدىلەر، ئىنساننىڭ ئىنسانغا ئەمەس، تۇپراققا، سۇغا، قۇشقا، دەرەخكە نىسبەتەن ئاددىي قارىشىنى تۈگەتمەكتە ۋە ئىنسانلار ئەتراپىدا ھۆرمەتكە لايىق كۆپلىگەن نەرسىلەرنىڭ بارلىقىنى ھەيران قالغان ھالدا بىلىۋالماقتا. ئىنسان ئەۋلادى بىلەن شۇ ياشنىپ قالغان دۇنيانى ئورتاق بەھرىلەنگەن نۇرغۇن مەۋجۇداتلار بار، ھەقىقەتەن بۇ مەۋجۇداتلار ھاياتنى قولايلاشتۇرماقتا ۋە گۈزەللەشتۈرمەكتە، ئىنسانلارغا مەۋجۇداتلارغا زۇلۇم قىلغانلىقىنى بىلدۈرمەكتە.

ئەڭ مۇھىمى، ھەج مەزگىلىدە ھايات بىلەن تىرىكەشمەستىن، بىرىكىش ئىچىدە ياشاش سىناق قىلىنىدۇ. ئەلۋەتتە، بۇنىڭ ئۆزىگە تېخىمۇ كۆپ ھۇزۇر بەخش ئەتكەنلىكىنى، ئۆزىنى تېخىمۇ بېيىتقانلىقىنى كۆرمەكتە. تاغ - تاشلارغا، سۇ - تۇپراققا بولغان كۆز - قاراشلىرى ئۆزگىرىپ، ئۇلارنىڭمۇ بېرىلگەن ئامانەت ئىكەنلىكىنى، شۇڭلاشقا ھەق ۋە ھوقۇقنىڭ بارلىقىنى، مەۋجۇدات ئىچىدە بىر - بىرى بىلەن بولغان مۇناسىۋەتتە قېچىپ قۇتۇلالماس دەرىجىدە باغلىنىشلىق ئورنىنىڭ بارلىقىنى، ئۇلارنىڭ ئىچىدىن ھېچقانداق بىرىنىڭ ئورنىنى ئۆزگەرتىۋېتىشنىڭ، تەبىئەت زەنجىرىدىكى بىر ھالقىنى ئۈزۈۋېتىش دېگەنلىك بولىدىغانلىقى، بۇنىڭ بولسا زەنجىردە ئورۇن ئالغان ئىنساننىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالغان، پۈتۈن ھالقىلارغا يامان تەسىر بېرىدىغانلىقىنى ئەسلىمەكتە.

7. تەلپىيەھ

«ماڭا جەبرائىل ئەلەيھىسسالام كېلىپ: (ئى مۇھەممەد!) ئۈمىتىڭگە دېگىنكى ھەج دە تەلپىيەسنى يۇقىرى ئاۋازدا توۋلسۇن، چۈنكى تەلپىيە ئېيتىش ھەجنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر، دېدى» (ئىبنى ماجە، ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل، ھاكىم بىرلىكتە رىۋايەت قىلغان)

«لەببەيك ئاللاھ ھۇممە لەببەيك، لەببەيكە لاشەرىكە لەكە لەببەيك، ئىننەل ھەمدە ۋەننىئەتە، لەكە ۋەلمۇلك لاشەرىكە لەك»
«لەببەي! ئاللاھىم لەببەي! بۇيرۇقۇڭغا تەييارمەن. لەببەي! سىنىڭ ھېچقانداق شىركىڭ يوقتۇر، لەببەي! ئاللاھىم لەببەي! شۈبھىسىزكى پۈتۈن ھەمدۇ - سانالار ساڭىلا خاستۇر، نىئەت ۋە مۈلۈك سىنىڭ ئىلكىڭدەدۇر، سېنىڭ ھېچقانداق شىركىڭ يوقتۇر.»

لەببەي! ئاللاھىم!، سۆيۈملۈك قۇلۇڭ ۋە پەيغەمبىرىڭ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋاستىسى بىلەن قىلغان دەۋىتىڭگە بويسۇندۇم، بۇيرۇقۇڭنى كۈتمەن!!
لەببەي! ئاللاھىم! ئۈستۈمگە كېپەنلىكىمنى كىدىم. سۆيگەنلىرىمنى ۋە دۇنيالىرىمنى كەينىمگە تاشلاپ قويدۇم. بېشىم ئوچۇق، يالاڭ ئاياغ ھۇزۇرۇڭغا كەلدىم. رەھمەت

دېڭىزدا تامچە بولۇشقا كەلدىم. ئۈمەت ئوكياندا چاپقىلىپ ئېقىشقا، گۇناھىمغا يىغلاشقا، ئوت بولۇپ كۆيۈشكە، پىششىقا ۋە بۇ يولدا ۋايىغا يېتىشكە كەلدىم.

ئۇلۇغ ئاللاھىم! مەن ھازىر بولدۇم!

مەن ۋەدىسىدە تۇرمايدىغان ئىنسان - مەن، سەن بولساڭ ۋەدەگدە تۇرسەن.

مەن مۇكەممەل ئەمەس، سەن بولساڭ مۇكەممەل، مەن تەلەپ قىلغۇچى، سەن

بەرگۈچى - سەن.

مەن بۇيرۇققا ئىتائەت قىلغۇچىمەن، سەن بولساڭ بۇيرۇق بەرگۈچى.

مەن كىچىك، سەن بولساڭ بۈيۈك، ئەڭ بۈيۈك - سەن.

مەن بىچارىمەن، سەن بولساڭ بىردىنبىر چارە.

مەن ئاۋارىمەن، سەن كۈچلۈك سەن.

مەن يۈرىكى يارا بېرىمەن، سەن بولساڭ يارامنى تاڭغۇچىسەن.

مەن بولسام سېنىڭ مېھمىنىڭ، سەن بولساڭ ساھىبخانىسەن.

لەببەيك ئاللاھ ھۈممە لەببەيك!

ئادەمدىن بولۇپ ئىنسان بولۇشقا، ئىبراھىم بولۇپ كۆيۈشكە، ئىسمائىل بولۇپ

قۇربان بولۇشقا، ھاجەر بولۇپ تەسلىم بولۇشقا كەلدىم!

مەن ھازىر بولدۇم ئاللاھىم! مەن ھازىر بولدۇم!

ئۆز نامىدا كەلدىم. زايە بولغان ئۆتمۈشۈم، ۋەيرانە ھالىم ۋە مەجھۇل ئىستىقبالىم

ئۈچۈن كەلدىم!

بويىنى ئېگىك ئۈمەتنىڭ نامىغا كەلدىم!

ئىسلامنىڭ ئىگە - چاقىسىز يېتىملىرى نامىغا كەلدىم!

مەھرۇم جۇغراپىيەم، مەزلۇم ۋەتىنىم، بوزەك بولغان ئىنسانىم، تاشلىۋېتىلگەن

قۇرئانىم، كۆڭلى غەش ئىمانىم نامىغا كەلدىم!

ئىشغال قىلىنغان يۈرىكىم، بۇرمىلانغان ئەقلىم، خارابىگە ئايلانغان چۈشلىرىم ۋە

ئۈمىدلىرىم نامىغا كەلدىم!

لەببەيكە ئاللاھ ھۈممە لەببەيك!.....

يۈز يىللاردىن بىرى مىليونلارچە ئىنساننىڭ يۈرىكىدىن قايناپ چىققان، كۆمۈر قارىسى بۇ لاۋا تۆپىلىكلەر، كۈز سېرىقىغا ئوخشىغان چۆللەر ۋە پايانسىز كۆك ئاسمان ئاڭلاپ كېلىۋاتقان بۇ ئىلاھىي شوئارنى سەنمۇ توۋلايسەن بۇ قۇببىگە. ئادەم ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، نۇھ ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، مۇسا ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، داۋۇت ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش توۋلايسەن. شۇنداق، ئاشىقنىڭ ئۆزىدە ئاۋازغا ئۆزگەرگەن داۋۇت كەبى.....

«ئاۋازىڭنى بۇ جاھاندا داۋۇت كەبى قۇيۇۋەت،

باقى قالغان بۇ قۇببىدە بىر خۇش سادا ئىمىش.»

مىس قارىسى كەبى كۆيگەن تاشلار تىڭشايدۇ سېنى. سېنىڭ ئاۋازىڭنىمۇ پەيغەمبەر مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاۋازىنىڭ يېنىغا خاتىرىلەيدۇ. پۈتۈڭنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ يۈرگەن دۆڭلەر، ئۈزۈۋەتمىگەن شاخلار، تۈكىگىمۇ چېقىلمىغان ۋەھشى ھايۋانلارمۇ تىڭشايدۇ ئاۋازىڭنى. ئۇلارمۇ خاتىرىلىۋالىدۇ ئاۋازىڭنى خۇددى سىزدىن بۇرۇن مىليونلارچە كىشىنىڭ خاتىرىلەنگەن ئاۋازىنىڭ يېنىغا خاتىرىلەيدۇ ئاۋازىڭنى.

يىراق - يېقىن دېمەستىن، ئاللانىڭ چاقىرىقىغا ئاۋاز قوشۇپ ئۇنىڭ مېھمىنى بولدۇڭ. ماكاننىڭ نېمە ئەھمىيىتى بولسۇن؟ ئەبۇ جەھىلنىڭ ئۆيى كەبىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆيىدىنمۇ يېقىن ئىدى. ئەمما، ئەبۇ جەھىل كەبىنىڭ رەببىگە چەكسىز يىراقلىقتا ئىدى. سېنىڭ ماكانىڭ مەككىدىن يىراق بۇلىشى مۇمكىن. كۆڭلۈڭ يېقىن بولسا «لەببەيك!» دېگىن!

پۇرسەت تاپقان يېرىڭدە بۇ ئىلاھى شوئارنى توۋلايسەن، قۇللارنى ئۆزىگە قۇل بولۇشقا چاقىرغان بارلىق مۇستەبىت تاغۇتلارغا قارشى، ئۆزىنى بۇتلاشتۇرغان زالىملارغا قارشى، مەنسۇپ بولغان ئۈممەتنى پارچە - پارچىغا بۆلۈپ مۇستەملىكە قىلغان خەلقئارا جىنايەت مەركەزلىرىگە قارشى بۇ ئىلاھى شوئارنى توۋلايسەن.

تاغدا، يايلاقتا، تۈزلەڭلىكتە، ئېدىرلىقتا. بىرى بىلەن ئۇچراشقاندا ۋە ئايرىلغاندا، بىر بۇلۇڭغا قايرىلغاندا، بىر كوچىغا كىرگەندە ھەر دائىم بۇ شوئارنى ئۈنلۈك توۋلاپ ماڭسەن. ئاۋازىڭ مىليونلارنىڭ ئاۋازىغا قوشۇلۇپ كېتىدۇ. بىر بولسىمۇ كۆپرەك تاشقا، تۆپىلىككە، جانلىققا يەتكۈزۈش ئۈچۈن بار كۈچۈڭ بىلەن يۈكسەك ئاۋازدا توۋلايسەن، توۋلايسەن بۇ ئىلاھى نوتىنى.

لەببەيكە دېيىش بىلەن «مەنمۇ بۇ يەردە ھازىرمەن» دېگەن بولسىەن!
«ئاللاھىم! ئاتىمىز ئادەم بىلەن باشلىنىپ ھەزرىتى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام بىلەن داۋام قىلغان لەببەيكىلەر خورىغا مېنىمۇ قېتىۋال!» دېگەن بولسىەن. «ئاللاھىم! ئەپۇ قىلىنىدىغانلار تىزىملىكىگە مېنىمۇ ئال، مېھمانلىرىڭغا تەييارلىغان رەھمەت زىياپىتىڭگە مېنىمۇ چاقىرىۋال!» دېگەن بولسىەن.

بۇ ئىلاھى چاقىرىق، شەيتانغا تاش ئېتىلىدىغان ئەقەبە جەمىرىسىدە بايرامنىڭ بىرىنچى كۈنى تۇنجى شەيتانغا تاش ئېتىش بىلەن ئورنىنى تەكلىپكە ئۆتۈنۈپ بېرىدۇ.

8. ئۆمەتنىڭ تۇنجى جەملىنىشى

بۇ ئەسلىدە ھەجنىڭ رەسمىي باشلانغانلىقىنىڭ بېشارىتىدۇر. «مەناسكىڭلارنى (ھەجنىڭ قائىدىلىرىنى) مەندىن ئۆگىنىڭلار!» (بەيھەقى 5/125) دېگەن مۇھەممەت ئەلەيھىسسالام ھەج دە ئۈچ خۇتبە ئېيتقان ئىدى. تۇنجى خۇتبىسىنى زۇلھەججىنىڭ 7- كۈنى مەككىدە، پېشىن نامىزىدىن كېيىن كەبىدە بەرگەن ئىدى. باشقا خۇتبىلەردىن پەرقلق ھالدا، بىرى دىنىي ۋە يەنە بىرى سىياسىي بولغان ئىككى خۇتبىسىنى بىرلەشتۈرۈپ، بىرلا خۇتبە بېرىش بىلەن تاماملىغانىدى.

ئەسلىدە بۇ خۇتبىسى ھەجنىڭ سىياسىي تەرىپىنى ئىپادىلىگەن ئالەمشۇمۇل بىر ئۇقتۇرۇش ئىدى. بۇ تىپتىكى ئۇقتۇرۇش بولسا ئىسلام ئۆمىتىنىڭ ئەمىرلىرى تەرىپىدىن بېرىلىدۇ. ياكى ئۇ تەرىپىدىن بەلگىلەنگەن ۋەكىل تەرىپىدىن ئېلىپ بېرىلىدۇ. ھالبۇكى، ھىجرەتنىڭ 9- يىلىدىكى ھەج دەمۇ شۇنداق بولغانىدى. ھىجرەتنىڭ 8- يىلى مەككە فەتىھى قىلىندى. 9- يىلى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئەبۇ بەكر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇنى ئۆزىگە ۋاكالىتەن ھەج ئەمرىنى ئۇقتۇرۇشقا ئەۋەتكەنىدى. ھەزرىتى ئەبۇ بەكر ھەجنىڭ سىياسىي تەرىپىنى ياخشى ئورۇنداش ئارقىلىق ھەجنىڭ بىر ئۆمەت كېڭىشى بولۇش رولىنى ياخشى ئورۇنداپ، ئۇ يىلقى ھەجنىڭ سىياسىي جەھەتتە ئۆمەتنىڭ چوڭ بىر سىياسىي كېڭىشى بولۇش رولىنى ئورۇنلىغان ئىدى. 10- يىلى روسۇلىللا ئۆزى بىۋاسىتە ھەجگە رەھبەرلىك قىلىش رولىنى ئۈستىگە ئېلىپ، ئۈچ ئورۇندا ئەڭ

كۆپ ئادەم قېتىلىشىنى قولغا كەلتۈرۈلگەن بىر خۇتبە سۆزلىگەن ئىدى. زۇلھەججىنىڭ 7 - كۈنى مەككىدە، 9 - كۈنى بولسا ئارافاتتىكى نەمرە مەسچىتىدە، ھېيتنىڭ 2 - كۈنىگە توغرا كېلىدىغان زۇلھەججىنىڭ 11 - كۈنى پېشىن نامىزىدىن كېيىن بولسا، مىنادىكى خەيفا مەسچىتىدە ئەڭ داڭلىق بولغان ۋىدالىشىش خۇتبىسىنى سۆزلەش ئارقىلىق بۇ خۇتبىلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ مەزمۇنىنى جەم قىلغانىدى.

بۇ خۇتبىلەرنى روسۇلىلا ۋە راشىد خەلىپىلەر ئۈممەتنىڭ دىنىي ۋە سىياسىي رەھبەرلىرى سۈپىتىدە بەرگەن ئىدى. ھەجنى ئۈممەتنىڭ مەسلىھىتىنىڭ بىر تەرەپ قىلىنىدىغان ئۈممەت كېڭىشى قىلغان دەل مۇشۇ نەبەۋى ئەنئەنە ئىدى. بۈگۈنكى كۈندە ئۈممەت رەھبەرسىز قېلىپ قالدى. بۇ ئەھۋال ھەجنىڭ بىر تەرەپىنى دائىم كەمتۈك قويماقتا، شۇڭلاشقىمۇ ھەجدىن كۈتۈلگەن ئىجتىمائىي نەتىجە قولغا كەلتۈرۈلمەكتە.

كۆڭلىمىز شۇنى خالايتتىكى، ھېچ بولمىسا مۇسۇلمان خەلقى باشقۇرۇۋاتقانلار ئۆز-ئارا بىر بىرلىك قۇرسا. بۇ بىرلىكنىڭ نۆۋەتچى باشلىقى يا ئۆزى ياكى ۋەكىلى ئۆزىنى دۇنيانىڭ ئىگە - چاقىسىز ۋە يېتىم دەپ ھېس قىلىۋاتقان ئۈممەتنىڭ ھاجىلىرىغا باشلىق بولسۇن. ئۇلارغا ئالەمشۇمۇل نىشانلار كۆرسەتسۇن. ئۇلارنى ھېس - تۇيغۇ، چۈشەنچە ۋە ھەرىكەت بىرلىكىگە چاقىرىق قىلسۇن. مەككىدە ھەر يىلى تۇتاشقان مەدەنىيەت مەشئىلىنى، مىليونلىغان مۆمىن ئەر - ئاياللارنىڭ يۈرىكىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئۆزلىرى ئاپىرىدە بولغان تۇپراقلىرىغا يەتكۈزۈشكە تۆھپە قوشالغان بولسا نېمە دېگەن بەلەن بۇلاتتى ھە!

كۆڭلىمىز يەنە شۇنى خالايتتىكى، ئۈممەتنىڭ قاناۋاتقان يارىلىرى، ھەج مەزگىلىدە چىقىرىلغان ئورتاق قارارلار بىلەن تېڭىلسۇن. دۇنيانىڭ ئاچ يۈرگەن بالىلىرى تويىسۇن. يالىڭاچ بالىلىرى كىيىندۈرۈلسۇن، مەزلۇملارنىڭ يېنىدا، زالىملارنىڭ قارشى تۇرغان بىر

يېرىم مىلياردلىق بىر غايەت زور مۇسۇلمان پىرقىسىنىڭ ۋەكىللىكىدىكى ھەجىدە ئېلان قىلىنسۇن.

كۆڭلىمىز شۇنى خالايتتىكى، ئۈممەتنىڭ ئىجتىمائىي بىرلىكىنى تەمسىل قىلىدىغان بىر قول، ھەرەم مەسچىتىنى تولدۇرغان مەھشىرى قىستاڭچىلىقنىڭ تەكبىرى نىدالىرى بىلەن ھاۋادا شۇنداق بىر قانچە قېتىم قۇلنى پۇلاڭلاتسا. بۇ قولنىڭ تەمسىل قىلغان كۈرەشكە، مىليونلىغان سۆيۈنۈش ئىلىكىدە كۆز ياشلىرىدىن بىر ئوكيان ھەدىيە ئەتسە. كۆڭۈل شۇنى خالايتتىكى، ئىسلام ئۈممىتىنى تەشكىل قىلغان خەلقلەرنىڭ رەھبەرلىرى كېپەنلىكلىرىنى ئۈستىگە ئارتىپ باشقۇرۇۋاتىمەن دەپ ئويلىغان خەلقلەرى بىلەن بىرلىكتە ئاللانىڭ ھۇزۇرىدا بېشى ئوچۇق، يالاڭئاياق ھالەتتە تۇرسا. ئۆزىنىڭ ئاجىز ۋە پەس ئىكەنلىكىنى، ئاللانىڭ بولسا كەرەم ۋە ئۇلۇغ ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىشسا. باشقۇرۇلغانلار ۋە باشقۇرغانلار ئاللانىڭ ھۇزۇرىدا ئوخشاش سەپ ۋە ئوخشاش كىيىنىشتە، ئوخشاش نشان ۋە غايە ئۈچۈن بىر يەرگە توپلانسا. كۆڭۈل يەنە شۇنى خالايتتىكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تىلىدىن تارىخنىڭ ئەڭ كەڭ دائىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ۋە كامىل ئىنسان ھەقىلىرى باياننامىسىنىڭ ئۇقۇلغان بۇ تۇپراقلاردا تاجاۋۇز قىلىنغان ھەق - ھوقۇقلار تاپشۇرۇپ بىرىلسۇن. خارابلاشتۇرۇلغان كۆڭۈللەر تۈزىتىلسۇن. ئازار يېگەن كۆڭۈللەر سۈيۈنسۇن. ئازاب - ئوقۇبەت چەككەن ئىنسانلار سۆيۈندۈرۈلسۇن. بۆلگۈنچىلىك، ئايرىمچىلىقلار يوق قىلىنسۇن. تاشلانسۇن، ئىختىلاپلار مۇزاكىرە قىلىنسۇن.

كۆڭۈل شۇنى خالايتتىكى، مۇسۇلمان ئالىملاردىن تەركىب تاپقان ئۈممەتنىڭ ئورتاق ئىجتىھات كېڭەش پالاتاسى ھەر يىلى ھەج مەۋسۇمىدا بىر يەرگە جەم بولۇپ، يېڭى مەسىلىلەرگە يېڭى تەدبىر تاپسۇن. ئەسكى تەدبىرلەرگە يېڭى سوئاللار سورىسۇن، ئۈممەتنىڭ غەيرىتىنى، ھىممىتىنى، تىرىشچانلىقىنى، ئىرىپاننى كۆپەيتىدىغان قارارلار

چىقىرىلسۇن. ئىسلام جەمئىيىتىنىڭ يىقىلغان تاملىرىنى قوپارسۇن، ئىنسان ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئېزىلگەن غۇرۇرلىرىنى ئورنىدىن دەس تۇرغۇزسۇن. كۆڭۈل شۇنى خالايتتىكى، ھەج دە مۇھەببەتتىن بىر دۇنيانىڭ ئۇرۇقلىرى چىچىلسۇن. ئىنسانلار يۈرەكلىرىدە كەلگەن يەرلىرىگە توشۇسۇن بۇ سۆيگۈ ئۇرۇقلىرىنى. ھەر كىشى ياشاۋاتقان تۇپراقنى «ھەرەم» گە ئايلاندۇرۇشنىڭ ھاياجىنى بىلەن قايتسۇن ۋە تەنلىرىگە. شۇندىلا ھەر ھەج ۋە ھاجىم، يەر يۈزىنىڭ ۋە ھاياتىنىڭ ھۆرمەت ۋە قىممىتىگە بىر قاتما قىممەت قاتقان بولاتتى.

9. تونۇش، تونۇشۇش يولىدىكى بىر ئىستىراھەت: «مىنا»

روسۇلىلانىڭ زۇلھەججىنىڭ 8-كۈنى (تەرۋىيە كۈنى) مىنادا قونغان يېرى مەسچىتى خايىق ئىدى. تېخى مەدىنىدىن چىقماستىن ھەزرىتى ئەبۇبەكرگە ئۇ يەردە ئىستىراھەت قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان ئىدى. ھەج سەپىرىنىڭ تۇنجى كۈنى بولغان تەرۋىيە كۈنى، يەنى قەمەرىيە ئېيى زۇلھەججىنىڭ 8-كۈنى مەھشەر مىنادىن باشلايدۇ. روسۇلىلانىڭ «ھەجنىڭ قاندىلىرىنى مەندىن ئۆگىنىڭلار» دېگەن يېرى بۇ ئىدى.

مىنا تۇنجى تۇرۇلىدىغان يەردۇر. مەھشەر يولىدا بىر مەكتەپتۇر، ھەج مەكتىپى. ھەجنىڭ مەلۇماتلىرى بۇ يەردە ئۆگىتىلىدۇ. بىلىدىغانلار، ئۆگەنگەنلىرىنى ئۇ يەردە كۆزدىن كەچۈرىدۇ. بۇ ھەزرىتى ئىبراھىم ۋە ئىسمائىلنىڭ دۇئاسىنى يېڭىدىن قىلىش دېگەنلىك بولىدۇ: «پەرۋەردىگارمىز! ئىككىمىزنى ئۆزۈڭگە ئىتائەتمەن قىلغىن. بىزنىڭ ئەۋلادلىرىمىزدىنمۇ ئۆزۈڭگە ئىتائەتمەن ئۈممەت چىقارغىن بىزگە ھەجىمىزنىڭ قاندىلىرىنى بىلىدۈرگىن، تەۋبىمىزنى قوبۇل قىلغىن! چۈنكى سەن تەۋبىنى ناھايىتى قوبۇل قىلغۇچىسەن. ناھايىتى مېھرىبانسەن.» (سۈرە بەقەرە 128-ئايەت)

كۈننىڭ ھەممىسى ۋە يا بىر قىسمى روسۇلىللا خاتىرىسىگە ھۆرمەتلەش يۈزىسىدىن ئۇ يەردە ئۆتكۈزۈلىدۇ. مۇمكىن بولسا چۈش، ئەسىر، شام، خۇپتەن ۋە زۇلھەججىنىڭ 9-كۈنى بامدات نامىزى ئۇ يەردە ئوقۇلىدۇ ۋە ئۇ يەردىن مەرىپەت دېڭىزىغا قېتىلىش ئۈچۈن ئاراپاتقا قاراپ يولغا چىقىلىدۇ.

سەپەرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ھازىرلىقلىرىنى تەكشۈرۈپ چىقىپ، نامازلار بىر

يولۇچىنىڭ نامىزغا ئوخشاش ئۇقۇلىدۇ. سەپەر ئېھرامغا كىرگەندىلا باشلانغان ئىدى ئەسلىدە. ئېھرامغا كىرگەن ھەر كىشى ئاللاننىڭ مېھمىنى دەپ قوبۇل قىلىنىدۇ. ئۇ دائىم نامازلارنىمۇ مۇساپىردەك ئۇقۇشى كېرەك. يەنى ئەسلى تۆت رەكەت بولغان نامازلارنى ئىككى رەكەتكە قىسقارتىپ ئوقۇيدۇ. سەپەر يولىدا بولماقتۇر، مۇساپىر يولۇچىدۇر.

ئەرەب تىلىدا سەپەر «ئوچۇقلۇق، رېئال، مەخپىي بولغاننىڭ ئاشكارىلىنىشى، كۆرۈنمەيدىغاننىڭ كۆرۈنىدىغان ھالغا كېلىشى» مەنالرىغا ئىگە. «سافىرا»، تەسەتتۈرلۈك بولمىغان ئايالغا بېرىلگەن ئىسىمدۇر.

يولدىكى كىشىگە بۇ ئىسىمنىڭ بېرىلىشى ناھايىتى مەنىلىكتۇر. چۈنكى سەپەر قىلىش ئىنساننىڭ ھەقىقىي يۈزىنى ئاشكارىلايدىغان، ئىنساننىڭ سىر قۇتسىنى ئاچىدىغان، ئىنساننىڭ تاقىۋالغان نىقابلىرىنى چۈشۈرۈپ ھەقىقىي يۈزى بىلەن كۆرۈنۈشىنى ئەمەلگە ئاشۇرىدىغان بىر ھالەتتۇر. ئىنساننىڭ ئېقى قارىسى يولىدا ئاشكارىلىنىدۇ. بۇ سەۋەبتىن ھەزرىتى ئۆمەر: تونۇشۇش ۋە دوستلۇقنى ئۈچ نەرسە ئۈستىگە قۇرغان ئىدى: ئېلىم - بىرىم، دوستلۇق، سەپەر.

سەپەردىشىڭ يولىدىن بۇرۇن كېلىدۇ. شۇڭلاشقا كۈنلەر بۇ قائىدىنى كۈنرىمايدىغان بىر قېلىپقا سالغانىكەن. «(ئاۋۋال رەفىق، سۈممەتتەرىق: ئالدى بىلەن يول ھەمراھىڭ، ئاندىن يول)».

ھەر بىر ھىجرەت ئەبۇبەكرگە ئوخشاش بىر ھەمراھقا موھتاجدۇر. يۈرىكىڭ يۈرىكىگە تايىنىدىغان، دەردىڭنى دەردىگە قوشىدىغان، بىرلىكتە كۈلۈشكە ئەمەس، بىرلىكتە يىغلاشقا ۋە ھەتتا بىرلىكتە ئۆلۈشكە جان پىدا قىلىدىغان دوست.

ئېغىزچە رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە، ئادەم ئاتىمىزمۇ يىتتۈرۈپ قويغان يول ھەمراھى ھاۋا ئانىمىزنى بۇ تۇپراقلاردا تاپقان ئەمەسمىدى؟ بىرلىكتە ئىستىغپار ئېيتىپ بىرلىكتە يىغلاش ئۈچۈن، جەننەتنى قايتىدىن بىرلىكتە تېپىپ مەڭگۈ بىرلىكتە بولۇش ئۈچۈن...

يولغا بىرلىكتە چىقىشنىڭ مۇكاپاتى، مەنزىلى - مەقسەتكە بىرلىكتە يىتىپ بېرىشتۇر.

ھىجرەتكە بىرلىكتە چىقىشنىڭ مۇكاپاتى، مەدىنىگە بىرلىكتە كىرىشتۇر. تۆۋەن بىرلىكتە قىلىشنىڭ مۇكاپاتى، ئەپۇغا بىرلىكتە نائىل بولۇش دېمەكتۇر. ياخشى بىر يول ھەمراھنىڭ بولسا، يول ئوزۇقۇڭ بولمىسىمۇ بولىدۇ. بىرىڭلارنىڭ ئوزۇقى ئىككىڭلارغا يېتىدۇ. ئوزۇق ھازىرلاشتىن بۇرۇن ھەمراھ ئىزدەشكە كىرىشمەڭ لازىم. نىيىتى ھەج بولماستىن «خەق نېمە دەپ قالا؟» دەيدىغان ھەمراھ بىلەن يولغا چىقىش، خۇددى گۆش يېيىش نىيىتى بىلەن قۇربانلىققا پاي قوشقان كىشىنىڭ توغرا نىيەتلىك كىشىلەرنىڭ قۇربانلىقىنىمۇ قۇربانلىق سۈپىتىدىن چىقىرىۋەتكەنگە ئوخشايدۇ. چىدىشىدىغان دوستۇڭ، سېنىڭ ئۈستۈڭدە ئاتنىڭ ئۈستىدە تۇرغان خۇرجۇندەك ئەمەس، تۆگىنىڭ ئۈستىدە تۇرغان لوككىدەك مۇستەھكەم تۇرسۇن. بەدىنىڭنىڭ بىر پارچىسى ھالىغا كەلگەن، سىلكىنسە چۈشۈپ كەتمەيدىغان، ئاسانلا سېنى تاشلىۋەتمەيدىغان، يۈرىكىڭ كۆيگەندە سېنىڭ ئۇسسۇزلۇقۇڭنى قاندۇرىدىغان بىر سۇ ئامبىرىغا ئوخشايدىغان، جىددىي ۋاقىتتا يېنىڭدا بولىدىغان، سېنى چۆل-دەشتلەردىن ئاشۇرغان بىر «تۆگە لوككىسى» غا ئوخشاش بۇلىشى كېرەك. ئەگەر يېنىڭدا مۇشۇنداق بىرى بولسا، يەنە نېمىگە قاراپ تۇرسەن؟ ئۆزۈڭنى ئاراپات يولغا ئات، «مەرىپەت» يوللىرىغا ئاتلان!..

10. ئاراپاتتا مەرىپەتكە - ئاللاھنى تونۇشقا يۈزلىنىش

«ھەج ئارافاتتۇر» (تىرمىزى 5/214 ؛ 2975)

زۇلھەججىنىڭ 9 - كۈنى قۇياش (ئۇمۇ ساڭا شاھىت بولىدۇ) كۆتۈرۈلگەندىن كېيىن ئۇ مەرىپەتنىڭ بۆشۈكى بولغان ئاراپاتقا قاراپ يولغا چىقىشنىڭ كېرەك. مۇمكىن بولسا ئۇ يوللار يالاڭئاياق چىق. پۈتۈڭنىڭ ئىزى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاياغ ئىزلىرىنى ئىزدەپ ماڭسۇن.

ئاراپاتقا چىققىنىڭدا ئۆزۈڭنى خۇددى جەننىتىنى يوقىتىپ قويغان بىر ئادەمدەك ھېس قىلىشنىڭ كېرەك. ئۇنۇتمىغىنىكى، تۇغۇلغان ۋاقتىڭدا پاك - پاكىز ئىدىڭ، ساپ ئىدىڭ. يەنى جەننەت سەن ئىدىڭ. ئاللاھقا بەرگەن ئەھدەڭنى كېيىنلەردە بۇزدۇڭ. ساپلىقىڭ يوقالدى. كىرلەندىڭ، بۇزۇلدۇڭ، ئۆزۈڭگە ياتلاشتىڭ. ھەقىقەتكە قارشى ياتلاشتىڭ. ئاللاھقا ۋە مەۋجۇداتقا ياتلاشتىڭ.

بۇ ياتلىشىش سېنى ئۆزۈڭ بىلەن چىقىشالمايدىغان بىرى قىلدى. ئۆزۈڭ بىلەن پەقەت كېلىشەلمىدىڭ. شۇنىڭ ئۈچۈن كەلگۈسى قاينۇلۇق، ئۆتمۈشۈڭ ھەسرەتلىك ئىدى. خاتىرجەملىك ۋە ھۆرىيىتىڭنى يوقاتقاندىڭ. بۇلارنى يىتتۈرۈپ قويغان كىشى بىر قورقۇنچىلۇق قىممەت يوقىتىشقا ئۇچرايدۇ. ئېتىراپ قىلغىنىكى سەنمۇ شۇنداق بولدۇڭ. قىممەتلىرىڭ ئاستى - ئۈستى بولدى. بۇندىن كېيىن، سېنىڭ كۆزۈڭگە قىممەتسىز قىممەتلىككە، پەس بولغان يۈكسەك بولغانغا، ۋاقتىلىق بولغان مەڭگۈلۈك بولغانغا، يالغان ھەقىقەت بىلەن يەر ئالماشتۇردى. دۇنيانى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن

ئاخىرەتنى بەردىڭ. ھېسسىياتىڭغا سادىق قېلىش ئۈچۈن ئاشقىڭغا ئىھانەت ئەتتىڭ. ئىچكى ھېس - تۇيغۇلىرىڭنىڭ تويماستىن كەلگۈنىگە ئەل بولۇپ ئۆزۈڭگە يامانلىق قىلدىڭ. ئۆز نەپسىڭنى رازى قىلىش ئۈچۈن ئاللاھقا ئازار بەردىڭ. پۈتۈن بۇلاردىن كېيىن بىر ۋەيرانە كەبى كېلىپ تۇردۇڭ ئاراپات/مەرپەتنىڭ تۆپىلىكىنىڭ ئېتەكلىرىدە.

ئاللاھمۇ سەندىن دەل مۇشۇنى كۈتۈۋاتاتتى. گۇناھ قىلماسلىقىڭنى ئەمەس، تەۋبە قىلىشىڭنى كۈتۈۋاتاتتى. مۇكەممەللىشىشىڭنى ئەمەس، بەلكى يېتەرسىز ئىكەنلىكىڭنى ئېتىراپ قىلىشىنى كۈتۈۋاتىدۇ. ئۈمىدسىزلىنىش ئەمەس، بەلكى بوسۇغىسىغا باش قويۇپ ياش تۆكۈشۈڭنى ساقلاۋاتاتتى. گەپنىڭ راستىنى ئېيتقاندا، پەرىشتىگە ئايلىنىپ كېتىشىڭنى ئەمەس، «ئىنسان» بولۇشۇڭنى كۈتۈۋاتاتتى. ھەممىدىن بەكرەك، ئۆز يۈز - كۆزۈڭ بىلەن يېڭىدىن تونۇشۇپ چىقىشىڭنى، ياتلىشىپ كەتكەن ھەقىقەت ۋە ياكى يېڭىدىن چۈشىنىشىڭنى، تەبىئەتنىڭ بىلەن يېڭىدىن ئۇچرىشىشىڭنى، ۋەجدانىڭ بىلەن قايتىدىن كۆرۈشۈشۈڭنى كۈتۈۋاتقان ئىدى.

چۈنكى، بۇ يەر ئاراپات. ئاراپات - تونۇش مەنىسىگە ئىگە «مەرپەت» دېگەن سۆز تومۇرىدىن تۈرلەنگەن بىر ئىسىمدۇر. تونۇيدىغان ۋە ئىشلىتىپ كېلىۋاتقان ئارىق، مەرپەت، ئېرفان، مارۇف، مەئارىف ھەممىسى ئوخشاش مەناغا تەۋە سۆزلەردۇر. مەرپەت - بىلىشتىن ئۈستۈن تۇرىدىغان بىر نەرسىدۇر. ھەر مەرپەت بىلىشىنىمۇ ئۆز ئىچىگە مەرپەت بىر نەرسىنىڭ جەۋھىرىنى تونۇش، سىرىغا ئېرىشىش، ماھىيىتىنى چۈشىنىش دېمەكتۇر. نەرسە ۋە مەۋجۇداتلارنى ئەسلى ھالىتى بويىچە بىلىۋېلىش. بىزنىڭ دېمەكچى بولغىنىمىز مەرپەت دەل بۇنىڭدىن ئىبارەتتۇر. ئالەملەرگە رەھمەت قىلىنىپ ئەۋەتىلگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەر دائىم: «ئەي پەرۋەردىگار! سەن ماڭا ھەر نەرسىنى قانداق بولغان بولسا شۇ پېتى، ئۆز ھەقىقىتى بىلەن كۆرسەتكەن، دەپ دۇئا

قىلاتتى.»

مانا شۇ ۋاقىتلاردا ئۈستىدە دەسسەپ تۇرۇۋاتقان ئاراپات، مەرىپەت يېرىدۇر. ئادەم ئۆز ھەقىقىتىنى، ئاجىزلىقىنى، يېتەرسىزلىكىنى، چەك - چېگراسىنى ئۇ يەردە تونۇيدۇ. ئادەم، ئاراپاتتا ئىنسان بولدى.

سەنمۇ ئادەم ئوغلەن، ئۆزۈڭ بىلەن تونۇشۇشقا كەلدىڭ. ھېكمەتنىڭ ئەڭ تۇلۇق فورمۇلىسىدۇر: ئۆزىنى بىلگەن رەببىنى تونۇيدۇ. ئەگەر ئۆزۈڭنى بىلسەڭ سەنمۇ رەببىڭنى بىلەلەيسەن. رەببىڭنى بىلىپلا قالماستىن، مەۋجۇداتنى، ئىنساننى، دوستنى، دۈشمەننى، ئۇلۇغنى، پەسنى، مەڭگۈلۈكنى، ۋاقىتلىقنى تونۇيسەن.

ئۆزۈڭنى بىلمەستىن ۋە تونۇماستىن نېمىمۇ قىلالايتتىڭكى؟ چەك - چېگراسىنى، ئىمكانىنى، ئىمكانسىزلىقىنى يەنى ھەددىنى ۋە بۇ چېگرالارنى بىلمەي تۇرۇپ نېمىلا ئىش قىلماقچى بولساڭ، ھەر ئىشىڭنى بەربات قىلىشقا مۇقەررەردۇر.

تونۇشتۇم دېگەنلىرىڭدىن بىرقانچە يىللاردىن كېيىن ئاھانەت كۆرگىنىڭنى، يۈرىكىڭنىڭ ئۈمىدسىزلىكتىن مازارلىققا ئايلانغانلىقىنى، ئەڭ قاتتىق ئازابىلارنى ئەڭ يېقىنلىرىڭدىن كۆرگەنلىرىڭنى سۆزلىسەڭ، سېنىڭ تونۇش ۋە تونۇشۇش بىلەن ئاراڭنىڭ ياخشى ئەمەسلىكىنى بىلگىلى بولىدۇ. دەل پۇرسىتى بۇ. ئەمدى «تونۇشۇش» بىلەن تونۇشۇپ چىقسەن. چۈنكى، بۇ تۇپراقلار، سەن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئاراپات كۈنى، ئىريانى ئۆگەتكەن مەرىپەت دىيارى ئارافاتتۇر.

ئاراپات پەقەت تونۇشۇش يېرىلا ئەمەستۇر، شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇچۇرۇشۇش يېرىدۇر. چۈنكى، ھاۋاڭز بىلەن، ھاۋۋالىرىڭز بىلەن ئۇچراشقان يەردۇر. ھاۋا ئانىمىز پەقەت بىر ئۆمۈرلۈك ھەمراھلا ئەمەس، بەلكى جان يولدشى، بىر يول دوستى، بىر كۈرەشچى دوست، بىر يۈرەك دوستتۇر. يوقىتىپ قويغان نەچچە يۈرەكلەرنى - ئالدى بىلەن ئۆز يۈرىكىڭنى ئاراپاتتا تېپىۋالسىەن. ھاۋا سېنىڭ قورشاۋىڭدۇر. قورشاۋىڭ؛

يەنى ھەم جەھەننىمىڭ، ھەمدە جەننەتتىڭدۇر.

«بېغىشلاشقا تۇرۇش»

ۋەخپە ئۆزۈدىنلا «تۇرۇش» دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ. ئۇنداقتا «ۋەقى كە تۇرۇش (يەنى ئاراپات تېغىدا بەلگىلەنگەن مۇددەت ئىچىدە تۇرۇش، دۇئا قىلىش، ناماز ئوقۇش)» دېگەن ئىپادە خاتا ئەمەسمۇ؟ ياق، ئۇنداق ئەمەس. ئەكسىچە مەسىلىنىڭ مەركىزى نۇقتىسىغا دىققىتىمىزنى تارتىدىغان بىر ئىپادىدۇر. ۋاقفە يەنى بېغىشلاشقا تۇرۇش دېگەنلىك.

چۈنكى ۋەققە تۇرۇش، «تۇرۇش ئۈچۈن تۇرۇش» دېگەنلىكتۇر، يەنى «تۇرۇش ئۈچۈن ئېگىلمەك» دېگەننىمۇ ئىپادىلەيدۇ. يەنى سىزنىڭ يېگانە تۇرۇشىڭىز، نەدە تۇرۇشىڭىز، نېمىگە قارشى تۇرغۇنىڭىز، نېمىنىڭ ۋە كىمىنىڭ يېنىدا تۇرغۇنىڭىز، قانداق تۇرغۇنىڭىز، نېمىشقا تۇرغۇنىڭىز؟

ۋاقفە ھەركىمنىڭ ئۆز تۇرۇشىنى كونترول قىلىشىدۇر. ئالدى بىلەن يالغۇز ۋە شەخسى تۇرۇشۇڭىنى. كىشى ئۆزىگە قارشى نەدە تۇرىدۇ؟ يۈرىكىڭىزنىڭ يېنىدىمۇ ياكى ئىچكى ھېس تۇيغۇلىرىڭىزنىڭ يېنىدىمۇ؟ ئىماننىڭ يېنىدىمۇ ياكى شەيتاننىڭ يېنىدىمۇ؟ فىرتىڭىزنىڭ يېنىدىمۇ ياكى ئۇزاقتىمۇ؟

راستىنلا بىر يەردە تۇرامدۇ ھەقىقەتەن؟ ياكى بولمىسا ئۈزۈپ - يۈرۈپ لىنىيىسىنى يوقاتقان، رولى سۈنۈپ كەتكەن، دېڭىزنىڭ بوران - چاپقۇنلاردا قالغان بىر كېمىدەك، ئۇ يەردىن بۇ يەرگە سۈرۈلۈپ سۇغا چۆكۈپ كېتىشىنى ساقلاۋاتامدۇ؟ بىر يەردە تۇرغان بولسا نېمىشقا ئۇ يەردە تۇرىدۇ؟ تۇرغان يېرىنى ئۆزى تاللىدىمۇ ياكى باشقا بىرى تەرىپىدىن بېكىتىلگەنمۇ؟ تاسادىپىي ئۇ يەردە تۇردۇڭمۇ ياكى بىلىپ تۇردۇڭمۇ؟ يەنى، تۇرغان يېرىنىڭ ئارىقىمۇ؟

يەنە بىرىگە كىشىنىڭ جامائەت بىلەن تۇرۇشى لازىم: ئۆزىدىن باشقىلار بىلەن

تۇرۇشى لازىم، ئۇنداقتا بۇ قانداق تۇرۇش؟ يولدشىغا، دوستىغا، ئائىلىسىگە، جامائىتىگە قارىتا قايسى ئورۇندا تۇرىدۇ؟ ئىجتىمائىي ۋە سىياسىي ۋەقەلەردە قەيەردە، كىملىرىگە قارشى، كىملىرىنىڭ قېشىدا تۇرماقچى ياكى تۇرىدۇ؟

مەسىلەن: ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە بۇتقا ۋە بۇتپەرەسلەرگە قارشى تۇرۇۋاتامدۇ ياكى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا قارشى بۇتپەرەسلەر بىلەن بىر سەپتە تۇرۇۋاتامدۇ؟ قۇرئاندىكى ئىپادىسى بويىچە شەيتانغا قارشى «ئاللانىڭ پارتىيىسى» بىلەنمۇ ياكى ئاللاھقا قارشى «شەيتاننىڭ پارتىيىسى» بىلەن تۇرۇۋاتامسەن؟ زالىملار ۋە تاغۇتلارنىڭ سېپىدا تۇرۇۋاتامسەن ياكى زۇلۇمغا ئۇچرىغۇچىلار ۋە ئېزىلگەنلەرنىڭ سېپىدىمۇ؟

ئارافاتتىكى بۇ تۇرۇش يەنە ئىككى يەردە تەكرارلىنىدۇ. مەشئارىل ھەرەم بار بولغان مۇزدەلىفە ۋە باشقا بىرى مىنادىدۇر. مۇزدەلىفەدىكى تۇرۇش كەبىنىڭ يېقىنلىرىدا ئاللانىڭ ھۇزۇرىغا بارماي تۇرۇپ ئىككىنچى قېتىپ گۇناھتىن پاكىزلىنىش يېرىدۇر. مىنا بولسا شەيتانىي ھېس - تۇيغۇلار بىلەن ھېسابلىشىپ، ئاللانىڭ ھۇزۇرىغا ئەھدىنامىڭىزنى يېڭىلاش ئۈچۈن پاك - پاكىز، زىننەتسىز، شەرتسىز بېرىش ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرقى پاكلىنىش مەھەللىسىدۇر. ئاراپاتتا ئۆزۈڭ بىلەن تونۇشتۇڭ، مەرىپەتكە ئېرىشىپ ئۆزىڭنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلىدىڭىز، ھازىر قىلىدىغان پەقەت بىرلا ئىش بار، ئۇ بولسىمۇ: دۇئا ...

11. دۇئا

قۇلنىڭ ئاللاھقا دۇئاسى، بەندىچىلىك ۋە ئاجىزلىق بەلگىسىدۇر
ئاللانىڭ قۇلغا دۇئاسى - رەھمەتتۇر.

دۇئا بىر چاقىرىقتۇر، يەنى دەۋەتتۇر. قۇرئاندا ھەم «ئاللانىڭ قۇلغا» ھەمدە
«قۇلنىڭ ئاللاھقا» دۇئا قىلىشى شەكلىدە ئايەتلەردە ئىپادىلىنىدۇ. ھەج ئاللانىڭ
دۇئاسىدۇر، يەنى قۇللىرىغا چاقىرىقى. قۇل بۇ دەۋەتكە «لەببەيكە ئاللاھۇمما لەببەيك:
مەن ھازىر ئاللاھم، مەن ھازىر» دەپ قۇبۇل قىلىدۇ ۋە كېلىدۇ.

كېپەنگە سىمۋول قىلىنغان ئېھرامىڭغا يۆگىنىپ كەلدىڭ. بۇنىڭ مەنىسى: ئاللاھم
ساڭا قايتىدىغانلىقىمنى بىلىمەن، ئاخىرىدا ساڭا ھېساب بېرىدىغانلىقىمغا ئىمان
ئېيتتىم. «ھېسابقا تارتىلىشتىن بۇرۇن ئۆز نەپسىڭنى ھېسابقا تارت» دېگەن
پەيغەمبىرىمگە ئىتائەت قىلدىم ۋە ئادەم ئەلەيھىسسالام، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام،
ئىسمائىل ئەلەيھىسسالام ۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام كېلىپ ساڭا يالۋۇرغان يەردە مەنمۇ
ساڭا يالۋۇردۇم.

ئاللاھم!

ئەي ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ رەببى!

ئەي مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ رەببى!

ئەي بىچارىلەرنىڭ رەببى!

مەن مەنئى بىر چۆلگە ئايلانغان تۇپرىقىمدىن، بۇ مەنە ئوكيانغا بىر تامچە بولۇش ئۈچۈن كەلدىم. بىلدىمكى، چۆلگە تامچىغان تامچە پارغا ئايلىنىپ چۆل بولىدىكەن، كۆلگە تامچىغان تامچە كۆل بولىدىكەن. مەنمۇ بۇ رەھمەت ئوكيانغا قېتىلغان بىر تامچە بولۇشنى خالايمەن. بۇ رەھمەت دېڭىزنىڭ پاكىز ۋە پاك سۈيىگە مېنىمۇ قوبۇل ئەيلە ئەي ئىگەم!

ئاللاھم! مۆئمىنلەرنىڭ، دۇنيانىڭ ئىگە - چاقىسىز يېتىملىرى بولدى. مەنمۇ شۇ بىرىنى پۈكۈك ئىگە - چاقىسىز يېتىملەرنىڭ بېرىمەن. مېنىڭ ئىگە - چاقىسىز بولۇشۇمنىڭ سېنىڭ ئالدىڭدا ھېچبىر قىممىتى بولماسلىقى مۇمكىن. پەقەت سېنىڭ نەزىرىڭدە بەكمۇ قىممەتلىك بولغان ئىسلامنىڭ يېتىملىرى، ئىگە - چاقىسىزلىرى، تىرىك شاھىتلىرى بار! مېنىمۇ ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قوبۇل قىلغىن!

قوبۇل قىلغىن ئى ئاللاھم!

قۇرئاننىڭ تاشلىۋېتىلگەن، پۈتۈن ئىسلام ئالىمى چۈشكۈن، دىنىڭ غەمكىن، دوستلىرىڭ ناھەقچىلىكتە، دۈشمەنلىرىڭ مەغرۇر، قانۇن پەرمانلىرىڭ توسالغۇغا ئۇچرىدى. پەرىشان ھالىمىز ساڭا ئاياندۇر. ئىشەندىمكى، قۇلۇڭنىڭ كۈچى تۈگىگەن يەردە، سېنىڭ ياردىمىڭ باشلىنىدۇ. «تۈگەشتىم، ئەي رەببىم!» دېگەنلەرگە «كەلدىم ئەي قۇلۇم!» دەرسەنمۇ؟

«ئىلاھىم! ياردىمىڭ قاچان كېلىدۇ؟» دېگۈدەك دەرىجىدە. سىقىلمىدۇق، سىنالىمىدۇق، سىلكنىمىدۇق، بەدەل تۆلىمىدۇق. پەقەت تاقىتىمىز يوق، كۈچىمىز ئاز، يۇلىمىز ئۇزۇن، ئاغزىمىز قۇرۇق، يۈكىمىز ئېغىر، تەلىپىمىز يوق، دوستىمىز ئاجىز، دۈشمىنىمىز كۈچلۈكتۇر. بۇ ئەھۋالدا ساڭا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تائىقتىن قايتقاندا ئەبۇ قۇبەيسىنىڭ تۆپىلىكىدە، تېخى مەككىگە كىرمىگەن، مەككىگە قاراپ

كۆزلىرىگە لىق ياش ئالغان ھالدا قىلغان مۇنۇ دۇئاسى بىلەن نىدا قىلىمىز!
ئەي ئاللاھم! كۈچ-قۇۋۋىتىمنىڭ تۈگىگەنلىكىنى ساڭا ئەرز قىلىمەن!
كۈچۈمنىڭ ئاز قالغىنىنى، ئىنسانلارنىڭ ئالدىدا ئاياغ ئاستى قىلىنغىنىمنى ساڭا
شكايەت قىلىمەن!!

ئەي رەھىم قىلغۇچى ئىگەم!!!
سەن ئېزىلگەنلەرنىڭ ئىگىسىسەن. مېنىڭمۇ ئىگەم سەن!
مېنى كىملىرىنىڭ قولىغا تاشلاپ قويدۇڭ؟
ماڭا قوپاللىق قىلغان ياتلارنىڭ قولىغىمۇ؟
ياكى دائىم گۆرۈگە ئالدىغان بىر دۈشمەنگىمۇ؟
ئەگەر سەن ماڭا غەزەپلەنمىگەن بولساڭ،
قەتئىي بۇلارنى كۆڭلۈمگە ئېلىپ قويمايمەن!
لېكىن ياخشىلىقنىڭ مېنى راھەتلەندۈرىدۇ!
سېنىڭ قاراڭغۇلۇقنى يورۇتقان نۇرۇڭغا سېغىنىمەن!
دۇنيا ۋە ئاخىرىتىمنى ئايدىڭلاشتۇرۇرىدىغان نۇرۇڭغا سېغىنىمەن!....
غەزىپىڭ كەلگەندە، ماڭا تېگىدىغان ئاچچىقىڭدىن
قېچىپ قۇتۇلغۇدەك بىر يەر ئىزدەۋاتىمەن!
ساڭا سېغىندىم، مەندىن رازى بولساڭ بۇ ماڭا يېتەرلىك.
كۈچ ۋە قۇۋۋەت سەندىن،
يالغۇز سەندىن!» (ئىبى ھىشام 2-29-30)

ئى ئاللاھم!
كۆڭلىمىز چۆللىشىپ كەتتى. بىزگە مۇھەببەت بەر!!

ئۈممەت پارچە - پارچە بولدى، ۋەھدەت (بىرلىك) بەر!
كۆپۈرنىڭ تىرناقلىرىدا پەسكەش، رەزىل ۋە رەسۋا بولدۇق، ئىززەت بەر!
ئۆزىمىزگە قارشى ياتلىشىپ «پەسكەش مايمۇن» غا ئايلاندۇق، بىزگە ئادەمنىڭ
باشتا يارىتىلىشىدەك ئىنسانى تەبىئىي خۇلق بەر!
يۈز يىللاردۇر بەخت - سائادەتنىڭ بۇلقى ئىدۇق، ئەمدى پېقىرغا ئايلاندۇق،
سائادەت ۋە سالامەتلىك بەر!
ساختا رەھبەرلەرنىڭ پېشىدە، ئۆز سىرلىق تۇمانلار ئىچىگە مەھكۇم بولدۇق،
ھىدايەت بەر!

تاشلىشىپ كەتكەن يۈرەكلىرىمىزنىڭ كۆزلىرى كور، قۇلاقلىرى ياڭ، دىللىرى لال
بولدى، توغرىنى كۆرىدىغان كۆرۈش كۈچى ۋە ھەقىنى ئاڭلايدىغان قۇلاق بەر!
ئۆز قورقۇنچىمىزنىڭ ئەسىرى بولدۇق، قورقۇنچاقلىق كېسىلىمىزنىڭ تۇتقۇنى،
ۋەھمىلىرىمىزنىڭ خىزمەتچىسى بولدۇق، جالالەت، شىجائەت ۋە تەمكىنلىك بەر!
* * *

دەپ يالۋۇرسەن. ئۇنىڭ بوسۇغىسىغا بېشىڭنى قۇيۇپ، يىغلاپ ئاقسەن،
ھۆڭرەيسەن، ھۆڭرەيسەن. ئۇندىن باشقا ئىشك يوق. ئۆزىنىڭ كىچىكلىكىنى بىلگەن
ئۇنىڭ بۈيۈكلۈكىنى بىلىدۇ. ئۆزىنىڭ يېتەرسىزلىكىنى بىلگەن، ئۇنىڭ مۇكەممەللىكىنى
بىلىدۇ. ئۆزىنىڭ ئاجىزلىقىنى ۋە مەھرۇم ئىكەنلىكىنى بىلگەن، ئۇنىڭدىن ئىستەيدۇ!
شېرىكلىك: كىشىنىڭ ئۆزىگە ئۆزى يېتىدىغانلىقىنىڭ ئاڭسىز ئىپادىسىدۇر. دۇئا،
قۇلنىڭ ئۆز - ئۆزىگە يېتىشەلمىگەنلىكىنىڭ ئەڭ كەسكىن ئىپادىسىدۇر. ناماز، دۇئانىڭ
ھەرىكەتكە ئايلانغان شەكلىدۇر. دۇئا ئاجىزلىقنىڭ ئېتىراپىدۇر. دۇئا، ھەددىنى
بىلىشتۇر. شۇڭلاشقىمۇ «دۇئا - ئىبادەتلەرنىڭ مېڭىسى، يىلىكىدۇر» (تىرمىزى 5-545
: 3371) «دۇئا - ئىبادەتلەرنىڭ نەق ئۆزىدۇر.» (ئەبۇدۇۋد 2-76؛ 1479)

بۇ سەۋەپتىن قۇرئان كەرىمدە مۇنداق دەيدۇ: «ئېيتقىنكى، «ئەگەر سىلەرنىڭ دۇئايىڭلار بولمىسا، پەرۋەردىگارم سىلەرگە پەرۋا قىلمايدۇ، ...» (25-سۈرە فۇرقان 77-ئايەت) «دۇئا قىلىڭكى، قوبۇل قىلاي» دەپ بۇيرۇغان ئاللاھ. رەببىمىز ئۆزىنى يىراق دەپ گۇمان قىلغانلارغا شۇنداق ئاگاھلاندىرۇش بېرىدۇ: «ئەگەر بەندىلىرىم مەن توغرىلۇق سەندىن سورىسا ئۇلارغا ئېيتقىنكى، مەن ھەقىقەتەن ئۇلارغا يېقىنمەن، ماڭا دۇئا قىلسا، مەن دۇئا قىلغۇچىنىڭ دۇئاسىنى ئىجابەت قىلىمەن.» (2-سۈرە بەقەرە 186 - ئايەت)

ئاللاھ چاقىردى، سەن كەلدىڭ. ئارافاتتەن، رەھمەت تېغىنىڭ بويلىرىدا سەن. ئەمدى نۆۋەت سەندە. سەن چاقىرسەن، ئۇنى كۈتۈۋالغۇدەك ساغلام بىر قەلبىڭ بارمۇ. ئۇنى خارابىگە ئايلانغان، شەھەر ئەخلەتخانىسىدىنمۇ بەتتەر ھالغا كېلىپ قالغان بىر يۈرەككە تەكلىپ قىلالمايسەن. ئالدى بىلەن ئۇ يەرنى تازىلىشىڭ كېرەك. بۇنداق يەرنى تازىلايدىغان بىردىنبىر نەرسە - كۆز يېشى بولۇشى كېرەك. ئۆز - ئۆزۈڭگە دېيىشىڭ كېرەك: «پاڭلىغىن ئەي كۆڭۈل ئۆيۈڭنى / يار كېلىدۇ يەرلەشكىلى»

پاڭلىشىڭ ۋە چاقىرىشىڭ كېرەكتۇر. ھەقىقەتەن ھەر لەببەيىكىڭ ھەم ئىجابەت ھەم دەۋەتتۇر.

«مەن كەلدىم، سەنمۇ رەھمەتنىڭ بىلەن كەل، مەغپىرىتنىڭ بىلەن كەل، ياردىمىڭ بىلەن كەل، لۇتقىڭ بىلەن كەل، ئېھسانىڭ بىلەن كەل!» دېگەنلىكتۇر.

رەھمەت تېغىنىڭ ئېتەكلىرىدە، رەسۇلىللاھ (س ئە ۋ) ئۈستىدە ئولتۇرۇپ دۇئا قىلغان قىيا-تاش ھازىرمۇ ئۆز پېتى تۇرىدۇ. ھەزرىتى نەبىنىڭ كۆز ياشلىرىغا شاھىت بولغان، پۇرىقىنى ھىدىلغان، ئاۋازىنى ئاڭلىغان بۇ جاي ساڭمۇ شاھىت بولغۇسى. ئورۇن جايىڭمۇ ئەستە ساقلاش ئىقتىدارى بارلىقىنى ئۇنتۇماسلىقىڭ كېرەك.

بىلىشىڭ كېرەككى، ئاراپات تېغى لاتارىيە بېلىتى سېتىلىدىغان يەرگە ئوخشىمايدۇ.

ئادەمدەك ئىككى پۈكلۈم بولۇپ كەلگەنلەر، جەننەتنى ئىستىگەنلەر ۋە گۇناھنى ئېتىراپ قىلىپ ئۆزىنى تەنقىد قىلغانلار كەچۈرۈمگە ئېرىشىدۇ.

هەج بىر ئىبادەتتۇر. ئىبادەتنىڭ قوبۇل بولۇشى نىيەتكە باغلىق. ئىبادەتنى قوبۇل قىلىدىغىنى بولسا ئاللاھتۇر. ھېچقانداق بىر ئىبادەتنىڭ ئالدىنلا قوبۇل قىلىنىشى كاپالىتى يوقتۇر. بۇ، ھەج ئۈچۈنمۇ شۇنداق تۇر. مۆمىن كىشى، ھەج ئىبادەتنى «قوبۇل بولغاندىمۇ؟» دېگەن ئەندىشە ئىچىدە تاماملايدۇ. «رەببىم يۈزۈمگە ئۇرما!» دېگەندەك ئۆتۈنۈشمۇ بولىدۇ. شۇڭلاشقا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ھەجنىڭ مۇكاپاتى پەقەتلا جەننەتتۇر» دېمەستىن، «قوبۇل بولغان ھەجنىڭ مۇكاپاتى پەقەتلا جەننەتتۇر» دېگەن ئىدى.

دۇئالاردىن قوبۇل بولۇشقا ئەڭ ئەرزىيدىغان دۇئا - قەلبىتىن چىقىرىپ قىلىنغان دۇئادۇر. ھەج پائالىيەتلىرىنىڭ ھەرقانداق بىرى ئۈچۈن رەسۇلىللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەلەمدىن «شۇ يەردە شۇ دۇئانى ئوقۇڭ» دېگەنگە ئوخشىغان بىرەر ئىش سادىر بولغان ئەمەس.

ئادەم بىلەن شەيتاننىڭ پەرقى ئۆز - ئۆزىنى تەنقىد قىلىشتۇر. شەيتانمۇ قوغلاندى، ئادەممۇ قوغلاندى. شەيتانمۇ بۇيرۇققا بويسۇنمىدى، ئادەممۇ بۇيرۇققا بويسۇنمىدى. پەقەت شەيتان خاتالىقىدا چىڭ تۇرۇۋالدى ۋە گۇناھنى ئاقلاپ تۇرۇۋالدى. ئادەم ئەلەيھىسسالام بولسا، خاتالىقىدا چىڭ تۇرۇۋالماستىن پۇشايمان قىلدى ۋە تەۋبە قىلدى. تەۋبە ئىنساننىڭ ئۆز - ئۆزى بىلەن يۈزلەشمىسىدۇر. تەۋبە، ئۆز - ئۆزىگە تەنقىد تۇرۇش، ئۆزىگە تەنقىد تەۋبىدۇر. بۇنىڭ مۇكاپاتىغا يېتىشكەن جەننەتنى قايتا قولغا كەلتۈرگىنىنىڭ ئۈستىگە يەنە تېخى دۇنيا سائادىتىگىمۇ ئېرىشتى. ھەج، ھەجگە كەلگەن ھەر مۆمىن ئۈچۈن يېڭى تۇغۇلۇش (باشلىنىش) بولۇشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر ھەدىستە ئاراپاتتا ھەقىقىي مەربەتكە ئىگە بولغان

كىشىنى تەسۋىرلىگەندە، «ئانىسىدىن تۇغۇلغان كۈنىدىكىدەك» دېگەندى. مانا مۇشۇنداق بىر مىلات. ئاراپاتتا يېڭىدىن تۇغۇلغان بىر مۆمىن ھاياتىنى، «مىلادىدىن بۇرۇن مىلادىدىن كېيىن» دېگەندەك «ھەجدىن بۇرۇن ۋە ھەجدىن كېيىن» دېگۈدەك دەرىجىدە ياخشى تەرەپكە ئۆزگەرتىشى، ھەج ئۇنىڭ ئۈچۈن يېڭىدىن تۇغۇلۇش بولۇشى كېرەك.

ئاراپات ھەج پائالىيەتلىرىنىڭ تۈۋرۈكىدۇر. بۇ سەۋەبتىن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام «ھەج ئارافە» (يەنى تونۇش، بىلىشتۈر) يەنى تونۇش بىلىش مەنىسىنى بىلدۈرىدىغان ئارافات تېغىدا تۇرۇش بىلەن ئادا تاپىدۇ، دېگەن ئىدى. بۇ ھەدىس ھەجنىڭ مەقسىتىنى ئوچۇق ئوتتۇرىغا قويدى. بۇنىڭغا قارىغاندا ھەجنىڭ مەقسىتى مەرىپەتتۇر. كىشىنىڭ ئۆز - ئۆزى بىلەن تونۇشۇش، بىلىشتۈر. كىمكى ھەج دە ئۆزىنى، ئۆزىنى ياراتقان رەببىنى ھەقىقىي تونۇش سەۋىيىسىگە كۆتۈرۈلمەسە دېمەك ھەج قىلمىغاندەك بولىدۇ.

شۇنداق ئاجايىپ بىر ئىش باركى، بەزى فىقھى كىتابلاردا «ئاراپات تۇرۇشىدا ئاراپاتتا تۇرغانلىقىنى بىلىشى شەرت ئەمەستۇر. خالىساڭ ئاڭلىق خالىساڭ ئاڭسىز، ئاراپات چېگراسىنىڭ ئىچىدە بولغان ھەركىم ئاراپات ۋاقىفە (تۇرۇشى) نى تۇرغان بولىدۇ» (كاسانى، ئەلبەداۋى قاتارلىق كىتاپلارغا قارالسۇن) دېيىلمەكتىدۇر.

شۇ ھالدا ئاراپاتقا تۈگە بىلەن، باشقا ئۇلاغ بىلەن، ئات بىلەن كەلگەن بىر كىشىنىڭ ئۇلغى بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدىكى پەرق نېمە؟ ياكى تاكىسى بىلەن، ئاپتوبۇس بىلەن كەلگەن كىشىلەرنىڭ ماشىنىسى بىلەن ئۆزىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق نېمە؟

ئىبادەت بىر بىلىپ يېتىش بولمىسا نېمە ئۇ؟

ئىبادەتنىڭ جەۋھىرى كۆزگە ئىلىنمىغان بىر يەردە، ئىبادەتتىن تەلەپ قىلىنغان

نەتىجە قانداق ھاسىل بولىدۇ؟

ئاراپات بىر مەھشەر مانېۋىرىدۇر. بۇ سەۋەبتىن ئۇ يەردە سەپەرنىڭ داۋام قىلىۋاتقانلىقىنى تەكىتلەش ئۈچۈن پېشىن ۋە ئەسر نامىزى بىرلەشتۈرۈلۈپ پېشىن ۋاقتىدا جەملەپ ئوقۇلىدۇ. بۇ سۈننەت ھەجنىڭ بىر تۈرلۈك جىھاد ئىكەنلىكىنى ئەسلىتىش ئۈچۈن مەنىلىكتۇر. چۈنكى نامازلار، «جىھاد» قا چىقىلغان سەپەردىكىلەرگە ئوخشاش.

ئەسلى سانغا قايتقاندۇر. ئائىشە ئانىمىز، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئاياللارنىڭ جىھادىنى سورىغاندا شۇنداق جاۋاب بەرگەن. «ئۇلارغا ئىچىدە ئۇرۇش بولمىغان بىر جىھاد بار: ئۇ بولسىمۇ ھەج ۋە ئۆمرە» (ئەھمەد بىن ھەنبەل 6-165؛ ئىبنى ماجىھ 2-968؛ نۇمۇرى 2901)

12. مەشئارىل ھەرەم (مۇزدەلفە)

«ئەرەفاتتىن قايتقان چېغىڭلاردا مەشئەرى ھەرەمدا (يەنى مۇزدەلفەدە) اللە نى ياد ئېتىڭلار، اللە سىلەرنى ھىدايەت قىلغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنى ياد ئېتىڭلار، ئىلگىرى سىلەر ھەقىقەتەن گۇمراھ ئىدىڭلار (يەنى اللە سىلەرنى ھىدايەت قىلىشتىن ئىلگىرى گۇمراھلار قاتارىدا ئىدىڭلار) (198) ئاندىن كېيىن، سىلەر (ئەرەفاتتىن) كىشىلەر قايتقان جاي بىلەن قايتىڭلار، اللە تىن مەغپىرەت تەلەپ قىلىڭلار. اللە ھەقىقەتەن ناھايىتى مەغپىرەت قىلغۇچىدۇر، ناھايىتى مېھرىبانىدۇر» (2-سۈرە بەقەرە 198-199 - ئايەتلەر)

ئاراپاتتا مەرىپەتكە ئۇلاشتىڭ. ئۆزۈڭ بىلەن يۈزلەشتىڭ. رەببىڭگە يۈرۈكىڭنى ئاچتىڭ، ئۆز - ئۆزۈڭنى تەنقىد قىلدىڭ، نىقاپلىرىڭنى ئېلىپ تاشلاپ ئۆزۈڭنىڭ ھەقىقىي يۈزۈڭنى تونۇدۇڭ. ئاراپاتتا قىيامغا تۇردۇڭ، رەھمەت تېغىنى قىيام مەركىزى قىلىنغان كەبە بىلەن ئۆزۈڭنىڭ سايسىدە رەببىڭنى رەھمىتى بىلەن دەۋەت قىلدىڭ.

ئەمدى رەھمەت يۈكۈك بۇلۇتتەك ئىككىنچى قىيامنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن، بايرام كېچىسىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن، مەككىنىڭ قارا زۇلۇڧلىرىدە يەر ئالغان مۇزدەلفەگە قاراپ يولغا چىقىشىڭ كېرەك. ئۇنتۇما، سەپەر داۋام قىلىۋاتىدۇ. يەنى جىھاد داۋام قىلىۋاتىدۇ.....

ھەزرىتى مۇھەممەت ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزىدا كېتىۋاتىسەن. ئىزلىرىڭ ئۇنىڭ ئىزىغا

ئارىلىشىدۇ، دۇئالىرىڭ ئۇنىڭ دۇئاسىغا سىڭىپ كېتىدۇ. ئۇنىڭ مۇزدەلىفەدە كېلىپ تۇرغان مەشئارىل ھەرەمدە سەنمۇ تۇرسەن. ئاراپاتتا قەسەم قىلغان كۈندۈزنى، قۇياشنى، كۈننىڭ پېتىشىنى ئۈزەڭگە شاھىت قىلغان ئىدىڭ. ھازىر يەنە قۇرئاندا ئۇ توغرىلۇق قەسەم قىلىنغان «قاراڭغۇ بولغاندا كېچىنى، ئاينى ۋە فەجرنى» ئۈزۈڭگە شاھىت قىلسەن. يەنى ئىنسان ئۆمرىنىڭ كىچىكلىتىلگەن مودېلى بولغان بىر كۈننىڭ بارلىق ۋاقىت بۆلەكلىرىنى ۋە ۋاقىتلىرىنى، قىيام (تۇرۇش) غا شاھىت قىلسەن. ئۇ شۇنداق بىر كۈن ئىدىكى، كېچىسى قەبرە، سەھرى يېڭىدىن تىرىلىش. چۈشتىن بۇرۇن مەھشەر، چۈشلۈكى ھېساب، چۈشتىن كېيىن بولسا مۇكاپات ياكى جازادۇر.

ئۇ شۇنداق بىر كۈنكى، ئىنسانىيەت داستانىنىڭ قىسقارتىلمىسىدۇر. ئۇ شۇنداق بىر ئىنسانىيەتكى، ھاياتلىقنىڭ سەپىرىنى بىر كۈننىڭ ئەتىگەن تەرىپىدە ئادەم ئەلەيھىسسالام بولۇپ باشلىدى. چۈشتىن بۇرۇن نوھ ئەلەيھىسسالام بىلەن، چۈشتە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام بىلەن، چۈشتىن كېيىن بولسا مۇھەممەد سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىلەن داۋام قىلىپ زاۋال ۋاقتى يەنى كۈن ئولتۇرىدىغان ۋاقتقا (قىيامەتكە) يېقىنلاشتى

ئارتۇق ۋاقىت چۈشتىن كېيىن. ئىنسانىيەتنىڭ ئاخشىمغا ئاز قالدى. چۈشتىن كېيىنكى ۋاقىتنىڭ ئىنسانى، ئازغۇن زامانلارنىڭ ئىنسانى، زامانىۋى ئېزىشنىڭ قۇربانى نېمە قىلسۇن؟

«وَالْعَصْرِ: ئەسر بىلەن قەسەمكىن،

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ: ھېچ شۈبھىسىزكى ئىنسانىيەت زىيان ئىچىدىدۇر.

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَرُوا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَرُوا بِالصَّبْرِ: پەقەتلا، ئىمان

ئېيتقان، ياخشى ئەمەللەرنى قىلغان، بىر- بىرىگە ھەقىتى تەۋسىيە قىلىشقان ۋە بىر -

بىرىگە سەۋرنى تەۋسىيە قىلىشقان كىشىلەردىن باشقا ...

پەقەتلا ئىمان ئېيتقانلار، ياخشى (سالھ) ئەمەل قىلغانلار، ھەقىقىي ۋە سەبىرنى بىر بىرىگە تەۋسىيە قىلغانلار بۇنىڭدىن مۇستەسنادۇر.» (103-سۈرە ئەسر 1-2-3-ئايەتلەر)

ئاراپاتتىن ئاققان ئىككى پۇتلۇق رەھمەت كەلكۈنى مەككىنىڭ قارا زۇلۇڧلىرىدىن يەر ئالغان قۇزاھ تېغىنىڭ ئېتەكلىرىدىكى مەشئارىل ھەرەمدە قىيامغا تۇرىدۇ. مەشئار، (يەنى ئاڭقىرىش يېرى، بىلىش جۇغراڧىيىسىدۇر) ئاڭمۇ، شئارمۇ، شېئىرمۇ ئوخشاش مەنە ساھەسى ئىچىگە كىرىدۇ. شەئائىردىن سۆز قىلغان قۇرئان، ھەجنىڭ پائالىيەتلىرى ئۈچۈن «شئار» ئۇقۇمىنى قوللانغان ئىدى. شئار يەنى سىمۋول. شۇنداق ھەج بىر سىمۋوللار يۇماغىدۇر (يۇمىلاقى). ھەر بىر سىمۋول بىر نەرسىگە سىمۋول قىلىنىدۇ. ئېھرام، ھەرەم، مىقات، ئاراپات، مەشئار، مىنا، ۋاقفە (تۇرۇش) رەھمەت تېغى، جەمرەلەر (شەيتانغا تاش ئېتىلىدىغان يەر)، كەبە، ھەجەرۇل ئەسۋەد، تاۋاف، سەيئى، ماقام، ساڧا ۋە مەرۋە ... ھەممىسى ئاللانىڭ بىز ئىنسانلارغا بەلگىلەپ بەرگەن ھەج ئىبادىتىنىڭ سىمۋوللاردۇر. (مىن شەئارىللاھ)

مۇتلەق ھەر بىر سىمۋول بىرنەرسىگە سىمۋول قىلىنىشى كېرەك ئىدى. بۇلار بىر ئىنساننىڭ بەدىنىگە ئوخشايتتى. بۇ بەدەننىڭ بىر روھى بۇلىشى كېرەك ئىدى. ئۇ روھ بولماستىن قىلىنغان ھەج، روھسىز بىر جەسەتكە ئايلىنىدۇ. ھەجنىڭ ھەج بۇلىشى سىمۋوللاردىن تەركىب تاپقان بۇ بەدەندە سىمۋول قىلىنغان روھقا ئىگە بولۇش ۋە بۇ ئىككىسىنى بىرلەشتۈرۈش بىلەن بولىدۇ.

ئۇنداقتا، بۇنى قانداق ئەمەلگە ئاشۇرىمىز؟

شۇنداق، ماشئەرىل ھەرەم يىغىلىدىغان يەر. بۇ سىمۋوللارغا روھنى كىيدۈرۈش ئۈچۈن بېكىتىلگەن بىر بېكەت ئىدى. بۇ بېكەتلەرنىڭ ھەقىقىي بەرمەي ئۆتكەنلەر،

قىلغان ئىشنىڭ سىرىغا ئېرىشەلمەيدۇ. ئۇ ھالدا مەشئاردا چوقۇم ئاڭغا يېتىشىشىمىز كېرەك ئىدى. شۇنداق ئېيتىمىزكى، ئاڭ بولمىغان بىلىم ۋە ھەرىكەتنىڭ نېمە قىممىتى بولسۇن؟

ئۇنداقتا، نېمىنى چۈشىنىپ يېتىشىشىمىز كېرەك؟

مەشئارىل ھەرمەدە؟

ئالدى بىلەن مەۋجۇدات ئېڭىغا.

بۇ چۈشەنچىگە يېتىش، بار ئىكەنلىكىنى چۈشىنىش ئارقىلىق بولىدۇ. ئاراپاتتا ئۆز مەۋجۇتلۇقىنىڭ مەرىپىتىگە ئېرىشىشى كېرەك بولىدۇ. ئەمدىلىكتە، «مەن كىم؟ نېمىشقا مەۋجۇتمەن؟ نەدىن كەلدىم؟ نەگە بارىمەن؟» دېگەن سوئاللارغا جاۋاب بېرىلىدۇ. مەۋجۇتلۇق ئېڭى، ئاللاھ چۈشەنچىسىگە ئېلىپ بارىدۇ. ئاللاھ، يەنى تەپەككۈر. ئىنسان «ئاللاھ» دېيىشىنىڭ «چىشىنىش» ئىكەنلىكىنى، ئاللاھسىز بىر ھاياتنىڭ مەناسىز بىر ھايات ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىدۇ. ئىنسان ھاياتىغا، دەرد-ئەلەملىرىگە، سۆيۈنۈشلىرىگە مەنە بەرگەن يېگانە زاتنىڭ ئاللاھ ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يەتكىنىدە تەقۋالىق ئۆزلۈكىدىن شەكىللىنىدۇ. تەقۋا، يەنى مەسئۇلىيەت ئېڭىدۇر.

بۇ مەسئۇلىيەت كىمگە نىسبەتەن؟

ئەلۋەتتە ئالدى بىلەن ئاللاھقا ۋە ئاللاھ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ شەخسىيىتىگە، يېقىنلىرىغا، ئائىلىسىگە، جامائىتىگە، نەرسىلەرگە ۋە تەبىئەتكە قارىتا بولغان مەسئۇلىيەت ئېڭىدۇر.

مانا بۇ چۈشەنچىنىڭ ئاساسىدۇر. بۇ ئاساستىن يۈكسەلگەن ئاڭ، ئارتۇق سۈببىيىكتىپ ۋە ئوبىيىكتىپ، ئىچىدىكى ۋە تېشىدىكى ھەر نەرسىنى ئۆزىنىڭكىدەك ئويلاپ قالىدۇ، ئۇلارنىڭ ھەربىرىنىڭ ئۆز ئورنىغا چۈشكەنلىكىنى پەرق قىلىدۇ. ئۇلارنى قويۇلغان يېرىدىن يۆتكىۋېتىش ئارقىلىق ھەم ئۆزىگە، ھەم شۇ نەرسىگە زۇلۇم قىلمايدۇ.

يېرىدىن ئېلىۋېتىلگەنلەرنى ئەسلى ئورنىغا ئەكېلىپ قويۇپ (ھېكمەت)، ئەگەر ئۇنىڭ ئالدىدا توسالغۇ بولسا ئۇنى يوقىتىدىغان (جىھاد) ئېڭىدۇر.

ئاڭنىڭ غەلبىسى، مەنسىزلىكنىڭ يوق قىلىنىشىدۇر. ئاڭسىزلىق ئەھۋالى كۆرۈلسە، پۈتۈنلەي مەنسىزلىكنىڭ قىممەتكە ئىگە بولۇپ قالغانلىقىدۇر. يەنى مەنسىزلىكنىڭ نەتىجىگە ئېرىشىپ قالغانلىقىدۇر. مەنسىزلىككە مەھكۇم بولغانلار، ھېچبىر نەرسىنىڭ ھەقىقىي ئورنىنى، ھەقىقىي قىممىتىنى، ھەقىقىي ھالىتىنى ۋە ھەقىقىتىنى چۈشىنەلمەيدۇ.

پەيغەمبەرلەر ئاڭ ئەلچىلىرىدۇر. مەنسىزلىككە قارشى ئۇرۇش قىلىپ ھاياتقا مەنە قوشۇشتا ئىنسانلارغا رەھبەر بولغانىدى. كىتابلار ئاڭنىڭ كەلىمىلىرىدە ئىپادىلىنىدۇ. ئىبادەتلەرنىڭ مەقسىتى ئىنساندا مەلۇم بىر ئاڭنىڭ ئويغىنىشىغا تۆھپە قوشۇشتۇر. قىسقىچە دىن، ئىنسانىيەتكە چۈشەنچە بېغىشلايدىغان ئالاھىدە بىر مۇئەسسەسەدۇر.

قۇرئانى ۋە ئىسلامى چۈشەنچىلەر دائىما ئاڭنىڭ ئۆلچەملىرىدۇر

تەۋھىد - مەۋجۇتلۇق ئېڭىدۇر.

زىكىر - ئاللاھ چۈشەنچىسىدۇر.

ئىبادەت - قۇللۇق چۈشەنچىسىدۇر.

ئادالەت - ئاخىرەت چۈشەنچىسىدۇر.

ۋاھدەت (بىرلىك) - ئۈممەت ئېڭىدۇر.

ئاراپات - ۋەتەن چۈشەنچىسىدۇر.

مەككە - جۇغراپىيە چۈشەنچىسىدۇر.

مەدىنە - دۆلەت چۈشەنچىسىدۇر.

پاكىلىنىش يولىنىڭ ئاراپاتتىن كېيىنكى ئىككىنچى بېكىتى بولغان مەشائىرىل

ھەرەمدە شەپقەت يېقىن ۋەقە قىلغان (يەنى تۇرۇش بۇيرىغىنى) ئورۇنلىغان مۆمىن، بۇ

زامان تاللىشى قۇرئاندىكى: «سەھەر يېقىن ئەمەسمۇ؟» (11 - سۈرە ھۇد 81 - ئايەت) دېگەن ئۇچۇرنى بەرگەن مەننى ئىپادىلىگەن بولدى. كېچە نەقەدەر قاراڭغۇ ۋە ئۇزۇن بۇلىشىدىن قەتئىينەزەر، بۇ ھەر كېچىنىڭ بىر سەھىرى بولىدىغانلىقىغا بولغان ئىشەنچنىڭ تىلغا ئېلىنىشىدۇر. تاغلار نەقەدەر چوڭ بولۇشىدىن قەتئىينەزەر يوللارنىڭ ئۇنىڭ ئۈستىدىن ئاشىدىغانلىقىنىڭ بەلگىسىدۇر. ئۆزى ئۈچۈن ئاراپاتتەك بىر قەلبى پاكلىنىشتىن كېيىن، مەشئار كەبى بىر زېھنىي پاكلىنىشنىڭ ھەقىقىي بىر چۈشەنچىگە ئىگە بولغانلىقىغا بېرىلگەن بېشارەتتۇر. مانا بۇ ھەقىقىي بايرامدۇر.

بايرام: كىشىنىڭ ئىرىپانغا ۋە چۈشەنچىگە ئۇچراشقان كۈندۇر. ئۆز - ئۆزى بىلەن ۋە رەببى بىلەن تونۇشقان ۋە بىلىشكەن، ھەركىمگە ۋە ھەر نەرسىگە قارىتا مەسئۇلىيەت ئېڭىدا بولغان بىرى ئۈچۈن ئۇرۇش باشلىماي تۇرۇپ غەلبىگە ئېرىشىش دېمەكتۇر. چۈنكى بۇنداق بىرنى ھېچبىر شەيتانىي كۈچ يېڭەلمەيدۇ. ئۇ ھازىردىن باشلاپ بۇ غەلبىسىنى تەبرىكلىسە بولۇۋېرىدۇ.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، مەشئەردە ۋاقفە (تۇرۇش) تۇرغان ئىدى. ئەمما «سەھىھ مۇسلىم» دا تىلغا ئېلىنغان بىر ھەدىستە، مۇزدەلفەنىڭ ھەر يېرىنىڭ ۋاقفە مەھەللىسى بولغانلىقى ئېيتىلغان.

ئاقابە جەمرەسىگە ئېتىلىدىغان - مىنادا تۇنجى جەمرەگە ئېتىلىدىغان 7 تال تاشنى مۇزدەلفەدىن تېرىۋېلىشىمىز كېرەك. ئىككىنچى، ئۈچىنچى ۋە تۆتىنچى كۈنى ئاتىدىغان شېخىل تاشنىمۇ مۇزدەلفەدىن تېرىۋېلىپ، يامانلىقلارنى تۆت كۈن سۈر - توقاي قىلغۇدەك ئۇرۇشقا يەتكۈدەك قورال - ياراغ بىلەن ئالدىنقى سەپكە قايتىشىمىز تېخىمۇ پايدىلىقتۇر.

شەيتاننىڭ ئۆزىدە، بارلىق شەيتانىي ھېس - تۇيغۇلارغا، تۈرتكىلەرگە، مايىللىقلارغا، سېغىنىشلارغا، ئىدىئولوگىيىلەرگە، شەخس ۋە ئەتراپىمىزغا سىمۋول

خاراكتېرلىك ئاتماقچى بولغان شېغىل ئوقلارنىڭ چوڭلۇقى نوقۇتتىن چوڭراق بولۇشى كېرەك. سىمۋوللۇق شەيتانغا تاش ئېتىش پائالىيىتىدە، سىمۋولنى ھەقىقەت دەپ تەسەۋۋۇر قىلىپ تاش ئېتىش جەريانىدا ئىنسانلارغا ئەرزىيەت بەرگەن كىشىلەرنى رەسۇلىللاھ «دىندا ئاشۇرۇۋەتكەن بىرى (ئاشقۇن)» دەپ تەرىپلىگەن.

ئەمدى بايرام ۋە ئۇرۇشنى بىرلىكتە باشتىن كەچۈرۈش ئۈچۈن ئۈچۈن مىناغا يۈرۈش قىلساڭ بولىدۇ. سەن ئىسلام قوشۇنىنىڭ بىر نەپەر ئەزاسىسى. ئۆز تۇپراقلىرىڭغا ۋاكالىتەن بۇ يەردىن ۋە بۇ مەھشەر يولىنى پەقەت ئۆزۈڭ ئۈچۈنلا ماڭمىدىڭ. يۇرتۇڭ، يېقىنلىرىڭ، دوستلىرىڭ، زېمىنىڭ ۋە ئەزاسى بولغان ئۈممەت ئۈچۈن ماڭدىڭ. دۇئالىرىڭغا ئۇلارنىڭ ھەممىسىنى قاتتىڭ.

يۈرىكىڭدە يۈز مىليونلىغان قېرىنداشلىرىڭنىڭ سۆيگۈسى بولغان ھالدا يۈردۈڭ. ئىبراھىمنىڭ يۈرگەن يەرلىرىدىن يۈرۈۋاتسىەن. سەن بىر تامچە ئىدىڭ، ئوكيانلارغا قېتىلدىڭ. ئەمدى، «مەن ئوكيانۇسمەن» دېيىش ھەققىگە ئىگە بولدۇڭ.

مەرىپەت ۋە ئاڭغا ئىگە بولغان بىرىنىڭ قىلىدىغان تۇنجى ئىشى دوستى ۋە دۈشمىنى تونۇماقتۇر. سەنمۇ ئاراپاتتا مەرىپەتكە، مەشئاردە ئاڭغا ئېرىشكىنىڭگە قارىغاندا، بۇندىن كېيىن بۇلارنى تونۇيالايدىغان بولدۇڭ. دۈشمىنىڭ بىلەن ئۇرۇشۇپ، دوستۇڭ بىلەن تونۇشسىەن. ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن ئوق - دورىلىرىڭمۇ تەييار. قېنى تېز بول، ئۇنداقتا سېنىڭ نۆۋىتىڭ كەلدى. مىناغا قاراپ يولغا چىق، مىناغا قاراپ يۈر، شەپەقتىكى ھەرىكىتىڭنى باشلىغىن.

13. مېنا

«ساناقلق كۈنلەردە (تەشرىق كۈنلىرىدە) ئاللاھ نى ياد ئېتىڭلار (يەنى نامزىڭلارنىڭ ئاخىرىدا تەكبىر ئېيتىڭلار)، (مىنادىن) ئالدىراپ ئىككى كۈندە قايتقان ئادەمگە ھېچ گۇناھ بولمايدۇ، تەخر قىلىپ ئۈچ كۈندە قايتقان ئادەمگەمۇ ھېچ گۇناھ بولمايدۇ. يۇقىرىقى ئەھكاملار تەقۋادارلىق قىلىپ (ھەجنى تۇلۇق ئادا قىلماقچى بولغان) ئادەملەر ئۈچۈندۇر. ئاللاھتىن قورقۇڭلار، بىلىڭلاركى، سىلەر ھېساب ئۈچۈن ئاللاھ نىڭ دەرگاھىغا يىغىلىسىلەر.» (سۈرە بەقەرە 203 - ئايەت)

مەرىپەتنىڭ قارارگاھى بولغان ئاراپات دۆڭلىكىدىن قوپۇپ كەلگەن ئىنسان كەلكۈنى، ئاڭنىڭ قارارگاھى مەشئارىلەھەرەم يولىدا زۇلھەججىنىڭ ئونىنچى كۈنى سەھەردە، يەنى قۇربان ھېيتىنىڭ تۇنجى كۈنىدە ئەتىگەندە مېناغا قاراپ ئاقىدۇ. سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىز، مىنادا بۈگۈنكى «مەسچىتى خايىق» دەپ ئاتىلىدىغان يەردە قونغان ئىدى. بىر زامانلاردا مۇشرىك قەبىلىلەر ئۇنىڭ ئېلىپ كەلگەن ئىلاھى چاقىرىقىغا قارشى ئۇرۇش قىلىش ئۈچۈن بۇ يەردە بىر - بىرى بىلەن ئەھدىلەشكەن ئىدى. (ئەزراقى 2 - 173)

ئەزراقىنىڭ بايان قىلغان بىر رىۋايىتىگە قارىغاندا ھەزرىتى ئىبراھىم، كەئبىنى قوپۇرۇپ بولغاندىن كېيىن جىبرىئىلنىڭ يېتەكچىلىكىدە بۇ رايوندا شەيتانغا 3 قېتىم تاش ئاتقان ئىكەن.

شۇ كۈندىن ئېتىبارەن بۇ سىمۋوللۇق تاش ئېتىشى ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ خاتىرىسى ئۈچۈن داۋاملىشىپ كېلىۋاتماقتا. شەيتانغا تاش ئېتىشىنىڭ يەرلىك خەلقلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىدا تارقالغان باشقا بىر ھېكايىسىمۇ بار.

ھەزرىتى ئىبراھىم كۆرگەن چۈشنى رېئاللىققا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ئېلىپ كېتىۋاتقان ئوغلىدىن ھەزرىتى ھەجەرنىڭ پەقەتلا خەۋىرى يوق ئىدى. ھەجەر ئانا ئوغلى ئىسمائىلنى قۇربانلىق قىلىش ئۈچۈن ئېرى تەرىپىدىن ئېلىپ كېتىلىۋاتقانلىقىنى قېرى ئادەم سىياقىغا كېرۋالغان شەيتاننىڭ خەۋەر بېرىشى بىلەن ئۇقتى.

ھەجەر ئانىمىز، شەيتاننىڭ ۋەسۋەسىگە قارىتا ئەقلىنى ئىشلىتىپ «قانداق بىر دادا ئۆز ئوغلىنى بوغۇزلايدۇ؟» دەپ ئۆزىنىڭ ئىشەنمىگەنلىكىنى بىلدۈرىدۇ. شەيتان ئۇنى قايىل قىلىش ئۈچۈن: «ئاللاھ بۇيرۇغان بولسۇن؟» دەيدۇ، ھاجەر بۇ قېتىم ئاشقىنى ۋە ئىمانىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ: «ئاللاھ بۇيرۇغان بولسا، سېنىڭ ۋە مېنىڭ ئۇنىڭغا ئارىلىشىشقا نېمە ھەددىم؟» دەيدۇ ۋە شەيتانى ۋەسۋەسىگە ئۈچ جەمرە يېرىدە 12 تال تاش ئاتىدۇ..... (قۇرتۇبى 15/150؛ ھازىر ۋە ئالۋىسى سەففات 103 نىڭ تەپسىرىدىن) بۇ يەردىكى يەرلىك خەلقنىڭ تارقالغان ئەپسانىۋى سۈپەتكە ئىگە بولغان ۋەقەنىڭ ھەقىقىي ماھىيىتى قانچىلىك دەرىجىدە خىرە ۋە يوشۇرۇن بولغان تەقدىردىمۇ، ۋەقە سىمۋول قىلغان ھەقىقەت شۇ قەدەر ئوچۇق ۋە روشەن ئىدى. ئۇ بولسىمۇ، ئىنساننىڭ شەيتانغا ۋە شەيتانى ھەۋەسلىرىگە، شەيتاننىڭ ياردەمچىسى بولغان ئىنسان شەيتانلىرىغا ھەمدە شەيتانى تۈزۈم ۋە ئىدىئولوگىيىلەرگە قارشى ئۈزلۈكسىز جەڭ قىلىش كېرەك ئىكەنلىكىدۇر.

شەيتان كىم؟

شەيتان، مۇتلەق يالغۇز بىرلا دۈشمەن ئەمەس.

شەيتان، ئىماننىڭ ھاكىمىيىتىگە قارشى تۇرغان كۈچتۇر.
شەيتان، ئىنساندىكى ئىجابىي ئۆزىگە تارتىش مەركىزىگە قارشى ئۇرۇش ئاچقان
ئۆزىگە تارتىشنىڭ سەلبىي مەركىزىدۇر.
شەيتان، ئىنساننىڭ ئازدۇرغۇچى نەپسانىيىتى، تېپىلدۇرغۇچى ئىچكى ھېس-
تۇيغۇلىرى، ئۆزىگە ئەسر قىلغۇچى شەھۋىتى ۋە خىرىسىدۇر.
شەيتان، بەزى يەردە ئىنسان، يەنە بەزى يەردە توتېم، بەزى يەردە ئازدۇرغۇچى
بىر ئىزىم، يەنە بەزى يەردە باتىل بىر ئىدېئولوگىيە، بەزى يەردە بولسا نەمرۇد ۋە
فىرئەۋننىڭ ھاكىمىيىتىنى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان ئازغۇن ئىدارىلەردۇر.
يەنى شەيتان، ئىنسان بىلەن ئاللاھ ئوتتۇرىسىغا كىرىۋېلىپ ئىنساننىڭ ئاللاھقا
قاراپ ئىلگىرىلىشىگە توسقۇنلۇق قىلغان ھەممە نەرسىدۇر.
شەيتان - باتىلدۇر. كۈچى يوقتۇر. ھەقىقىتى يوقتۇر. شەيتاننىڭ ئەڭ بۈيۈك
قورالى ۋە سەۋەبىدۇر، خەتەرلىكتۇر. شەيتاننىڭ دەۋەت قىلغان ھەر نەرسىسى ھەقىقەت
ئەمەس، بەلكى بىر ئازغۇنلۇقتۇر، بىر خىيالىدۇر. شەيتان چۈشىنىكسىز بىر ھاياتقا
چاقىرىدۇ. ئۇنىڭ جەننىتىمۇ ۋە جەھەننىمىمۇ چۈشىنىكسىزدۇر، غۇۋادۇر.. ئۇنىڭ
تۇزىقىغا چۈشكەنلەر غۇۋالىققا، باتىلنى ھەقىقەتكە، سۈنئىيىنى تەبىئىي بولغانغا،
قاراڭغۇلۇقنى يورۇقلۇققا، خىيالىنى ھەقىقەتنىڭ ئورنىغا تاللىغانلاردۇر.
قاراڭ تاش بىلەن ئۇرىدىغان شەيتان نەق ئۆزى بۇدۇر. يەنى يالغان، گۇڭگا
بولغان، قاراڭغۇلۇق، سۈنئىي ۋە خىيالى بولغانلاردۇر. شەيتاننىڭ دوستلىرىغا،
شەيتاننىڭ پارتىيىسى ۋە ياردەمچىلىرىگە قاراڭ. ئۇلارنىڭ بارلىق غەلبىلىرىنىڭ كۆز
باغلاشقا، ساختىپەزلىككە، خىيالغا ۋە ئوخشىتىشقا تايانغانلىقىنى كۆرۈۋالالايسىز.
ئاراپاتتا يۈرىكىنى، مۇزدەلفەدە ئەقلىنى تېپىۋالغان ئادەمسەن. ئەمدى ھەم ئەقلىڭ
ھەمدە ئاشىقنىڭ بار. سەن جەننىتىڭدىن جۇدا قىلغان ۋە جۇدا قىلماقچى بولغان

كۈچلەرگە قارشى ئىزچىل ۋە ئۇرۇش توختىتىش ئېھتىمالى بولمىغان بىر ئۇرۇشنى باشلىشىڭ كېرەكتۇر.

مەشئاردىن (مۇزدەلىغە) گە قاتناش ۋاستىلىرىنىڭ ياردىمىدە قايتقان ئىدىك. قۇرال - ياراقلارنىڭ تولۇق. جەڭگە تەييار - سەن. ئالدى بىلەن يەتتە تاش بىلەن يەتتە قول تاش ئاتىسىز. ئەلۋەتتە ئەڭ چوڭىغا: ئادەتتىن تاشقىرى، چوڭ شەيتانغا ئاتىسەن.....

نېمىشقا يەتتە تال؟

چۈنكى «يەتتە» رەقىمىنىڭ ئەرەب تىلىدىكى ئىپادە مەنىسى «كۆپ خىللىق» ۋە «سانى يوق مىقدار» دېگەنلىكتۇر. سەن ئۇنى «چەكسىز» دېگەن مەنىدە چۈشىنىۋال. جەڭنىڭ ئاخىرى يوق تۈگىمەس جەڭ ئىكەنلىكىنى ئۇنتۇماسلىقىڭ كېرەك. شەيتان بىلەن تىنچلىق سۆھبىتى ئۈچۈن يۇمىلاق ئۈستەلگە كەلگەنلىك ئۇرۇشنىڭ بېشىدىلا تەسلىم بولغانلىقتۇر.

تاش ئوقلىرىڭنى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ شۇ شوئارنى ئېيتىپ تۇرۇپ ئاتىسەن: «بىسمىللاھى ئاللاھۇ ئەكبەر، لىششەيتانى ۋە ھىزىبىھى: شەيتان ۋە پارتىيىسى قارشىسىدا ئەڭ بۈيۈك بولغان ئاللانىڭ ئىسمى بىلەن...»
قۇرئاندا مۇجادىلە سۈرىسىنىڭ 12-22 - ئايىتىدە تىلغا ئېلىنغان ئىككى ئوقۇم بىر-بىرىنىڭ زىتى ھالىتىدە ئىشلىتىلىدۇ.

«ھىزبۇللاھ: ئاللاھ تەرەپدارلىرى (ئاللاھ پارتىيىسى)»

«ھىزبۇششەيتان: شەيتان تەرەپدارلىرى (شەيتان پارتىيىسى)»

سەن شەيتانغا تاش ئېتىش بىلەن ئۆزۈڭنىڭ كىم تەرەپتە تۇرغانلىقىڭنى بىلدۈرگەن بولسىەن. ھەق - باتىل كۆرۈشىدە تەرىپى يوق ئەمەسلىكىڭنى ئوتتۇرىغا قۇيىسەن. شۇنى بىلسەنكى، تەرەپسىز بولغانلار بىتەرەپ بولىدۇ (تۈگىشىدۇ). ھەر تەرەپ

بولغانلارنىڭ نېمە بولغانلىقىغا سەن ئۆزۈڭ بىرنەرسە دەپ باق....

سىمۋوللۇق ھالدا سەن تاش بىلەن ئاتقان شەيتان بەلكى بەزىدە بىر كولا قۇتسىسى سىياقىدا كېلىپ مەيدەڭگە ۋە يۈرىكىڭگە چىڭ ئولتۇرۇشى مۇمكىن. بەزى چاغلاردا سېنى رادارى بىلەن بەسىز (كۆرىدىغان)، ئاخباراتلىرى بىلەن سەمى (ئاڭلايدىغان)، يادرو قوراللىرى بىلەن قاھھار (ھەممە ئىشنى تىزگىنلەپ تۇرغۇچى)، دىپلوماتىيىسى بىلەن جەببار(غەزەپ قىلغۇچى)، بەدەلسىز ياردەملىرى بىلەن راززاق (رىزىق بەرگۈچى) بولغان ساختا «تەڭرى» ئىكەنلىكىگە ئىشەندۈرۈشنى خالاپ قېلىشى مۇمكىن. يەنە بەزىدە «ئادەتتىن تاشقىرى كۈچ» ئەپسانىسى بىلەن ساڭا ئەپسۇن ئوقۇشى مۇمكىن. ھەتتا، ئادەتتىن تاشقىرى شەيتانلارنىڭ قارشى تۇرغىلى بولمايدىغان بىر كۈچ ئىكەنلىكىدە ۋەھىمىگە مۇپتىلا قىلىشى مۇمكىن.

مۇشۇنداق ئەھۋاللاردا جار سالىدىغان يېگانە شوئارىڭ، بۇ ئىلاھى شوئارلاردۇر.....

«بىسىمىلاھى ئاللاھۇ ئەكبەر!»

شۇنداق، ئاللاھ ئەڭ كاتتىدۇر. بۇنى ئىشىنىپ تۇرۇپ دېگەن بولساڭ، سېنى

ھېچكىم «قورۇقىغا قۇل» قىلالمايدۇ.

يەنە بىر، يەنە بىر قېتىم ئېيتقىن.

شەيتانغا تاش ئات. شەيتانلىرىڭغا...

چوڭنى، ئوتتۇراچىسىنى، كىچىكىنى.

كونكرېت ياكى ئابستراكتنى.

كېپەنلىكىڭدىن باشقا يىتتۈرۈپ قويۇشتىن قورقىدىغان ھېچقانداق نېمەڭ يوق.

ئەمما، قولغا كەلتۈرىدىغان شۇنداق كۆپ نەرسەڭ بار: ئاللاھ ۋە جەننەتكە ئېرىشىسەن،

بۇ ساڭا يەتمەسمۇ؟

ئىبراھىم بولۇپ قۇربانلىقىڭنى قىلغاندىن كېيىن ۋە ئېھرامدا چەكلەنگەنلەرنىڭ -

جىنسى مۇناسىۋەتتىن باشقا - بىكار قىلىنغانلىقىنى سىمۋول قىلىدىغان تاقسىر ئىشىنى قىلغاندىن كېيىن مىنادا جەڭنى ئىككىنچى كۈنمۇ داۋام قىلىشنىڭ لازىم. دۈشمىنىڭنىڭ يېڭىلىدىغانلىقىغا چوقۇم ئىشەنگەن بولۇشۇڭ كېرەك.

تاش ئاتسەن: ئالدى بىلەن كىچىك، ئاندىن ئوتتۇراھال، ئاخىردا چوڭ شەيتانغا قارىتىپ ھەر بىرىگە 7 دانىدىن بولۇپ، جەمئىي 21 دانە تاش ئاتسەن: ئەينى ۋاقىتتا ئىسمائىلنى ئاللاھ ئۈچۈن قۇربان قىلغان ئىبراھىمنىڭ ئېرىشكەن ئوقلىرى بىلەن سېنىڭ دەۋرىڭگىچە كەلگەن بۇ بايرامنى تەبرىكلەش ئۈچۈنمۇ بۇ تاشلار ئارقىلىق شەيتانلارغا ئوق ئۈزسەن.

جىھادنى داۋاملاشتۇرۇشنى خالىساڭ - پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام داۋام قىلغان ئىدى. 3- ۋە 4- كۈنىدە مىنادا ئالدىنقى سەپنى ساقلىشنىڭ كېرەك. بۇ كۈنلەردە يەنى بايرامنىڭ 3- ۋە 4- كۈنلىرىمۇ ئالدىنقى سەپنى بۇ ئوقلار بىلەن مۇھاپىزەت قىلىشنىڭ كېرەك. ھەم بۇ تاشلارنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا دۈشمەن بولغان شەيتاننىڭ باغرىغا قارىتىپ ئېتىشنىڭ كېرەك.

نشانلاپ تەڭگۈزگەن يەرنىڭ ئورنىغا قارىتىپ تۇرۇپ يەنە ئېتىشنىڭ كېرەك. ئەگەر يېنىڭدا مۇزدەلىفەدىن ئېلىپ كەلگەن ئوق - دوراڭ كەلتۈرمىگەن بولمىسا پەقەت بىر شەرت بىلەن يەنى ئىشلىتىلگەن «ئوق» نى تەرمەسلىك شەرتى بىلەن يېڭىسىنى مىنادا تېرىۋالساڭمۇ بولىدۇ. بايرامنىڭ بىرىنچى كۈنىدىن تاكى 3- كۈنىگىچە جەمئىي 63 دانە ئوق ئاتسەن. ئەگەر ھەجىڭنى تېخىمۇ مۇكەممەل ئادا قىلىش ئۈچۈن 4- كۈنىگىچە قالساڭ ئەڭ ئاخىرقى كۈنى چوڭ شەيتانغا 7 تال ئاتسەن. ئاندىن قايتسەن. بۇنىڭ بىلەن جەمئىي ئاتقان تېشىڭ 70 تال بولىدۇ.

14. قۇربانلىق

«پەرۋەردىگارم! ماڭا ياخشى بىر پەرزەنت ئاتا قىلغىن! بىز ئىبراھىمغا ناھايىتى مۇلايىم بىر ئوغۇل بىلەن خۇش خەۋەر بەردۇق. ئۇ ئىبراھىمنىڭ ئىشلىرىغا يارىغىدەك بولغان چاغدا، ئىبراھىم: «ئى ئوغلۇم! مەن سېنى بوغۇزلاپ قۇربانلىق قىلىشقا (ئەمر قىلىنىپ) چۈشەپتىمەن. (پەيغەمبەرلەرنىڭ چۈشى ھەقىقەتتۇر ۋە ئۇلارنىڭ ئىشلىرى ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن بولىدۇ. ئويلاپ باققىنا سېنىڭ قانداق پىكرىڭ بار؟» دېدى. ئۇ ئېيتتى: «ئى ئاتا! نېمىگە بۇيرۇلغان بولساڭ شۇنى ئىجرا قىلغىن. خۇدا خالىسا (ئۇنىڭغا) مېنى سەۋر قىلغۇچى تاپسەن» ئىككىسى (ئاللاننىڭ ئەمرىگە) بويسۇندى. ئىبراھىم ئۇنى (يەنى ئوغلنى بوغۇزلاش ئۈچۈن) يېنى ياتقۇزدى. بىز ئۇنىڭغا «ئى ئىبراھىم! (ھېلىقى) چۈشنى ئىشقا ئاشۇردۇڭ. (يەنى چۈشۈڭدە) بۇيرۇلغاننى بەجا كەلتۈردۈڭ» دەپ ندا قىلدۇق. بىز ھەقىقەتەن ياخشى ئىش قىلغۇچىلارنى مۇشۇنداق مۇكاپاتلايمىز. بۇ ھەقىقەتەن روشەن سىناقتۇر. بىز ئۇنىڭ ئورنىغا چوڭ قۇربانلىقنى (يەنى جەننەتتىن چىققان قوچقارنى) بەردۇق. كېيىنكىلەر ئىچىدە ئۇنىڭغا ياخشى نام قالدۇردۇق. ئىبراھىمغا سالام بولسۇن!» (سۈرە سافىيات 101 - 109 - ئايەتكىچە)

ئاللاھتىن، پەرىشتىلەردىن ۋە دۇنيانىڭ ئاخىرقى كۈنىگىچە كېلىدىغان بارلىق

مۆئمىنلەردىن سالام بولسۇن .

چۈنكى ئۇ ئىنسانىيەتكە ، ئاللاننىڭ ئىرادىسىگە ھېچقانداق شەرتسىز تەسلىم بولۇشنى ئۆگەتتى . ئۇ ئىنسانىيەتكە ئاشقنى ئۆگەتتى . ئىشقىنىڭ كۆيدۈرمەيدىغانلىقى ، ئاشقنىڭ ئوتتا يانمايدىغانلىقىنى ئۆگەتتى .

ئاللاھنى رازى قىلغان ئىبراھىمنىڭ مەرتىۋىسىنى ئاللاھ يۇقىرى كۆتۈردى . ئۇنى دۇنيادا ئۇنتۇلۇپ كەتمەسلىك بىلەن مۇكاپاتلىدى .

ئۇ ئىنسانىيەتكە بېغىشلاشنىڭ نېمىلىكىنى ، ئەڭ قىممەتلىك بارلىقىنى ئەڭ ئۇلۇغ بولغانغا ئاتاشنى ئۆگەتتى . بۇ بىر رېژىسسورلۇق ، بىر تىياتىر سەھنىسى ئەمەس ئىدى . ئۇ ، يىللارچە تارتقان پەرزەنت ھەسرەتتىن كېيىن ئىگە بولغان جىگەر پارىسىنى قۇربان قىلغىنىدا يا بىر چاقچاق يا بىر كۆز بويامچىلىق قىلىپ سالمىدى . «بالام كېتىدىغان بولدى!» دەپ نىدا قىلدى ، ئەمما ئاللاھ ئۇنى سىنىغان ئىدى . ئىمتىھاندىن ئۆتتى . بۇ سىناق ئىبراھىم ئۈچۈن ئوتقا چۈشۈشتىنمۇ قىيىن بىر سىناق ئىدى . ئۇ بۇ سىناقتىنمۇ نۇقسانسىز ئۆتتى ، تەسلىمىيىتىنى تېخىمۇ چىڭىتقانىدى .

ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ رولى :

«(كەئىبگە ئېلىپ بېرىلىدىغان) تۆگىنى ئاللاننىڭ (دىنىنىڭ) ئالامەتلىرىدىن (يەنى ھەجنىڭ ئەھكاملىرىدىن) قىلدۇق ، ئۇلاردا سىلەرگە نۇرغۇن پايدا بار ، ئۇلارنى قاتار قىلىپ تۇرغۇزۇپ ، (يەنى ئۇلارنىڭ ئالدى سول پۇتىنى باغلاپ ، ئۈچ پۇت بىلەن تۇرغۇزۇپ بوغۇزلىغىنىڭلاردا) ئاللاننىڭ ئىسمىنى تىلغا ئېلىڭلار (يەنى بىسىمىلا دەڭلار) ، ئۇلار بوغۇزلىنىپ جېنى چىققاندا ، ئۇلارنى يەڭلار ، قانائەتچان موھتاجلارغا ۋە سائىللارغا بېرىڭلار ، سىلەرنى شۈكۈر قىلسۇن دەپ ئۇ تۆگىلەرنى سىلەرگە بويسۇندۇرۇپ بەردۇق . (ئۇلارنىڭ گۆشلىرى ۋە قانلىرى ئاللاھقا يېتىپ بارمايدۇ ، ئاللاھقا يېتىدىغىنى پەقەت سىلەرنىڭ تەقۋادارلىقىڭلاردۇر . ، ئاللاننىڭ سىلەرنى ئۆزىنىڭ ئەھكاملىرىغا يېتەكلىگەنلىكىنى

ئۇلۇغلىشىڭلار ئۈچۈن، ئاللاھ ئۇلارنى سىلەرگە ئاشۇنداق بويسۇندۇرۇپ بەردى . ياخشى ئىش قىلغۇچىلارغا (ئاخىرەتتە بەختكە ئېرىشىدىغانلىقى بىلەن) خوشخەۋەر بەرگەن .»
(سۈرە ھەج 36 ، 37 - ئايەتلەر)

قۇربان «تەقەررۇب» دىن تۈرلىنىپ چىققان . يەنى «يېقىنلاشماق» ، «يېقىن بولماق» . ئەرەب تىلىدا فۇلان ۋەزىندە كەلگەن بارلىق كەلىمىلەر ، ئائىت بولغان مەناغا ئېغىزغىچە تولۇپ تاشقان دېگەن مەنىنى ئىپادىلەيدۇ . شۇ ھالدا قۇربان «ئىنساننىڭ جېنىنىڭ بارىچە ئاللاھقا يېقىنلىشىش ئىرادىسىنىڭ بىر ئىپادىلىنىشىدۇر» .

قۇربان ، ھايۋاننىڭ ئىنسانغا بەرگەن ئەڭ ئېسىل دەرسدۇر . چۈنكى ئىنسان ، مۇتلەق ئۆزىگە يېغىشلىنىش ئۈچۈن بىر ئىشك ئىزدەيدۇ . ئۆزىنى ئاتاشقا لايىق يېگانە ئىشك ئاللانىڭ بوسۇغىسىدۇر . باشقا بىر ئىشككە ئاتالغان ، تۈگەشكەن بولىدۇ . چۈنكى ئىنساننىڭ تەسلىمىيىتىنى ئۆز پايدىسىغا قوللانمىغان يېگانە نوپۇز ساھىبى ئاللاھتۇر .

ئەنە شۇ ھەقىقەتكى ، ئاللاھ بەندىسىنىڭ قىلغان قۇلچىلىقىدىن ھەرقانداق بىر پايدا كۈتمەيدۇ . ئەكسىچە قۇلچىلىق قىلىشتىن مەنپەئەتكە ئېرىشىدىغان بىرلا تەرەپ ئىنساندۇر ۋە بۇمۇ ئاللانىڭ ئىنسانغا بولغان سۆيگۈ ، شەپقەت ۋە مەرھەمەتنىڭ بىر ئىپادىسىدۇر .

قۇربان ئەشىيانى ئۆز ئورنىغا قويۇشتۇر . ھايۋاننى ھايۋان ئورنىغا قويمىغان ئىنساننى ئىنسان يېرىگە قويماس . ھايۋانلارنى تەڭرى دەپ قورقۇپ يۈرگەن قەدىمكى دىن سىستېمىسى ، ئىنسانلارنىڭ ھايۋانغا قۇربان قىلىنغانلىقىدەك تەتۈر بىر ئادەت شەكىللەندۈرگەن ئىدى . بۇ ، مەخلۇقاتنىڭ دەرىجە تەرتىپىنى بۇزۇشتۇر .

«جان» ئىگىسى ھايۋانلار دۇنياسى ، «روھ» ساھىبى ئىنسانلار دۇنياسىدىن تۆۋەن كاتېگورىيەگە ئائىتتۇر . شۇڭلاشقا ھايۋانلار ئىنسانلارنىڭ خىزمىتىگە «تەيىن»

قىلىنغاندۇر. بۇ ئىلاھىي قانۇن، بويسۇندۇرۇش سىرىدۇر. بۇنىڭغا ئېتىراز، مەۋجۇتلۇق كاتېگورىيەسىنىڭ ئىلاھىي ئىرادە بىلەن تۇرغۇزۇلغان مەخلۇقاتنىڭ دەرىجە تەرتىپىگە قىلىنغان ئېتىرازدۇر.

ھەقىقەتەن بۇ قوبۇل قىلىنمايدۇ. مەدەنلەر، ئۆسۈملۈكلەر، ھايۋانلار ۋە ئىنسانلاردىن تەركىب تاپقان تۆت ماددىي مەۋجۇتلۇق كاتېگورىيىسى ئارىسىدىكى دەرىجە تەرتىپى مۇناسىۋىتى ھەرقانداق بىر نۇقتىدىن كەينىگە قايتۇرۇشقا بولمايدۇ. ئۆسۈملۈكلەر مەدەنلەردىن، ھايۋانلار ئۆسۈملۈكلەردىن، ئىنسانلار ھەر ئۈچىدىن پايدىلىنىدۇ.

پەقەت مەدەن قۇربان قىلىنماس. ئۆسۈملۈك قۇربان قىلىنماس. ئۇلارنىڭ «قۇربان» بولۇشى، خەيرلىك ھالدا ئىشلىتىلىشىدۇر. يەنى ئاللاھ رىزاسى ئۈچۈن، بىرىگە ئالتۇن، كۈمۈش ۋە ئۇلارنىڭ ئورنىغا ئىشلىتىلىدىغان قىممىتى ئوخشاش دەرىجىدىكى ھەرقانداق «پۇل» ياكى ئوزۇقلۇق قىممىتىگە ئىگە ھەرقانداق بەدەلسىز ياردەم قاتارىدا بېرىلىشى مۇمكىن. بۇ مەجبۇرىي ياكى ئىختىيارىي بولۇش ھۆكۈمى بىلەن «زاكات» ۋە «ئۆشرە»، «سەدىقە» ۋە يا «ئىنفاق» دەپ ئاتىلىدۇ.

پەقەتلا ھايۋانلار ئاللاھ يولىدا قۇربان قىلىنىدۇ. قۇرئانغا ئاساسەن ئاللاھتىن باشقىسىغا ئاتاپ قۇربان قىلىنغان بىر ھايۋاننىڭ گۆشىنى يېيىش ھارام قىلىنغاندۇر. (2-سۈرە 173-ئايەت؛ 5-سۈرە 3-ئايەت؛ 6-سۈرە 143-ئايەت؛ 16-سۈرە 115-ئايەتلەرگە قارالسۇن)

ھايۋانلارنىڭ جېنىغا ئاللاھتىن باشقىغا ئۆلتۈرمەسلىك پىرىنسىپى، ھايۋان بولغان تەقدىردىمۇ، جانلىقنىڭ ئېلىپ يۈرگەن «جانى» غا ھۆرمەتتۇر. ئاللاھ بەرگەن ئۇ جاننى ئېلىش (گەرچە ھايۋان بولغان تەقدىردىمۇ) پەقەت ئاللاھ نامىدا بۇلىشى كېرەك .

بۇ ھەم ئۆلتۈرۈلگەن قۇرباننىڭ ماددىي جەھەتتىن قانۇنلۇق بولۇشى، ھەمدە

مەنئى جەھەتتىنمۇ قانۇنلۇق بولۇشنىڭ شەرتى ئىدى. بىر نەرسىنىڭ «ئاللاھ ئۈچۈن» قىلىنىشى ئەمىر قىلىنغان بولسا، ئاللاھقا ئىمان ئېيتقان مۆمىننىڭ ئەس-ئېسىدى شۇ توغرىلۇق بولۇشى كېرەك. بۇ ماۋزۇغا كىرگەندە تىلغا ئېلىنغان ئايەتلەر ئىچىدە ئۆتكەن «اللھ قا ئۇلارنىڭ گۆشلىرى ۋە قانلىرى يېتىپ بارمايدۇ، اللھ قا يېتىدىغىنى پەقەت سىلەرنىڭ تەقۋادارلىقىڭلاردۇر،» (سۈرە ھەج 37-ئايەت) دېگەن ئايەتلەر ھايۋاننىڭ «ئاللاھتىن باشقىسىنىڭ نامىغا قۇربانلىق قىلىنماسلىق» شەرتى بىلەن بىرلىكتە چۈشىنىلگەندە، ھەقىقىي مەنىسىنى تاپقان بولىدۇ.

بۇ مەنە «ئالڭ» دۇر. ھەقىقەتەن تەقۋالىقمۇ، «ئىنساننىڭ ئاللاھقا قارىتا مەسئۇلىيەت ئېڭى» ئەمەسمىدى؟

ئالڭ، يەنى «ئاڭقىرىش» ئىشنىڭ سىرىدۇر. ئاڭسىزلىق قانداقتۇر ھەج ئىبادىتىنى جاپالىق بىر ساياھەت ھالىتىگە ئايلاندۇرۇپ قويغان بولسا، قۇربانلىق ئىبادىتىنىمۇ ھايۋان بوغۇزلاشتەك تۆۋەن ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويدۇ. ئىنساننى ئاللاھقا دوست ۋە يېقىن قىلغان گۆش ۋە قان ئەمەستۇر. ئۇنىڭغا قارىتا پەيدا ھېس قىلىۋاتقان مەسئۇلىيەت ئېڭىمىزدۇر. قۇربان بۇ ئېڭىمىزنى قانچىلىك يۇقىرى كۆتۈرگەن بولسا شۇ دەرىجىدە قۇرباندۇر. چۈنكى بۇ ئالڭ يۇقىرىلىغانسىرى ئىنساننىڭ ئاللاھنى تونۇش ۋە چۈشىنىش دەرىجىسىمۇ شۇنچە يۇقىرىغا كۆتۈرۈلىدۇ. ئاللاھنى تونۇغان ۋە چۈشەنگەنسىرى، ئۇنىڭ ئۆزىگە يېقىن ئىكەنلىكىنى چۈشىنىپ يېتىدۇ. شۇنچىلىكى ، «بويۇن تومۇرىدىنمۇ يېقىن» ...

ئەسلى، قۇربان «قۇربىيەت»، يەنە «يېقىنلاشتۇرۇش» رولىنى مۇشۇنداق ئىپادىلەيدۇ. قۇربان، ئاللاھقا تېخىمۇ يېقىن بولۇش ئۈچۈن پىدا قىلىشتۇر. قۇربان ئەقىل بىلەن ئەمەس، ئاشىق بىلەن ئىزاھ ئېتىلىدۇ. ئەقىل تەدبىر ئويلىغىنىدا، ئاشىق قىلىشقا تېڭىشلىك ئىشنى قىلىدۇ. قۇرباننىڭ قىممىتىنى، كىمگە قۇربانلىق قىلغان

بولساڭ شۇنىڭ قىممىتىنى بەلگىلەيدۇ. ئاللاننىڭ نامىغا قۇربان بولغانلار ئۇ چوڭ تاشقىرىقى ھويلا ئىشىكىگە قىممەت يۈكلەش ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزلىرى ئۇ ئىشىكنىڭ قىممىتىدىن پاي ئېلىش ئۈچۈن قۇربان بۆلىشىدۇ. چۈنكى قۇربان بولۇش، جېنى بولغان ھەر مەۋجۇداتنىڭ پېشانىسىگە پۈتۈلگەن تەقدىرىدۇر. شۇنداقتىمۇ، نۇرغۇنلىرى قىممەتسىز، چاكانا ئىشلار ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلىدۇ. ئۆز قولى بىلەن ئۆز قەدر-قىممىتىنى يوق قىلىدۇ. پۇلغا، ئايالغا، ئەرگە، مەرتىۋىگە، مەنەپكە، دۇنيالىققا، سەلتەنەتكە، شۆھرەتكە، قۇربان بولغانلارنىڭ ھالىغا ۋاي دېگۈلۈك!.

بۇنداقلار تارىختا ئۆتكەن تۆت مىڭ يىلدىن بېرى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ خاتىرىسىنى يۈز مىليونلىغان ئەر ۋە ئايالنىڭ كالىسى ۋە قەلبىدە تىرىك تۇتقان نەرسە زادى نېمە؟ ئۇنى بىر ئويلاپ بېقىشىمۇ. قۇرباننىڭ ساڭا بەرگەن ئېسىل دەرسىنى ئېلىشنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئالدى بىلەن شەيتانغا قارشى تۇرۇشۇڭ كېرەك. چۈنكى، ئۇ بېغىشلىشنىڭ ۋە بېغىشلىنىشىڭغا توسقۇنلۇق قىلىپ سېنى بىكارغا چىقىرىش ئۈچۈن بار ئامالنى قىلىپ ھەرىكەتكە ئۆتىدۇ. ئەقلىڭگە كىرىپ، ئاشىقىڭغا ئىھانەت قىلىشنىڭ ئۈچۈن غەيرەت قىلىدۇ.

ھەم شەيتانغا قارشى جەڭنى داۋاملاشتۇرۇشۇڭ، ھەمدە ئەسلىڭگە سادىق بولۇشۇڭ كېرەكتۇر. ئۈنۈتمىغىنىكى ئۆزىڭنىڭ ۋە نوقسانى بار قوچقارلار قۇربان قىلىشقا يارىمايدۇ. قۇسۇرسىز زاتقا قۇسۇرسىز قۇربانلىق يارىشىدۇ.

ۋە قۇسۇرسىز زاتقا قۇسۇرسىز ئىمان يارىشىدۇ. ئىماندا نوقسنى بارلار، ئاللاھقا ئاتىنالمىدۇ. ئىماننىڭ ئەزالىرى بەلكى كەم بولۇشى مۇمكىن. قۇلى ۋە پۇتى يوق ئىمان، تىلى ۋە ئېغىزى يوق ئىمان، كۆزى قۇلاقسىز ئىمان بولۇشى مۇمكىن. بۇ مەنىۋى مېيىپلىك ھالىتىدۇر. ھەقىقىي مېيىپلەر بولاردۇر؛ قۇلىقى ئاڭلىمايدىغان، كۆزى كۆرمەيدىغان، قۇلىقى ئاڭلىمايدىغان، چۈشىنىش ئىقتىدارى تۆۋەن.... ئىمانى چولاق

بىرى، تۇتقىنىنى ئىمانى بىلەن تۇتالماس. ئىمانى كۆر بولغان كىشى - كۆرگىنىنى ئىمانى بىلەن كۆرەلمەس. ئىمانى گاس بولغان بىرى، ئاڭلىغانلىرىنى ئىمانى بىلەن ئاڭلىيالماس.

بۇ ھال ئۇنىڭدا پۈتۈنلەي مەنىۋى گاسلىق، مەنىۋى گاپچىلىق، مەنىۋى كورلۇققا يول ئاچىدۇ: «ئۇلار گاستۇر (يەنى گاس ئاڭلىمىغاندەك، ياخشىلىقنى ئاڭلىمايدۇ)، ئۇلار گاپچىدۇر (يەنى گاپچا سۆزلىيەلمىگەندەك، ياخشى ئىشنى سۆزلىيەلمەيدۇ)، كوردۇر (يەنى كور بولۇپ قالغاندەك، توغرا يولنى كۆرەلمەيدۇ).» (سۈرە بەقەرە 18. ئايەت) بۇنى بىلىش ئۈچۈن، ئەزالارنىڭ مۇسۇلمان بۇلىشىنى بىلىشكە كېرەك. قول-پۇت، كۆز-قۇلاق، ئېغىز ۋە تىل مۇسۇلمان بولىدۇ.

«ئى مۆئمىنلەر! ئىسلام دىنىغا پۈتۈنلەي كىرىڭلار (يەنى ئىسلام دىنىنىڭ پۈتۈن ئەھكاملىرىغا بويسۇنۇڭلار، بەزى ئەھكاملىرىغا ئەمەل قىلىپ، بەزى ئەھكاملىرىنى تەرك ئەتمەڭلار)، شەيتاننىڭ يوللىرىغا (ۋە ئىغۋاسىغا) ئەگەشۈۋەڭلار. شەيتان سىلەرگە ھەقىقەتەن ئاشكارا دۈشمەندۇر» (سۈرە بەقەرە 20 - ئايەت)

ئىسلامغا پۈتۈنلەي كىرمىگەنلەر، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن كىرمىگەنلەر، شەيتاننىڭ ئىزىنى بېسىپ ماڭىدۇ. چۈنكى، ئۇلار ئىمانىنى كۆزلىرىگە نۇر، تىزلىرىغا دەرمان، بىلەكلىرىگە كۈچ، تىللىرىغا پەرمان قىلىپ ئىپادىلىمىدى. ئىمانى رەھبەر قىلمىغانلارغا، شەيتاننى رەھبەر قىلىشتىن باشقا يول قالمايدۇ.

بىرئاز ئويلانسىڭىز چۈشىنىسىزكى، ئىماندا نۇقسان بارلار ئاللاھقا قۇربان بولالمايدۇ. ئىمانلىرىغا بارماقلىرىنى شاھىت قىلالمايدۇ، پۈتلىرىنى شاھىت تۇتالمايدۇ. ئىمانغا ئورگانلىرىنى شاھىت قىلالمىغانلار، جانلىرىنى پەقەت شاھىت قىلالمايدۇ.

«شۇ كۈندە ئۇلارنىڭ ئېغىزلىرىنى پېچەتلىۋېتىمىز، ئۇلارنىڭ قىلمىشلىرىنى قوللىرى بىزگە سۆزلەپ بېرىدۇ، پۈتلىرى گۇۋاھلىق بېرىدۇ (يەنى ھەر ئەزا ئۇنىڭدىن سادىر بولغان

ئىشنى سۆزلەپ بېرىدۇ. « (سۈرە ياسىن 35-ئايەت)

ئەزالار شاھىتلىق قىلىدۇ. نېمىلەرگە قانداق شاھىتلىق قىلىدۇ؟

بۇيرۇقلارنى كىمىدىن ۋە قانداق ئالغان بولغان بولسا شۇنىڭغا شاھىتلىق قىلىدۇ.

يەنى «تۇت» بۇيرۇقىنى ئىماندىن ئالغان بىر قول، ئىماننىڭ گۇۋاھچىسىدۇر.

«كۆرگىن» ئەمرىنى ئىماندىن ئالغان كۆز، ئىماننىڭ گۇۋاھچىسىدۇر. «يۈر» ئەمرىنى

ئىماندىن ئالغان پۈتمىز، ئىماننىڭ شاھىدىدۇر.

قۇربانلىقنى قىلغاندىن كېيىن ئېھرام چەكلىمىلىرىنىڭ بىر قىسمى بىكار قىلىنىدۇ

ۋە سەن بىر تەرەپتىن شەيتانغا قارشى جەڭنى داۋام قىلغاي، يەنە بىر تەرەپتىن سەن

ئويناۋاتقان رولنىڭ قېلىپ قالغان قىسمىنى، ئەمما ئەڭ مۇھىم قىسمىنى رول ئالسەن.

چەكلىمىلەرنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنىڭ سىمۋولىق ئىپادىسى بەدەننىڭ تەگكىلى

بولمايدىغان قىسىملىرىغا شەكىل جەھەتتىن بىر ئارىلىشىش بولىدۇ. ئايەتتىكى

«ئاندىن ئۇلار كىرىلەرنى تازىلىسۇن (يەنى ئېھرامدىن چىققاندىن كېيىن چاچلىرىنى ،

تىرناقلىرىنى ئالسۇن. « (سۈرە ھەج 29. ئايەت)

بۇ يەردە بۇيرۇق شەكلى قوللىنىلسىمۇ، لەۋزى جەھەتتىن بىر ئەمىر ئەمەس،

بەلكى ئېھرامدىكى چەكلىمىلەرنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىغا بېرىلگەن بىر رۇخسەت دەپ

چۈشەنسەك بولىدۇ. ئىككىنچى ئايەتتىكى

«شىكار قىلساڭلار بولىدۇ» (5- سۈرە مائىدە 2- ئايەت)

دەپ چۈشىنىلگەندەك، بىرىنچى ئايەتنى «پاكىزلانسىڭىز بولىدۇ» دەپ

چۈشىنىشىمىز كېرەكتۇر. ئېھرامدىن چىقىش ئۈچۈن چاچنى ئالدۇرۇش، گويا نامازدىن

چىقىش ئۈچۈن ئىككى تەرەپكە سالام بەرگەنگە ئوخشايدۇ. ھازىردىن باشلاپ، خېلى

كۆپ ھەقىقىي تونۇش بىلىمىگە ۋە ئاڭغا ئېرىشكەن مۆئمىنلەر. ئاللاھقا ئەھدىنامەگىنى

يېڭىلاش ئۈچۈن، شەيتانغا جەڭ ئېلان قىلىپ، قۇربانلىق بىلەن ئاللاھقا بولغان بويۇن

ئىگىشىنى دەلىللىگەن بىر مۆمىن بولۇپ ئاللاننىڭ ئۆيىگە ، «ئەركىنلىك ئۆيىگە»
كىرسەڭ بولىدۇ

15. تاۋاپ

تاۋاپ - ئاشقنىڭ ھەرىكەتلىك ھالىدۇر.
تاۋاپ - مەۋجۇداتنىڭ ئىلاھىي خورغا ئىنساننىڭ جور بۇلىشىدۇر.
تاۋاپ - ئالەمى ھەرىكەتنىڭ بىر دەۋر خاراكتېرلىك تەقلىدىدۇر.
تاۋاپ - قۇللۇقى قوبۇل قىلغان ئىنساننىڭ جەننەتتە كۆرسىتىدىغان خۇشاللىق ۋە ھۇزۇر ھالىنىڭ سىمۋوللۇق بىر ئىپادىسىدۇر.
دۇنيادا مەۋجۇت بولغان ھەربىر نەرسىنىڭ يادروسىدا ھەرىكەتلىنىش بار ئىكەنلىكىنىڭ تاۋاپتىنمۇ بەكرەك گۈزەل ئىپادىسى يوقتۇر. ئاتوم ئالتە زەررىچىدىن ئاتومغا، ئاتومدىن پىلانېتلارغا، پىلانېتلاردىن يۇلتۇزلارغا، يۇلتۇزلاردىن سامان يولى سىستېمىسىغا، سامان يولى سىستېمىسىدىن سامان يولى سىستېمىسى ئائىلىسىگە، يىغىپ ئېيتقاندا، مىكرودىن ماكروغا ھەربىر نەرسە تاۋاپ ھالىتىدۇر.
ئېلېكترون ئاتوم يادروسىنى تاۋاپ قىلىدۇ. شۇنداق تاۋاپ قىلىدۇكى ھېچ تۇتۇلۇپ قالمايدۇ. قان يۈرەك مەركەزلىك ئىنسان بەدىنىنى تاۋاپ قىلىدۇ. ئەگەر قان بۇ تاۋاپنى بىر مەزگىل توختاتسا، ئىنساننىڭ بۇ دۇنيادىكى مېھماندارچىلىقى ئاخىرلىشىدۇ. يەنى قاننىڭ تاۋاپنى توختىتىشىنىڭ يەنە بىر ئىسمى ئۆلۈمدۇر. ئاي يەرشارىنى تاۋاپ قىلىدۇ. يەرشارى قۇياشنى تاۋاپ قىلىدۇ. قۇياش قۇياش سىستېمىسى بىلەن بىرلىكتە تەۋە بولغان سامان يولىنىڭ مەركىزىنى تاۋاپ قىلىدۇ. سامان يولى سىستېمىسى بىز

بىلمەيدىغان بىر مەركەزنى (ئۆزىنىڭ كەئىبىسىنى) تاۋاپ قىلىدۇ. قىسقىچە قىلىپ ئېيتقاندا، زەررىدىن كۆررگە قەدەر ھەر نەرسە تاۋاپ ئىچىدۇر. ئەگەر ئالەمى تاۋاپ بىر ئاز ۋاقىت توختاپ قالسا، ئالەم گويىكى قەلبى سوقۇشتىن توختىغان بەدەندەك ئۆز ئۆزىگە يېپىلىدۇ، ئۆلۈپ كېتىدۇ.

قىيامەت - ئالەمى تاۋاپنىڭ توختىشى دېمەكتۇر

بۇ بىز بىلىدىغان دۇنيالار. ئەگەر بىلمەيدىغانلىرىمىزچۇ؟ ئىدراكىمىزنىڭ چۈشىنىشكە ئاجىز قالغان باشقىچە دۇنيالارنىڭ تاۋاپچۇ؟ ياكى مەنە ئالىمىنىڭ باش قايدۇرىدىغان دۇنياسىچۇ؟ ياكى مېتافىزىك ئالەملەرنىڭ، ئەقىلنىڭ پىيادە قالغان، زامان ۋە ماكان ھەرىكەتلىرىچۇ؟ ياكى ئالەمى پەرىشتىلىرىنىڭ، كۆرۈنمەيدىغان مەۋجۇداتلار ئالىمىنىڭ مېتافىزىك تاۋاپچۇ؟

ئەمدى مۇشۇ يەردە بىرئاز توختىۋېلىپ، ئالەمى خورغا قېتىلىش مەنىسىنى ئىپادىلەيدىغان تاۋاپنىڭ ئېلىپ بېرىلىۋاتقان دۇنيانى ۋە «أُمُّ الْقُرَىٰ (شەھەرلەرنىڭ ئانىسى)» (6-سۈرە مائىدە 92- ئايەت) مەككىنىڭ ئىچىدە يەر ئالغان رايوننى، جۇغراپىيىسىدە ۋە تارىخىي مەقسەتتە بىرئاز بولسىمۇ مەككە توغرىلىق پىكىر يۈرگۈزۈپ تەھلىل قىلىپ قۇيۇڭ.

16. يەرشارى (دۇنيا)

ئەڭ ناچار ئىكرامدۇر سائادەت
بارچە زامانلارنىڭ قۇتلۇق سەببىھى
بارچە يۇلتۇزلار توپ-توپ قونغىلى كەلگەنلىكىگىنى
تاقاشتىلار پۈتۈن زىننەتلىرىنى
تىزىلىشتى ئالدىغا سەپ - سەپ بولۇپ
پۈتلىرىنى باشلىرىغا ئەتمەك ئۈچۈن تاج
يېشىنىدى، كىيىنىدى، سۈزۈلدى.
كىچىك بىر يۇلتۇز
بىر بۇلۇڭدا بوينى پۈكۈك، ئازابتا
يىغلىدىكى شۇنداق،
بولدى ئاپىرىدە دېڭىز ئوكيانلار.
ئوقۇبەتنى سۆيگەن تەرىپىڭ بىلەن،
ئاشتىڭ گۈزەللىرىنى، ئاشتىڭ بۈيۈكلىرىدىن،
تۇردۇڭ كېلىپ ئالدىغا بۇ ئازابلىق قىزنىڭ
چۈشتى بىردىن ئۇسۇلغا چاچلىرىنى بۇزۇپ
قايدۇردۇڭ بېشىنى گۈزەللىكىڭ بىلەن

بۇ سەرگەردان «دۇنيا» ئاتلىق يۇلتۇزنىڭ.
ئەمدى!
دۇنيا سېنى كۆرسىتىش ئۈچۈن
چۆرگىلەيدۇ ئاي كۆرۈش ئۈچۈن دىدارىڭنى
دۈشمەن بولدى قۇياش سېنى توسقان بۇلۇتقا
بىلىمەن بۇ كائىنات مەجنۇنىنى،
ئۇرۇلغانمىش سەن گۈزەلگە، خۇددى مەندەك يانىيور.

ئىسمىنى قىيامەت دەرلەر،
يوقلىقنى ئېدراك قىلىشنىڭ،
قارىدار قۇياشنىڭ كۆزلىرى،
چىقار ئاي ھەر كۈنى سەۋر بىلەن سېنى ئىزدەپ،
يېرىلار ئاي، ئۇرار دۇنيا يۇلتۇزلارغا بېشىنى.
ئاتشار ئىسمىنى قىيامەت.
سېنى يىتتۈرۈپ قويۇشنىڭ ئالەمى مائەمنى.

گويا، ئالەمى بىر مۇسابىقە ئورۇنلاشتۇرۇلۇش يۇلتۇزلار ۋە پلانېتلار ئارىسىدا.
ئۈستىدە ھاياتنىڭ يارىتىلىدىغانلىقىنى، شەرەپلىك مەخلۇق ئىنسانغا بۆشۈك ۋە مازار
بولدىغان يۇلتۇز ۋە پلانېتلار سەپكە تىزىلسۇن، دېيىلمىش. مۇسابىقىگە گىگانىت
جىسمى بار، كۆز قاماشتۇرغۇچى يۇلتۇزلار قېتىلىپتۇ. ئەمما، دۇنيا (يەرشارى) ئىسمىلىك
كىچىك، ئاجىز بىر پلانېت بويىنى پۈكۈك، بىر بۇلۇڭدا بىچارە ئولتۇرىدىكەن.
ھەقىقەتەن دۇنيا، بۇنداق بىر شەرەپنى ئونلارچە يۇلتۇز بار ئىكەن كىممۇ ماڭا بېرەتتى؟

دەپ، كەمتەرلىك بىلەن تۇرۇپتۇ. ئازابلىق ھالدا ئۆز تەقدىرىنى كۈتۈپ، بىر بۇلۇڭدا ساقلانغان. ئەمما ئىلاھىي قولى، ئۇنىڭ بۇ كەمتەرلىكىنى، ئازابلىق ھالىنى قەدىرلەپتۇ. ۋە ئون نەچچىلىگەن ئاسمان جىسىملىرىنى بىر ياققا قۇيۇپ، ئىنسانغا يۇرت بولۇش شەرىپىنى يەرشارىغا لايىق كۆرۈپتۇ. بۇ ئوخشىتىشنىڭ ئۆزىنى مەككىگەمۇ قوللاندىڭىز بولىدۇ.

17. ماكان چۈشەنچىسى

ئىچىدە مەككە يەر ئالغان ئەرەبىستان يېرىم ئارىلى، يەر پوستىنىڭ شەكىللىنىش جەريانىدا خۇددى مەلۇم بىر قول تەرىپىدىن بىر تورت تىلىمدەك ئۆز جايىدىن ئايرىلىپ ۋە ئوكيانلار بۇ تىلىمنىڭ كېسىشىدىغان گىرۋەكلىرىگە كىرىپ قالغاندەكلا، ئىككى دېڭىز قولتۇقى ئارىسىدىكى (ئەقەبە ۋە پارس قولتۇقى) چۆللەر بىلەن قاپلانغان قۇرۇقلۇق پارچىسى ئىدى. يېرىم ئارالنىڭ شەرقى پەس، غەربى بولسا ئېگىزدۇر. مۇشۇ ھالىتى بىلەن يانچە قويۇلغان بىر تىلىم تورت كېسىمنى ئەسلىتىدۇ.

ئىسسىق - يېرىم ئارالنىڭ قەدەرىدۇر. بۇ تۇپراقلارنىڭ ناھايىتى ئاز بىر قىسمىدىن باشقا، يەر تۆمۈر، ئاسمان مستۇر. يېرىم ئارالنىڭ غەربىي شىمالىنى بويلىغان دۇنيانىڭ ئەڭ چوڭ چۆللىرىدىن بىرى بولغان بۇفۇد چۆلى ياتىدۇ. بىر قۇم ئوكيانىدۇر.

چۆل. يالىڭاچ، يالغۇز ۋە قورقۇنچىلۇق. ئىسمىنى تىلغا ئالا - ئالماي ئېغىز قۇرۇپ كېتىدۇ. چۆل سەھرا ئەرەبلىرىنىڭ ئوتتەك ئىسسىقتا ھەپتىلەرچە داۋام قىلىدىغان يالغۇز سەپىرىدە ئۇچرىتىدىغان پەقەتلا بىر ئۆسۈملۈك بولسا تىكەنلىك «ھامد» چاتقىلىدىن باشقا، ھەپتىلەرچە ھېچقانداق بىر يېشىللىق ئۇچرىماس. ئانچە - مۇنچە چىققان ئوتتەك ئىسسىق چۆل بورىنى، يولۇچىسىنى سالىقىلىتىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ھېس قىلىپ بولغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە زىيىنىمۇ بار ئىدى: چۆل بورىنى چۆلدىكى قۇم

بارخانلىرىنى كۈندە بىر مېتىر دېگۈدەك دېڭىز دولقۇنىغا ئوخشاش ئورنىدىن سۈرەتتى. كېتىۋاتقىنىڭىزدا بېسىپ ئۆتكەن تۆپىلىكنى قايتىشىڭىزدا تاپالماسلىقىڭىز ئادەتتىكى بىر ئىشتۇر. بەزى چاغلاردا چىققان قۇم بورانلىرى گويىكى بىر رەھىمسىز دېڭىز بورىنىدەك ھەر نەرسىنى ئۇچۇرۇپ كېتىدۇ. چۆلدە بوستان، ئوكيانلاردا ئارالدۇر. چۆل كېمىسى بولغان تۆگىلەر، چۆل كاپىتانى قاراۋاش بەدەنلەر، چۆل دەشتىنىڭ كومپاس يۇلتۇزلىرى ئىدى.

چۆلدە ياشىغان ئىنسان ئۈچۈن ئەڭ مۇھىم نەرسە «يول» دۇر. يولنى يوقىتىپ قۇيۇش (دالالەت) ھاياتىنى يوقىتىش بىلەن ئوخشاش مەنادىدۇر. يولنى تېپىۋېلىش بولسا (ھىدايەت) ھاياتتا قېلىش دېمەكتۇر.

تارىخ گۇۋاھ بولغان ئەڭ ئۇلۇغ ئوبرازلار بۇ يېرىم ئارالدا ئوتتۇرىغا چىققان ئىدى. ھەممىسى مەنە چۆلىدە يولنى يىتتۈرگەن ئىنسانىيەتكە توغرا يولنى (سراتى - مۇستەقىم) كۆرسىتىپ قويغان ئىدى، ئۇلارغا چىغىر يول (شەرىئەت) ئاچقان، ئۇلارغا پۈتۈن ئىنسانىيەتنىڭ ئۈستىدە ماڭغان قەدىمى توغرا يولنى كۆرسىتىپ قۇيۇشقان ئىدى. بۇلارنىڭ ئەڭ بېشىدا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام كېلىدۇ. تەۋراتنىڭ تەكۋىن كىتابىغا قارىغاندا ئىسمى قەدىمىي ئەرەبچىدە مۇقەددەس تىلەك ئىگىسى مەناسىغا ئىگە (ئاب-رام)، ئىسلامى مەنبەلەرگە قارىغاندا «مەرھەمەتلىك دادا» (ئەبۇن راھىمۇن) مەنىسىنى بېرىدىغان ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام، كىم بىلەركى بەلكىم ئەرەبىستان قۇرغاق چۆللۈكىنى تاشلاپ قۇيۇپ مېسوپوتامىيەنىڭ مۇنبەت يەرلىرىگە ھىجرەت قىلغان قەدىمىي ئەرەب قەبىلىلىرىدىن بىرىگە مەنسۇپ ئىدى. قالدەننىڭ ئۇر شەھىرىدە چوڭ بولغان بولسىمۇ ئەسلى ئۇ يەرنىڭ يەرلىكلىرىدىن ئەمەس ئىدى.

ئۇ يەردە تۇرالمىغان چۆلنىڭ كۆچمەن قەبىلىلەردىن بىرى بولغان ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبىلىسى، بۇتپەرەس ئۇر پادىشاھلىقىغا قارشى قىلغان بىر كىشىلىك

دىن كۆرۈشىدە غەلبە قىلىدۇ. ئەمما ھىجرەت قىلىشقا قارار قىلىدۇ. ھارران يولى بىلەن ئالدىدا سۈرىيە، ئاندىن پەلەستىنگە قاراپ ھەرىكەت قىلىدۇ.

بالىسى يوق ئايالى سارە، ئىبراھىمنىڭ مىسرلىق زەڭگى ئايال قۇلىدىن بىر بالا ساھىبى بولۇپ قېلىشنى ئىچىگە سىڭدۈرەلمىگەن ئىدى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئىلاھىي ئىشارەتلەر نۇرىدا، بالىسى ۋە ئوغلىنىڭ ئانىسىنى ئايالىنىڭ ئۆچمەنلىكىدىن ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن، يىراق «دىيارلارغا قاراپ يولغا چىقىدۇ. ئۇلارنى ئەكېلىپ قويۇپ قويغان يېرى، ئىچىدە پەقەت بىر يالغۇز «سەرخا» دەرىخى بار قۇش ئۇچماس، كارۋان كەچمەس قۇرغاق بىر ۋادى ئىدى.

«پەرۋەردىگارىمىز! ئەۋلادىمىڭ بىر قىسمىنى (يەنى بالام ئىسمائىل بىلەن ئايالىم ھاجەرنى) ناماز ئوقۇسۇن (يەنى ساڭا ئىبادەت قىلسۇن دەپ) سېنىڭ ھۆرمەتلىك ئۆيۈڭنىڭ قېشىدىكى ئېكىنسىز بىر ۋادىغا (يەنى مەككىگە) ئورۇنلاشتۇردۇم، پەرۋەردىگارىمىز! بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ دىللىرىنى ئۇلارغا مايىل قىلغىن، ئۇلارنى شۈكۈر قىلسۇن دەپ تۈرلۈك مېۋىلەرنى ئۇلارغا رىزىق قىلىپ بەرگىن» (14 - سۈرە ئىبراھىم 37 - ئايەت)

ئەلۋەتتە ئىبراھىم، نەسلىنى قويۇپ كەتكەن بۇ ۋادىغا تاسادىپەن كەپ قالغان ئەمەس ئىدى.

ئۇ ئادەم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئىزىغا ئەگىشىپ ماڭغان ئىدى... بارلىق پەيغەمبەرلەر بىر-بىرىنىڭ ئىزىنى ئىزدىگۈچىلەر ئەمەسمىدى؟

18. شەھەرلەرنىڭ ئانىسى

مەككە، ئۇچار قۇشلارمۇ ئۇچمايدىغان بىر دەشتى چۆلىنىڭ باغرىدىن ۋولقان لاۋالىرى ئېتىلىپ چىققان تاش ئورمانلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تار بىر ۋادىغا قۇرۇلغان كىچىك يېئىل كەمتەر بىر شەھەر. ئەتراپى يالىڭاچ ۋە ئۆتكۈر قاپ - قارا ۋولقان گىگانت تاشلىرى بىلەن ئورالغاندۇر.

شەرقىي جەنۇبى ئەبۇقۇبەيسى ۋە ئەجىياد تاغلىرى يۇقىرىلاپ تۆۋەنلەپ بىر زەنجىرسىمان ھالەتتە، كەئىبگە يۈزلەنگەن ھالدا تەزىم ئۈچۈن قىيامدا قول باغلاپ تۇراتتى. شىمالدا ھىندى تاغلىرى، سەۋر تاغلىرى، غەرب تەرىپىدىن بىر ئاز يىراقتا يەنە يانار تاغ داۋانلىرى، مەككىنى قورشاپ تۇرغان بۇ تاغلاردا كۆپىنچە يەرلەر چۆل رەڭگىدە سارغۇچ كۆرۈنىدىغان شور تاشلاردەك كۆزگە چېلىقسىمۇ ئومۇمەن تۇتۇق قارا قىيا تاشلاردىن تۈزۈلىدۇ. تۇپراق يوق دېگۈدەك دەرىجىدە ئاز، دېڭىز يۈزىدىن ئېگىزلىكى ئۈنچىۋالا ئېگىز بولمىغان تەقدىردىمۇ ھىرا تېغى 500 ، سەۋر تېغى 650 مېتىر كېلىدىغان، ھەممىسى دېگۈدەك بىر ۋارونكىغا ئوخشاش تىك ۋە ئۆتكۈر، ھەمدە كۆپىنچە ۋاقىتلاردا بىر پارچە قىيا تاشلاردىن تۈزۈلگەنلىكى ئۈچۈن تېخىمۇ ھەيۋەتلىك ۋە ئەزىمەتلىك كۆرۈنىدۇ.

مەككىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يەر ئالغان، بۇ لاۋا قىيا تاشلاردىن تۈزۈلگەن قارا تۆپىلىكلەر بىلەن ئورالغان، ئانچە - مۇنچە كۆتۈرۈلگەن بولۇپ بۇ رايوندا يۈزلەرچە ئويمانلىق بار.

مۇزدەلغەنىڭ، مىنانىڭ ۋە ئارافاتىڭمۇ بۇ ئويمانلىقلاردىن بىرى ئىكەنلىكى ئاسانلا كۆزگە چېلىقدۇ.

ھەقىقەتەن بۇلار - ئىچىدە مەككە شەھىرى بولغان بۇ رايوننىڭ جۇغراپىيىسى يەر شەكلىدۇر. مەككىنىڭ ئەڭ دەسلەپتە قاچان قۇرۇلغانلىقىنى سورىسىڭىز تارىخىي مەنبەلەردە بېرىلگەن، بىزنى تازا قايىل قىلالمايدىغان ئوخشىمىغان جاۋابلارغا ئېرىشەلەيسىز. ئەنئام سۈرىسىنىڭ 97- ۋە شۇرا سۈرىسىنىڭ 7 - ئايىتىدىن باشلاپ جاۋاب ئىزدەيدىغان بولساق مەككىنىڭ يەر يۈزىدە ئىنسان بالىسىنىڭ تۇنجى قۇرغان شەھىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپ يېتىمىز. چۈنكى، قۇرئان ئۇنىڭغا «ئۇممۇل قۇرا» يەنى شەھەرلەرنىڭ ئانىسى ئىسمىنى بەرگەن.

«بۇ قۇرئان مەككە ئائىلىسىنى ۋە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكىلەرنى ئاگاھلاندۇرۇشۇڭ ئۈچۈن بىز نازىل قىلغان، ئۇنىڭدىن ئىلگىرى نازىل قىلىنغان (تەۋرات ۋە ئىنجىلغا ئوخشاش) كىتابلارنى ئېتىراپ قىلغۇچى مۇبارەك كىتابتۇر، ئاخىرەتكە ئىمان ئېيتقانلار ئۇنىڭغا ئىمان ئېيتىدۇ، ئۇلار نامازلىرىنى ئۆز ۋاقتىدا ئادا قىلىدۇ.» (سۈرە ئەنئام، 92 - ئايەت)

ئايەتتە ۋە شۇرا سۈرىسىنىڭ ئايىتىدە تىلغا ئېلىنغان «شەھەرلەرنىڭ ئانىسى» ئىپادىسى، بۇ ئايەت بىلەن بىرلەشتۈرۈلۈپ ئوقۇلۇشى كېرەك.

«ھەقىقەتەن ئىنسانلارغا ئىبادەت ئۈچۈن تۇنجى سېلىنغان ئۆي (يەنى بەيتۇللا) مەككىدۇر، مۇبارەكتۇر، جاھان ئەھلىگە ھىدايەتتۇر. ئۇنىڭدا ئوچۇق ئالامەتلەر باركى، ماقامى ئىبراھىم شۇلارنىڭ بىرى، بەيتۇللاھقا كىرگەن ئادەم ئەمىن بولىدۇ. قانداق بولالغان كىشىلەرنىڭ ئاللاھ ئۈچۈن كەبىنى زىيارەت قىلىشى ئۇلارغا پەرز قىلىندى. كىمكى ئىنكار قىلىدىكەن (يەنى ھەجنى تەرك ئېتىدىكەن، زىيىنى ئۆزىگە)، شۈبھىسىزكى، ئاللاھ ئەھلى جاھاندىن (يەنى ئۇلارنىڭ ئىبادىتىدىن) بەھاجەتتۇر.» (سۈرە ئالىئىمران، 96 - 97 - ئايەتلەر)

كەبە، يەر يۈزىدە قۇرۇلغان تۇنجى ئىبادەت يېرىدۇر. مەككە بولسا بارلىق شەھەرلەرنىڭ ئانىسى، يەنى ئىنسان نەسلىنىڭ تۇنجى مەدەنىيەت بۆشۈكى. مۇسۇلمان تەسەۋۋۇرچىلىقى كەبە ۋە مەككەگە مۇشۇنداق بىر ۋەزىپە يۈكلىگەن.

ئۇنداقتا، كەبە مەككىنى تۇغقانمۇ، ياكى مەككە كەبىنىمۇ؟

تارىخشۇناسلار ئالدى بىلەن ئىنسانلارنىڭ يەرلىشىشى، ئاندىن بۇ ئىنسانلارنىڭ ئاممىۋى بىر سورۇن پەيدا قىلىشى ۋە ئارقىدىنلا بىر ئىبادەت يېرىگە ئېھتىياجلىق بولۇشنى كۆزدە تۇتۇپ، كەبىنى مەككە شەھىرىنىڭ تۇغقانلىقىنى سۆزلىشىدۇ. پەقەت ئېغىز - ئېغىزغا قىلىنغان رىۋايەتلەر مۇسۇلمانلارنىڭ تەسەۋۋۇرىدا كەبە، مەككىنى تۇغقان ئانا رەھىمدۇر دېگەن قاراشنى پەيدا قىلغان ئىدى.

بىر تەبىرىگە قارىغاندا ئىلاھىي ھاكىمىيەتنى تەمسىل قىلغان ئەرشنىڭ ئاستىدىكى بەيتۇل مەئمۇرنىڭ يەر يۈزىدىكى ئىزناسى قىلىپ قۇرۇلغان كەبە، ئىنسانىيەتنىڭ تۇنجى ئاتىسىغا ئىبادەت يېرى قىلىپ بېرىلگەن ئىدى. ھەقىقەتەن مەككە بۇ تۇنجى ئىبادەت جايى، يەنى ئەتراپىغا كېڭىيىپ شەھەرلەشكەن تۇنجى ياشاش ماكانىدۇر.

يۇقىرىدىكى ئايەتتە ئېيتىپ ئۆتۈلگىنىدەك ئۇنىڭ ئىسىملىرىدىن بىرى، بەلكى (مەككە) بولۇپ مەشھۇر بولۇشتىن ئىلگىرىكى قەدىمكى ئىسمى بەككەدۇر. (بەزى قاراشتىكى ئالىملار مەككە دېگەن ئىسمىنىڭ ئەسلى بەككە دىن كەلگەن دەپ قارايدۇ) تەۋرات، زەبۇردىمۇ ئىسىملىرى تىلغا ئېلىندۇ:

«نەقەدەر قۇتلۇقتۇر سېنىڭ ئۆيۈڭنىڭ ئاھالىلىرى دائىما ساڭا ھەمد ئېيتىدۇ؛ نەقەدەر مۇبارەكتۇر ئۇ ئىنسان قۇۋۋىتى سەندىندۇر؛ ئۆيۈڭگە كېتىدىغان يولغا كۆڭۈل بەرگەن ئىنسان بەككە ۋادىسىدىن ئۆتكىنىدە ئۇ ئۇنى ئىشىسىز ۋە كۈچسىز قويدۇ.» (زەبۇر/ مەزمۇرلار 84 - 6)

كىتابى مۇقەددەس تەرجىمانلىرى غەلتە ۋە سەۋەبى ئېنىق بولمىغان بىر ئىشنى قىلىپ، تېكىستتە تىلغا ئېلىنغان بەككە دېگەن سۆزنى «كۆز يېشى ۋادىسى» دەپ ئۆزگەرتىۋەتكەن ئىكەن. بۇ تەرجىمە بىلەن تېكىستنىڭ ئەسلى مەنىسى ئوتتۇرىسىدا ھېچبىر پەرق يوقتۇر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىدىكى ھەرەم رايونىنىڭ «تۇنجى بولۇش» سۈپىتىگە ئىگە بولۇشقا مۇناسىۋەتلىك مۇنداق دېگەن ئىدى.

بۇ يەر ئاللاھ يەرنى ۋە ئاسماننى ياراتقان ۋاقتىدىن بېرى مۇقەددەس قىلغان بىر ماكاندۇر. بۇ ماكانغا، ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن قىيامەتكىچە ھېچكىم چىقىلالمايدۇ. شۇ سەۋەبتىن تەبئىي ئۆسۈملۈكلەرنى بۇزۇشقا، ئوۋ ھايۋانلىرىنى ئۆرگۈتۈشكە شەرىئەت ھۆكۈمى بىلەن رۇخسەت قىلىنمىغاندۇر.»

ئىبنى ئىسھاق، مەككىنى «ئاللاننىڭ مەلەكۈتىنىڭ يەر يۈزىدىكى پايتەختى» دەپ تەرىپلىدى. دەپ تەسۋىرلىگەن بولسا، باشقا تارىخچىلارمۇ ئۇنى «يەريۈزىنىڭ كىندىكى» دەپ ئاتاشقان ئىدى.

شۇ تەرىپى ئېنىقكى مەككە ۋە كەئبىنىڭ تارىخى ھەزرىتى ئىبراھىم بىلەن باشلانمىغان. ھەزرىتى ئىبراھىم، بىر باشلىغۇچى (ئۆلدىن باشلىغۇچى) ئەمەس، ئىبراھىم سۈرىسىنىڭ ئايەتلىرىدىمۇ بۇ ناھايىتى ئېنىق ئىپادە قىلىنغاندۇر

يەر يۈزىنىڭ ناھايىتى كېيىنكى دەۋرلەردە چۆللۈككە ئايلىنىدىغان رايونلارنىڭ، قەدىمكى زامانلاردا ئىنسانلارنىڭ يەرلىشىشىگە ئەڭ مۇۋاپىق تۇنجى سۇلۇق ۋە يېشىللىققا يۈرگەنگەن يەرلەر ئىكەنلىكى بارلىق ئىنسانلار بىلىپ كەتكەن ئاددىي بىر ھەقىقەتتۇر. ئاساسەن مىڭ يىلدا بىر قېتىم يۈز بېرىدىغانلىقى تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىنغان ئىقلىم ئالمىشىش ھادىسىسىمۇ بۇنى ئىسپاتلايدۇ. شۇنداق، ئىنسانلار ئەڭ بۇرۇنقى زامانلاردا ئولتۇراقلىشىشىغا ئەڭ مۇناسىپ كەلگەن بۇ رايون، يەرشارى خاراكتېرلىك ئىقلىم

ئالمىشىش ھادىسىسىگە دۇچ كېلىپ چۆللىشىپ قۇرغاقلىشىپ كەتكەن ئىدى. بۇ سەۋەبمۇ بۇ رايوندىن باشقا يەرلەردىكى مۇنبەت تۇپراقلار كۆچۈپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان. ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ تۇنجى ئەجدادلىرىنىڭمۇ بۇ رايوندىن كۆچۈپ كەتكەن قوۋملاردىن ئىكەنلىكى ئېھتىمالغا تولمۇ يېقىن ئىكەن.

بۇ زېمىنغا تۇنجى قارىغىنىمىزدا كۆزىمىزگە چېلىققان جۇغراپىيىلىك ھەقىقەت، بۇ زېمىننىڭ، ھازىرقى شەرت - شارائىتلارغا قارىغاندا ئىنسانلارنىڭ ئولتۇراقلىشىشىغا ھېچ مۇناسىپ ئەمەسلىكىدۇر. بۇ رايوندا ئېرىق - ئۆستەڭ ۋە ياكى كۆلگە ئوخشىغان تەبىئىي سۇ مەنبەلىرى يوق. رايوندا زىرائەت تېرىلىشقا ماس كېلىدىغان تۇپراقمۇ يوق. رايوندا باقمىچىلىق قىلىشقا مۇناسىپ ئىقلىم ۋە ئوتلاقمۇ يوق.

بالىسى ئىسمائىل ۋە ئۇنىڭ ئانىسى ھاجەرنى بۇ ئىنسانسىز ۋە قۇرغاق رايونغا كەلتۈرگەن ئىبراھىم ئەلەيھىسسالاممۇ بۇ ھەقىقەتنى پۈتۈن ھالى بىلەن كۆرۈپ يەتكەن. يۇقىرىدا تىلغا ئالغان ئىبراھىم سۈرىسىنىڭ ئايىتىدە رايوننىڭ بۇ پاسسىپ ئالاھىدىلىكلەرنى ھېسابقا ئېلىپ، ئائىلىسىنى پەقەت ئىبادەتلا قىلسۇن، ياخشى بىر بەندە بولسۇن دېگەن مەقسەتتە مۇشۇنداق ياشاش شارائىتى ئىنتايىن قىيىن بولغان زېمىنغا يەرلەشتۈرگەنلىكىنى ئىپادىلەپ، ئاللاھتىن ئۇلارنىڭ رىزقلىنىشىنى تىلەپ دۇئا قىلغانلىقى بايان قىلىنغان.

ئاخبارۇ مەككەنىڭ يازغۇچىسى ئەرزاقىنىڭ بايان قىلغان ئېغىزچە رىۋايەتلەرگە ئائىت مەشھۇر بىر رىۋايەتكە قارىغاندا كەئبە سامادا مەلەكلەرنىڭ تاۋاپ قىلغان بەيتۇل مەئمۇرنىڭ يەر يۈزىدىكى ئىزناسىدۇر. بۇنىڭغا قارىغاندا، ئەل بەيتۇل مەئمۇر، «مېتافىزىك كەئبە» بولماقتىدۇر.

قايسى بىر ۋاقىت كەئبە ۋە مەككە سۆز تېمىسى بولغاندا، مۇتلەق ئېغىزچە ۋە يازمىچە رىۋايەتلەرنىڭ ئۆزىگە ئالاقىدار قىلغانلىقى ۋە كەئبەنىڭ ئەشتىكى ئەسلى دەپ

چۈشىنىلگەن بەيتۇل مەئمۇر تەسەۋۋۇرى، ئۇقۇم جەھەتتىن قۇرئانغا ئاساسلىنىدۇ. تۇر سۈرىسىدە تىلغا ئېلىنغان كەئبە دەل شۇ بەيتۇل مەئمۇردۇر.

تەپسىرچىلەر بۇ سىمۋوللۇق ئىپادىنى ھەر خىل چۈشەندۈرىدۇ. تارىخچى ئەرزاقى كەبى ئەل بەيتۇل مەئمۇرنى يەتتىنچى ئاسماندا بولغان ۋە ھەر كۈنى ئۇ يەرنى يەتمىش مىڭ پەرىشتىلەرنىڭ تاۋاپ قىلىدىغان كەئبىنىڭ ئانىسى بولغان مەنبۇى بىر ئىبادەت قىلىنغۇچى جىسىم دەپ سۈپەتلىگەن، مۇپەسسىر قازى بەيزاۋى كەبى ئۇنى تامامەن مەجازغا تەۋە قىلىپ «مۆئمىننىڭ قەلبىدۇر» دېگەنلەرمۇ بار. ھەر ھالەتتە ئەل بەيتۇل مەئمۇر كەئبىنى تۇغمۇش، مەككە يەر يۈزىدىكى مەدەنىيەت بۆشۈكى بولغان بارلىق شەھەر - كەنتلەرنى تۇغقان ئىكەنمىش.

بۇ تەسەۋۋۇردا كەئبە، ھەقىقەتەن يەر يۈزىدىكى ھاياتنىڭ بوسۇغىسىدۇر. ھايات يەر يۈزىنى بۇ ئىشكىتىن كىرىپ قەدەم تەشرىپ قىلغانىدى. ئەلۋەتتە، يەر يۈزىنىڭ شەرەپلىك مېھمىنى ئىنسان ئوغللىنىڭمۇ تۇنجى كۆرۈنگەن يېرىدۇر. بۇ ئېغىزچە رىۋايەتلەردە دېيىلىشىچە، ماگما ھالىتىدىكى يەر شارىدا تۇنجى دەسسەلگەن رايون بۇ يەر ئىدى. يەنە توپاندىن كېيىن تۇنجى قۇرۇغان رايون بۇ يەر ئىدى. شۇ ھالدا ھەج، ئىنساننىڭ يەر يۈزىگە بولغان تەپەككۈرىدۇر (رەھىمىتىدۇر). چۈنكى مۇسۇلمان تەسەۋۋۇرىدا مەككە ئىنسان ھاياتلىقىغا باغرىنى ئاچقان تۇنجى ماكان دەپ قوبۇل قىلىنىدۇ.

ئېغىزچە رىۋايەتلەردە دېيىلىشىچە ئەلبەيتۇل مەئمۇرنىڭ يەر يۈزىدىكى ئىزناسى بولغان كەئبىنى، تۇنجى قېتىم ئىبادەت يېرى سۈپىتىدە ئىشلەتكەن كىشى - ئىنسان نەسلىنىڭ ئاتىسى ئادەمدۇر.

كەئبىنىڭ تۇتقان ئورنى بىر ۋولقان ئېغىزى كۆرۈنۈشىنى بېرىدۇ. يەريۈزىنىڭ شەكىللىنىش دەۋرىدە بۇ يەردە ۋۇجۇدقا چىققان دەھشەتلىك بىر ۋولقان ئېتىلىپ

چىقىش بىلەن ئەتراپنى قورشاپ تۇرغان ئېگىزلىكلەرنى شەكىللەندۈرگەنمىش. ھەتتا ئىككىنچى ئەۋلادقا مەنسۇپ ئاتانىڭ بەرگەن مەلۇماتىغا كۆرە ئابدۇللاھ بىن زۇبەير ئەمەۋى قوشۇنىنىڭ مانچاناق بىلەن ۋەيران قىلغان كەبىنى يېڭىدىن ياسىغان ۋاقتىدا، ئىشچىلارغا كەبىنىڭ ئاساسى ئۇلغا قەدەر قېزىشقا بۇيرۇق قىلغانىكەن. ئۇلى قېزىلغانسىرى تۆگە چوڭلۇقىدىكى تاشلار يەرلەشتۈرۈلگەن بىر زېمىنغا ئۇچرىشىپتۇ، ئۇلارنىمۇ ئېچىشقا شۇنداق كۈچىگەن بولسىمۇ نەتىجىسىز ئاخىرلىشىپتۇ. چۈنكى، ئۇ چوڭ تاشلارنىڭ ئاستىدىن كەلگەن، ئىشلەۋاتقانلارنىڭ ھاياتىنى خەتەرگە ئىتتەرگۈدەك دەرىجىدىكى كۆيدۈرگۈچى بىر ھاۋا ئېقىمى بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان ئىكەن.

تەخمىنەن مىڭلارچە يىللىق بىر مۇددەت ئىچىدە بەزى ۋاقت يەمەننىڭ دېڭىز يۈزىدىن يۈكسەك ئېگىزلىكلەردىن كەلگەن شىددەتلىك كەلكۈنلەرنىڭ تۇرتۇشى بىلەن بۇ چوڭقۇرلۇق بىر ۋادى ھالىغا كەلگەنمىش ۋە ھەزرىتى ئىبراھىم بىر ئىلاھى پىلان بىلەن بۇ تۇنجى ئىبادەت يېرىنى تىرىلدۈرۈش ئۈچۈن بۇ رايونغا ئەۋەتىلگەن ئىكەن. قۇرئاندا: «مەن نەسلىمنى سېنىڭ مۇقەددەس ئۆيۈڭنىڭ يېنىغا زىرائەت تېرىغىلى بولمايدىغان بىر ۋادىغا يەرلەشتۈردۈم» دېيىشىدىنمۇ بىزگە بېرىلگەن بۇ ھەقتىكى خەۋەرلەر بار.

كەبە، ھەزرىتى ئىبراھىم ۋە ئوغلى تەرىپىدىن ئىچىدە ئىبادەت قىلىنىش ئۈچۈن بىنا قىلىنغاندا، ھەزرىتى ئىبراھىم ئاللاننىڭ ئەمرى بىلەن ئىنسانلارنى بۇ يەرگە زىيارەتكە كېلىشىگە چاقىرغان ئىدى. بۇ چاقىرىق ئاللاننىڭ نەزىرىدە شۇنداق قوبۇل قىلىنغانىكى، قۇرغۇچىسىنىڭ ئۆلۈمىدىن مىڭلارچە يىلدىن كېيىنمۇ دۇنيانىڭ تۆت بىر تەرىپىدىن ئىنسانلار بۇ مىس رەڭلىك، قاقاس ۋە قۇرغاق زېمىنغا سۆيۈنۈش كۆز ياشلىرى بىلەن بىر كەلكۈندەك ئېقىپ كېلىشنى داۋام قىلماقتا.

يۇقىرىدا سىزغان مەككە جۇغراپىيىسىنىڭ رەسىمىنى كۆز ئالدىمىزغا كەلتۈرگەچ شۇ سوئالنى ھەربىر ئىنسان ئۆز - ئۆزىدىن سورىشى كېرەك: «مىڭ يىللىق ئۆمرۈم بولسا ۋە ئۆمرۈم بويىچە دۇنيانى كېزىپ ساياھەت قىلىدىغان ئىمكان بولسا، دۇنيانىڭ جەننەتتەك ساھىللىرى، ئورمانلىقلىرى، ھەيۋەتلىك تاغلىرى، زۇمرەت سۇلۇق ئاجايىپ گۈزەل كۆللىرى، چىمەنزار يېشىل باغلىرى، ئىچىدە كەۋسەر سۇلىرى ئاقىدىغان چىرايلىق ئۆستەڭلىرى ۋە تەبىئىي جەننەتلىرى باركەن، بىرىنچى سەپىرىمنى بۇ يەرگە قىلارمىدىم؟»

بۇ سوئالغا بېرىلىدىغان جاۋاب «كەبە بولمىغان بولسا ھەرگىزمۇ! (ھەرگىزمۇ بۇ يەرگە قىلمايتتىم)» بولۇشى مۇمكىن. ئۇنداقتا كەبەنىڭ مۇشۇنداق بىر ھېچنېمىسى يوق جۇغراپىيىسىدە بولۇشنىڭ ئىپادە قىلماقچى بولغان بىر مەنىسى بارمىكىن؟ ئەلۋەتتە بار.

خۇددى بېشىدا سىزىپ چىققان دۇنيا مودېلىدا بولغاندەك، بۇنىڭ بەرمەكچى بولغان ئۇچۇرى مۇنداق: «ئاللاھ بىر يەرنى مۇقەددەس قىلسا، ئىنسانلارنى ئۇ يەرگە مەپتۇن قىلىدۇ. خالساڭ ئۇ يەر ئىنساننىڭ ھايات كەچۈرۈشىگە نامۇۋاپىق قۇرغاق ۋە قاقاس يەر بولغان تەقدىردىمۇ».

ئۇ ھالدا ئەي ئىنسانلار، ئاللاھقا يارىغىدەك بولۇشىڭىزغا ئەھمىيەت بېرىڭ. ئۇنى رازى قىلىشىڭىز باشقا ئەھۋالنىڭ قانداق بولۇشى ئۈنچىلىك مۇھىم ئەمەس. چۈنكى ئۇلۇغلاشمۇ (مۇئىز)، پەس قىلىشمۇ (مۇزىل) ئاللاھقا ئائىتتۇر. ئۇ بىر ئىنساننى ئەزىز قىلسا، دۇنيا ئالەم بىرلەشسە ئۇنى رەزىل قىلالمايدۇ. «غەلبە اللہ قا، اللہ نىڭ پەيغەمبىرىگە ۋە مۆمىنلەرگە مەنسۇپ،...». (63 - سۈرە مۇنافىقۇن 8 - ئايەت)

19. كەئبە

«اللھ بەيتۇلھەرەم بولغان كەبىنى، ھەج ئېيىنى، ھەج دە قىلىندىغان قۇربانلىقنى، (قۇربانلىقنىڭ ئالامىتى سۈپىتىدە) بويۇنلىرىغا بەلگە ئېسىلغان تۆگىلەرنى ئىنسانلارنىڭ دۇنيا ۋە ئاخىرەتلىك ئىشلىرىنىڭ تۇتقۇسى قىلدى،» (سۈرە مائىدە 97. ئايەت)

ئىسلام دىنىنىڭ كائىنات تەسەۋۋۇرىدا كەئبە، كۆك ئاسمان بىلەن يەر - زېمىننى بىرلەشتۈرگەن ئانا ئوق ئۈستىگە يەرلىشىدۇ. سامانىڭ رەھىمىدىن يەرنىڭ كىندىكىگىچە قەدەر سوزۇلغان مەنئى ئوزۇقلىنىش ئارغامچىسىدۇر. يەنى كەئبە يەر يۈزىنى ئاسمانغا، بۇ يەرنى ئۇ تەرەپكە، ماھىيەتنى ئاشىقىغا، تۆۋەننى يۇقىرىغا، باقىيسى يوقنى باقىيىغا باغلايدىغان بىر كىندىك تۈگمىسىدۇر.

كەئبىنىڭ «كىچىك ئالەم» ئىنسان جىسمىدىكى تەڭتۇشى بولسا يۈرەكتۇر. يەنى سۆيگۈنىڭ ۋە ئىماننىڭ ماكانى بولغان يۈرەك، «رەھماننىڭ ئەرشى» بولغان، ئىلاھى مەرھەمەتنىڭ تەجەللى يېرى بولغان يۈرەك.

كەئبىنى پەرىشتىلەرنىڭ ئۇنى تاۋاپ قىلغان بەيتۇل مەئمۇرنىڭ يەريۈزىدىكى سايىسى دەپ ھېساپلايدىغان ئېغىزچە رىۋايەتلەردە، كەئبىنى تۇنجى بولۇپ كىمنىڭ بەرپا قىلغانلىقى توغرىسىدىكى سوئالغا ئىككى خىل جاۋاب بېرىدۇ. بىرىنچىسى ئادەم ئاللاھقا ئىبادەت قىلسۇن دەپ پەرىشتىلەر، پەرىشتىلەرنىڭ يول كۆرسىتىشى بىلەن ئادەم ئاتىمىز ئۆز قولى بىلەن ئىنشا قىلغان.

بۇنىڭ دەلىلى بولسا، ئىنسانىيەتنىڭ ئاتىسىنىڭ قۇرئاندا سىمۋوللۇق بىر تىلدا ئېيتىلغان جەننەتتىن يەر يۈزىگە چۈشۈرۈلۈش ھېكايىسىگە يوشۇرۇنغان: سۈرە بەقەرەنىڭ 35- ۋە 36- ئايەتلەردە بايان قىلىنغاندەك. ئادەم بىلەن ھەۋۋا شەيتاننىڭ ۋەسۋەسى بىلەن ئاللاھ «يېقىنلاشماڭلار» دېگەن دەرەخكە يېقىنلىشىپ، ئۇنىڭ مېۋىسىدىن تېتىپ باققانلىقى، بۇنىڭ بىلەن ئاللاھ ئەمرىگە خىلاپلىق قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇلارنى يەر يۈزىگە چۈشۈپ كېتىشكە بۇيرۇلغان ۋە يەر يۈزىدە ئۆزلىرىنىڭ «خەلىپىلىك» يەنى ئورۇن باسارلىق رولىنى جارى قىلدۇرۇشقا بۇيرۇلغان.

ئۆزلەشنى خالسا ئۆز ئىرادىسى بىلەن ئۆزلەيدۇ. ئىنساننىڭ ئالدىدا ئۆز تەقدىرىنى تاللاشتا ئىككى يول باردۇر. ياتوغرىسىنى ياكى ئەگرىسىنى، يا ھەقىنى ياكى باتىلنى، يا ئادالەتنى ياكى زۇلۇمنى تاللايدۇ. تاللىغان يولغا قارىتا بىر ئاقىۋەتكە ئېرىشىدۇ: يا مۇكاپات بېرىلىدۇ ياكى جازا.

شەيتانمۇ گۇناھ قىلدى، ئادەممۇ گۇناھ قىلدى. پەقەت شەيتان گۇناھىنى ئاقلدى ۋە ئىبلىس (يەنى قوغلانغۇچى، لەنەتلەنگۈچى بولدى)

ئادەم بولسا گۇناھىنى ئېتىراپ قىلدى ۋە «ئادەم» بولدى. ئادەمنى ئادەم بولۇشقا ئۈندىگەن نەرسە يەنى ئارزۇسى ئۇنىڭ يىتتۈرۈپ قويغان جەننىتى ئىدى. ئۇ چۈشۈرۈۋېتىلگەن شۇ ماقامنى سېغىنىدۇ، دۇنيادىكى يالغۇزلۇققا ئۆكۈنەتتى. ئەرزاقى نەقىل قىلغان، ئېغىزدىن ئېغىزغا كۆچۈپ يۈرگەن ئادەم نىڭ كەبىگە ئۇچرىشى توغرىلۇق ئاغزاكى رىۋايەت تۆۋەندىكىدەك؛

ئادەم جەننەتتە تۇرغاندا پەرىشتىلەرنىڭ بەيتۇل مەئمۇردىكى تەسبىھ ۋە تەكبىر ئاۋازلىرىنى ئاڭلاپ تۇراتتى. ئۇمۇ بۇ پەرىشتىلەرنىڭ تەسبىھاتىغا جور بولاتتى. چۈشكەندىن كېيىن غۇربەتچىلىك ۋە يالغۇزلۇق ئازابىنى بىرگە تارتتى. پەيغەمبىرىمىزمۇ بىر ھەدىسىدە «كۈن فەددۇنيا كە ئابىرىس سەبىل» (بۇ دۇنيادا غېرىب بىر يولۇچى

بول) دېگەن ئىدىغۇ. ئادەم، ھەقىقەتەن ئىنسان نەسلىنىڭ بۇ دۇنيادىكى ئۇزۇن سەپىرىنىڭ تۇنجى زەنجىرىگە ۋەكىللىك قىلغۇچى بولغان ئىدى.

ئادەم جەننەتتىن يىراقلاشتۇرۇلغاندىن كېيىن، بەيتۇل مەئمۇرنى تاۋاپ قىلغان تەكبىر ۋە تەسبىھ ئاۋازلىرىنى ئاڭلىيالمىدىغان بولۇپ قالدۇ. ھەسرەتتە قالغان ئۇ ئاۋازلارنى يېڭىدىن ئاڭلاش ئۈچۈن، ئۇ ئاۋازلارغا جور بولۇش ئىشتىياق ئوتى قەلبىدە يالقۇنجايتتى. شۇڭلاشقا كەئبە ئادەمنىڭ مۇشۇ ئىشتىياقغا جاۋابەن ئاللانىڭ ئەمرى ۋە پەرىشتىلەرنىڭ ياردىمى بىلەن ئىنشا قىلىندى.

يەنە باشقا ئاغزاكى رىۋايەتلەرگە قارىغاندا، ئۇ يالغۇزلۇققا ھەمدەمدە بولىدىغان تۇنجى بولۇپ يىتتۈرۈپ قويغۇچىسى بولغان ئايالى بىلەن كۈندۈزنىڭ ئىمانغا شاھىت قىلىنغان ئاراپات تېغىدا تېپىشقان ئىدى. ھاجىنىڭ كېچىسىنى ئىمانغا گۇۋاھچى قىلغان مۇزدەلىفەدە بولسا بۇ ئىككى ئاشق - مەشۇق بىرلەشتى.

يەر يۈزىنىڭ تۇنجى ئىبادەت گامى بولغان كەئبە بولسا پۈتۈن بۇ سەۋەبلەر بىلەن، ئىنسان ئوغلنىڭ يېتۈك جەننىتى بىلەن ئۇچرىشىنى تەمسىل قىلىدۇ. تاۋاپ بولسا بۇ ئۇچرىشىنىڭ تەرىپلىگۈسىز خۇشاللىقنىڭ بىر ئىپادىلىنىشىدۇر.

ئىنسان كەئبىسىز، كەبىمۇ ئىنسانسىز قىممىتىنى تاپالمىدۇ. ئادەم ئۇرۇقى يەر يۈزىگە چۈشكەنكەن، كۆكتىكى كەبىمۇ يەر يۈزىگە چۈشۈشى كېرەك ئەمەسمۇ؟ ئادەم ئۇرۇقنىڭ پاكىز مېۋىلىرىنى بېرىشى ئۈچۈن بۇ مۇشۇنداق بولۇشى كېرەك ئىدى، ھەم شۇنداق بولدى. پەرىشتىلەرنىڭ روھىغا سەجدە قىلىش بىلەن بۇيرۇلغان ئىنسانمۇ، كەئبىنىڭ سەۋەبى بىلەن روھىغا ھۆرمەت كۆرسىتىشىنى ئۆگەندى. تاۋاپنىڭ چەمبەر شەكىللىك ئايانما بولۇشىنىڭ مەنىسى بۇ ئىدى: يەنى باشلىغان يېرىگە كېلىشى

ئەسلى ھالىتىگە قايتىش... ئۆز ئۆزىگە قايتىش... بىر ئاشقنىڭ پىرقىرىشىغا ئوخشاش ئۆز كامالەت ئايانمىسىنى ئىشقا ئاشۇرۇشتۇر، ئەسلىدە....

ناماز ئوقۇغاندا ھەر ۋاقىت كەبىگە يۈزلەنگەن مۇسۇلمان، تارىخى ئىنسانىيەتى بىلەن بىرگە ياشاۋاتقان بىر زەنجىرنىڭ كەمتەر بىر ھالقىسى ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بىر چۈشەنچىنى تىرىك تۇتقان بولىدۇ. بۇ كەببە بىلەن مۆمىن ئارىسىدىكى سىرلىق بىر ئالاقىدۇر. بۇنىڭ يەنە بىر باغلىنىشى بولسا، ھەج ئىبادىتى بىلەن ئەمەلگە ئاشقاندۇر.

* * *

كەببە، «كۈپ، كۈپ شەكىللىك جىسىم» مەناسىغا ئىگە ئىدى. ھازىرقى كۈلىمى 11*12*13 مېتىر بۇلۇپ مۇكەممەل بىر بىر كۈپ بۇلالمىغان بولسىمۇ، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ ئەسلى ئىنشا قىلغىنىنىڭ بولسا بېجىرىم بىر كۈپ ئىكەنلىكى بىر ھەقىقەتتۇر. بۇ ھەقىقەتنى رەسۇلۇللاھ ئەلەيھى ۋەسەللەم ھەزرىتى ئائىشە ئانىمىزغا مۇنداق دەپ بەرگەن يەنە بىر قېتىم مۇنداق دېگەن:

«ئەگەر جامائەتنىڭ جاھىلىيەت بىلەن بولغان خاتىرىلىرى تېخىچە ساقلانمىغا بولغىنىدا (ياكى جامائەت جاھىلىيەت دەۋرىدىن ئەمدىلا ئايرىلغان بولمىغىنىدا شۇ كەببىنى ئۆرۈپ ئىبراھىمنىڭ قۇرغان ئۇلى ئۈستىگە يېتىدىن قايتا سالغان بولار ئىدىم.» (بۇخارى 2-574؛ مۇسلىم 2/969-1333)

تارىخ بويىچە مەككە ۋادىسىنى نۇرغۇنلىغان سەل ئاپىتى باسقان ئىكەن. بۇلارنىڭ بەزىلىرى كەببىنى يىغقۇدەك كۈچلۈكلۈكتە بولغان. مانا كۈچلۈك سەل ئاپەتلىرىدىن بىرى بولسا يەمەندىن كەلگەن مەشھۇر ئارىم كەلكۈنى ئىدى. مىلادى 605 - يىلىدا كەببىنى يەر بىلەن يەكسان قىلغان بۇ سەلنىڭ ئارقىسىدىن جاھىلىيەت مۇشرىكلىرى ئاللاننىڭ ئۆيى ۋە ھەزرىتى ئىبراھىمغا بولغان ھۆرمىتىدىن قۇسۇرسىز ھالدا كەببىنى يېتىدىن ئىنشا قىلدۇردى.

شۇ يىلى جىددە يېقىنلىرىدا قىرغاققا يېتىپ قالغان بىر كېمىنىڭ تاختايلىرىنى سېتىۋېلىپ شۇ كېمىنىڭ يولۇچىلىرى ئىچىدىكى بىر رىملىق مېمارغا كەببىنى سالدۇرىدۇ.

ماتېرىيال يەتمىگەنلىكى ئۈچۈن ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ قۇرغان ھەجمىدىن كىچىك قىلدۇرغانىدى. قىسقارتقان تەرىپى كەئبىنىڭ كەئبە ئۇلىقى بار تەرىپى ئىدى. (مۇسلىم 2/970)

رەسۇلىللاھنىڭ «بۇ يەر كەئبىنىڭ ئىچىدۇر» دېگەن، ئاي شەكلىدىكى بىر تام بىلەن قورشالغان (خاتىم) ۋە ھىجرى ئىسمائىل دەپ بىلىنىدىغان يەر، ئەسلىدە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام سالغان كەئبىنىڭ قۇرۇلۇشى بويىچە كەئبىنىڭ ئىچىدە بولاتتى. رەسۇلىللاھ بۇنىڭ ئۈچۈن تۈپەيلى ھەجرۇل ئەسۋەد ۋە يەمەن بۇلۇڭىغا سالام بەرگەن بىلەن ھىجر تەرىپتىكى ئىككى بۇلۇڭغا پەقەت سالام بەرمەيتتى.

ھەزرىتى پەيغەمبەرنىڭ رىئاللىققا ئايلاندۇرغان بۇ چۈشنى ھەزرىتى ئەبۇبەكرنىڭ نەۋرىسى ئابدۇللاھ بىن زۇبەير رىئاللىققا ئايلاندۇردى. ئەمەۋىلەرنىڭ قوماندانى ھەججىنىڭ ئوڭ قولى بولغان ۋە تولىمۇ كۆپ قان تۆككەنلىكى ئۈچۈن «مۇسرىق» دەپ نامى بىلەن تونۇلغان مۇسلىم بىن ئۇقبە، ئەمەۋىلەرنىڭ ئۆكتىچىسى بولغان ئابدۇللاھ بىن زۇبەير (ۋاڧاتى ھىجرىيىنىڭ 73 - يىلىغا توغرا كېلىدۇ) نى باستۇرۇش ئۈچۈن كەئبىنى مانچاناق بىلەن ھۇجۇمغا تۇتتى. قىسقىغىنە مۇددەت ھاكىمىيەت بېشىدا تۇرغان ئابدۇللاھ بىن زۇبەير، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ ئۇلىنى تېپىپ كەئبىنى ئۇ ئۇلىنىڭ ئۈستىگە بنا قىلدى. مۇشرىكلەرنىڭ پۇل تاپىدىغان بىر ئىشقا ئايلاندۇرۇش ۋە پارا قىلىپ ئىستېمال قىلىشى ئۈچۈن ئىنسانلارنىڭ كەئبىنىڭ ئىچىگە كىرىشىنى چەكلەش مەقسىتىدە ئېگىزلىتىۋالغان دەرۋازا بوسۇغىسىنى ئەسلىدىكى ئورنىغا، يەنى يەر بىلەن تەڭ ھالەتكە ئېلىپ كەلدى. يەنە ئەسلى كەئبىنىڭ ئارقا تەرىپىدە بار بولۇپ ئېتىۋېتىلگەن ئارقا دەرۋازىسىنىمۇ يېڭىدىن ئاچۇرغان ئىدى.

ئەمما مىڭ بىر جاپادا پۈتۈپ چىققان پۈتۈن بۇ ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئەمگەكلىرى ئەمەۋىلەر خەلىپىسى ئابدۇلمەلىكىنىڭ قولى بىلەن يوق قىلىندى ۋە كەئبە يەنە شۇ

ئەسكى تۇرقىغا قايتۇرۇلدى.

مىليونلارچە ئىنساننىڭ يۈزىنى سۈرتۈۋېلىش ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتىدىغان بۇ ئاددىي-ساددا ۋە كەمتەر قۇرۇلۇش، ئەسلىدە تەۋھىدنىڭ سىمۋولى ئىدى. بۇ كىچىك قۇرۇلۇش، ئاددىيلىقى ۋە كىچىك پېئىللىقى بىلەن دۇنيادىكى ھېچقانداق بىر سەنئەت ئەسەرلىرى بىلەن سېلىشتۇرۇلمىغۇدەك ھەقىقىي بىر قۇرۇلۇش ئىدى. ئۇنى يېڭىدىن بەرپا قىلغان ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام، قەلبىدىكى تەۋھىد ئىشقىنى، پەقەتلا مۇشۇنچىلىك تاشقا ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ئىدى. تەۋھىد ئىمارەتكە ئايلانغان بۇ قۇرۇلۇشتا ھەر تۈرلۈك زىننەت ۋە كۈلپەتتىن ئۇزاق تۇرۇلغان ئىكەن. بۇ قۇرۇلۇش، ئۇنى ھەر قېتىم كۆرگەن كىشىگە، ئىنساننىڭ ئاللاھ ئالدىدىكى ئاجىزلىقىنى يۇقىرى ئاۋازدا ئېيتىپ بېرەتتى.

كەئبە، ئىنساننىڭ ئاللانىڭ ئۇلۇغلىقىنى تولۇق ئىپادىلەپ بېرەلمەيدىغان بىر ئاجىزلىقنى ئەكس ئەتتۈرۈشتە ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك رول ئوينايتتى.

كەئبە، ئىنسانىيەتنىڭ ئاللاھ ئۈچۈن قىلغان ۋە قىلماقچى بولغان ھەر ئىشنىڭ، ئاللانىڭ ھەقىقىتى ئالدىدا نەقەدەر سىمۋوللۇق ۋە قىممەتسىز قالدۇرغانلىقىنى تەمسىل قىلاتتى. ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ئاللاھقا قانداق تەسلىم بولۇشنىڭ ئىنسانغا ئۆگىتىلگەن ھالىتى بولسا، كەئبە تەسلىم بولۇشنىڭ ئىمارەتكە ئايلانغان بىر كۆرۈنۈشى ئىدى. كەئبە، ماكاننىڭ 3 تەرەپلىك ۋە زامان بىلەن بىرلىكتە «ئاشىق» نىڭ بىناسى ئىدى.

بىر بىنا لايىھىلىگۈچىگە سەن قەلبىڭدىكى ئاشىقنى بىناغا ئايلاندۇر دېسە، مېنىڭچە ھەرقانچە قىلىسىمۇ بۇنچىلىك دەرىجىدە بىر بىنا لايىھىلەپ قۇرالمىغان بولاتتى. كەئبىنىڭ گېئومېترىيىلىك شەكلى ئەبەدىي بولغانغا بولغان ئىشتىياقنىڭ مەڭگۈلۈك ئىكەنلىكىنى ئىنساننىڭ قۇلقىغا ئاستلا شۇنچىلا ئىشپۇرلايتتى. ئەنە شۇ ئىشتىياقتۇر مىليونلارنى ئۇنىڭ ئەتراپىدا پەرۋانە كەبى ئايلاندۇرغان. ئۇ، ئاشىقنىڭ كىچىك پېئىللىقىنىڭ

تەڭداشسىز لەززىتىنى نامايەندە قىلغان ئىدى.

كەئبە، بىنا قىلىنغان كۈندىن بېرى مىڭلارچە يىل ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ بىر خاتىرىسى بولۇپ ھۆرمەت كۆردى. ئۇنىڭ تەۋھىدىنى سىمۋول قىلىنغانلىقى ئۇنتۇلغان زامانلارمۇ بولدى. ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ قۇدىلىرى ۋە مۆئمىنلىرى بولغان جۇرھۇملۇقلار، ھەرەمدىن ئالغان بەزى تاشلارغا ئاشۇرۇپ ھۆرمەت بىلدۈرۈپ كەتكەن يېرىگە ئۇنىمۇ كۆتۈرۈپ باردىلار. تۇنجى ئەۋلاد بۇلارنىڭ سىمۋوللۇق مەنىسى بارلىقىنى بىلەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئەۋلادلار، ئاتلارنىڭ ئىبادەت ۋاقتىدا كەبىگە تەمسىل قىلىنىپ ئالدىغا قۇيۇلغان ۋە تاۋاپ قىلغان بۇ تاشلارنى ئىلاھلاشتۇردى. مانا بۇ ئەرەبلەردە تاشلارغا چوقۇنۇش ئادىتىنىڭ تارىخى ئارقا كۆرۈنۈشىدۇر.

ئادەت بىلەن ئىبادەت ئارىسىدا، تەزىم بىلەن خۇراپات ئارىسىدا ناھايىتىمۇ نېپىز بىر پەردە بار. ئەگەر بۇ پەردە يىرتىلسا تەۋھىدىنىڭ شېرىككە، ھەقىقەتنىڭ باتىلغا ئارىلىشىپ كېتىشى ناھايىتى ئاسان بىر ئىشتۇر. بۇ ھادىسە بۇنىڭ ئەڭ روشەن دەلىلىدۇر.

ھەزرىتى ئىسمائىلدىن كېيىن كەئبە، جۇرھۇملارنىڭ قولىدا ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئەرەبلەرنىڭ تۇنجى ئاتىلىرىدىن بولغان ئامالىقلارنىڭ قولىغا ئۆتتى. شەكىلسىز ۋە تۈز تاشلارغا چوقۇنغان ئەرەبلەر تۇنجى سۈرەتلىك ھەيكەلنى كەلتۈرگەن ئادەم، سېخىيلىقى بىلەن مەشھۇر ئامىر بىن لۇھەي بولدى. بۇ ھۆبەل ئىسىملىك بۇت ئىدى. شۇ دەۋرنىڭ ئىبراھىمى شائىرى پادىشاھنىڭ بۇ ئىشنى تەنقىد قىلغاندىن كېيىن مەدىنىگە سۈرگۈن قىلىنغان.

ئەرەب قەبىلىلىرىدىن جەنۇبلۇق ھۇزرا ۋە شىماللىق قۇساي ئوتتۇرىسىدىكى كەئبىنى تەمسىل قىلىش ئۇرۇشىدا بىر قەبىلىلەر بىرلىكىنىڭ ئىسمى بولغان قۇرەيشكە مەنسۇپ بولغان قۇساي ئۇتۇپ چىقىدۇ. قۇرەيش كەبىگە ھەددىدىن زىيادە ھۆرمەت قىلاتتى. ھەتتا بەزى بايلار بىز كىيىملىرىمىز بىلەن گۇناھ ئىشلەيمىز دېگەن چۈشەنچە بىلەن،

كەبىنى قىپ - يالىڭاچ تاۋاپ قىلىش ئاتى. ئاياللار يالىڭاچ تاۋاپنى ئاخشىمى، قىلىش ئاتى، تاۋاپ جەريانىدا بىر قۇلنى ئالدىغا باشقا بىر قۇلنى كەينىگە قويۇۋالاتتى. ھەزرىتى پەيغەمبەر، مەككىنى فەتھ قىلغاندا كەبە ئىچىدە ھەر تۈرلۈك دىننى تەمسىل قىلغان ھەيكەللەر، مەبۇدلار، سىمۋوللار ۋە رەسىملەر بار ئىدى. تارىخچىلار بۇلارنىڭ سانىنى 360 تانە دەيدۇ. ئىشنىڭ قىزىق تەرىپى بۇلارنىڭ ئىچىدە پەقەت باتىل دىنلارنىڭ سىمۋول خاراكتېرلىك بۇتلىرىلا ئەمەس يەنە ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ بىر رەسىمى بىلەن قۇچىقىدا ھەزرىتى ئەيسا بولغان مەريەم ئانىنىڭ رەسىمىمۇ بار ئىدى. بەلكى مەريەم ۋە ئەيسا رەسىمى، كەبىنىڭ قۇرۇلۇشىغا لايىھە تۈزۈشكۈچى بولغان خىرىستىياننىڭ خاتىرىسى سۈپىتىدە كەبىگە كىرگەن بۇلىشى مۇمكىن. ھەتتا ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ، بىر شېرىك ئادىتى بولغان، پال ئوقنى تارتىۋاتقان ھالىتىنىڭ رەسىمىنى سىزغان ئىدى.

مۇشرىكلەر ئۆز دىنلىرىغىمۇ ھۆرمەت كۆرسىتىلىش شەرتى بىلەن، پۈتۈن دىنلارغا ھۆرمەت قىلىشقا ئادەتلەنگەن بولغاچقا. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىنمۇ بۇنى تەلەپ قىلاتتى. ئەگەر پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئېلىپ كەلگەن دىننىڭ سىمۋولىنىڭ - سىمۋول بولۇپ كەبىگە قويۇلۇشىغا رازى بولغان بولسا ئىدى، ئۇلار بۇنىڭدىن ناھايىتى كۆپ مەنۇن بۇلاتتى. چۈنكى، بۇنىڭ سەۋەبى بىلەن رايوننىڭ ئەڭ بۈيۈك تىجارەت شەھىرى بولغان مەككىنىڭ تىجارى ھەجىمى يەنە بىر ھەسسە چوڭايغان بۇلاتتى. يەنە تېخى، مۇشرىكلەر پۈتكۈل بۇ بۇتلارغا ھۆرمەت قىلىشىپ ھەممىسىدىن ئۆتۈپ بىر ئاللاھقا بۇرۇندىن تارتىپ ئىشنىتتى. لېكىن ئاللاھ، ئۇلارنىڭ بۇ قىلغانلىرىنى شېرىك دەپ يەنى ھەق ۋە باتىلنىڭ شېرىكلىشىشى دەپ قاراپ ئۇنى تېگى بىلەن قوشۇپ رەت قىلاتتى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مەككىنىڭ فەتھىدە، ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ تەۋھىد

ئەنئەنىسىنى يېڭىلاپ بارلىق بۇتلارنى يەر بىلەن يەكسان قىلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن كەبىدە ئىككىنچى بۇت يوق بۇلاتتى. كەبە يېڭىدىن تەۋھىدنىڭ مەركىزى بولغان ئىدى.

خاتىرجەملىك ۋە ئەركىنلىكنىڭ سىمۋولى

كەبىنىڭ قۇرئاندىكى ئىسىملىرىدىن بىرى «ئەلبەيتۇل ھەرەم» دۇر. ھەرەم ھەم ئۇنىڭ «چېقىلغىلى بولمايدىغان» لىق ئورنىغا ھەمدە «قۇتلۇق» لىقىغا دالالەت بۇلاتتى. ئاساسەن «ھەرەم» ئۇقۇمى، خىيالىمىزغا كەلتۈرگەن بارلىق مەنىلىرى بىلەن بىرلىكتە سۈپەتلىگەن نەرسىنىڭ «بىخەتەرلىكىگە» ئالاقىدار بېشارەتتۇر. ھەقىقەتەن «ئىمان» نىڭ ئەخلاقى مەنىسىمۇ «ئەمىن» ئەمەسمىدى. شۇنداق بولغاچقا ئىمان ئىنسانغا قانداق بىخەتەرلىك تۇيغۇسى بەرگەن بولسا بۇ سەۋەبتىن مۆتىمىدىن «ئەمىنلىك» سۈپىتى تەلەپ قىلىنسا، «بەيتۇل ھەرەم» مۇ ئەمىنلىك بېرىدۇ ۋە مۆتىمىدىن بىخەتەرلىكنى زىيانغا ئۇچراتماسلىقىنى تەلەپ قىلىدۇ. ئۇنىڭغا قۇرئاننىڭ بەرگەن باشقا بىر ئىسمى بولسا «ئەلبەيتۇل ئاتىقى» دۇر. (22-سۈرە 29-ۋە 33 ئايەتلەر)

بىرىنچى مەنىسى «ھۆرلۈكنىڭ نەمۇنىسى ئۆي» دۇر. چۈنكى ئەتىق كەلىمىسى، «قۇلنى ھۆرلۈككە چىقارماق» دېگەن مەنىنى بىلدۈرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بىر ھەدىسىدە ئەلبەيتۇل ئاتىق نىڭ مەنىسىنى «ھۆرلۈك» بىلەن چۈشەندۈرگەنلىكى مۇنداق رىۋايەت قىلىنغان: «ئاللاھ كەبىگە ئاتىق دېدى. چۈنكى ئۇنى مۇستەبىتلەرنىڭ ھۇجۇملىرىدىن قوغداپ ھۆر قىلدى. بۇنىڭ بىلەن ھېچقانداق بىر مۇستەبىت ئۇنى قولغا كىرگۈزۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدى».

پەقەت، ئاتىق كەلىمىسىنىڭ ئىككىنچى بىر مەنىسىمۇ باردۇر: بىرى «ئەسكى، قەدىمى» ، ياكى «قەدىمى بولغانلىقى ئۈچۈن قىممەتلىك»؛ باشقا بىر مەنىسى «ئۇلۇغ، شەرەپلىك، ئۈستۈن»، كەئىبىنىڭ «تۇنجىسى»، «ئەڭ قەدىمى» بولۇش ئالاھىدىلىكىنى قۇرئان باشقا بىر ئايىتىدە ئۇلۇغلىغان ئىدى. قۇرتۇبى بۇ باغلىنىشلىق ھالدا ھەزرىتى پەيغەمبەرنىڭ «ئىبادەت گاھ قىلىپ سېلىنغان تۇنجى ئۆي كەبىدۇر» دېگەنلىكىنى نەقىل قىلىپ ئۆتىدۇ. كەئىبىنىڭ قۇرئاندا «ئەمىنلىكنىڭ ئىبادەتخانىسى» ۋە «ھۆرلۈكنىڭ ئىبادەت گاھى» دەپ سۈپەتلىنىشى نېمىنى ئىپادىلەيدۇ؟

شۇنداق، كەئىبە ئىنساننىڭ ئەڭ ئەسكى ئىككى مەسىلىسىنىڭ، ئونتولوگىيەلىك ئىككى مەسىلىنىڭ ھەل قىلىنىش چارىسىنى كۆرسىتىپ بېرەتتى: ئىنساننىڭ ۋە ئىنسانىيەتنىڭ بىخەتەرلىكى ۋە ئەركىنلىكى. بۇ مەسىلىلەرنىڭ چارىسى پەقەتلا ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىش بىلەنلا ھەل بۇلىشى مۇمكىن بولاتتى.

بۇتلاردىن پاكىلىنىپ بىخەتەرلىك ۋە ئەركىنلىك ئۆيى بولۇش ئالاھىدىلىكىنى يېڭىدىن ئۆز ئۈستىگە ئالغان بىر كەئىبە بۇندىن تارتىپ ئىنساننىڭ قەلبىدىكى ۋە زېھنىدىكى بۇتلارنى چاقىدىغان بىر مەركەز قىلىپ ئىشلىتىلەتتى. ئىنسانلار ھاياجانلىرىدىن، كۆرۈنىدىغان ۋە كۆرۈنمەيدىغان زەنجىر - كىشەنلەردىن، مۇتەئەسسەپ كۆزقاراشلىرىدىن، ئىدىئولوگىيەلىك ۋە شەيتانىي ئەسەبىيلىكلەردىن، بۇ يەردە ئاللاھقا ۋەدە بېرىپ پاكىلىنىدۇ.

كەئىبە ئىنساننى بەندىلەرگە قۇللۇق قىلىشتىن ئاللاھقا قۇللۇق قىلىشقا چاقىرىدۇ. ئىنساننىڭ ئەركىنلىك ۋە بىخەتەرلىك مەسىلىلىرىگە كەسكىن بىر چارە كۆرسىتىدۇ. بۇ يولغا كىرگەن ئادەم ھەرگىزمۇ كەلگۈسى ئۈچۈن قايغۇرمايدۇ، ئۆتمۈشى ئۈچۈنمۇ ھەسرەتلەنمەيتتى. چۈنكى ئاللاھقا تەسلىم بولغان كىشى كۆڭلى يېرىم بولغۇدەك ھېچقانداق بىر ئىش قىلمىغىنىدەك، قايغۇرغۇدەك بىر ئاقىۋەتكە دۇچار بولمايدىغانلىقى

بىلەن خوش خەۋەر بېرىلىدۇ.

ھۆرىيەت ۋە بىخەتەرلىككە ئوخشاش ئاساسى ئۇل قىممەتلەر ئەلۋەتتە نۇرغۇنلىغان نەرسىلەرگە بىراقلا قارشى تۇرۇش ئارقىلىق قولغا كېلىشى مۇمكىن. بۇ ھەقىقەتەن قۇرئان، «ئاللاھ بەيتۇل ھەرەم بولغان كەئبىنى قىيام يېرى (ئىنسانلار ئۈچۈن تۇتقۇ) قىلدى.» دەپ تەكىتلەيدۇ.

بىخەتەرلىك يېرى بولغان كەئبە قىيام يېرىدۇر. باشتا ئىنساننىڭ پاسسىپ بولغان مەن - مەنچىلىكى، ھاياجانلىرىغا، ئازدۇرغۇچى كەمچىلىكلىرىگە ۋە ئەسر قىلغۇچى شەھۋەتلىرىگە قارشى تۇرۇش يېرىدۇر. بەيتۇل ھەرەم بارلىق شەيتانىي كۈچلەرگە، ئۇلارنىڭ يالاقچىلىرىغا، زالىملارغا ۋە مۇتەھەملىرىگە قارشى تۇرىدىغان (قىيام) جايدۇر. بەيتۇل ھەرەم، ئىنسانغا «لا» (يوق) دېيىشنى ئۆگىتىدۇ.

تاغۇتقا باش كۆتۈرۈشنىڭ ئەڭ ياخشى ئۇسۇلىنى ئۆگىتىدۇ.

بۇتلارنى چېقىشنى، ئىبراھىمغا ئوخشاش ئاتەشكە ئۆز كۆڭلى بىلەن سەكرەشنى ئۆگىتىدۇ.

ئىسمائىلغا ئوخشاش قۇربان بولۇشنى ئۆگىتىدۇ.

ھەجەرگە ئوخشاش ئاللاھتىن رازى بولۇشنى ئۆگىتىدۇ.

مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاش، «ئاللاھ بىلەن قەسەمكىن، بىر قۇلۇمغا

قۇياشنى، باشقا بىر قۇلۇمغا ئاينى قويىمۇ ئۆز داۋايىم (دەۋىتىم) دىن قايتمايمەن.» دېيىشنى ئۆگىتىدۇ.

20. ھەجرۇل ئەسۋەد

كەئبە دېسەك، ھەج دېسەك تۇنجى بولۇپ ئەقلىمىزگە كېلىدىغىنى ئاللاھقا بەرگەن ئەھدىنامىمىزدۇر. دېمەك ھەجنىڭ سىرىمۇ دەل مۇشۇ يەردە. ھەج ئىبادىتىنىڭ غايىسىمۇ بۇنىڭدىدۇر. ھەجرۇل ئەسۋەد، دەل مۇشۇ ئەھدىنامىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ.

ھەجرۇل ئەسۋەد بىر تاشتۇر. ھەزرىتى ئىبراھىم بۇ تاشنى تاۋاپ باشلىغاندا بەلگە بولۇپ قالسۇن دېگەن مەقسەتتە كەئبىنىڭ بىر بۇلۇڭىغا ئورنىتىپ قويغان ئىدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، بۇ تاش ئاپئاق بىر تاش بولۇپ، بۇ رايوندىكى بارلىق تاشلار قاپ-قارا ماگما تاشلىرى بولغانلىقى ئۈچۈن بۇ يەردىكى ياشىغان خەلقلەرنىڭ تەسەۋۋۇرىدا ھەجرۇل ئەسۋەد تەبىئەتنىڭ سىرتىدىن كەلگەن ئالاھىدە خاسلىققا ئىگە تاش دەپ قارالغانىكەن. ھەتتا بېزىلەر ئۇنى جەننەتتىن كەلگەن تاش دەپمۇ ئىشەنەتتى. بۇ چۈشەنچە، بەلكىم بىرئاز بولسىمۇ ئۇ تاشنىڭ يەرشارىغا ئائىت ئەمەس دەپ قوبۇل قىلىنغانلىقىدىن بولسا كېرەك. خەلقنىڭ تەسەۋۋۇرى چۈشكەن بىر «پەلەك تېشى/مېتېئورىت» بولۇش ئېھتىماللىقىنى كۈچەيتىپ بېرىدۇ. ھەجرۇل ئەسۋەدنىڭ بۇ دۇنياغا تەۋە ئەمەسلىكىنى قەيت قىلغان سەۋەب پەقەت مۇشۇلا بولۇشى مۇمكىن.

ئۇنىڭ رايونىنىڭ قىيا تاشلىق يەر بولۇش ئالاھىدىلىكىگە ئەكسى ھالدا ئاپئاق بىر مېتېئورىت تاش ئىكەنلىكىنى توغرا دەپ قارىساق، قانداقسىگە مۇنچە قارىداپ كەتكەندۇ؟ بۇنىڭ جاۋابى بەكمۇ قايىل قىلارلىق ئىدى: مۇشرىكلەر، بۇتلىرى ئۈچۈن

قىلغان قۇربانلىقلىرىنىڭ قېنىنى بەرىكەت مەقسىتى بىلەن بۇ تاشقا سۈرتۈۋېرىپ مۇشۇنداق قاپ-قارا قىلىپ قويغان ئىكەن.

رەسۇلىللاھ تاشنى ۋەدا ھەجىدە سۆيگەن ئىدى. ئىبنى ھۇزەيمەنىڭ ئىبنى ئۆمەردىن نەقىل قىلغان رىۋايەت مۇنداق ئىدى: «رەسۇلىللاھ ۋەدا ھەجىدە ئاۋۋال تاشقا سالام بەردى، ئاندىن لەۋلىرىنى تاشقا ياقتى، ئۇزۇن ئۇزۇن ياش تۆكتى.» ئۇنىڭ بۇ قىلغىنى، ھەجرۇل ئەسۋەدنىڭ ھەزرىتى ئىبراھىمدىن كېيىن قالغان بىرقانچە خاتىرىلەرنىڭ بىرىنچىسى بولغانلىقىدىن بولۇشىمۇ ئېھتىمالدۇر. ئۆمەر رەزىياللاھۇ ئەنھۇمۇ رەسۇلىللاھنىڭ بۇ قىلغانلىرىنى قىلماقچى بولغان ھالدا بىر ھەج ۋاقتىدا، ھەجرۇل ئەسۋەدنى سۆيىدۇ ۋە مۇنداق دەيدۇ: «شۇنى ئوبدان بىلىمەنكى سەن پەقەت بىر تاشسەن، يا زىيان ساللايسەن ۋە يا پايدا، ئەگەر رەسۇلىللاھ سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ سېنى سۆيگەنلىكىنى كۆرمىگىنىدە ئاللاھ بىلەن قەسەمكىن ئەسلا سېنى سۆيمەس ئىدىم.»

كەئبە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاللاھقا دوستلۇقىنى ئىسپاتلىغان بىر پەيغەمبەرلىكىدىن كۈنىمىزگىچە يېتىپ كەلگەن ئەسلى كەئبە خاتىرىسى بولغان ھەجرۇل ئەسۋەدنى سۆيۈش، يەنى بىر مەنىدە بەيتۇلانى بىنا قىلغان قولغا سۆيۈش دېمەكتۇر. بۇ رەسۇلىللاھ ئۈچۈن مۇشۇنداق ئىدى. بىزلەر ئۈچۈن بۇنىڭ مەنىسى تېخىمۇ باشقىچە. ئۇ بولسىمۇ: ھەجرۇل ئەسۋەد بىلەن ئۇچراشقان ھەر ئېغىز، بىر مەنىدە رەسۇلىللاھنىڭ لەۋلىرىنىڭ قالدۇرغان ئىزىنى ئىزدىگەنلىكتۇر. ئۆز لەۋلىرىنى سۆيۈملۈك پەيغەمبىرىمىزنىڭ قۇتلۇق لەۋ ئىزى بىلەن ئۇچراشتۇرۇپ سۆز بىلەن ئىپادىلەپ بولغىلى بولمايدىغان خۇشاللىققا چۆمۈلۈش، دېمەكتۇر.

ھەجرۇل ئەسۋەد، كەئبەنىڭ بۇلۇڭىغا ئورۇنلاشتۇرۇلغان كۆپ قۇتۇپلۇق ئاشىقنىڭ بىر كامپىراسدۇر. بۇ كامپىرا پەقەتلا بەدەنلەرنىڭ ھەرىكەتلىرىنىلا ئەمەس، يۈرەكلەرنى

ۋە زېھنلەرنىمۇ كۆزىتىپ خاتىرە قالدۇرماقتا، خاتىرىلەمەكتىدۇر. چۈنكى ئېغىزلار ئېتىلىپ، قول ۋە پۇت شاھىتلىق قىلىدىغان ئادالەت كۈنىدە، مەھشەردە رەپىتىسى قىلىش ئۈچۈن ئاللانىڭ ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام ۋاسىتىسى بىلەن قىلىنغان چاقىرىققا، ئاۋاز قوشقان يۈرەكلەر بىلەن شاھىتلىق قىلغانلىقتۇر.

رەسۇللىلاھنىڭ ھەجرۇل ئەسۋەدكە قىلغان مۇئامىلىسى بىلەن بىر جاھىلىيەت ئىنسانىنىڭ ئۆزىنىڭ يالغان ئىلاھقا قىلغان مۇئامىلىسى ئوتتۇرىسىدا ھەم سان ۋە سۈپەت جەھەتتىن ئاسمان بىلەن يەر پەرق باردۇر.

ھەزرىتى پەيغەمبەرنىڭ ھەجرۇل ئەسۋەدكە تۇتقان مۇئامىلىسى نەرسىلەرنى جانلىق ئەستە ساقلاش ئىقتىدارى بار بولغان مەخلۇق قاتارىدا كۆرۈش ھەرىكىتىنىڭ بىر پارچىسىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوھود ئۈچۈن «ئوھود بىزنى ياخشى كۆرىدۇ، بىزمۇ ئوھودنى ياخشى كۆرىمىز» (بۇخارى رىۋايىتى) دېيىشى ئۇنىڭ ئەشياغا بولغان تونۇش ۋە بىلىشىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ئىكەنلىكىنىڭ بىر مىسالىدۇر.

يەنە رىۋايەتلەردىن بىلەلەيمىزكى، ئۇ بىر تاغقا چىققىنىدا تاغ شاھىت بولسۇن دېگەن مەقسەتتە ئىككى رەكەت شاھادەت نامىزى قىلاتتى. بىر كۈنى يامغۇر ياغقاندا كىيىملىرىنى يامغۇرغا يايغىنىدا نېمە ئىش قىلغانلىقىنى سورىغان ساھابىلىرىگە بەرگەن جاۋابىمۇ ئۇ جەھەتتىن بەكمۇ مەنالىق ئىدى: «ئۇنىڭ ئاللاھ بىلەن بولغان ئەھدىنامىسى بىزنىڭكىدىن تېخىمۇ بەك كۈچكە ئىگە.» (ئەبۇ داۋۇت)

«ئاللاھ بىلەن ئەھدىلەشمەك»...

ھەجرۇل ئەسۋەد دەل مۇشۇ ئەھدىنامىگە مىسال بۇلىدۇ. ئىنسان ئاللاھقا بەرگەن پىتىرى ئەھدىنامىسىگە خىلاپلىق قىلغانمىش ۋە ئاللانىڭ ئەھدىنامىنى يېڭىلاش چاقىرىقىنى بىر پۇرسەت بىلىپ، كېپەنلىكىنى ئۈستىگە ئارتىپ، بېشى ئوچۇق يالاڭ ئاياغ ھۇزۇرغا كەلمىش، ئالدى بىلەن ئىرپاننى ئاندىن كېيىن ئېڭىنى يېڭىلاپتىمىش.

يەنە تېخى دۈشمىنىگە جەڭ ئېلان قىلىپ، ئاللاھقا بولغان تەسلىمىيىتىنى ھۆججەتلەر بىلەن ئىسپاتلاپتىمىش. ھازىر بولسا ئاللاننىڭ ئۆيىگە يەنى ھۆرلۈك ۋە ئەمىنلىك يۇرتىغا كېلىپ، ئاللاھ بىلەن يېڭىدىن ئەھدىنامە تۈزۈشمەكتىدۇر. تاۋاپقا ئوخشاش بىر ئاشق چۆرگىلىشى ئەسناسدا ئەمەلگە ئاشقان بۇ ئەھدىنامىگە يۈرەك ئىمزا قويغان بولىدۇ بەلكى تاۋاپمۇ، بۇ ئىمزانىڭ دەل ئۆزىدۇر.

* * *

مۇشۇنداق بىر ئۇلۇغ ۋەدىلەشمىنىڭ ئارقىسىدىن، سۈرە بەقەرەنىڭ 125 - ئايىتىدە:

«كشىلەرگە ماقامى نامازگاھ قىلىڭلار. (يەنى شۇ يەردە ناماز ئوقۇڭلار) دېدۇق.»

دېگەن بىر ئايەتنىڭ بىر تەرەپلىك يېشىمىگە ئاساسلىنىپ ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ پەلەمپەي تېشى دەپ بىلىنىگەن خاتىرىنىڭ ئالدىدا ئىككى رەكەت ناماز قىلىش ئۈچۈن نۇرغۇنلىغان ئىنسانلارغا ئەرزىيەت يەتكۈزۈش، ئاللاھ بىلەن يېڭى ئەھدىنامە تۈزۈشكەن بىر مۆئمىننىگە ھېچ ياراشمايدىغان ئىشتۇر. بۇ، ئۆزىنىڭ نەپلە ئىبادىتى ئۈچۈن باشقىلارنىڭ پەرىزىنى پىدا قىلغان خاتا بىر ھەرىكەتتۇر.

21. تاۋاپ

« يېنىپ تۇرمەن ،
چۆرگىلەپ تۇرمەن ،
قالماس غۇرۇرۇم ،
پەرۋانمۇ مەن؟ »

نەدىن كەلگەنلىكى بىلىنمەيدۇ. قانداق كەلدى دەپ ھېچ سورىمايمىز. چۈنكى ، ئاشققا يول توشۇمايدۇ. ئۇنىڭ ئاشقىغا بولغان ئاشقى تىللارغا داستاندۇر. دائىم ئاشقىغا تەلپۈنىدۇ. شۇنى بىلىدۇكى ئاشقنىڭ مەشۇقى بارلىقىنى (اللەنى دېمەكچى - ت). ئۇنىڭ ئاشققا بولغان ئاشقى ئۇنى ئاشقنىڭ مەركىزىگە تارتىدۇ. كىچىك پارلاق قاناتلىرى بىلەن لامپىنىڭ ئەتراپىغا ئۇرۇلىدۇ. سالاملىغاندەك قىلىپ ئالدى بىلەن بىر تېگىدۇ ۋە ئاشقنىڭ ئەتراپىدا ئايلىنىشنى باشلاپ كېتىدۇ. دەسلەپتە ئاستا - ئاستا ، ئارقىدىن كېيىن سۈرەت تىزلىشىدۇ ، تىزلىشىدۇ. باشقا ھېچكىم ئۇنى تۇتۇۋالمايدۇ. كۆزۈم ناھايىتى تەسلىكتە ئۇنى پەرق ئېتەلگۈدەك ھالغا كېلىدۇ. تاۋىپنى قاچان تۈگىتەر دەپ ساقلاپ تۇرغىنىڭىزدا ، تۇيۇقسىز بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۆزىنى لامپىنىڭ ئىچىگە ئاتىدۇ. باشتا بىلىپ - بىلمەيدىغان بىر «چىس» دېگەن ئاۋاز قۇلاققا كېرىدۇ. ئارقىدىن بىر ئوت يېنىپ ئۆچىدۇ. كىچىككىنە تۇرۇپ ئاشققا كىرىپ

كەتكەن پەرۋانە، ئەمدى تامامەن ئىشقا ئايلىنىپ كەتكەن بولىدۇ. يەنى ئاشىق ئىشقا ئايلىنىپ كەتكەن بولىدۇ. بۇ بىر پەرۋاننىڭ نۇرغا بولغان ئاشىقنىڭ دراماتىك بىر ھېكايىسىدۇر.

سېنى بىر پەرۋانە دەپ تەسەۋۋۇر قىلايلى.

بىر پەرۋاننىڭ ئاشىقى بولغان ئوت ئالدىغا كېلىپ تۇرغىنىغا ئوخشاش كەبىننىڭ ئالدىغا كېلىپ تۇرسەن. بىردەمدىن كېيىن ئوكيانلارغا سىڭىپ كېتىشى ئۈچۈن ئايلىنىشقا قېتىلىپ كېتىسەن. نەپسىڭنى تۇتۇپ بىر ئاز ساقلايسەن. ئالدى بىلەن ھەجرۇل ئەسۋەدكە بىر قول پۇلاڭلىتىسەن. چۈنكى خاتىرىگە خاتىرىلىنىشىنى ئويلايسەن. «مەنمۇ بۇ يەردىمەن» دېگەندەك بىر مەنىنى ئىپادىلىگەندەك قىلسەن. «مانا قارا كەلدىم، بىر تامچە ئىدىم ئوكيانۇس بولۇشقا كەلدىم.» دېگەندەك بىر ئىش قىلغاندەك بولسەن....

«بىسىمىلاھى ئاللاھۇ ئەكبەر» دەپ بۇ ئوكيانۇس دولقۇنلىرىغا تەكرار قېتىلىپ كېتىسەن. بىلگىنىكى سەن ئەمدى بۇرۇنقىدەك بىر تامچە ئەمەسسەن.

بەلكى بىر دېڭىز،

بىر ئوكيانۇسنىڭ ئىچىدىسەن.

ئالەمشۇمۇل ئومۇمىي خوردا سېنىڭمۇ ئاۋازىڭ جاراڭلايدۇ بۇندا

ئالەمشۇمۇل مېلودىيىنى سەنمۇ ئۆز تىلىڭدا ئېيتقان بولدۇڭ مانا.

ئاسمان ۋە زېمىننىڭ دوستى بولۇپ كېتىسەن. بۇ ئاز بىر نەرسىمۇ؟ ھەممىدىنمۇ

بەكرەكى سېنى ۋە ئۇلارنى ياراتقان ئاللانىڭ دوستى بولسەن.

«يەتتە ئاسمان - زېمىن ۋە ئۇلاردىكى مەخلۇقاتلار ئاللاھنى پاك دەپ بىلىدۇ.

(كائىناتتىكى) قانداقلىكى نەرسە بولمىسۇن. ئاللاھنى پاك دەپ مەدھىلەيدۇ. « (سۈرە

ئىسرا 44 - ئايەت)

دېگەن ئايەتنى ئوقۇساڭ يۈرۈكىڭگە بىر خەنجەر ئۇرۇلىدۇ. ئايەت ئاستا ئاسمان - زېمىن ئۆز تىلىدە ئۇنىڭغا تەسبىھ ئېيتقان يەردە ئەي سەن، سەن نېمىگە قاراپ تۇرسەن؟ سەن قەيەردە سەن؟ سەن نېمىشقا يات ۋە ۋە يىراقلاشتىڭ؟ ئاسمان - زېمىننىڭ ئالەمشۇمۇل خورغا قاچان قېتىلسەن؟» دېمەسمۇ ساڭا؟

ئەمدى، ئىچىڭنىڭ بىر يەرلىرىدىن كەلگەن ئاۋازسىز بىر چۇقانى بار كۈچۈڭ بىلەن توۋلساڭ بولىدۇ: «ئاللاھۇ ئەكبەر، مانا مەنمۇ كەلدىم! سىلەر بىلەن ئەينى خورغا قېتىلىشقا كەلدىم. ئوخشاش مېلودىيىگە قېتىلىشقا كەلدىم.» دېسەڭ بولىدۇ

كەئبىنى يۈرىكىڭ بار تەرەپكە ئالسەن يەنە بېشىغا قايتايلى
سەن ئېلېكترون سەن كەئبە يادرو، سەن بولساڭ قان، كەئبە بولسا قەلب.

سەن بولساڭ ئاي كەئبە بولسا يەرشارى
سەن يەر شارى سەن كەئبە بولسا قۇياش.

سەن قۇياش سەن كەئبە بولسا.

قۇياشنى ئەتراپىدا چۆرگىلەتكەن بىر پىلانېت...

تۇختاپ قالما، ئاشىقلار پەقەت توختاپ قالمايدۇ. ئاشىقنىڭ ۋاقتى سائىتى يوق، تاۋاپنىڭمۇ. ئاشىق مۇددەتسىز، ئاشىققا توپىغىلى بولمايدۇ، تاۋاپقىمۇ ھەم... سەن بىر پەرۋانسەن، ئىشقى ئوتىدا كۆيگىلى كەلدىڭ. ئاشىقتەك ئويلان، ئاشىقتەك تىڭشا. قويۇۋەت ئاقىللار ئۆز ئەقلىنىڭ پېشىدە بولسۇن. سەن ئاشىقسەن، ئاشىقنىڭ پېشىگە چۈش، قورقمىغىن ئاشىقلار ئوت ئەتراپىدا پەرۋانە بىراق ئاشىقلار كۆيۈپ يوق بولمايدۇ.

ئەگەر ئاشىق بولساڭ يارىڭغا

چۈشكىن ئىبراھىمنىڭ ئاتەش باغىغا.

ھەرگىز ئالدىنما يالغان يارغا

ئوت گۈلشەندە كۆل بولىدىغانلىقىڭغا.

ياكى، بىر ئاشق ئادىمى بولغان سەيىد نىزام ئوغلىدەك، يۈرەك تارىنى تىرتىدىغان شۇ مىسرالارنى تەكرارلا:

رەبىم بەرگىن ئاشقىنى ماڭا، پەرۋانەڭ بولاي سېنىڭ.
بۇلۇلدەك ئاشق بوپ جامالىڭغا، كۈيلۈگۈچىڭ بولاي سېنىڭ.
كۆيدۈر مېنى كۆيدۈر مېنى، ئاشق شەرىپتىگە قاندۇر مېنى،
مەست قىلىپ چۆرگىلەت مېنى، مەستانەڭ بولاي سېنىڭ.
ئالغىن، مەندە مەنلىك قالمىسۇن، ھېچكىم ھالىمنى بىلمىسۇن
نام - نىشانم قالمىسۇن، پىنھاننىڭ بولاي سېنىڭ.
بۇ جان قۇشۇڭ ساڭا ئۇچار، ئاشق شارابىنى ماڭا ئىچۈر،
بۇ تاجى - توندىن ۋاز كەچتۈر، يالىڭىچىڭ بولاي سېنىڭ.
سەيىد نىزام ئوغلى خوجام، ئايرىمىغىن ئۆزۈڭدىن مېنى،
ئەگەر قان يىغلىسا بۇ كۆزۈم، غېربانىڭ بولاي سېنىڭ.

سەن چۆرگىلە، ئەمما يۈرىكىڭ سۈكۈت ئىچىدە قالمىسۇن. ئەسلى پالاكەت بولسا،
سېنىڭ جىم تۇرۇشۇڭ يۈرىكىڭنىڭ بولسا ئايلىنىشىدۇر.

ئاراپاتتا مەرىپەتكە ئېرىشىپ كۆز ياشلىرىڭ بىلەن يۇيۇپ تازىلىغان يۈرەك
ئەينىكىڭنى كەبىگە توغرىلا. يۈرىكىڭ ئۇ يەردىن ئالغان يورۇقلۇقنى ئايدەك قەلبىڭنىڭ
چوڭقۇر يەرلىرىگە ئەكس ئەتتۈرسۇن. سەن بۇ نۇر شولىسىنىڭ پېشىگە ئېسىلغىن.
يۈرىكىڭگە توغرا بىر سەپەرنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن مەيلى نىملا قىلساڭ ئەمدى
يوق بولۇپ، پارغا ئايلىنىپ كېتىش خەتىرىڭ يوق. چۈنكى سەن بۇندىن كېيىن
ئاسانلا قۇرۇپ پارغا ئايلىنىپ كېتىدىغان بىر تامچە ئەمەس سۇ ئەمەس بەلكى

ئوكيانۇس - سەن. ئايلىنىپ كىرگەن يولۇڭنى كىممۇ ئېزىقتۇرالايدۇ؟
كۆزلەرگە ئەمەس كۆڭۈللەرگە قارا. يۈرىكىڭنىڭ ئەڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا ئۇنى
تاپسەن. ساڭا جان تومۇرۇڭدىن يېقىن بولغاننى تاپسەن.

ئۇنىڭغا شۇ قەدەر ۋارقىراپ - جارقىراپ دۇئا قىلاتتىڭ. زىيىنى يوق، كۆردۈك
ئۇنىڭ ساڭا يېقىن تومۇرىدىن يېقىن بولغىنىنى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ۋارقىراپ - جارقىراشقا
كېرەك يوق. بولۇپمۇ ئىنسان دېڭىزىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى گۈرۈلدىگەن ئاۋازىنى
بۇزىدىغان قوپال ئاۋازلاردىن يىراق تۇرۇشۇڭ كېرەك.

پەرىشان بىر ئۈچىنچى بىر پۈتۈل ئەترىتى كەبى تېرىنلار يېتەكچىلىكىدە خور
توۋلاپ تاۋاپ قىلىش نازاكەتسىزلىكىگە كىرمە. ئۇ يەر تەنتەربىيە مەيدانى ئەمەس،
ئاللانىڭ ئۆيى. ئايرىم بىر خور توۋلىشىڭغا، گۈرۈپپا قۇرۇشۇڭغا، بىر ئىيوت كەبى
ئوچۇقتا قېلىپ سەلگە قېتىلماسلىقتا چىڭ تۇرۇۋېلىشىڭغا بولمايدۇ. قويۇپ بەر ئۆزۈڭنى
بۇ دېڭىزنىڭ رىتىملىق دولقۇنلىرىغا. ئۇلار سېنى نەگە ئاپىرىدىغانلىقىنى بىلىدۇ.

يۈرىكىڭ پەقەت توختاپ قالمىسۇن. لەۋلىرىڭ قىمىرلاپ قويسىمۇ بولىدۇ،
قىمىرلىمىسىمۇ ھەم. ئەمما دائىم تىلىگىن، يالۋۇرغان، ئىگىلىدىغان، يۈرىكىڭ ئېچىشقان،
سېغىنغان، ھەمد ئېيتقان، سانا ئېيتقان، زىكىر قىلغان، پىكىر قىلغان، شۈكۈر
ئېيتقان، تەۋبە قىلغان، دۇئا قىلغان بولۇشۇڭ كېرەك.

قانچىلىك تىلىيەلسەڭ شۇنچىلىك تىلە. ئۇنتۇما، دېڭىزغا شۇڭغۇدۇڭ قانچىلىك
تولدۇرالىساڭ شۇنچىلىكىنى ئالىسەن. يۈرىكىڭنىڭ ئېغىزىنى ئوچۇق تۇت. يۈرىكىڭنى
تىلەشتىن ئىبارەت مۈشكۈلچىلىك ئۇلىقىنىڭ ئاستىغا قوي، ئەمما يۈرىكىڭنىڭ تېگى
تۆشۈك بولۇپ قالمىسۇن.

بىر... ئىككى... ئۈچ.

تۇلۇق يەتتە قېتىم ئايلىنىسەن. ئېسىڭدە تۇت، يەتتە بولسا دېگەنلىك

مەڭگۈلۈكنى ، داۋاملىشىشنى ئىپادىلەيدۇ. قارا، مۇھەببەت «مەڭگۈلۈك» ئىدى؟ بۇنىڭ سىرى دەل دىن ئىبارەت بۇنى ياخشى ئەسلىگىن ، شەيتانغا قارشى قىلغان چېڭنىڭدە ئاتقان ئوقلىرىڭمۇ سىرى مۇشۇ. 70 تال ئوقنى تەشكىل قىلغان 7 تانە ئوقتىن ئىبارەت 7 دانە ئىدى. بۇ دېگەنلىك باتىلغا قارشى جەڭ قانچە مۇددەت داۋام قىلسا ، ھەققە بولغان ئاشقىڭمۇ شۇ قەدەر داۋام قىلار ، دېگەنلىكتۇر. بۇ يەنە شۇنداق دېگەنلىكى جەڭمۇ ، ئاشقىمۇ تائەبەتتۇر.

ئۆزۈڭگە بىر سىستېما لايىھىلەسەڭ بولىدۇ. بىرىنچى ئايلىنىشنى تەكبىر بىلەن ، ئىككىنچى ئايلىنىشنى ھەمدە بىلەن ، ئۈچىنچى ئايلىنىشنى ئاللاننىڭ گۈزەل ئىسمى ۋە سۈپىتى بىلەن ، تۆتىنچى ئايلىنىشنى دۇئا بىلەن ، بەشىنچى ئايلىنىشنى تەسبىھلەر بىلەن ، ئالتىنچى ئايلىنىشنى تۆۋبە-ئىستىغفار بىلەن ، يەتتىنچى ئايلىنىشنى تەپەككۈر بىلەن قىممەتلەندۈرسەڭ بولىدۇ.

تاۋاپ خۇددى نامازغا ئوخشايدۇ. بۇ سەۋەبتىن ھەج پائالىيەتلىرى ئىچىدە تاھارەت ئېلىش شەرتى پەقەت تاۋاپ ئۈچۈنلا شەرتتۇر.

تاۋاپمۇ نامازغا ئوخشاش مىراجدۇر. تاۋاپمۇ نامازدەك بىر ئەھدىنامە يېڭىلاشتۇر 360 گىرادۇسلۇق ھەر ئايلىنىش بىر شاۋەتتۇر. 7 شاۋەت (ئايلىنىش) تىن كېيىن ئەھدىنامىڭىزنى يېڭىلىغان ۋە ئاشقىڭىزنى ئاللاھقا سۇنۇش ئۈچۈن ئىبراھىمنىڭ رەببىگە يۈزلەن ۋە ئىككى رەكەت ناماز قىلغىن.

ئەمدى يەر يۈزىگە قايتقاندىن كېيىن نېمە قىلسەن ، ئۇنىڭ تەلىماتى بىلەن مەھشەرنىڭ ئايلىنىشى تۈگەيدۇ.

شۇنداق ، ئەھدەڭنى ئورۇنداشتا سەرپ قىلىدىغان تىرىشچانلىقنىڭ مۇھىمدۇر. غەيرەت قىلمىساڭ سائادەتنى ئېرىشىش ھەققىگە نائىل بولالمايسەن. ئۇنداق ئىكەن يۈر ، ھازىر ھاجەر بول ۋە ئىشلەشنىڭ بەختلىك نەتىجىسىنى كۆر. ئۇنتۇما «تاغلارنى

ئۆرۈگەن يىگىتلەرنىڭ غەيرەتلىرىدۇر.» ئالدىڭدا ئۆرۈلۈشنى ساقلاۋاتقان تاغ كەبى
توسۇقلار بار.

شېرنىڭ تاغلارنىڭ ئارقىسىدا ئۇنداقتا تۇرما. سەن پەرھات سەن.

گۈرچەكنى ئۇرما، يۈرەكنى ئۇر. دەۋرنىڭ تاغدەك توسۇقلىرىغا.

سەن تېشىدىغان تاغلارنىڭ يېنىدا، پەرھاتنىڭ تەشكەن تېغى تاغمو؟ گۈرچەكنى

ئەمەس يۈرەكنى ئۇر!

22. سەيئى

سىز بىر ھەجەردۇرسىز

مىنگەن ئېتىڭىز ھىجرەت

تەبىئىتىڭىز تەسلىمىيەت

كىملىكىڭىز ئىنسان

سۈپىتىڭىز شەپقەت، مەرھەمەت ۋە مۇھەببەت

ۋەزىپىڭىز سەيئى، غەيرەت

مەلۇم بىر نىشانغا يېتىش ئۈچۈن كىشىنىڭ بار كۈچىنى سەرپ قىلىشى «سەيئى»

دېيىلىدۇ، يەنى تىرىشىپ تىرماشماق. قۇرئاننىڭ شۇ ئايىتىمۇ بۇ مەنىسى بىلەن

قوللىنىلىدۇ:

«ئىنسان پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشلىگەن ئىشىنىڭ نەتىجىسىنى كۆرىدۇ.»

(سۈرە نەجم 39. ئايەت)

بۇ ئايەتنىڭ بىزگە بىلدۈرمەكچى بولغان مەنىسى ئېنىق: «مۇسۇلمان ئۈچۈن»

ئەمەس «ئىنسان ئۈچۈن». ئايەتتە مەقسەتكە يېتىشتە بەلگىلىنىدىغان ئۆلچەم قىلىپ

دىنى كىملىكى ئەمەس بەلكى «ئىشلەش» ئېلىنغان.

قۇرئان ئاددىي ۋە ئوچۇق قىلىپ: ئىشلىگەن قازىنىدۇ، ياتقان ئۇتتۇرۇۋېتىدۇ،

دېگەن قائىدىنى ئوتتۇرىغا قويماقچى بولغان .

بۇ ئاددىي قائىدىگە قارىغاندا ، ئەقىللىق ئادەمنىڭ قاراشقا تېگىشلىك يېرى نەتىجە ئەمەس ، مەقسەتكە ئېرىشىش ئۈچۈن تۆلىگەن بەدەلدۇر . سەن بەدەل تۆلە قالغىنىنى ئاللاھقا قوي ، ئاللاھتا «ئېلىشىڭ بولۇپ قالسۇن» ، مۇتلەق بىر كۈن كېلىدۇ ساڭا تۇلۇقى بىلەن قايتۇرىلىدۇ . ھاجەرنىڭ بەرمەكچى بولغان خەۋىرى بۇ ئىدى .

ھىجرەتنىڭ كېلىنى ھاجەر ، خۇجايىنى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن بىر ئىشارەت بىلەن كەلتۈرۈلۈپ ، ئادەمىزات ئاياق باسمايدىغان قاقاس ۋادىغا ئۆزىگە ئوخشاش يالغۇزلۇقنىڭ سىمۋولى بولغان سارخا دەرىخىنىڭ تېگىگە تاشلاپ قويۇپ كېتىلدى . بىر تۇلۇم سۇ ۋە بىر سەپەرلىك نان : بارىنىڭ ھەممىسى مۇشۇ . يەنە تېخى ھازىرمۇ سۈت ئېمىۋاتقان بوۋىقى بىلەن سۇ ئىچىلىدۇ ، نان يېيىلىدۇ . ھاجەر ھەر ئانا كەبى ، جان ئەمەس جانان دەردىدە ئىدى . ئۇ بۇ ھالى بىلەن بىر جامائەتكە ئانا بولۇش (ئىمام) ۋە ئىنسانىيەتنىڭ ئانىسى بولغان جامائەت بولۇشنىڭ (ئۈمىد) يوللىرىنى مەنئىي نەسلىدىن كېلىدىغان ئەۋلادلىرىغا ئۆگەتمەكتە ئىدى .

مەريەم ئۈچۈن زەكەرىيانىڭ رولى نېمە بولسا ئىسمائىل ئۈچۈنمۇ ھاجەرنىڭ رولى ئۇ ئىدى . يەنى باغۋەن بولماق . كۆچەت تىكەمەك ، ئۇنى سۇغارماق ۋە مېۋىلىرىنى كەلگۈسى ئەۋلادلارنىڭ پايدىسى ئۈچۈن سۇنماق . زەكەرىيا ئۆزى باغۋەن بولغان باغچىنىڭ مېۋىسى بولغان ئەيسانى كۆردى . بۇ بىر باغۋەن ئۈچۈن تولىمۇ ئاز تېپىلىدىغان بىر نېپسۋىدۇر . ئەپسۇس ھاجەر سۇغارغان كۆچەتلىرىنىڭ مېۋىسىنى كۆرەلمىدى . ئۇ مېۋە تولىمۇ يىراقتا ئىدى . يىراق ، لېكىن ئۇزاقلىقىغا قارىغاندا ئاللاھىدە قالىتىس ۋە مۆھتەرەم بولغان يىراقتىكى بىر مېۋە ئىدى . ئۇ مېۋە مۇھەممەد ئەلەيھىسسالام ئىدى . تەۋراتمۇ ئۇنى ئىسمائىلنىڭ مېۋىسى دەپ يۈز يىللار بۇرۇن خۇشخەۋەر بەرمىگەنمىدى ؟

شۇنداق ، سۇغارغان كۆچەتنىڭ مېۋىسىنى بەزىدە زەكەرىياغا ئوخشاش يېيەلشىمىز ،

بەزىدە ھەجەرگە ئوخشاش ھېچ يېيەلمەسلىكىمىزمۇ مۇمكىن. بۇنىڭغۇ مەيلى دەيلى. سىز سۇغۇرۇشنى ئىزچىل داۋاملاشتۇرۇڭ. ئۇنتۇماڭكى، قانچىلىك كۆپ مېھنەت قىلسىڭىز، دەرەخ شۇنچىلىك قويۇق ۋە كاتتا دەرەخ بولىدۇ ۋە ئۆمرىمۇ شۇنچىلىك ئۇزۇن بولىدۇ.

ھاجەر ئانا ئۆزىگە ئوخشاش كۆپۈك تەنلىك، يالىڭاچ قىيا تاشلىق ساپا تۆپىلىكى بىلەن ۋادىنىڭ قارشى تەرىپىدە تۇرغان مەرۋە تۆپىلىكى ئارىسىدا تۇقۇمچىنىڭ موكىسىدەك تېپىرلاپ سۇ ئىزدەيتتى. ۋادىنىڭ تومۇز ئىسسىقىدا ئىككى جاننىڭ ھاياتى سۇغىلا باغلىق ئىدى.

چۆل ۋە سۇ. چۆل «ھايات» لىققا ۋەكىللىك قىلىدۇ. سۇ بولسا «ئىمان» غا. ئىمانغا، يەنى چىداملىقلىققا، ئۈمىدكە ۋە ھىممەتكە ۋەكىللىك قىلىدۇ. ھايات چۆلدەك ۋەھشىي، چۆلدەك قاتتىق قوراللىرى بولغان بىر تەبىئىي ھەقىقەت ئىمان بولسا سۇغا ئوخشاش ھايات بېغىشلىغۇچى، سۇغا ئوخشاش ئۈمىد بەرگۈچى، سۇغا ئوخشاش بولمىسا بولمايدىغان بىر تولۇپ تاشقان ھەقىقەت ئىدى. چۆلگە ئايلىنغان بىر يۈرەكنى ياشارتىدىغان يېگانە ئابھايات ئىماندىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى.

چۆل ۋە سۇ، يۈرەك ۋە ئىمان. ھايات بۇلارنىڭ بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىغا باغلىنىشلىق ئىدى. بىرىنچىلىرى فىزىكى ۋە ۋاقىتلىق ھاياتنى، ئىككىنچىلىرى مەنىۋى ۋە مەڭگۈلۈك ھاياتقا ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ ئۇچۇرۇشۇش ئۈچۈن بىر شەرت بار. بۇ شەرتلەرنىڭ ئېتىنى شېھىتلەرنىڭ ئەپەندىسى ھۈسەيىن مۇنداق ئىپادىلىگەن ئىدى:

«ھايات ئىمان ۋە جىھاد تۇر»

شۇنداق، جىھاد، سۇنى تېپىش ئۈچۈن كېرەكلىك بولغانلارنىڭ ئىسمىدۇر. مەقسىتى، ئۇسۇلى ۋە نىيىتى توغرا بولغان ھەر شەيئىمۇ بىر «جىھاد» ئەمەسمىدى

ئەسلىدە؟

ھاجەر ئانىمىزنىڭ قىلغىنىمۇ دەل بۇ ئىدى.

سەيئى، زەھكى بىر جارىيەنىڭ، ئىنسانىيەتكە بەرگەن نەسىللىك بىر دەرسدۇر. ئۇنىڭ جىھادىنى قوبۇل قىلغان ئاللاھ، قىيامەتكىچە كېلىدىغان كېيىنكى نەسىللەرگە ھاجەرنى ئۈلگە قىلىپ كۆرسەتكەندۇر ۋە ئەگەشتۈرگەندۇر.

ھاجەر كىم؟

بىر ئايال. بىر زەھكى. بىر قۇل.

ئەي ئەركەكلىكى بىلەن مەيدىسىگە مۇشتلاپ يۈگەن سەن! ئەي ئۆزىنى ھۆر ھېسابلىغان سەن! ئەي غەلبە ۋە ئۈستۈنلۈكنى ئىشلەشتە ئەمەس دەخلى بولمىغان، ئۆزى تاللىمىغان جىنسىيەت، ئىرق، رەڭ، نەسەب، فىزىكى قۇرۇلمىسى، جۇغراپىيە ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش غەيرىي نەرسىلەردىن تەلەپ قىلغۇچى سەن!

خاتا ئىش قىلىۋاتسەن. ئۆز جاھىللىقىڭغا قۇربان بولۇۋاتسەن. توغرىلىقنىڭ كويىدا بولساڭ، ئاللاھنى مۇشۇنداقلا رازى قىلىپ، ئۆلمەسلەر قاتارىغا كىرگەن شۇ قۇلدىن، شۇ قارا تەنلىكتىن، شۇ ئايالدىن يەنى ھاجەردىن ئۆگەنسەڭ بولىدۇ. ھاجەرنىڭ بىزگە تىكلەپ بەرگەن ئۈلگىسىگە قارا ۋە زامانغا قارشى تىك تۇرغان ھەقىقىي قىممەتلەرگە قارا. ساختا قىممەتلەرنىڭ ئارقىدا يۈرگەنلەر زامان تۈگمىدە ئۇن بولۇپ تۈزۈپ كېتىدۇ.

ھاجەرگە قارا. ئاللاننىڭ قارا دېگەن يېرىدىن قارا ۋە ئۇنىڭ قارىغان يېرىنى ئوبدان بىلىۋال. ئاللاھ نىقابىڭغا، دۇنياغا كېلىش بىلەن سەندە بولغان بەزى ئالاھىدىلىكلىرىڭگە، يەنە پەخىرلىنىشنىڭ مەنتىقىگە سىغمايدىغان ئالاھىدىلىكلەر، زىننەتلىرىڭگە قارىمايدۇ.

ھاجەرگە قاراپ ھۆرىيەتنىڭ نېمىلىكىنى ئۆگەن. ھەقىقىي ئەركىنلىك، چۆلدە سۇ

بولمايدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ تەبىئەتنىڭ قاتتىق توسۇقلىرىنى ئىمان، ئاشىق ۋە جىھاد بىلەن بويسۇندۇرۇشتۇر. ھەقىقىي ھۆرىيەتكە ئېرىشىشنى تەلەپ قىلغانلار ئۈچۈن «ئىمكانسىزلىق» يوقتۇر. ھەقىقىي ھۆرىيەتكە ئېرىشكەن، ماددىغا تەسلىم بولۇپ قالمايدۇ. ئىبراھىمغا ئوخشاش، ھاجەرگە ئوخشاش، ماددىنى ئۆزىگە بويسۇندۇرىدۇ. چۈنكى، ھۆرىيەت «قايمۇقتۇرۇش» نىڭ سىرىنى قولغا كەلتۈرۈشتۈر؛ ماددىنىڭ ئىنسان ئەمرىگە بويسۇندۇرۇلغانلىقى ھەقىقىتىنى، ياخشى باشقۇرغۇچى بولساڭ قۇلۇڭدىكى خىزمەتچى ۋەزىپىسىنى ئوبدان بىلىدۇ.

ھۆرىيەتنى ھاجەردەك ئىشلەتمەك، تارىخنىڭ ئېقىشىغا تەسلىم بولۇش دېگەنلىك ئەمەستۇر.

ئەكسىچە تارىخنىڭ ئېقىشىنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن نامزات بولۇش دېگەنلىكتۇر. ھەقىقىي قۇللۇق تارىخنىڭ ئېقىشىغا تەسلىم بولۇش، ھەقىقىي ئەركىنلىك بولسا تارىخنىڭ ئېقىشىنى ئۆزگەرتەلگىدەك بىر ئىرادە ۋە ھەرىكەتنى ئوتتۇرىغا چىقىرىش دېگەنلىكتۇر.

ئاشىققا ئىمكانسىزلىق يوقتۇر. ئىمان ۋە ئاشىق ئەڭ بۈيۈك ئىمكاندۇر. ھېچبىر ئىمكان ئىماننى ۋە ئاشىقنى يارىتالمايدۇ. پەقەت ئىمان ۋە ئاشىق، چەكسىز ئىمكانلارنى يارىتىدۇ.

ھاجەر سەن، ئىنتايىن شىجائەتلىك تۇيغۇلار بىلەن قەدەملەپ ماڭسەن. يۈرىكىڭ خۇددى ھاجەرنىڭ يۈرىكىدەك، ئانا يۈرىكىدەك. بۇ ئاتقان ھەر قەدەملىرىڭ ئىسلامنىڭ سۇسىز قېلىپ يېتىپ كەتكەن بالىلىرىغا يۈرەككە تولۇپ تاشقان ئىماننى توشۇش ئۈچۈن چىقىدىغان ئۆمۈرلۈك يۈرۈشۈڭ، ئۇزۇن يۈرۈشنىڭ ئالدىن تەييارلىقى بولىدۇ.

سافادىن باشلىدىڭ يۈرۈشىنى. يالاڭ ئايغ، بېشىڭ ئوچۇق. ھازىر سەن يولۇچىسەن، مۇھاجىرسەن، مۇساپىرسەن. كېتىش ۋە كېلىش، سەيئىنىڭ ئومۇمى

سانىمۇ 7 توختا. يەتتە، يەنى داۋاملىشىدىغان ۋە مەڭگۈلۈك يەتتە. بۇ: سەن مەڭگۈلۈك مۇھاجىرسەن. ئالدى بىلەن بىلىنمەس بىر ئالەمدىن دۇنياغا ھىجرەت قىلدىڭ. دۇنيا سېنىڭ ئۈچۈن بىر ئارام ئېلىش يېرى ئىدى. يولۇڭغا داۋام قىلسەن. بىر ئۇزۇن يۈرۈشتۈر بۇ. سۇ ئىزدەشتۈر. سۇنى، يەنى ئۈمىدىنى ئىزدەش. ئىماننى ۋە ئاشىقنى ئۈمىد بىلەن، ئۈمىدىنى ئىمان ۋە ئاشىق بىلەن ئىزدەش، دېگەنلىكتۇر. مەرۋىگە ھەب بىر يېتىپ بېرىشنىڭ ساڭا ھاياتنىڭ تۈگىمەس ئايلىنىشىنى ئۆگىتىدۇ.

نېمە دېگەن گەپ ھاياتنىڭ تۈگىمەس دەۋرى؟

ھەر بىر ئاخىرلىشىشنىڭ بىر باشلانغۇچ ئىكەنلىكى ھەقىقەتتۇر. بىرىنىڭ تۈگىگەنلىكىنى كۆرگىنىڭدە، يەنە بىر باشقىسىنىڭ باشلىغانلىقىغا ئىشەنسەڭ بولىدۇ. دەردلىرىڭنى مىسالغا ئالسا، بىر دەردنىڭ تۈگىگەندە باشقا بىر دەردنىڭ نوۋەت ساقلاپ تۇرغىنىنى ئۇنتۇما. سەپىرىڭ ۋە يولۇڭمۇ... دوستۇڭ ۋە دۈشمىنىڭمۇ... مەغلۇبىيەت ۋە نۇسرەتتىڭمۇ ھەم شۇنداق....

سەيئىيىنىڭ تاماملانغاندا سەن «سۇنى ئىزدىگەن ئادەم»، زەمزمەنىڭ بېشىغا كېلىپ سۇنى قانغۇدەك ئىچىشنىڭ كېرەك. ھاجەرنىڭ سۆيۈنۈشىنى تېتىشنىڭ كېرەك. نېمە نىيىتىدە ئىچسەڭ ئىچ، زەمزمە دېگىنىڭ بۇدۇر. زەمزمە پېشانىمىزنىڭ تېرىدۇر، يۈرەك تېرىمىزدۇر، زېھن تېرىدۇر.

زەمزمە ئابھاياتنى تەمسىل قىلىدۇ.

سەيئى تۆگەش، زەمزمە باشلىنىشتۇر.

سەيئى ئەمگەك، زەمزمە مۇكاپاتتۇر.

سەيئى دۇنيا، زەمزمە ئاخىرەتتۇر.

سەيئى سالھ ئەمەل، زەمزمە جەننەتتۇر.

نېمىشقا سەيئى قىلغانلىقىنى بىلمىگەن ئادەم، ھېرىپ چارچار ۋە «ئۇق» دەر. نېمىشقا سەيئى قىلغانلىقىنى بىلگەن ھەر مۈشكۈللەر بىلەن بىرلىكتە بىر قۇلايلىق بار ئىكەنلىكىنى بىلەر ۋە «پاھ-پاھ» دەر.

ئېھرامغا كىرگەن بولساڭ، ئەمدى ئۇ چەكلىمىلەرنىڭ بىكار قىلىنغانلىقىنى بىلىشكە كېرەك. كېپەنلىكىڭدىن يېشىنىپ ئىنسانلارنىڭ ئارىسىغا كىرسەڭ بولىدۇ. دۇنيا سېنى ساقلاۋاتىدۇ. نەمرۇتلىرى كۆپ، ئىبراھىمى يوق بولغان، فىرئەۋنى كۆپ، مۇسالى يوق بولغان، ئەبۇ جەھىل كۆپ، مۇھەممەد (س ئە ۋ) يوق بولغان دۇنيا سېنى ساقلاۋاتىدۇ.

ئەمدى، دۇنيانىڭ ئىبراھىمىمۇ بولىدۇ بۇ دۇنيانىڭ، ئۇمۇ دەل سەن ئۆزۈڭ. ئىچىڭدىكى تېشىڭدىكى بارلىق بۇتلارنى چېقىش ئۈچۈن پالتاڭنى بىلىگەن ھالدا قايتىسەن كەلگەن دىيارىڭغا. سەن تىنچلىق ۋە ئەركىنلىك جەڭچىسى. ئاللاھ بىلەن بولغان ئەھدىنامەڭنى يېڭىلىدىڭ. ئۇنداقتا ئارقاڭغا قارىما، يۈر. ئاللاھ سېنىڭ بىلەن بىرگە، بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇشۇڭ كېرەك. ئىبراھىم يالغۇز يولغا چىققان ئىدى، مىليونلار ئىبراھىم بولدى. مۇھەممەد ئەلەيھىسسالاممۇ يالغۇز يولغا چىققان ئىدى. قارا يۈز مىليونلار، ئۇنىڭغا ئاشىق يۈرەكلىرى بىلەن «لەببەيكە يا رەسۇلىللاھ!» دېگەچ ئۇنىڭ قالدۇرۇپ كەتكەن ئىزلىرىدىن ماڭىدۇ.

يۈر ھاياتنىڭ ئۈستىگە!

قورقما!

چۈنكى سەن ھاياتنى جان يېرىدىن تۇتۇۋالدىڭ!

ئۇ ئەمدى ساڭا مەپتۇندۇر.

يۈرگىن ئۆلۈمنىڭ ئۈستىگە!

سەن ئۆلۈمدىن قورقما، ئۆلۈم سەندىن قورقسۇن.

چۈنكى ئۆلۈشتىن ئاۋۋال ئۆلۈپ ياشاشنىڭ سىرنى بايقىدىڭ.
يۈرگىن! شەيتاننىڭ ۋە ئۇنىڭ لەشكەرلىرىنىڭ ئۈستىگە
بۇرۇن بىسىملا دەيتتىڭ.

ئەمدى بولسا ئىككى پۇتلۇق بىسىملا سەن بولدۇڭ
يۈر، ھەجىڭ مۇبارەك بولسۇن! ھاياتىڭ ۋە ئۆلۈمۈڭ، دەردىڭ ۋە سانىڭ،
سۆيۈنۈشۈڭ ۋە نەپىتىڭ، ئاشىقىڭ ۋە ھەسرەتتىڭ، بارلىقىڭ ۋە مەھرۇمىيەتتىڭ،
غەزىپىڭ ۋە مۇھەببەتتىڭ مۇبارەك بولسۇن!

23. مەككە

ئەمدى چىق ماكاننىڭ تىلىدىن ئۆلمەس نەزىملەر ئاڭلاش ئۈچۈن كۆزى كەسكىن، كۆڭلى كەسكىن بىر زىيارەتچى بول. ئۇنۇتمىغىنىكى تەپەككۈرسىز زىيارەت ئۆز ئالدىغا بىر ئىبادەت بولالمايدۇ. ناۋادا بولىدىغان ئىش بولسا بىر ساياھەت، ئىنسان ھەۋەسلىرىنىڭ ئۈستىگە ئېتىلغان بىر تۇتام ئوتتۇر: يەر ۋە ئۆز-ئۆزىنى ئالدايدۇ.

زىيارەتنى تەپەككۈرغا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن، ئۇنى ئىبادەتكە ئايلاندۇرۇش بىلەن ئوخشاش قىممەتكە ئىگە. زىيارەتنى تەپەككۈرغا ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن ئىككى نەرسىگە مۇتلەق دىققەت قىلىش كېرەك.

1 زىيارەت قىلىدىغان يېرىڭنى مەبۇد يېرى ياكى بىر تۇتۇم يېرى قىلىپ بۇتقا ئايلاندۇرۇۋالماستىققا.

2 زىيارەت قىلغان يەرلەرنى، زاماننىڭ ئۇزاق تېرەنلىكلىرىدىن باغرىغا بېسىپ ئېلىك كېلىنگەن مەنىلىرىنى تىڭشاش ۋە ئۇنى چۈشىنىشكە دىققەت قىلىش كېرەك بولىدۇ. ئەشيانى، ماكاننى ۋە ئىنساننى مەبۇد ھالىغا كەلتۈرۈپ بىر توتېمغا ئايلاندۇرۇۋېلىش ئىنسان بالىسىنىڭ ئەڭ ئەزەلىي ئاجىزلىقلىرىدىن بىرى. بۇنى ئىنسان نەپەت قىلغىنىغا ئەمەس، دائىم ھەر زامان ياخشى كۆرگەنلىرىگە قىلىدۇ. بۇ ئەھۋال سۆيگۈنىڭ جىنايەتكە ئايلىنىش ئەھۋالىدۇر. ئاق سۆيگۈنىڭ پېشانىسىگە قارا لاي چاپلاشتۇر.

تۈركلەرنىڭ شامانلىق ۋاقتىدىن بۇتپەرەس ئادەتلىرىدىن بولغان ماتا باغلاش

قىلىقلىرى بۇ ھالەتنىڭ ئەڭ تىپىك مىسالىدۇر. ھەزرىتى پەيغەمبەرگە بەزى جاھىل ئەربەبلەر، مۇشرىكلەرنىڭ ئۇرۇش ۋاقتلىرىدا «ئامەت كەلتۈرسۇن» دېگەن مەقسەتتە قىلىچلىرىنى ئېسىپ قۇتلاشقان زاتۇ ئەنۋات دەرىخىنى قەست قىلىشىپ، «بىزنىڭمۇ بىر زاتۇ ئەنۋاتمىز بولسا» دېگىنىنى ئاڭلىغىنىدا، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئىنكاسى ھېچ كۆرۈلۈپ باقمىغان دەرىجىدە شىددەتلىك بولۇپ مۇنداق دېگەن: «سۇبھاناللا! بۇ سۆز گويىكى مۇسانىڭ خەلقىنىڭ: ئۇلارنىڭ ئىلاھلىرىغا ئوخشاش بىزگىمۇ بىر ئىلاھ بېكىتىپ بەرگىن» دېگەن سۆزىگە ئوخشايدۇ بارلىقىمنى ئۆزىگە ئاتىغان زاتقا قەسەم بولسۇنكى سىز بۇرۇنقىلارنىڭ يولىنى ئەينەن ئېلىپ ماڭغۇدەكسىلەر»

بۇ ئىككى ئاساسقا دىققەت قىلىش شەرتى بىلەن ھازىر يولغا چىققىن. كەبىنىڭ كۈن تۇغۇش تەرىپىدە، ساپا تۆپىلىكىنىڭ يان تەرىپىدە، ھازىر ئۈستى تەرىپىدە يۈكسەلگەن بېتون سارايلارنىڭ ئاستى تەرىپىدە ئىگراۋاتقان ئەبۇ قۇبەيس تاغلىرىنى كۆرسەن. بۇ تۆپىلىك ئەسلىدە ھەر تېشىنىڭ، ھەر تۆپىلىكىنىڭ بىرىنچى دەرىجىلىك تارىخىي ئەسەر ۋە قوغدىلىدىغان تەبىئىي ساياھەت رايونى دەپ ئېلان قىلىنغان «ھەرەم» نىڭ قىممەتلىك پارچىلىرىدىن بىرىدۇر.

ئەمما «ھەرەم» نىڭ ھەر تەرىپىگە ئوخشاش، ئەبۇ قۇبەيسنىڭ ھارمى ئىسمەتگىمۇ قوپال قوللار ئۈزۈتىلىپ تارمار قىلىنغان ھالدىدۇر. بۇ تاغنىڭ ھەزرىتى مۇھەممەتنىڭ دەۋىتىنى باشلىغان يەر ئىكەنلىكىنى ئەسلە. ئەبۇ قۇبەيسنىڭ شىمال ئېتەكلىرىگە جايلاشقان ئەرقەمنىڭ ئۆيىنىڭ دەۋەتنىڭ ئەڭ زور يىللىرىدا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا قارارگاھ بولغانلىقىنى ۋە ساھابە تەرىپىدىن «دارۇل ئىسلام» دەپ ئاتىلىپ خاتىرىلەنگەنلىكىنى ئۇنتۇما. بۇ تەقدىردە تاغقا قارشىڭ باشقىچە بولىدۇ.

ئۇنىڭ شىمالىدا، ھازىر كەبىنىڭ ھويلىسىدا قالغان ۋە خالا قىلىپ ئىشلىتىلگەن ئەبۇ جەھىلنىڭ ئۆيىنىڭ ئورۇنلاشقان يېرىنى كۆرسەن ۋە شۇنداق چۈشىنىسەنكى

ئۆيۈڭ، بەدىنىڭ، مازىرىڭ كەبىگە يېقىن بولۇشى، ھەتتا كەبىنىڭ ھويلىسىنىڭ ئىچىدە بولۇشى ئادەمنى ھېچ قۇتقۇزالمىدۇ. كەبىنىڭ ھويلىسىدا ئەمەس، ھەتتا كەبىنىڭ ئىچىدە بولسىمۇ قۇتقۇزالمىدۇ. ئۈنۈتمىغىنكى! بۇتلار كەبىنىڭ ئىچىگە قۇيۇلغانلىقى بىلەن ھېچبىر قىممەتكە ئىگە بولالمىدى.

ئۆز ئۆزىنىڭ قىممىتىنى يوقاتقان بىر ئىنسانغا نىسبەتەن، كەبىگە يېقىن بولۇش ئۇنىڭغا بىر قىممەت قوشۇپ قويمايدۇ. خۇددى سالام دەرۋازىسىنىڭ دەل ئۇدۇلغا چۈشكەن رەسۇلىللاھنىڭ تۇغۇلغان ئۆيىنىڭ ئەبۇ جەھلىنىڭ ئۆيىدىن كەبىگە تېخىمۇ ئۇزاقراق بولۇشى، ئۇنىڭغا بىر نۇقسانلىق يەتكۈزمىگەنلىكىگە ئوخشاش.... ھازىر كۈتۈپخانا ئورنىدا ئىشلىتىلىۋاتقان بۇ يەر، باشقا بارلىق تارىخىي يەرلەرگە ئوخشاش ئەسلى ھالىتى يوقىتىلغان ماكانلاردىن بىرى. شۇنداق ھالەتتەمۇ يەنە ئىنسانلارغا نۇرغۇن - نۇرغۇن مەنالارنى بىلدۈرىدۇ.

شۇ ئالدىڭىزدا تۇرۇۋاتقان ماكاندا دۇنياغا كەلگەن يېتىم بىر بالا، ئاللانىڭ تەربىيىسىنى ئالغاندىن كېيىن، دۇنيانىڭ مەڭگۈلۈك ئىپتىخارى بولدى. مىلادى 6- ئەسىرنىڭ ئاخىرقى تۆتتىن بىرىدە، بۇ ماكاندا، بۇ قۇرغاق ۋە قاقاس رايوندا دۇنياغا كەلگەن بالىنىڭ، دۇنيانىڭ يۆنىلىشىنى ۋە تارىخىنىڭ ماھىيىتىنى ئۆزگەرتىدىغانلىقىنى ئاللاھتىن باشقا كىم بىلەلەيتتى؟

بۇ ماكاندىن جەنۇب تەرەپكە سوزۇلغان غاززەھ كۆچىسىنىڭ سول تەرىپىدە، تەخمىنەن 2 كىلومېتىر ئىچىدەك ئىنساننى ئېلىپ زامانىنىڭ چوڭقۇرلۇقلىرىغا شۇڭغۇتىدىغان بىر تارىخ ياتىدۇ: مۇئەللا مازارلىقى مازار، «زىيارەت يېرى» مەنىسىگە ئىگە. مازارنى زىيارەت يېرى بولۇشتىن چىقىرىپ، ئىبادەتخانا ھالىغا كەلتۈرگەن چۈشەنچىگە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۆزى لەنەت ئوقۇغان

ئىدى. يەنى ئادەتتىكى مازارلىق ئەمەس، ئىنسانلارنىڭ ئۇيۇقلۇقىدىن بولغان پەيغەمبەرلەرنىڭ مازارلىقىنى: «ئاللاھ يەھۇدىيلار ۋە خرىستىئانلارغا لەنەت قىلسۇن. پەيغەمبەرلەرنىڭ مازارلىرىنى ئىبادەتخانا قىلىۋېلىشتى.» ھەتتا بۇ خەتەرنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئاۋۋالقى يىللاردا ھەتتا رەسۇلىللاھ قەبرە زىيارىتىنىمۇ چەكلىگەن ئىدى، پەقەت مەلۇم مەزگىلدىن كېيىن مۆمىنلەرنىڭ قەلبىدە تەۋھىد ئېڭى ئورۇنلاشقاندىن كېيىن بۇ چەكلىمىنى بىكار قىلغان. ھەتتا ئۆلۈكلەردىن ئىبرەت ئېلىپ ئۆلۈمگە ھازىرلىق قىلىش ئۈچۈن مازارلىقنى زىيارەت قىلىشنى تېخى تەشۋىق قىلغان.

مۇئەللا مازارلىقى، ئۆلۈشتىن ئاۋۋال ئۆلۈشتىن دەرس بېرىش ئۈچۈن كەلگەن. ھاجىلارغا ئۆلۈشتىن كېيىنكى ھاياتنىڭ سىرىنى سۆزلەپ بېرىدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئىنتايىن كۆپ ئەجرى سىڭگەن بوۋىسى ئابدۇلمۇتەللىپ، تاغىسى ئەبۇ تالىپ ۋە ئانىلارنىڭ ئانىسى ھەزرىتى خەدىجە بۇ يەردە ياتماقتا. كىم بىلەر، بەلكى ئىسكەنجىدە ئۆلتۈرۈلگەن ئىسلامنىڭ تۇنجى شېھىتىلىرى سۇمەييە، ياسىر ۋە باشقىلارمۇ بۇ يەردە بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىندۇر.

بۇ يەردە ئەبۇ تالىپ بىلەن ئەبۇ لەھەب ھەققىدە توختىلىشقا توغرا كېلىدۇ. ھەر ئىككىسى تاغا، ھەر ئىككىسى ئوخشاش دىندا ئەمما، ئارىلىرىدا ئەخلاق، مۇئامىلە، پوزىتسىيە جەھەتتىن ئاسمان - زېمىن پەرق بار. ئىمان دەۋاسىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ئەبۇ تالىپ ۋە ئەبۇ لەھەبنىڭ شەخسىيىتى ھەققىدە بۇ ئىككى خىل تىپنى كۆرۈپ پەرقلەندۈرەلەيتتى.

ھىرا مەككىنىڭ شىمالىغا، سەۋر جەنۇبىغا توغرا كېلىدۇ. تاغ دەپلا سەل قارىماڭ. تاغلارنىڭ تىلى باردۇر، يۈرىكى باردۇر. بەزى ۋاقتلاردا سېغىنىدۇ، ئىچى يانىدۇ. ئېچىشىدۇ ۋە ياخشى كۆرىدۇ. بۇنىڭغا بىر مىسال كەلتۈرسەك؛ پەيغەمبەرىمىزنىڭ دېگەن مۇنۇ سۆزى خاتىرىلىشىمىز لازىمدۇر:

«ئوھود بىزنى ياخشى كۆردى، بىز ئوھودنى»

ھىرا، باشقا ئىسمى بىلەن نۇر تېغىنىڭ تىلىنى ئاڭلاش ئۈچۈن ھېچ بولمىسا بىر قېتىم يامشىپ بېقىشىڭىز شەرت. دېڭىز يۈزىدىن 550 مېتىر ئېگىز؛ ساپ گرانىتتىن يۈنۈلۈپ ياسالغاندەك ماگما تېشىنىڭ خاتىرە مۇنارىنىڭ ھەر يېرى 80 گرادۇس كەلگۈدەك، ئادەتتىن تاشقىرى تىك يانتۇلۇقلىرىغا، پەيغەمبەرلىكتىن بۇرۇن مىلادىنىڭ يەتتە يۈزىنچى يىلىنىڭ ئاخىرقى تۆتتىن بىرىدە نۇرغۇن قېتىملاپ ياماشقان بىر جۈپ پۇتنىڭ تۇپراقلىرىنىڭ ئۈستىدە كۆيۈپ، ئاتەشتەك چۆل ئىسسىقى ئاستىدا بۇنداق تاغلارغا ئاشىق بولۇشقا تەشنا قىلغان نېمە؟

قانداق بىر ئەلەمدۇر، ئۇنى كۈنلەرچە، بەزەن ھەپتەلەرچە ئىچىنى تىگىشاپ، ئىچىنىڭ چوڭقۇرلۇقلىرىدىن كېلىۋاتقان مەۋجۇتلۇق نىداسىنى تىگىشەنمەن ئەلەم؟
قانداق بىر مەۋجۇتلۇق ئەلىمى، قانداق بىر كۆڭۈل يارىسى، نە دەھشەت بىر قۇيۇنى زېھىن قۇيۇنى، قانداق بىر يۈرەك ئىنقىلابىدۇر بۇ؟

بۇ سوئاللارنىڭ جاۋابىنى تۇنجى نازىل بولغان ئەلەق سۈرىسىنىڭ 5- ئايىتى بېرىدۇ. بۇ بىر مەۋجۇتلۇق ئەلىمى، كېلەچەكنىڭ پەيغەمبىرى ھەقىقىتىنىڭ ئۇلۇغ دەرۋازىسىنى زېھىننىڭ ۋە قەلبىنىڭ بارلىق كۈچى بىلەن مۇشتلايدۇ ۋە ئۇ تەرەپتىن ناھايەت ئاۋاز كېلىدۇ:

«ياراتقان پەرۋەردىگارىڭنىڭ ئىسمى بىلەن ئوقۇغىن

ئۇ ئىنساننى لەختە قاندىن ياراتتى.

، ئوقۇغىن، پەرۋەردىگارىڭ ئەڭ كەرەملىكتۇر

، ئۇ قەلەم بىلەن (خەت يېزىشنى) ئۆگەتتى

ئىنسانغا بىلمىگەن نەرسىلەرنى ئۆگەتتى.»

(سۈرە ئەلەق)

ھەرقانداق بىر تاغقا ياماشقۇچىمۇ قىيىنلىدىغان ھىرا تۆپىلىكىدە نەق كەبىنى كۆرىدىغان بىر قىيا تاش قۇۋۋى، ئاللاننىڭ ئىنسانلارغا ئەۋەتكەن ھايات خەۋىرىگە شاھىت بولماقتا ئىدى.

مانا بۇ ئالدىڭدا تۇرغان قاپ - قارا قىياتاشلار بۇ ئاجايىپ مەنزىرىنىڭ ئۆلمەس شاھىتى ئىدى. ئەگەر تىلنى چۈشىنىدىغان بىر يۈرىكنىڭ بولسا، قۇلىقىڭنى دىڭ تۇت. بۇ تاشلارنىڭ ساڭا دېمەكچى بولغان بەك كۆپ سۆزلىرى بار.

ھىرا يۈرەككە توغرا يامىشىلغان بىر ھىجرەتنىڭ پاناھگاھى ئىدى. سەۋر غارى بولسا ئىنسانغا قارىتا ئەمەلىيەتكە ئاشۇرۇلغان بىر ھىجرەتنىڭ پاناھگاھىدۇر. دېڭىز يۈزىدىن 650 مېتىر ئېگىز بولغان سەۋر غارى بولسا ھىرا غارىدىنمۇ ئېگىز، ھىرا غارىغا قارىغاندا ياماشماق تېخىمۇ تەستۇر.

. سەۋر غارى ئىنسانغا ئاجايىپ نەرسىلەرنى سۆزلەيدۇ

ئىنسان كۈچىنىڭ تۈگىگەن يېرىدە ئاللاننىڭ ياردىمىنىڭ باشلىنىدىغانلىقىنى سۆزلەيدۇ.

ھەتتا پەيغەمبەر بولسىمۇ بىر بەدەل ئۆتىمەستىن، بارلىق كۈچىنى سەرپ قىلماستىن، ھەققىگە ئىگە بولماي تۇرۇپ ئىلاھىي ياردەمنى قولغا كەلتۈرەلمەيدۇ، تا چىن قەلبتىن: «تۈگەشتىم ئەي رەببىم!» دېگەنلەرگە ئاللاھتىن «چىدا، كەلدىم قۇلۇم!» دەيدىغان ئىلاھىي ئۇچۇرنى يەتكۈزىدۇ.

قۇرئاننىڭ «سىز ئاللاھقا ياردەم قىلىشىڭىز ئاللاھمۇ سىزگە ياردەم قىلىدۇ» دېگەن ھەقىقەتنى ئۇمۇ ئۆز تىلى بىلەن ساڭا سۆزلىمەكچى بولىدۇ. ھەم يەنە مەدىنىگە ماڭىدىغان يولنىڭ مۇتلەق سەۋرىدىن ئۆتىدىغانلىقىنى سۆزلەيدۇ.

مەككىسىنى ئاللاھ يولىدا پىدا قىلغانلارغا ئاللاننىڭ كۆز - قۇلاق بولىدىغانلىقىنى سۆزلەيدۇ.

تىڭشاپ ئۇنىڭ مەنىسىنى بىلەلەيدىغانلارغا ئۇنىڭ مەنىسىنى بىلەلەيدىغانلارغا يەنە
نۇرغۇن - نۇرغۇن نەرسىلەرنى سۆزلەيدۇ.

24. مەدىنە

«چىققاندا قارشىمغا جانانمنىڭ يېشىل يۇرتى
كۆزۈم قاراردى، ئېتىلدىم، ھەرەم شەرەپنىڭ جەلىكارلىقىغا»
مەھمەت ئاكىف ئەرسوي -

سېغىنىشتىن ھېرىپ كەتتىم ئىشكىڭدە تۇرغۇز مېنى
بىر ئۇچى ساڭا تۇتاشقان بىر زەنجىردە ئۇر مېنى

مېنى چۆللەردىن سورىما بەلكى مەجنۇن ئېچىنۇر.
ئاشىقسىزلىقتىن تاش بولغان شەھەرلەردىن سورا مېنى

قاراڭغۇلۇق يەرلىرىمنى بىر بىر تۆكتۈم ئاسفالتلارغا
ئەمدى يۈرىكى مۇزلىدى. كىيىنىدۇر ئەمدى ئەي نۇر مېنى

مەن لەيلايمغا بارمەن. قاچ ئالدىمدىن ئى لەيلا
جەننەتتىن غەيرى بولساڭ تۇرماسمەن، قارا چاقىردى مېنى.

تۇپراقىمنىڭ كۆزلىرىدىن چۆللىرىڭنىڭ مەڭزىگە

ئاققان بىر تامچە يېشىم، يار قوبۇل قىلغىن مېنى.
قايسى دېڭىزغا ئاتساممۇ تۇتاشتى چاچلىرىڭدىن
بىر كەز سال نەزەر بولمىسا بۇ يۈرەك يېرىم يولدا كۆيدۈرەر مېنى.

شەھەرلەرنىڭ ئانىسىدىن شەھەرلەرنىڭ سۆيۈملۈكىگە بىر سەۋدا ئوكيانۇسنىڭ
ئوتتۇرىسىدا يەلكەن ئېچىپ يولغا چىقماقتىسەن.

مەدىنە تۇن نەبى: پەيغەمبەر شەھىرى.

مەدەنىيەتنىڭ بۆشۈكى.

نۇرنىڭ شەھەرلەشكەن ھالى

قۇددۇس، شام، باغدات، قاھىرە، قۇرتۇبا، ئىستانبۇل، ئىسفاھان، سەمەرقەنت،

بۇخارا ھەر بىرى مەدىنە بولۇش ئۈچۈن تۇغۇلغان «مەدىنە» دۇر.

يەمەندە ساھابە ئۇۋەيس ئەلقارنى، ئىستانبۇلدا سائەبە بۇ ئەييۇپ ئەنسارى،

قىبرىستا ساھابە خالا سۇلتان، قاھىرەدە ساھابە رەئسۇل ھۈسەيىن، باغداتتا ئىمام ئەبۇ

ھەنىفە ۋە تېخىمۇ كۆپ ماكانلاردا مىڭلارچە زىيارەت يەرلىرى بار. بۇلارنىڭ ھەر بىرى

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن يېپىلغان نۇرنىڭ ئوخشىمىغان رەڭلىرىنى نامايەندە

قىلغان ھەجىمى چوڭ كىچىك بولغان، نۇر قايتۇرغۇچى ئەينەكلەر ھۆكۈمىدەدۇر.

ھەقىقەتەن مەدىنە يۈرەك، پۈتۈن ئىسلامى زىيارەت يەرلىرى بولسا ئۇ يۈرەكنىڭ پ ھەر

يەرگە يوللىغان مەنىۋى قېنىنى ۋۇجۇدنىڭ ئەڭ ئۇزاق ئۇچلىرىغا ئۇلاشتۇرىدىغان

تومۇرلاردۇر.

ھەزرىتى ئىبراھىمنىڭ دەۋىتىگە ئىجابەت قىلىپ ھەجنى ئادا قىلىپ ئاللاھ بىلەن

بولغان ئەھدىنامىنى يېڭىلىغانلىقىنى نەبىمىزگە ئېيتىپ قويۇش ئۈچۈن كېلىسەن. ئۇ

زىيارىتىڭنىڭ مەقسىتى پەيغەمبىرىمىزنىڭ قوشۇنىدا بىر نەپەر بولغانلىقىڭنى، قوشۇننىڭ

باش قوماندانغا خەۋەر بەرمەكتۇر.

ئۇنتۇما، بىر «ئۆلۈك» زىيارىتى ئەمەس بۇ زىيارەت. ھەرگىزمۇ بىر ئاددىي مەقبەرە زىيارىتىگە كەلگەندەكلا كەلمە. ئەگەر شۇنداق دەپ سانسىڭ سېنىڭ تەسەۋۋۇرۇڭنى ۋەھىي بەرپا قىلمىدى دېمەكتۇر. ۋەھىي سېنىڭ «ئۆلۈك» دېگىنىڭگە «تىرىك» دەيدۇ، سېنىڭ «تىرىك» دېگىنىڭگە بولسا «ئۆلۈك» دەيدۇ. ئاللاننىڭ «قارا» دېگەن يېرىدىن قارىساڭ، بۇنىڭ مۇشۇنداق ئىكەنلىكىنى كۆرسەن. ئۆلمەس قىممەتلەر ياراتقانلارنىڭ ئۆلمەيدىغانلىقىنى، سالھ ئەمەل قىلغانلارنىڭ ئۆلگەندىن كېيىنكى ياشاشنىڭ سىرىغا ئېرىشىدىغانلىقىنى بىلسەن. تېخى پۈتۈن بارلىقىنى ئۆلمەس بولغانغا ئاتىغاننىڭ، ئاشىقلارنىڭ ئەسلا ئۆلمەيدىغانلىقىنى ھەرگىز ئۇنتۇمىغىن، ئاشىق ئۆلدى دەپ سالاۋات توۋلايدۇ.

ئۆلگەن ھايۋانمىش ئاشىقلار ئۆلمەس.

ئاشىقلار ئۆلەرمۇ؟

بولۇپمۇ پۈتۈن ئاشىقلارنىڭ ئاشىق سۈيىنى بۇلىقىدىن تولدۇرۇۋاتقان سۆيۈملۈكلەرنىڭ سۆيۈملۈكى ئۆلەرمۇ؟

دۇنيانىڭ بارچە ئۆلمەس ئاشىقلىرىنىڭ، ئاستىغا پەقەت بىر بەت ئىزاھاتى قىلىپ يېزىلىدىغان ئاشىقنىڭ تونۇشتۇرغۇچىسى ئۆلەرمۇ؟

سۆيگۈنى سۆيگۈ بىلەن ياراتقان ۋە ۋەدۇد بولغان ئەڭ بۈيۈك سۆيۈملۈكىمىزنىڭ، ئىنسانىيەتكە سۇنغان «ئۆرنەك» ى ئۆلەرمۇ؟

ۋە ھەممىسىدىن بەكرەك، ئاللاننىڭ «بىز سېنى باشقا بىر مەقسەت بىلەن ئەمەس، پەقەت ۋە پەقەت ئالەملەرگە رەھمەت قىلىپ ئەۋەتتۇق» دېگەن رەھمەت بۇلىقى قۇرۇپ كېتەرمۇ؟ ئالەملەرگە رەھمەت ئۆلسە، ئۇ «ئالەملەر» قانداقمۇ ياشار؟ «ئالەملەرگە رەھمەت» ئۆلسە، ئۇ رەھمەت بولغان ئالەملەر ئۆلمەسمۇ؟ ئىماننىڭمۇ سالھ ئەمەلنىڭمۇ

يۇقىرى مەرتىۋىسىدە بولغان بىرى ئۈچۈن يارىتىلغان سۆيگۈ، مۇھەببەتنىڭ ئەڭ يۇقىرى نۇقتىسىدۇر. مۇھەببەتنىڭ چوققىسى ئۆلەرمۇ؟

«ئۆلۈم» دۇنيا ئالمىشىشقا ئالاقىدار بىر ئىش ئەمەستۇر. ئەسلى ئۆلۈم ئەقىل يۈرگۈزىدىغان قەلبنىڭ ئۆلۈمدۇر. ۋەھىي بارلىققا كەلتۈرگەن ئەقىل بۇنى مۇشۇنداق بىلىدۇ. ئۆلۈم، ئاڭسىزلىقتۇر، مەسئۇلىيەتسىزلىكتۇر. ئۇ دۇنياغا كەتكىنىدىن بۇيانمۇ يۈز مىليونلارچە ئۆلۈك يۈرەككە جان بەرگەن، يۈز مىليونلارچە ئەر ۋە ئايالنىڭ ئېڭىنى بەرپا قىلغان پەيغەمبەر، قانداقمۇ «ئۆلۈك» دەپ زىيارەت قىلىنىدۇ؟ ئۇ ئۆلگەن بولسا، تىرىك كىم؟

ئۇنداقتا، ھازىر ئۇنىڭ ھۇزۇرىغا، ئۇنىڭ مىلياردلىق قوشۇنىغا مەنسۇپ بىر نەپەر بولۇپ كىرگىن ۋە دوكلاتىڭنى بەر!

قاچقۇنلاردىن ئەمەسمەن، مەۋجۇت تىزىملىككە مېنىمۇ ياز! دېگەن تەلەپتۇر بۇ زىيارەت.

ھازىر ئىسلام قوشۇنىنىڭ مەنئى قۇماندانىنىڭ قارارگاھىغا يېقىنلىشىۋاتىمىز. پاراقتىن ئۆتۈش ئۈچۈن تىزىلىۋاتىسەن. ھەرگىزمۇ قولۇڭنى، يۈزۈڭنى، ئۇ يەر بۇ يېرىڭنى پەيغەمبەرنىڭ قەبرىسىگە ۋە ياكى پەيغەمبەر مەسچىتىنىڭ ھەرقانداق بىر يېرىگە سۈرتىدىغان ئىنتىزامسىزلىقنى قىلماسلىقىڭ كېرەك. بۇ تۈر ئىنتىزامسىزلىقلار قارشىسىدا، پەيغەمبەرىمىزنىڭ قەبرىسىدىن توغرىلىنىپ «شاللاق!» دەپ توۋلاپ كېتىدىغاندەكلا بىر ھېسسىيات پەيدا بولىدۇ ئىنساندا. ئىمام ئەزەم ئەبۇ ھەنفە، ھەتتا قىبلىنى قايرىپ قويۇپ پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسى تەرەپكە ئۆرۈلۈپ دۇئا قىلىشىنىمۇ ئېغىر بىر ئىنتىزامسىزلىق دەپ قارىغان ئىدى. يەنە بارماق ئاينى كۆرسەتكەندە ئايغا ئەمەس بارماققا قارىغاندەك تۈۋرۈكلەرنى ساناش، تاش، تۇپراق، قۇببە، مەرمەر تاشلار بىلەن ھەپلىشىشىمۇ ئىنتىزامسىزلىق گۇناھىدۇر. ئىنتىزامسىز مۆمىن

بولماسلىقنىڭ كېرەك.

بۇ زىيارەتنىڭ سىمۋوللۇق ئىكەنلىكىنى ئېسىڭدىن چىقارما. جەسەتكە ئەمەس روھقا يۈزلەن، كۈنۈپرتقا ئەمەس، كۈنۈپرتنىڭ ئىچىدىكى خەتكە دىققىتىڭنى يىغىشنىڭ لازىم. رەسۇللىلاھنىڭ روھىنىڭ سەندىن خەۋەردار قىلىنىدىغانلىقىنى بىلىشنىڭ ۋە كامالى ئەدەپ بىلەن ئۇنى سالاملىشىش كېرەك.

«ئەسسalamۇئەلەيكۇم ئەلەيكە يا رەسۇللىلاھ!»

كۆز ئالدىڭدا بىر سەھنە جانلىنىشى كېرەك. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر نۇر مەنبەسىگە ئوخشاش ئۇ سەھننى تولدۇردى. سەندىن مەلۇمات ۋە بايان (دوكلات) بېرىشىڭنى كۈتۈۋاتىدۇ. سالامنىڭ تەكلىپىگە ئىگە ئىكەنلىكى، رەسۇللىلاھمۇ قەبرىلەرگە زىيارەتكە بارغىنىدا سالام بېرەتتى. سەن ئالدىدا تۇرغىنىڭ بولسا ئادەتتىكى بىر قەبرە ئەمەس. مىليونلارنىڭ سۆيگۈنى، مىلياردلىق بىر قوشۇننىڭ باش قوماندانى ئالدىدا تۇرۇۋاتىسەن. ئالغاچ كەلگەن سالاملارنى جايغا تەگكۈز. ئۇ سالاملار ئۇنىڭغا يېتىدۇ. تاشقىنلىق قىلمىغىن.

ئازابلانغانلىقىڭنى ئىپادىلە. پەيغەمبەر قوشۇننىڭ قاچقۇنى بولغان كۈنلىرىڭنى خاتىرىلە ۋە ئىچىڭ يانسۇن. كەچۈرۈم سورا ۋە بۇندىن كېيىن قاچمايدىغانلىقىڭغا سۆز بەر.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايرىقىدىن باشقا بىر بايراق تۇنۇمايدىغانلىقىڭغا ۋەدە بەرگىن. ئۇنىڭغا قارشى ئەبۇ جەھىلنىڭ نەۋرىلىرىنىڭ يېنىدا بولمايدىغانلىقىڭغا ۋەدە بەرگىن ئۇنىڭ خاتىرىسىگە ئاھانەت قىلمايدىغانلىقىڭغا ۋەدە بەرگىن. ئۆز مەدەنىيىتىڭنى قۇرۇش ئۈچۈن مەنئى ھىجرىتىڭنى ئەمەلگە ئاشۇرۇدىغانلىقىڭغا، ئىمانىڭنىڭ بەدىلىنى ئۆتەيدىغانلىقىڭغا ۋەدە بەرگىن. «ئۆيۈم بىلەن مۇنبىرىم ئارىسى جەننەت باغچىلىرىدىن بىر باغچىدۇر (كەبى) دۇر»

بۇ ماكاندا سىمۋوللۇق بىر تۇرۇش، جەننەتكە بولغان سېغىنىشنىڭ بىر ئىپادىسىدۇر. جەننەتتە «ئىبادەت» تۈگەيدۇ. ئەمما «مۇھەببەت» داۋام قىلىدۇ. سەنمۇ بۇ مۇھەببەتنىڭ جۆمكىگە ئېغىزىڭنى تۇتۇپ قانغۇدەك ئىچ!

پەيغەمبەر مەسچىتى ئادەتتىكى بىر يەر ئەمەس. ئۇ يەر ئۈممەتنىڭ تۇنجى قارارگاھىدۇر. ئۇ يەر بولسا پەيغەمبەرنىڭ ھەم ئۆيى ھەم مەكتىپى، ھەم قارارگاھى ھەمدە تەككىسى ئىدى. ئۇ يەردە ئىبادەتتىن تارتىپ، تەپەككۈر، مۇھەببەت، ئۆلپەت، زىكىر، شۈكۈر مۇبارەك قىلىنغان ئىدى. «بۇ بەرىكەت بىرگە مىڭ بەرگەن بىر ئېتىزلىقنىڭ بەرىكتىدۇر» (بۇخارى). چۈنكى، ھەر نەرسە ئۆزىنىڭ بازىرىدا ئۆزى ھەقىقەت بولغان قىممىتىنى تاپىدۇ. ئۇنتۇما، ئۇ ماكانلار ساۋابىنىڭ بازىرىدۇر.

پەيغەمبەرنىڭ مەسچىتىدە ئىسلامنىڭ بىر يالغۇز كىشىدىن جامائەتكە، مەدىنىدىن مەدەنىيەتكە، جامائەتتىن دۆلەتكە قاراپ تەرەققىي قىلىش مۇساپىسىنى ئويلىشىش كېرەك. بىر تامچە بولۇپ باشلانغان ئۇزۇن سەپەر قانداقسىگە بىر ئوكيانۇسقا ئايلاندى؟ بۇنىڭ ھېساب - كىتابىنى قىلىش كېرەك. سەن بۇ سەپەرنىڭ قايسىدىن سەن؟ ئۆز ئورنىڭنى تەكشۈرۈپ چىقىش ۋە يول خەرىتىسىنى رەسۇلۇللاھنىڭ يول خەرىتىسىگە قاراپ تۇرۇپ يېنىدىن بېكىتىۋېلىش كېرەك.

مىلادى 622 - يىلى 20 - سېنتەبىردە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مەككىدىن مەدىنىگە قىلغان ھىجرىتى ئۈچۈن مەدىنە خەلقىنىڭ «ئاي تۇغۇلدى ئۈستىمىزگە» دېگەن نەزمىسىنى ئېيتقان ھالدا قارشى ئېلىشقان يەرگە يەنى قۇباغا بارغىن.

ئۇ يەر بولسا مەدىنىنىڭ تۇنجى مەسچىتى، تۇنجى قارارگاھىدۇر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالاممۇ خىشىنى توشۇغان بۇ مەسچىتنىڭ ئورنىدا شامال ئۇچۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تارىخ قەتلىمىغا چىدىماي ئوت بولۇپ يانسەن ۋە تارىخىزلىقنىڭ بۇ ئۈممەتنىڭ ئەڭ بۈيۈك تەلەپسىزلىكى ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتىش كېرەك.

ئۇ يەردىن رانۇنا مەسچىتىگە بېرىشنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇنجى جۈمە مەسچىتىگە بېرىشنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ تۇنجى جۈمەسىنى ئوقۇغان ماكاننىڭ ئاۋازغا قۇلاق سېلىشنىڭ كېرەك ۋە جۈمەنىڭ مەدىنە دۆلىتىنىڭ خەۋەرچىسى بولغانلىقىنى ئەسلىشىڭ كېرەك.

ھاياتىڭدا بىرەر قېتىم بەدىر غازىلىرىغا بېرىلگەندەك زەپەر ۋە ئوھود ئىمتىھانى بولدىمۇ؟

ئۇنۇتمىغىنىكى ئاللاھ بىر بېرىپ سىنايدۇ بىردە ئېلىپ سىنايدۇ. بىر ئۈستىگە چىقىرىپ سىنايدۇ، بىر پەسكە چۈشۈرۈپ. بىر قولغا كەلتۈرۈش بىلەن، بىر يوقىتىش بىلەن. بۇ ئىككى قۇتۇپلۇق سىناشنىڭ تارىخى ئۈلگىلىرىنى كۆرۈشنى خالىساڭ بەدىر ۋە ئوھود سېنى ساقلاۋاتىدۇ. بارغىن ۋە كۆرگىن پەيغەمبەر ۋە ئۇنىڭ ساھابىلىرىنىڭ ئۆتتىگەن ئېغىر بەدەللىرىنى. تاشلارنىڭ، تۇپراقنىڭ ئاۋازىنى تىڭشىغىن. بەدىر دە ئىماننىڭ كۈچىنى كۆر، ئوھودتا ئىمتىھاننىڭ دەھشىتىنى. ئوھودقا كەلگىنىڭدە ساھابە بولۇپ ئۆيلىرىدىن چىققان يۈزلەرچە كىشىنىڭ، ئوھودتىن ئۆيلىرىگە رەسمىي تىزىملىغان مۇناپىق بولۇپ قايتقانلىقىنى خاتىرىلا ۋە سورىغىن ئۆز ئۆزۈڭگە: مېنىڭ بۇ يەرلەرگە كېلىشىم بىلەن قايتىشىم ئارىسىدا پەرق بارمۇ؟ بولارمۇ؟

ھەجنىڭمۇ خۇددى قۇرئانغا ئوخشاش مۆتىمىنىڭ ئىمانىنى، كاپىرنىڭ ئىنكارىنى، مۇناپىقنىڭ نىفاقىنى ئۆستۈرىدىغانلىقىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى ئۇنتۇما. سېنىڭ نېمەڭنى ئاشۇردى، ئۇنىڭغا قارىغىن. ئەتراپىڭدا رېلىس چاقلىرىنىڭ مۇقەددەس ماكانغا تەتۈر چۈشۈپ قالغانلارغا ئىبىرەت بىلەن قارا. قانداق كەلگەن بولسا شۇ يېتى قايتقانلارنى، ھەتتا كەلگىنىدىن تېخىمۇ ۋەيران قايتقانلارنى، قايتار كەن ئىچى يېنىش ئۇياقتا تۇرسۇن، خىجىل بولمىسا قوڭغۇراقلىق ئۇسۇل ئوينىدىغانلارنى ئويلا ۋە ئىبىرەت ئالغىن. ئوھودتا جەستى پارچە - پارچە قىلىنىپ قۇللىقى ۋە بۇرنى كېسىلىپ قەلبى

سۆكۈلگەن ھەمزە شەھىدىمىزنى كۆر. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بايراقچىسى ۋە ھاياتى بىر ئىمان داستانى بولغان يىگىت مۇسئاب بىن ئۇمەيرنى كۆر!
«ئاللاھم ئۇلارنى كەچۈر، ئۇلارنى ھىدايەت قىل، چۈنكى، ئۇلار ھەقىقەتنى بىلمەيدۇ.»

دېگەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى خاتىرىلە. خاتىرىلىغىنىكى، يەنە شۇ نەبى بەدر دە قوللىرىنى ئاللاھقا ئۈزۈپ «ئاللاھم ئەگەر شۇ بىر ئۇچۇم ئىمان ئېيتقان ئىنساننى ھالاك قىلساڭ يەر يۈزىدە ساڭا ئىبادەت قىلىدىغان قالمايدۇ» دېگەنلىكىنى ئەسلە.
ئوھودقا باق، پەيغەمبەرلەرنىڭ، «ئاق داللىرىنىڭ، مۇشرىكلەرنىڭ ئۆلۈك جەسەتلىرى ئۈستىگە قايتقانلىقىنى كۆرگەن تەقدىردىمۇ يېرىڭنى ئەسلا تەرك قىلما» دەپ يەرلەشتۈرگەن ئوقچىلارنى خاتىرىلە. غەنىمەت خىرىسى شۇنداق بۈيۈك بىر جەڭنىڭ قەدرىنى مەنپىي يۆنىلىشتە قانداق ئۆزگەرتكەنلىكىنى ئەقلىڭگە كەلتۈر ۋە «دۇنياۋىيلىشىش» نىڭ ئىنسان بېشىغا ئاچقان ۋە ئاچىدىغان بالالارنى ئويلا.

سۈمەيرا خاتۇننىڭ ئوھودنىڭ مەدىنىگە قەدەر ئىشتىلىگەن ئاۋازىنى ئاڭلا.
«مۇھەممەد ئۆلدى» دەپ ۋارقىرىغاننىڭ ۋاقتىدا نان پىشۇرۇۋاتقان خېمىر جاۋۇرنى ئىتتىرىۋېتىپ چاچلىرىنى شامالدا پۇلاڭلىتىپ ئوھودقا قاراپ يۈگۈرگىنىنى ئەسلىگىن. ئوھودتا شېھت بولغان ئېرى، قېرىندىشى ۋە ئوغلى ئۆزىگە ھەر قېتىم كۆرسىتىلگەندە «ماڭا پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن خەۋەر بېرىڭلار» دېيىشىنى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنى كۆرگەندىن كېيىنمۇ: «ئاتا ئانام ساڭا پىدا بولسۇن! ئەي رەسۇلۇللاھ! سەن ھاياتلا بولساڭ قالغىنى غەم ئەمەس» دېيىشىنى ئەسلە!

سائاد بىن رەبىننىڭ ھەر تەرىپىدىن قانلار ئېقىۋاتقىنىدا «مەن جەننەتنىڭ پۇرىقىنى ھىدىلىدىم. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا سالامىنى ۋە ئەھۋالىمنى ئېيتىپ قويۇڭلار!» دېگەندىن كېيىن ئاللاھقا كېتىشىنى خاتىرىلە.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ئاللاھقا بەرگەن سۆزىنى بۇزمىغان يىگىتلەرنىڭ جەسەتلىرى بېشىدا تۇرۇپ «مەن سىزنىڭ ئاللاھ قېتىدا تىرىك ئىكەنلىكىڭىزگە شاھىتمەن» دېگەنلىكىنى ۋە بۇنىڭ ئۈستىگە شۇ ئايەتنىڭ نازىل بولغانلىقىنى خاتىرىلە!

«ئاللاننىڭ يولىدا شېھىت بولغانلارنى ئۆلۈك دەپ گۇمان قىلمىغان، بەلكى ئۇلار تىرىك بولۇپ، ئاللاننىڭ دەرياغاھىدىكى رىزىقتىن بەھرىمەن قىلىندۇ (يەنى جەننەتنىڭ نېمەتلىرىدىن ئەتىگەن - ئاخشامدا مەڭگۈلۈك رىزىقلاندۇرۇپ تۇرۇلىدۇ). ئۇلار ئاللاننىڭ ئۆزلىرىگە بەرگەن پەزىلىدىن خۇرسەندۇر، ئۆزلىرىنىڭ ئارقىسىدىن تېخى يېتىپ كەلمىگەن (يەنى شېھىت بولماي تىرىك قالغان) قېرىنداشلىرىغا (ئاخىرەتتە) نە قورقۇنۇچ، (دۇنيادىن ئايرىلغانلىقىغا) نە قايغۇ يوق ئىكەنلىكى بىلەن خۇش خەۋەر بېرىشنى تىلەيدۇ. « (سۈرە ئەلىئىمران 169-170 - ئايەتلەر).

يەتتە مەسچىتلەردە، مەككە شېرىك دۆلىتىنىڭ يەنە قايتا بېشىنى كۆتۈرەلمىگۈدەك دەرىجىدىكى ئەڭ ئاخىرقى گۇمران بولۇشى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەربىي تالانتى بولغان خەندەك ئۇرۇشقا شاھىت بولۇشۇڭ كېرەك. خەندەك ھازىرلاۋېتىپ ئالدىغا چىققان بىر قايى تاشنى پارچىلاش ئۈچۈن بولغىنىنى ئۇرغان پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ، بولغىنىنىڭ چاچرىغان ئۇچقۇنىدا ئىران ۋە ۋىزانتىيە ئىمپېراتورلۇقىنىڭ يىقىلىدىغانلىقىنى، سانئۇ سارىيىنىڭ ئىسلامغا تەسلىم بولىدىغانلىقىنى كۆرگەنلىكىنى خاتىرىلە. سەنمۇ يېڭى بىر فەتىھ ھەرىكىتى ئۈچۈن ئۆز مەدىنەڭنى بەرپا قىلىش ۋە ئۇ يەردىن مەككىنى فەتىھ قىلىش ئۈچۈن ئېرىشكەنلىرىڭنى بازاردا خەجلەپ بۇزۇپ چاچماستىن، يىراق شەرقنىڭ (جۇڭگو) ماللىرىنىڭ «كەبىسى» ھالىغا كەپ قالغان بازارلارنى كەبىدىن كۆپرەك تاۋاپ قىلماستىن ئايرىلىش كېرەك. ۋە ئايرىلغىنىڭدا يۈرىكىڭنى ئۇ يەردە قويۇپ قويۇشۇڭ كېرەك.

پەقەت يۈرەكسىز نېمە قىلارسەن؟

ئەڭ ياخشىسى سەن كەبىنى ۋە نەبىنى يۈرىكىڭدە كەتكەن يېرىڭگە كۆتۈرۈپ كەت. شۇنى كۆرسەنكى، ئۇ ۋاقىتتا ئىككىڭلارنى ھېچقاچان ھېچكىم ئايرىۋېتەلمەيدۇ. ئەمدى پەيغەمبەرگە سالام بەر ۋە ئاللاھقا ئامانەت قىل. ئۇنۇتمىغىنىكى، ئۇمۇ ساڭا سالام بېرىدۇ ۋە سېنى ئاللاھقا ئامانەتكە قويدۇ؛ ئامانەتكە خىيانەتنى ئويلاشمايدىغان يېگانە ۋۇجۇد ئاللاھقا....

سەنمۇ سۆزۈڭگە ئاھانەت قىلما. ئاللاھنى شاھىت قىلغان، ئەلچىسى تۇيالمىغاننى شاھىت قىلغان ئەھدەڭگە ئاھانەت قىلما!

ئۇنۇتمىغىنىكى زىيارەتنىڭ قىسقىسى مەقبۇلدۇر. كەئبە تۇيالمىغان ساڭا؛ ھەرەم مەسچىتى، پەيغەمبەر مەسچىتى تۇيالمىدى ساڭا. سەنمۇ ئۇلارغا تويىمىدىڭ. بىر-بىرىڭىزگە تويماستىن، تويالماستىن، مۇقەددەس ماكانلار بىلەن تېخى كۆرۈشە-كۆرۈشمەي، ئۇلارغا نىسبەتەن تەكەللۇپسىز ئىش قىلماستىن ئايرىلىشنىڭ كېرەك.

كەئبە ساڭا: «توختا نەگە كېتىۋاتسەن، ساڭا تويالمىدىم» دەيدۇ. سەنمۇ ئۇنىڭغا دەيسەنكى: «مەنمۇ شۇ... مەنمۇ تۇيالمىدىم ساڭا!» سۆيۈملۈكۈم، كىم بىلىدۇ، بەلكى بىر كۈنى...

25. رەسۇلۇللاھنىڭ ھەجى

«خۇز ئەننى مەناسكە كۇم»

«ھەجىڭىزنى مەندىن ئۆگىنىڭ»

تارىختىن مەلۇمكى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھىجرەتتىن كېيىن 9 يىل ھەج قىلماستىن ھىجرەتنىڭ 10- يىلى ھەج قىلىدىغانلىقىنى ئېلان قىلغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ بۇ يېگانە ھەجى تارىختا «ۋەدا ھەجى» دەپ ئاتىلىدۇ. بۇ ھەج قىلىش جەريانىدا مۆئمىنلەرگە «ھەجىڭلارنى مەندىن ئۆگىنىڭلار» دەپ ئەمىر قىلغان ئىدى. چۈنكى، ھەج ئىبادىتى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆرپۈ - ئادەتى بولۇپ جاھالەت دەۋرىدىمۇ ئادا قىلىناتتى. پەقەت ھەم ھەج قىلىشتىن مەقسەت - مۇددىئاسىدىن ۋە ئادا قىلىش ئۇسۇلىغىچە بۇزۇۋېتىلگەن ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام، جاھىلىيەت ئىنسانلىرىنىڭ قولىدا ئەسلى تونۇلمىغۇدەك دەرىجىدە بۇزۇلغان ۋە بۇزۇۋېتىلگەن ھەج ئىبادىتىنى يېڭىدىن ئەھيا قىلدى.

ۋەدا ھەجى، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ۋاپاتىدىن ئازراق بىر ۋاقىت ئىلگىرى قىلىنغان ئىدى. ھەقىقەتەن، «ۋەدا» ئىسمىنى ئېلىشنىڭ سەۋەبىمۇ بۇ ئىدى. بۇ ھەج، «بۈگۈن دىنىڭلارنى پۈتۈن قىلدىم» دېگەن ئايەتنىڭ ئەمەلىي بىر كۆرۈنۈشى بولغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام سانى ئون مىڭغا يەتكەن مۆمىن كەلكۈننىڭ ھۇزۇرىدا ئەلچىلىك ۋەزىپىسىنى ئورۇندىغانلىقىغا ئىنسانلارنىڭ گۇۋاھ بولۇشىنى ئۆتۈنگەن، ئۆزىمۇ ھەم بۇ گۇۋاھچىلىققا ئاللاھنى شاھىت تۇتقان ئىدى.

23 يىللىق پەيغەمبەرلىك مۇددىتىنىڭ ئاخىرىغا توغرا كەلگەنلىكى تۈپەيلى ھەج

ئىبادىتى باشقا بارلىق ئىبادەتلەرنىڭ تاج - ياپرىقى بولغان ئىدى. بۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك، ھەج ئىبادىتى مۇھەممەدى شەرىئەتنىڭ تايانغان ئەڭ مۇھىم ئاساسلارغا ئالاقىدار نۇرغۇن پروگرامما ۋە دەلىللەرنى ئۆزىدە مۇجەسسەملىگەن ئىدى. «دىننىڭ پۈتۈنلەشكەن» بىر زامانغا توغرا كەلگەن بۇ ئىبادەت، ئىسلام ئىبادەت فىقھى ئۈچۈن ئاساس سالغۇچىلىق رول ئوينىغۇدەك دەرىجىدە تەپسىلىي ۋە مول پايدىلىنىش مەنبەسى بولۇپ بەردى. ئەڭ ئىشەنچلىك دەرىجىسىگە يەتكەن، ئەڭ ئىنچىكە تەپسىلاتلارغىچە خاتىرىلەنگەنلىك تەبىئىي بىلەن ھەج ئىبادىتى، ئىبادەتلەرنىڭ ھېكمىتىنى چۈشىنىشنى خالىغانلار ئۈچۈنمۇ ناھايىتى مول بىر ئۇچۇر مەنبەسىدۇر، بىز بۇ يەردە، ھەدىسلەرگە تېما بولغان ۋەدا ھەجنى نەقىل قىلىمىز. بۇنى قىلىشتىكى مەقسىتىمىز، «ھەج ئىلمىنى» نى ئۆگىنىشنى خالىغان ھەر بىر ئادەمگە ھەجنىڭ ھەقىقىي پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ھەجى بولغانلىقىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى بايان قىلىشتۇر.

مۇسۇلمانلارنىڭ زېھنىدىكى پەيغەمبەر تەسەۋۋۇرلىرى پەرقلىق بولسىمۇ، ھەقىقەتتە پەيغەمبەر بىرلا قېتىم يەنە كېلىپ ئۇمۇ بىر قېتىملا ھەج قىلغان ۋە بۇ ھەجنى پۈتۈن مۇسۇلمانلارغا «ئۈلگە» قىلىپ تەقدىم قىلغان ئىدى. بۇ تەقدىم تەلىماتىنى «ھەجىڭىزنى مەندىن ئېلىڭ» دېيىش بىلەن بۇيرۇغان ئىدى.

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ ۋەدا ھەجنى نۇرغۇنلىغان ساھابىلەر رىۋايەت قىلغان ئىدى. بۇ نەقىللەرنىڭ ئوخشىمىغان بايانلىرى بىلەن نۇرغۇنلىغان ھەدىسلەر توپلانغان ئىدى. بىز بۇ ھەدىسلەرنىڭ ئەڭ سالھ ۋە ئەڭ مەشھۇرلىرىنى بىر يەرگە يىغىپ نەقىل قىلىمىز. رىۋايەتلەرنىڭ كۆپىنچىسى جابىر بىن ئابدۇللاھ، ئائىشە بىنت ئەبۇبەكر، ئابدۇللاھ بىن ئابباس، ئابدۇللاھ ئىبنى ئۇمەر ۋە باشقىلارغا ئوخشاش ئالدىدا ماڭغان سالھلار تەرىپىدىن رىۋايەت قىلىنغاندۇر. بۇ رىۋايەتلەرنى باشتا بۇخارى ۋە مۇسلىمدىن تارتىپ، نۇرغۇنلىغان ھەدىس مەنبەلىرىدە ئورتاق ۋە يا يالغۇز ھالدا نەقىل قىلىنغان

ئىدى. رەسۇلىللاھنىڭ سۈننىتى بولغان ۋەدا ھەجنى نەقىل قىلىۋېتىپ يېرى كەلگەندە ھەدىسلەرگىمۇ مۇراجىئەت قىلىمىز. بۇ پەرقنى، «سۈننەت» ۋە «ھەدىس» نى ئەينى دەپ گۇمان قىلغان ئوقۇرمەنلىرىمىزنى ئاگاھلاندۇرۇش ئۈچۈن قىلغانلىقىمىزنىمۇ ھەم بۇ يەردە ئوتتۇرىغا قويغان بولدۇق.

ئەمدى ۋەدا ھەجنى بايان قىلىشقا ئۆتىمىز.

* * *

رەسۇلىللاھنىڭ ھەج ئېلاننى ئاڭلىغان ئىنسانلار، ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە ھەج ئىبادىتىنى قىلىش ئۈچۈن سۇدەك ئېقىشقا باشلىدى. رەسۇلىللاھ مەدىنىدىن چىقىپ زۇلھۇلەيفە دېگەن يەرگە كەلگەن ئىدى. بۇ يەردە ئالدى بىلەن يۇيۇندى، ئەتىر سۈرتتى، ئىككى رەكەت ناماز ئوقۇدى. بېلىگە بىلىنىڭ ئاستىنى ئورايدىغان بىر يېپىنچا (ئىزار) بىلەن يۆگىدى. مۇرىسىدىن ئاستى تەرەپكىمۇ يەنە باشقا بىر رىدا بىلەن ئوراپ ئېھرامغا كىردى.

ئىبنى ئابباس بىلەن مەھۇر بىن مەھرەمە، ئەبۇ دېگەن يەر ئىسمى ھەققىدە ئىختىلاپ قىلىشقانىكەن. ئىبنى ئابباس «ئېھرامغا كىرگەن بىرى بېشىنى يۇيالايدۇ» دېسە، مەھۇر «يۇيالمىدۇ» دەيدۇ. راۋى ئابدۇللاھ بىن ھۇنەيىن دېدىكى: «بۇنىڭ ئۈچۈن ئىبنى ئابباس مېنى ئەبۇ ئەييۇپ ئەل ئەنسارىنىڭ يېنىغا ئەۋەتتى. ئەبۇ ئەييۇپقا ئەھۋالنى ئېيتتىم. ئۇ كىيىملىرىنى بېشى كۆرۈنگۈدەك قىلىپ تارتتى. بېشىغا سۇ تۆكۈلۈشنى ئىستىدى ۋە بېشىنى قوللىرى بىلەن سىلاپ يۇدى ۋە دېدىكى: «مەن پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ مۇشۇنداق قىلغانلىقىنى كۆردۈم.» (بۇخارى، مۇسلىم، نەسائى، ئەبۇ داۋۇد، ئىبنى ماجە)

«ئائىشە ئانىمىزدىن ئېھرامدىكىلەرنىڭ ۋۇجۇدىنى قاشلاپ قاشلىمايدىغانلىقىنى سۈرىدى. ئائىشە، «شۇنداق، بەدىنىنى قاشلىسۇن، ھەتتا بار كۈچى بىلەن

قاشلىسۇن» دېدى. (بۇخارى، مۇسلىم) ئىمام مالىكتىن قىلىنغان رىۋايەتتە شۇ يەر ئارتۇق رىۋايەت قىلىنغان: «قوللىرىم باغلانسا ۋە پۈتۈمدىن باشقا قاشلايدىغان يېرىم بولمىسا ئىدى، پۈتۈم بىلەن قاشلىغان بولاتتىم.»

«پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن ئەبۇ بەكرىنىڭ بارلىق يول ئەشپالىرىنى بىر تۈگە توشۇپتتى. بۇ تۈگەگە قارايدىغانغا بىر قۇل تەيىنلەنگەن ئىدى. ئارچ دېگەن يەرگە كەلگەندە، ئارقىدا قالغان بۇ تۈگىنى ساقلاۋاتقان ئەبۇبەكر، قۇلنىڭ تۈگىسىز كەلگەنلىكىنى كۆردى. سوراڭ ئارقىلىق تۈگىنى يىتتۈرۈپ قويغانلىقىنى ئۇقتى. «بىر تۈگىڭمۇ ئىگە بولالمىدىڭمۇ؟» دەپ قۇلنى ئۇردى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىر تەرەپتىن تەبەسسۇم قىلىپ، يەنە بىر تەرەپتىن «شۇ ئېھراملىققا قاراڭلار نېمە قىلىۋاتىدۇ!» دېدى. ئۇنىڭدىن باشقا بىر نەرسە دېمىدى. (ئەسمادىن ئاخمەد، ئەبۇ داۋۇد ۋە ئىبنى ماجە)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئاراپاتتا بىر خۇتبە ئوقۇپ شۇنداق دېدى: «ئاستىغا يۈڭگۈدەك ئېھرام تاپالمىغان تون كىيسۇن، ساندىل تاپالمىسا مەستلىرىنى كىيسۇن.» (ئىبنى ئابىباستىن، بۇخارى، مۇسلىم ۋە ئەخمەد)

«ئېھراملىق بىركىشى ۋاپات بولدى. رەسۇلىللاھ شۇنداق دېدى: بۇنىڭ بېشىنى ياپماڭلار، چۈنكى ئۇ قىيامەت كۈنى تەلپىيە ئېيتقان ھالدا تىرىلىدۇ»

. رەسۇلىللاھ ئېھرامغا كىرگەندىن كېيىن تەلپىيە ئېيتىشقا باشلىدى

لەببەيك ئاللاھ ھۇممە لەببەيك، لەببەيكە لا شەرىكە لەكە لەببەيك، ئىننەل ھەمدە ۋەننىئەتە لەكە ۋەلمۇلك، لاشەرىكە لەك.

«ئىنسانلاردىن بەزىلىرى ئوخشىمىغان شەكىلدە تەلپىيە ئېيتتى. رەسۇلىللاھ ئۇلارغا بىر نېمە دېمىدى.» (جابر دىن مۇسلىم)

ئابدۇللاھ ئىبنى ئۆمەر «لەببەيكە لەببەيك، لەببەيكە ۋە سەئدەيك، ۋەلخەيرۇ

بىيەدىك، لەببەيكە ۋەررەغبە، ئىلەيكە ۋەلئەمەل» دەپ تەلبيە ئېيتتى. (نافى دىن مالىك)

«ئىبنى ئۇمەر ساھابىلەرنىڭ ئېيتقان تەلبيەسىدىنمۇ ئارتۇق قىلىنغان تەلبيەنى ئاڭلىغان، پەقەت ئۇلارغا ھېچنېمە دېمىگەن ئىكەن.» (ئەبۇ داۋۇت ۋە بەيھەقى)

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام تەلبيە ئېيتىشىنى، كائىناتتىكى بارلىق مەخلۇقلارنىڭ ئىلاھى مېلودىيىسىگە قېتىلىش دەپ قارىغان ئىدى. بۇ قارىشىنىمۇ شۇنداق تىلغا ئالغان ئىدى: «ھەرقانداق بىر مۇسۇلمان تەلبيە ئېيتسا، يەر يۈزىنىڭ بۇ ئۇچىدىن باشقا بىر ئۇچىغىچە ئوڭ تەرىپىدە ۋە سول تەرىپىدە تۇرغان تاش، دەرەخ، تۇپراق ئۇنىڭ بىلەن بىرلىكتە تەلبيەدە بىرگە بولىدۇ.»

پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بۇ ئىلاھىي شوتارنىڭ يۇقىرى ئاۋازدا ئېيتىلىشىنى بۇيرۇغان ئىدى.

رەسۇلىللاھ ئېھرامغا كىرگەن زۇلھۇلەيفەدە ئەسما بىنت ئۇمەيس تۇغقان ئىدى ۋە ئۆزىنىڭ قانداق قىلىشى توغرىلىق سوئال سورىغان ئىدى. رەسۇلىللاھ ئۇنىڭغا: «يۇيۇن ۋە (ھەيزدارلارغا ئۇيغۇن) بىر كىيىم كەيگىن، بىر بەلۋاغ باغلىغىن، ئۇندىن كېيىن ئېھرامغا كىر!» دەپ بۇيرۇغان ئىدى.

رەسۇلىللاھنىڭ بۇ ھەج سەپىرى جەريانىدا، ھاياتقا ئالاقىدار ئوخشىمىغان ئەھۋاللار يۈز بەرگەن ئىدى. ئۇمۇ بۇ ئەھۋاللارغا مۇناسىپ كېلىدىغان تەدبىر قوللانغان ئىدى. بۇنىڭغا ئالاقىدار كارۋان سەرىق دېگەن يەرگە كەلگەندە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە ھەج سەپىرىگە چىققان ئايالى ھەزرىتى ئائىشە ئانىمىز ھەيزدار بولۇپ قالغان ۋە ئۇ سەۋەبتىن يىغلاشقا باشلىغان ئىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ئۇنىڭغا شۇنداق تەسەللى بەرگەن ئىدى:

«سۇبھاناللا. نېمىشقا يىغلايسەن ئەي ئائىشە؟ بۇ ئاللانىڭ ئادەم قىزلىرىغا تەقدىر قىلغان بىر ئىشتۇر. بىر ھاجى نېمە قىلسا سەنمۇ ئوخشاشلار ئۇنى قىل پەقەت بەيتۇللانى تاۋاپ قىلىدىغان ئىشنىلا ئېلىپ قويۇپ، ساقايغاندىن كېيىن ئادا قىلغىن. رەسۇلىللاھ مەسچىتى ھەرمەدە بەيتۇللانى تاۋاپ ئىدى. تاۋاپتىكى يەتتە قېتىم ئايلىنىشنىڭ ئالدىدىكى ئۈچ قېتىمدا تىز ماڭغان ئاخىرقى تۆت ئايلىنىشىدا ئاستا ماڭغان ئىدى.»

ئىبنى ئۆمەردىن: «پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام ھەجرۇل ئەسۋەدكە يۈزلەندى. ئۇنىڭغا سالام بەرگەندىن كېيىن، لەۋلىرىنى تاشنىڭ ئۈستىگە قويۇپ ياش تۆكۈشكە باشلىدى. ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ پەيغەمبەر ئەلەيھى ۋەسەللەمنىڭ يىغلىغانلىقىنى كۆرۈپ ئۇمۇ يىغلاشقا باشلىدى. ئۇنىڭ كۆزىدىكى ياشلارنى كۆرگەن رەسۇلىللاھ ئۇنىڭغا قاراپ دېدىكى: «ئەي ئۆمەر بۇ يەردە ياشلار تۆكۈلىدۇ.» (ھاكىم، مۇستەدرەك)

«ئۆمەرنىڭ ئوغلى ھەجرۇل ئەسۋەدتە قىستىشىپ قالىدۇ، ھەتتا بۇرنى قانايدۇ. رەسۇلىللاھ ئۆمەرگە: «ئەي ھافىسنىڭ دادىسى، سەن كۈچلۈك بىر ئادەمسەن. ھەجرۇل ئەسۋەدتە ئىنسانلارنى قىستىما. بولمىسا ئاجىزلارغا ئەرزىيەت بېرىپ قۇيسەن. ئەگەر بىر بوشلۇق تاپساڭ سالاملىغىن، تاپالمىساڭ تەكبىر ئېيتىپ ئۆتۈپ كەتكىن.» (شافى، سۈنەن)

رەسۇلىللاھ ئايلىنىش جەريانىدا پەقەت يەمەن تەرەپتىكى ئىككى بۇلۇڭنى سالاملاپ ۋە قالغان ئىككىسىنى سالاملىمىغان ئىكەن.

«رەببىمىز بىزگە دۇنيادىمۇ ياخشىلىق قىلغىن، ئاخىرەتتىمۇ ياخشىلىق قىلغىن. دوزاخ ئازابىدىن ساقلا» (2-سۈرە بەقەرە 201-ئايەت) دەپ دۇئا قىلغان ئىكەن. تاۋاپتىن كېيىن ھەرمەننىڭ ئىشىكىنىڭ ئۇدۇلىغا توغرا كېلىدىغان يەرگە كېلىپ ئىككى قېتىم نەپلە ناماز ئوقۇدى.

ئۇندىن كېيىن ئىشىكتىن سافاغا چىقتى ۋە ئۇ يەرگە يېقىنلاشقاندا

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ﷻ

«سەفا ۋە مەرۋە ھەقىقەتەن ئاللاننىڭ دىنىڭ ئالامەتلىرىدىندۇر» (2-سۈرە 158-

ئايەت) ئايىتىنى ئوقۇغان ئىدى. ئايەتتە بىرىنچى بولۇپ تىلغا ئېلىنغان سافانى قەست

قىلىپ «ئاللاننىڭ باشلا دېگەن يېرىدىن باشلىغان» دەپ بۇيرۇدى ۋە سەئىنى

سافادىن باشلىغان ئىدى.

كەبىنى كۆرەلىگۈدەك سافا تۆپىلىكىگە چىقىشى، ئۇ يەردىن قىبلىگە يۈزلىنىپ،

شۇنداق تەۋھىد ۋە تەكبىر ئېيتىشى:

لائىلاھە ئىللەللاھۇ ۋەھدەھۇ لاشەرىكە لەھ.

لەھۇلمۇلكۇ ۋە لەھۇل ھەمدۇ ۋە ھۇۋە ئەلا كۈللى شەيئىن قەدىر.

لائىلاھە ئىللەللاھۇ ۋەھدەھۇ.

ئەنجەزە ۋائدەھ.

ۋە نەسەرەھ ئابدەھ.

ۋە خەزەمەل ئاھزابە ۋاھدەھ.

(پەقەت بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچبىر ئىلاھ يوقتۇر، ئۇنىڭ شېرىكى يوقتۇر.)

مۈلۈك ئۇنىڭدۇر ۋە ھەمد پەقەت ئۇنىڭغىلا مەخسۇستۇر ۋە ھەر نەرسىگە كۈچى

يېتىدۇ.

بىر يالغۇز ئاللاھتىن باشقا ئىلاھ ئەسلا يوقتۇر.

ئۇ ۋەدىسىنى ئەمەلگە ئاشۇردى.

قۇلىنى زەپەرگە ئېرىشتۈردى.

يالغۇز ئۆز بېشىغا (كۈپۈرنىڭ) پۈتۈن ئىتتىپاقداشلىرىنى ۋەيران قىلدى»

ئارقىدىن دۇئا قىلدى. يۇقىرىدىكى سۆزلىرىنى تەكرارلىدى. مەرۋە تۆپىلىكىدىمۇ

مۇشۇنداق قىلدى. مۇشۇنداق قىلىپ بۇ ئىككى تۆپىلىك ئارىسىدا يەتتە قېتىم كېلىپ-

كېتىپ يۈرۈپ سەيئىنى تاماملىدى.

رەسۇلىللاھ سەيئى قىلغاندا، كۈيۈغلى ئېلى يېنىدا تۆگىلەر بىلەن بىرگە رەسۇلىللاھ بىلەن ئۇچراشتى. ئايالى پاتمەنى ئېھرامدىن چىققان ھالدا كۆردى. ئۈستىدە ئېھراملىق كىشىنىڭ كىيىشىگە لايىق بولمىغان پۇراقلىق بىرخىل رەڭگە بويالغان كىيىم بار ئىدى. كۆزلىرىگىمۇ سۈرمە تارتىلغان ئىدى. ئۇنىڭ بۇ تۇرقى ئېلىنىڭ خۇشىغا ياقمىدى. پاتمە: «دادام مۇشۇنداق بۇيرۇدى» دېدى. ئېلى ئۇدۇل رەسۇلۇللاھقا كېلىپ ئەھۋالنى ئېيتتى. رەسۇلۇللاھمۇ «پاتمە توغرا دەپتۇ. سەن ھەجگە قايسى نىيەتتە چىقتىڭ؟» دەپ سورىدى. ئېلى دېدىكى: «يا رەببى! روسۇلىنىڭ نىيىتى بىلەن چىقتىم، دېدىم». رەسۇلىللاھ «ئەمما مەن يېنىمدا قۇربان ئېلىپ كەلدىم» دېدى ۋە يەنە بۇنى قوشۇپ: «ئۇنداقتا ئېھرامدىن سەنمۇ چىقما». (مۇسلىم ۋە ئەبۇ داۋۇت)

زۇلھەججىنىڭ 8- كۈنىگە ئۇدۇل كەلگەن تەرۋىيە كۈنى رەسۇلىللاھ مىناغا چىقتى. پېشىن، ئەسىر، شام، خۇپتەن ۋە بامدات نامازلىرىنى مىنادا ئوقۇدى. قۇياش تۇلۇق چىققانغا قەدەر ساقلىدى ۋە ئاندىن يولغا چۈشۈپ بىر تەرىپى ئاراپات ۋە باشقا بىر تەرىپى مۇزدەلىفەگە ئېچىلغان نەمىرە ۋادىسىدا قوندى.

رەسۇلىللاھنىڭ مىنادا ئارام ئېلىشى، كارۋاندىكى ئىنسانلارنىڭ ئېھتىياجلىرىنى چىقىرىۋېلىشنى مەقسەت قىلغان ئىدى. بىر باشقا سەۋەبى بولسا ۋاقتىدىن بۇرۇن ئاراپاتقا چىقىپ قېلىشنى خالىمىغانلىقى تۈپەيلى ئىدى. ئەگەر ئاراپاتقا بۇرۇن چىققان بولسا ئىدى ئىنسانلار بۇنى سۈننەت قىلىۋېلىپ ۋاقتىدىن بۇرۇن ئۇ يەرگە چىقىش كېرەك دەپ چۈشىنىۋېلىشقان بولاتتى.

نەمىرەدە كۈن يېرىمىغا كەلگەندە رەسۇلىللاھ تۆگىسى قاسۋانىڭ ھازىرلىنىشىنى ئەمىر قىلدى. ۋادىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كەلدى ۋە مەشھۇر ۋىدا ھەججى خۇتبىسىنى سۆزلىدى. بۇ خۇتبىدە، خۇددى پۈتۈن ئىنسانىيەت ئۇنى تىڭشاۋاتقاندەك، پۈتۈن

ئىنسانىيەتكە خىتاب قىلدى. يەر يۈزىنىڭ ئەڭ كەڭ دائىرىلىك ۋە تۇنجى ئىنسان ھەقىلىرى بايانىنى بولۇش سۈپىتىنى ئالغان بۇ خۇتبە تۆۋەندىكىدەك خاتىرىلەرگە ئېلىندى.

ئەي ئىنسانلار! قانلىرىڭىز، ماللىرىڭىز ۋە نومۇسلىرىڭىز، گويىكى شۇ سىز ئىچىدە تۇرۇۋاتقان كۈنگە ئوخشاش، بۇ ئايدەك، شۇ مۇقەددەس تۇپراق كەبى چىقىلىشقا بولمايدىغان ۋە مۇقەددەستۇر.

شۇنى بىلىڭلاركى، جاھىلىيەتنىڭ ھەرقانداق نەرسىسى ئايغىمنىڭ ئاستىدا. جاھىلىيەت ۋاقتىدىن قالغان قان دەۋاسى ھۆكۈمسىزدۇر. بىكار قىلغان تۇنجى قان دەۋاسى بىزنىڭ قانلىرىمىزدىن ئېسىن رابئاً بىن ھارسىنىڭ قېنىدۇر. جاھىلىيەتتىن قالغان ئۆسۈملەرمۇ بىكار قىلىندى. بىكار قىلغان تۇنجى ئۆسۈم، بىزنىڭكىلەردىن ئابباس بىن ئابدۇلمۇتەللىپنىڭ ئۆسۈمىدۇر. بۇندىن كېيىن ئۆسۈملەرنىڭ ھەممىسى ھۆكۈمسىزدۇر.

ئاياللىرىمىز توغرىلۇق ئاللاھتىن قورقۇڭلار.

سىلەر ئۇلارنى ئاللاھنىڭ ئاماننى قىلىپ ئالدىڭلار. يەنە ئاللاھ نامى بىلەن ئۇلارنى ئۆزۈڭلارغا ھالال قىلدىڭلار. خالىمىغان كىشىلەرنى خانەڭلارغا ئالماسلىقى سىلەرنىڭ ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى ھەققىڭلاردۇر.

ئۇلارنىڭمۇ سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردا (ئۆز-ئارا ھەق ۋە مەسئۇلىيەت ئاساسىدا) ئۇيغۇن ھەقىلىرى باردۇر. نەفىقىلىرىنى ۋە كىيىملىرى بىلەن تەمىنلەش ئۇلارنىڭ سىلەرنىڭ ئۈستۈڭلاردىكى ھەقىلىرىدىندۇر.

مەن سىلەرگە ئەگەر ئۇنىڭغا چىڭ ئېسىلساڭلار ئېزىپ كەتمەيدىغان نەرسىنى يەنى، يەنى ئاللاھنىڭ كىتابىنى قويۇپ قويىمەن.

ئاخىرەتتە مېنى سىلەردىن سورايدۇ. بۇنىڭغا نېمە دەپ جاۋاب بېرىسىلەر؟

ھەممەيلەن بىرلىكتە «شاھادەت ئېيتىمىزكى سەن رىسالىڭنى تەبلىغ ئەتتىڭ،

ۋەزىپەڭنى ئادا قىلدىڭ ۋە بىزگە ياخشى تەربىيە قىلدىڭ!»

بۇ ۋاقىتتا رەسۇلىللاھ ئىشارەت بارمىقىنى كۆتۈرۈپ شۇنداق دېدى:

شاھىت بول يا رەب!

شاھىت بول يا رەب!

شاھىت بول يا رەب!

ئۇندىن كېيىن ئەزان ئوقۇلۇشىنى ۋە قامەت كەلتۈرۈلۈشىنى ئەمىر قىلدى. ئالدى بىلەن پېشىن نامىزىنى ئوقۇتتى. ئۇندىن كېيىن يەنە بىر قامەت بىلەن ئەسىر نامىزىنى ئوقۇتتى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا باشقا بىر ناماز ئوقۇتمىدى. ئۇندىن كېيىن ئۇلىقىغا مىندى. بىر قىيا تاشنىڭ يېنىغا كېلىپ ۋەقەدە تۇرۇشىنى داۋام قىلدى.

ئۇندىن كېيىن مۇزدەلفەگە قاراپ ھەرىكەت قىلدى. بۇ يەردە شام ۋە خۇپتەن نامىزىنى بىرلىكتە قىلدۇردى. كېيىن شەپەققە ئاتقانغا قەدەر ئىستىراھەت قىلدى. يەنە ئەينى يەردە ئەزان ۋە قامەت بىلەن بامدات نامىزى قىلدۇردى. تۈگىسى قاسۋاغا مىنىپ مەشئارىل ھارامغا كەلدى. ئۇ يەردە قىبلىگە يۈزلەندى، تەكبىر، تەھلىل ۋە تەۋھىد كەلتۈردى.

ئەتراپ يورۇغاندىن كېيىن، كۈن چىقىشتىن ئاۋۋال ئالدىدا ئۇ يەردىن مىناغا قاراپ ھەرىكەت قىلدى.

ئۇندىن كېيىن ئاقابە جەمىرىسىگە كەلدى. بۇ يەردە، ۋادىنىڭ ئىچىدە تۇرۇپ 7 كىچىك تاش ئاتتى.

غەززالى شەيتانغا تاش ئېتىش ھەققىدە: «شەيتان ئىبراھىمنى تېرىكتۈردى. ئىبراھىمۇ شەيتاننى كۆرگەنلىكى ئۈچۈن تاش ئاتتى. ئەمما مېنى تېرىكتۈرمىدى ۋە

كۆرۈنمىدى.» دەپ ئەقلىگە كۆرە بىر تەرزىدە شەيتانغا تاش ئېتىشتىن ۋاز كېچىدىغان بىرىگە مۇنداق دەيدۇ: «بىلگىنىكى ئەقلىگە كەلگەن بۇ پىكىرنىڭ ئۆزى دەل شەيتاندىندۇر. سېنىڭ شەيتانغا تاش ئېتىشىڭدىكى جاسارىتىڭنى سۇندۇرۇش، ساڭا پايدىلىق بولمىغان نەرسىنى خىيال قىلدۇرۇش ۋە بۇ ھەرىكىتنىڭ ئويۇنغا ئوخشايدۇ، نېمە ئۈچۈن بۇ ئىشقا زامان ئايرىيدىغانسەن؟» دېيىش ئۈچۈن سېنىڭ قەلبىڭگە بۇ پىكىرنى قويغاندۇر. جىددىي بىر غەيرەت بىلەن بۇ شەيتاننى تاش بىلەن ئۇرۇپ بۇ پىكىرنى ھەيدە. مۇشۇنداق قىلالساڭلا شەيتاننىڭ بۇرنىنى قانتىپ يەرگە سۈرتكەن بولسەن. شۇنى بىلگىنىكى سەن كۆرۈنۈشتە ئاقابەدە شېغىل تاشلارنى ئاتسەن. ھەقىقەتتە بولسا تاشلارنى شەيتاننىڭ دەل ئۆزىگە ئېتىپ بېلىنى سۇندۇرسەن. چۈنكى شەيتاننىڭ بۇرنىنى يەرگە سۈرتۈش پەقەت ئاللاھنىڭ ئەمرىگە تولۇق تەسلىم بولۇش بىلەن بولىدۇ.»

سائىب بىن مالىكتىن: «ھەجىدە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام بىلەن بىرلىكتە قايتقىنىمىزدا، ئىچىمىزدىن بېزىلەر

«مەن ئالتە تاش ئاتتىم»، بەزىلىرى بولسا «مەن يەتتە تاش ئاتتىم»

دېيىشكەن بولسىمۇ ئەمما بىر بىرىمىزنى ئەيىپلەشمىگەن ئىدۇق.»

ئاندىن كېيىن رەسۇلىللاھ قۇربانلىق قىلىدىغان يەرگە كەلدى ۋە ئۆز قولى بىلەن قۇربانلىقنى بوغۇزلىدى. بۇنى ئاللاھنىڭ ئۆزىگە بېغىشلىغان ھەر يىلىغا بىردىن شۈكۈر نىشانى بولۇپ قالسۇن دەپ قىلغان ئىدى. قۇربانلىقلىرىنىڭ گۆشىدىن يېدى ۋە ئۇنىڭ سۈيى بىلەن پىشۇرۇلغان شورپىدىن ئىچتى.

ئۇنىڭدىن كېيىن رەسۇلىللاھ كەبىگە قاراپ يولغا چىقتى، پېشىن نامىزىنى كەبىدە قىلدى، تاۋاپ قىلدى ۋە زەمزم سۈيىدىن ئىچتى.

مىنا كۈنلىرى تۈگىگەندە ئەبتاخقا چۈشۈپ، ۋىدا قىلىشتىن بۇرۇنقى ئەڭ ئاخىرقى

تاۋپىنى قىلدى ۋە ئۇ يەردىن ئايرىلدى.
باشقا بىر رىۋايەتكە قارىغاندا رەسۇللىلاھ بۇ ھەجدىن 55 كۈن كېيىن ئەبەدىيلىك
يۇرتىغا يۈرۈپ كەتكەن ئىدى.

(تۈگىدى)

ئەلھەمدۇلىللاھى رەببىل ئالەمىين!!
ماڭا بۇ ئەقىل ۋە قۇدرەتنى بەرگەنلىكىڭ ئۈچۈن ساڭا ساناقسىز شۈكۈرلەر بولسۇن!
دادامنىڭ روھى پىردەۋىسى جەننەتتە بولسۇن!
ئۇنىڭ ئۈچۈن قىلغان بەدەل ھەجىمنى قوبۇل قىلغىن! ئى ئاللاھ!